

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

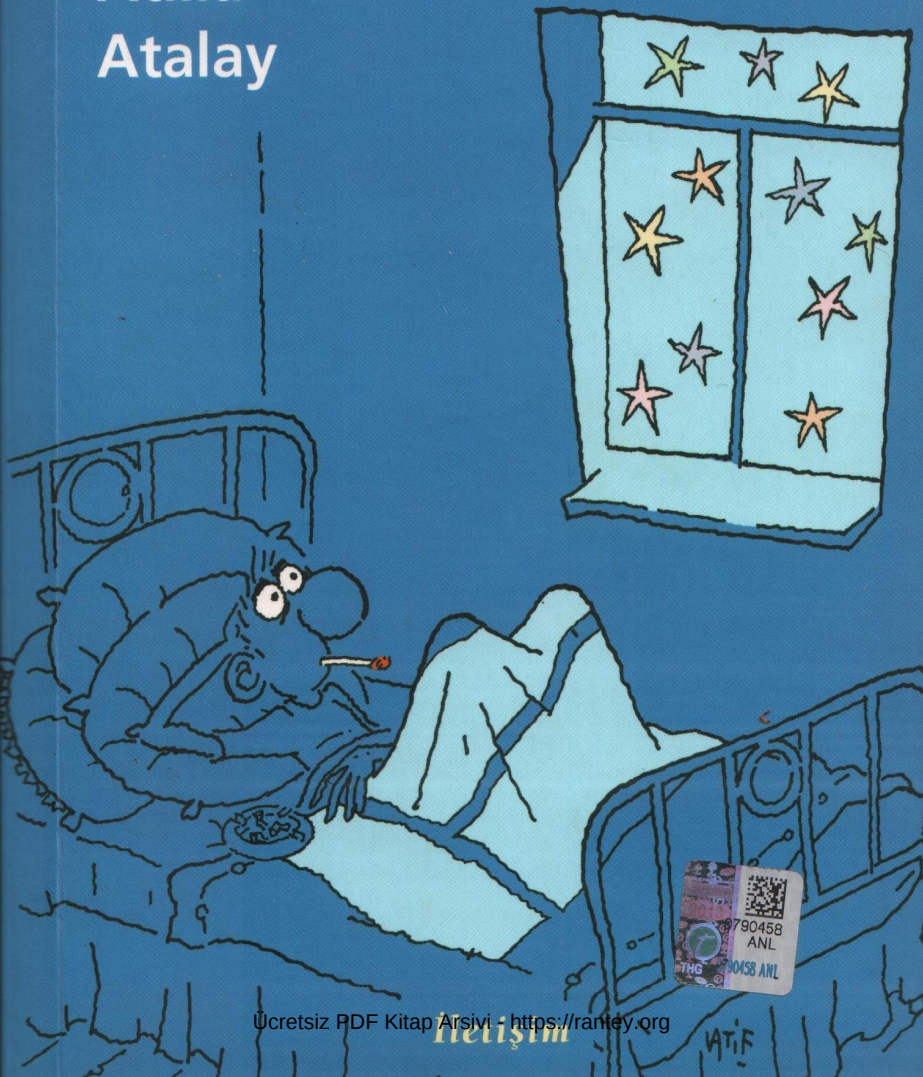
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

UYUYAMADIĞIM

D Ü Ş K O V A L A Y A N

Atilla
Atalay

ATILLA ATALAY 1963 yılında İstanbul'da doğdu. 1978'den başlayarak on yıl boyunca *Gırgır* ve *Fırt* dergilerinde mizah öyküleri yazdı. İTÜ İnşaat Mühendisliği Fakültesi'ni bitirdi. 1989 yılında çalıştığı dergilerden ayrılarak *Hıbrır*, daha sonra *HBR Maymun* dergisinin kurucuları arasında yer aldı. Yazılarını halen *Leman* ve *Lemanyak* dergilerinde sürdürüyor. Atalay'ın yayımlanmış kitapları: *Usulcacık* (1990), *Ebekulak* (1993), *Sıdıka* (1994), *Civciv Kutusu* (1995), *Uyuyamadığım / Düş Kovalayan* (1996), *Menekşe İstasyonu* (1996), *Yalnızlık Aletleri* (1997), *Dup Dup Çedene* (1999), *Eray* (1999), *Hayaller Kâhyası* (2000), *Ağlama Dolabı* (2003), *Kişi Başına Bir Yalnız* (2006), *Kalbin Böcüü* (2009), *Mecnun Kuleleri* (2011).

A. Atalay e-posta: erays@turk.net
skilhan@leman.com.tr
web: <http://www.atillaatalay.netfirms.com>

Uyuyamadığım

Papirüs, 1991 (1 Baskı)

Telos Yayıncılık, 1994-1995 (2 Baskı)

Düş Kovalayan

Telos Yayıncılık, 1992-1994 (2 Baskı)

İletişim Yayınları 370 • Çağdaş Türkçe Edebiyat 49

ISBN 975-470-558-5

© 1996 İletişim Yayıncılık A. Ş.

1-6. BASKI 1996-2004, İstanbul

7. BASKI 2013, İstanbul

KAPAK Latif Demirci

UYGULAMA Hasan Deniz

DÜZELTİ Seçkin Oktay

BASKI ve CİLT Sena Ofset • SERTİFİKA NO. 12064

Litros Yolu 2. Matbaacılar Sitesi B Blok 6. Kat No. 4NB 7-9-11

Topkapı 34010 İstanbul Tel: 212.613 03 21

İletişim Yayınları • SERTİFİKA NO. 10721

Binbirdirek Meydanı Sokak İletişim Han No. 7 Cağaloğlu 34122 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

ATILLA ATALAY

Uyuyamadığım

Düş Kovalayan

i l e t i ş i m

*Hâlâ ayak seslerimi
duymadan uyuyamayan,
dünyanın en komik insanına:
Sevgili babama...*

İÇİNDEKİLER

Uyuyamadığım 9

- Evvel Zamanlar **11** / 1992'nin Çocukları **14**
Sıdika ile Dünyanın Dengesi **17** / Saray, Otel, Çınar ve Kuş **20**
29 Yeni Üniversitemiz Olunca **23** / Okumama Parçası **26**
Çoluk Çocuk Öyküleri **29** / Turist Kızın Kızlığı **32**
Şöhretengiz Politika **35** / Fransız Reklamcıyla **38**
Muhalefet Cephesinde Seçim **41** / Sadece Dört Kupona **44**
Bir Yurtdışı Gezisi **47** / Stressli İnsanlar **50**
Hormonlu Meyvalarımız **53** / Ağaç Muhabbeti **56**
Moral Bozmayan Yayınlar **59** / İstanbul'da Savaş Provası **62**
Müttefikler Zirvesi **65** / Şifreli Körfez Konuşmaları **68**
Bush Karşılması **71** / Elektronik Bankacılık **74**
Çok Özel Okullarımız **77** / Bir Vergi Operasyonu **80**
Mağlup Edilemeyenler **83** / Borsa Tiyoları **86** / Baba III **89**
Tılsımlı Yeşil Yüzük **92** / Süper, Hiper, Mega Marketler **95**
II Başkanlığı Öyküleri **98** / II Kongirası **101**
Beyefendi'nin Kâbusları **104** / Yıldırım Bey Giderken **107**
SHP'de Kurultay Öncesi **110** / Ölü Turizm Sezonu **113**
Her Yerde Festival Var **117** / Köy Pansiyonunda Marjinal Tatil **120**
Sessizlik Festivali **123** / Tatil Fotoğrafları **126**
Bayramda Ziyaretçiler **129** / Park Sorunu **132**

Ihsan Bey'in İthal Arabası **135** / Bir Kış Kazası **138**
Elektronik Lüksler **141** / Kirli, Gizli ve Çok Özel İşler Şirketi **144**
Bir Gazete Dramı **147** / Adam Yerleştirme Öyküsü **151**
Bebeli Reklamlar **154** / Boğaziçi Villa Yıkımları **157**
Fanatik Taraftarlarımız **160** / Bir Reklamcı Öyküsü **163**
Mitoz Üniversiteleri **166** / Bilimsel Tartışmalar **169** / Suç ve Ceza **172**
Meclis Lojmanlarından **175** / Bir Kamyon Yolculuğu **178**
Kuduruklaarr **181** / Sanatsal Hırsızlıklar **184** / Yaralı Basın **187**
Ziyaret Günleri **190** / Vatandaşlık ve İnsanlık Görevlerimiz **193**

Düş Kovalayan 197

25 m² **199** / Veli Toplantısı **202** / Türki Cumhuriyetlere Gezi **205**
Emekliler Maaş Kuyruğundayken **208** / Listeler **211**
Banker Faciası 1992 **214** / Elektronik Büyü **217**
Diplomatik Ağız Dalaşı **220** / Müteahhit Fikri Cephesi **223**
Korkutma Diploması **226** / Hamsinin Boyu **229**
Baba'nın Heyetleri **232** / Öpmek Zamanı **235**
Gizli Banka Hesapları **238** / Av Kedisi **241**
Çok Özel Televizyonlar **244** / Romence Alışveriş Rehberi **247**
Alo Servisleri **250** / Sıdika ile Çeçen-İnguş Türkleri **253**
Sıdika ile Marmara Denizi **256** / Sıdika ve Ali ve Aydın **259**
Sıdika ile Pavarotti **262** / Sıdika ile "Müthiş Türk" **265**
Sıdika ile Aşure **268** / İzle Kazan **271** / TV Ekipleri **274**
El Öpenleriniz Çok Olsun **277** / Trafikte Protokol **280**
Yağ Zehirlenmesi **283** / İstanbul Olimpiyatları **286**
Devlet Sanatçıları **289** / Viran Olası Bekâr Haneleri **292**
Konser Kapisleri **295** / Gelelim Vaadlere **298**
Bürokrat Dramları **301** / Beyfendiler Yarışıyor **304**
Şişme Kadın Genelevi **307** / Öyle Sarhoş Olsak ki **310**
Sülale Boyu Cinnet **313** / Şarkılar Kimi Söyler? **316**

Uyuyamadığım

– Relax... Relax lütfen... Evet, şimdi kendimizi bırakıyoruz, gevşiyoruz, rahatlıyoruz.. Cık... Bak şimdi. Çıtlatma o parmaklarını, dişlerini de gıcırdatma.. Gevşe dedik! Anlaşılmadı galiba, nece konuşuyorum ben burda... Hasta Osman Babçum.. Şimdi çocukluğuna dönücez; itiraz etme, bana çocukluğunu anlat bakiim.. Plastik telli araba var mıydı senin çocukluğunda?

– Vardı Doktor Bey... Hem de çok süslüydü.. En kral telli araba benimkiydi. Fazladan tel alıp yuvarlak direksiyon, vites kolu filan yapmıştım.. Arabanın önüne bööle sarı raptiyeler tutturmıştım, far gibi duruyordu.

– Ben de benim arabanın önüne yorgan iğnesi saplardım.. Hani minyatür radyo anteni gibi.. Bitane de fazla plastik tekerlek bulmuştum, onu da bööle bagajın üstüne yapıştırmıştım.. Stepne şeklinde.. Ne uğraşırdım Yarabbim o arabayla. İlkibuçuk liraya alırdık onu pazardan. O vakitler ayı gibi demir ikibuçuk liralıklar vardı.. Üstünde Atatürk Kocatepe'de resmi... Hatırladın mı?

– Hatırlamaz mıyım? Yirmibeş kuruşluklar vardı.. Küçük,

demir. Soonadan onları toplamak moda oldu. “Tek yirmibeş kuruşluğa bin lira veriyorlar” filan dediler.. Kaşık yapımında mı kullanılıyomuş neymiş.

– Yalan halbuki.. Hep böyle diyorlar. Bi ara ben de sigara paketlerindeki yıldızları biriktiriyodum.. Dağda bayırda nerde paket görsem; açar içini yıldızını alırdım.. Bazı paketlerden balgam çıkardı.. Iyyk!

– Yaa bak.. Lak lak vardı benim çocukluğumda.. Hani böyle iplerin ucuna iki tane tahta top bağlanmış da birbirine vurduruyosun.. Lak lak lak..

– Bilmez miyim. O senin dediğin şak şak.. Birinin bileğine çarpmış ölmüş diyorlardı.. Sonradan yasaklandı o.. Kaçak Kimbıl zamanı bunlar hep.. Neydi o dizi be.. O zamanlar her yerde televizyon yok.. Koca mahallede bi kişide var.. Doluşurduk onun evine.. Doktor Kimbıl, Komser Caart, tek kollu adam.. Hey gidi.. Doktor Kimbıl rolündeki herif sonradan Türkiye’ye gelmişti. Onu görücem diye ayazda trenin dışında beş istasyon yol gittim.. Yüzüme rüzgâr çarptı, ağzım bi hafta yamuk kaldı.. Misket oynar mıydın peki sen?.

– O hoo.. Çok güzel tavuk götü misket atardım.. Tumba, kuyu, kafakarış, mors.. Acayip bir kırmızı kaflığım vardı, hâlâ saklarım.. Bişiy sorucam peki Doktor Bey...

– Çekinme sor, rahat olmalısın..

– Zırvın’a çıkar mıydınız siz?

– Ne o ööle, zırvın?..

– Apartmanların zillerini çalıp vınn diye kaçardık. Bizim mahallede bu işe “zırvın’a çıkmak” denirdi.

– Sizin mahallede ekmek kamyonunun arkasına takılıp “Fiş fiş fişekler eşşoğlueşşekler” diye bağırıyo muydunuz?

– Hatırlamıyorum.. Yalnız, bizim çocuklarla birbirimizi sokağa çağırırken kullandığımız bir ıslıklı şifre vardı.. Bugünkü gibi aklımda.. Fiyy fiyy fiiuu, fiyy fiyy fiyyu..

– Bildim.. Elmor’un müziği.. O zamanlar televizyonda

musluk reklamında Elmor diye bi çizgi vardı, bu müziği çalardı.. Sonra Çiti reklamı çıktı, üç çizgi tip dans ediyordu, moda oldu.. Bonanza'nın müziği de aklımda.. Dımdırı dımdırı dı dım..

– Has Katrayt, Ben Katrayt, Edım Katrayt, Co Katrayt; müt-tiştiler.. Bizim mahallede “Bonanza Bakkaliyesi” vardı. Kıl bir herif işletirdi. Sarı uçlu Samsun'ları hep tezgâh altına atardı... Sırtında askısıyla çan çalıp yoğurt satan bir adam dolaşırdı.. Ona da Mister Spak Bekir derdik.. Gözünün teki takma olan bir kadın vardı, ona ise Tek Kollu Adam diyorduk. Niyeyse?

– Mister Spak dediğin o yoğurtçuyu hatırlıyorum ben. Bizim mahalleye de gelirdi.. Ne güzeldi o yoğurtlar yaa. Şimdikiler kireç gibi, her şeyi sahte, inek hormonlu, süt katkılı, kap zehirli.. Nerde o tad? Ha bir de kremalı bisküvitler vardı.. Hani, iki katlı da ortasında beyaz krema var...

– Biliyorum.. Önce itinayla bisküvit ikiye ayrılır, ortada-ki krema yalanırdı..

– Hork.. Evet.. Öhü.. Gözüm yaşardı.. Toz kaçtı da..

– Leblebi tozları, macuncular, elmaşekerciler, niyetçiler, sabun köpüğü üfürücüler, şeytan uçurtması, tornet, yerli malı haftası, uğurböceği şeklinde kumbara, duvarda birbirine bakan kırmızı fesli, halka küpeli alçıdan Araplar, minibüs camına yapışmış sallanan eller, otobüslerin arkasındaki biletsiz kullübeleri, biletsizinin tahta kutusu, arkasına paket lastiği sarılmış kalemi, arkası horozlu cep aynaları, kutu kutu pense, niyetten çıkan kenarı mavi boyalı Tommiksler.. Doktor Bey?

– Hıı.. Evet.. Dalmışım.. Size iki diazem yazıyım da gidin artık..

– Öhö.. Nası söylesem bilmem ki.. Aslında hasta değilim ben, kapınıza zırvın için gelmişim.. Aklıma çocukluğum geldi.. Muziplik ediyordum. Zili çalıp kaçıcaktım.. O sırada kapıyı açıp beni yakaladınız. Muhabbet etmiş olduk.. Sağolun..

– Babası, bırak çocuğa bulaşma.. Lan Ferruh, sana söylüyorum. Şuraya bi sohbet etmeye geldik, aile faciasının içine düştük.. Herif, durmadan oğlunu azarlıyor.. Aaa, car car car.. Yeter artık!

– Peh.. Tabi, sizin tuzunuz kuru Tevfik Bey, canavar gibi çocuklarınız var.. Ya benimki.. Şuna bak.. Siliik, sümsük.. Kıtıpiyooz.. Ömrü boyunca gagalıyacaktı bunu. Senin öyle sorunun yok tabi.

– Öh.. Orası öyle tabi.. Sana büyük oğlum Gürbüz'ün son çevirdiği numarayı anlatmış mıydım. % 4 kârla org devrediyo it.. Biz buna bir org hocası tutmuştuk.. Hoca buna “do” tuşuna basmayı öğretiyor diyelim. Bu gidiyo kendi sınıfından bir çocuğa % 4 zamlı olarak “do” tuşuna basmayı öğretiyor.. Hem kendisi org öğrenmiş oluyor, hem arada kâr ediyor.

– Müthiş bişi... Çocuğun kafası yatırıma çalışıyo tabii.. Bak görürsün, o çocuk adam olur.. Ya bizimki.. Aptaal.. Aptaal.. Zaten futbola, şarkıcılığa filan hiç yeteneği yok.. Geçen gün iplikle kedi oynatıyordu.. Burnuma yatırım koktu.. “Ulan, bi-

raz Őu yeteneđini geliŐtir.. Seni bir sirke veriyim.. Hem dűn-
yayı dolaŐırsın, hem para kırsın” dedim.. Bu kediyle alıŐ-
maya başladı. Sonra bi baktım, kedi buna numara yapıyor.
Eskiden kediye bir işaret akınca hanımın ponponlu terlikle-
rini getiriyordu. Şimdi, ben kediye işaret akıyorum, kedi bi-
zim çocuğa işaret akıyo. Ponponlu terlikleri ocuk getirio..
Ebleh bu ocuk.. Kedi bile bunu kullanıyo..

– Ehehe.. Aslında benim çocukların iŐbitiriciliđi dođuŐ-
tan.. Hiç unutmam 3-5 yaŐındalar birbirleriyle kavga ediyor-
lar.. “Kumbung bene.. Kumbung sene” diyip birbirlerinin
ağzını burnunu yoluyorlar.. Sonradan anladık, miras mese-
lesiymiŐ.. Biz ölűnce Kumburgaz’daki yazlık kime kalıcak
diye kapıŐıyorlarmıŐ.. Gözlerim yaşardı.. Yavrularımın istik-
balleriyle bu kadar ilgilenmeleri hoş bişi..

– Tabi.. AlıŐsınlar, yırtıcı olsunlar.. Gemisini yűrűten kap-
tan.. Kendilerini ezdirmesinler.. Kimseye acımasınlar.. Ha-
yat acımasız..

– Benim Gűrbűz korkunç bi ođlan canım.. İnanır mısın, il-
kokuldaki duvar gastesinin tirajını bile arttırdı. Ben grdűm,
“Sesimiz” diye dandik bir gasteydi.. nce buna ufak bir şiir
köŐesi verdiler. Eline geçirdi. Sonra kuponla kalemtraŐ, ko-
kulu silgi dađıtmaya baŐladı.. Kısa zamanda okulun tűm du-
varları gaste doldu.. Dış duvarlara taŐtı, kiremitlere atladı,
yandaki hastanenin duvarlarına sıçradı..

– Ya anlatma Tevfik.. Benim ocuđun zavallılıđını yűzűme
Çarpma.. Ŭű.. Veleti her cumartesi iyi iliŐkiler kursun, se-
kin çocuklarla oynasın diye arabaya koyup lűks, kalite semt-
lerde apartmanların nűne bırakıyorum.. AkŐam bi bakıyo-
rum, bıraktığım kaldırımında lece oturuyo..

– Esasında haklısın.. Biraz yırtık, prezantabl olsa iyi ta-
bi. Benim ocuklar artık rayına oturdu. Hatta bazen beni bi-
le őaŐırtıyolar.. Geçen gűn bizim Gűrbűz’űn nűnde bir ma-
rangozun parmağı kopmuŐ.. Bu gizlice parmağı kapıp sakla-

miş.. Taksi tutup doğruca Fransız Hastanesi'ne giderek parmağını kendi eline diktirmiş.. Şimdi bi eli altı parmaklı.. İnılmaz bi mülkiyet hırsı, sahip olma içgüdüğü var..

– Aferin.. Ezdirmesin kendini, gözünü dört açsın, fırsatçı olsun.. Bu devirde böyle..

– Valla yavrularımdan yana kaygım yok, aç kalmazlar.. Hayatı köpek gibi ezbere biliyorlar.. Geçen gün Gürbüz'e annesi “Tansiyonum düştü” dedi.. Bizimki ne cevap verse beğenirsin, “Düşene bi tekme de sen vuracaksın annane”..

– İşi biliyo çocuk..

– Yılbaşında Horzum'dan tebrik kartı aldı.. Turan Çevik, Gürbüz'e Atina'dan Mastika yollamış.. Dayısına şantaj yapıyo, bi martının kafasını kopardı..

– Bu çocuk dahi.. Acaba diyorum, bizimkini bi psikiyatriste mi götürsek... Hani açılır biraz..

– Bizimki daha geçen gün bi psikiyatristle beraberdi. Hipnotizmanın inceliklerini öğrenmiş.. Komşuyu hipnotize etti.. Herif her gün bize trans halinde beyazefşya, gayrimenkul filan getiriyor..

– Valla bravo.. Bir de bizim oğlana bak.. Oğlum! Oyna lan o kediyle.. Bi daha o kedinin etkisiyle ponponlu terlik getirme.. Birak lan kediyi.. Ez, yırt, sök, tırmala, kandır. 1992 çocukluğu et. Kap, yemle, göz boya, sök.. Bana öyle deliymişim gibi acır gözlerle bakma velet. Bu devirde babana bile acımayacaksın.. Bil bunları.. Gagala, çarp, uyut, yol, üt, düdükle..

Sıdika ile Dünyanın Dengesi...

– Anne kız.. Biz naabicaz kız şimdii? Amirika şutladı, AET zate bize bakmıyo, havalar binbeşyüz..

– Elinin körü.. İki günden beri dünya dengesine taktı karı.. Son kuponu da kesiiim, o nalet gasteyi almıycam zaten.. Yanlış yunluş okuyup bütün gün kafamı şişiriyo çeşit şey..

– Kız anne, Amirika'yı ben bööle bilmezdim vallayı. Ardına bile bakmadan gitti. Yunan'la cilveleşiyö.

– Sus, şimdi alıcam ayağımın altına! Sana ne Amerika'dan be! Tom Kuruyz'a edalanıyo diye, salak..

– Bu işin onla ilgisi yok.. Biz milletçe evde kaldık anne.. Hans'lar da birbirine döndü.. Almanya'nın doğusu batısı birleşti.. Dı voll yıkıldı. Aslında diyorum ben de araya karışıp birleşsem. Arada kaynarım.. Zate dı voll yıkıldı ortalık toz duman, kim kimi görücek.. Ne dersin kız anne birleşebilir miyim?

– Ayırırverir baban ortadan.. Duyarsa üstüne yıkar o duvarları..

– O da doğru.. Babam dengesiz bi insan.. Dünyanın dengesi düzelir o herif düzelmez.. Kız, halbuki, Arnavutluk bile şeetti, bi tek babamın yedek parçası bulunmuyo..

– Akşam baban gelsin sana Arnavutluğu filan gösterttirim..

– Rüyamda gördüm.. Beni AET’den istemeye gelmişler.. Miterandgil, Kohlgil, babamgil oturmuş rakı içiyolar..

– Baban bi duyarsa AET’ye filan rüyalandığını..

– Babama ortak pazarda konfeksiyon dükkânı açmışlar.. İngiliz ara ütücüler çalışıyo.. Şööle artiz gibi çocuklar öğle tatillerinde aşk çeşmesinde yiyiştiriyoruz.. Ben babama evden sefertasında böbstrogonof, piliç şinitzel getiriyorum...

– Kör ol inşallah deli karı.. Kafayı mı üşüttün kız?

– Hostes Liani’yle paralı gün düzenliyoruz.. Sırayla komşular gün yapıyo.. Kısır, patates köfte, kayakek mozaik pastası filan yeniyo..

– Kız sen bişey mi içtin zilli?

– Ben Caşua adında hoş bi çocukla çıkıyorum. Caşua abi mi dövüyo.. Müslüman olup Cafer adını alıyo.. Abim de feminist olup bi daha bana el kaldırmıyo..

– “Hoh” de bakiim!.

– Kız hepsi rüya be.. AET bana bakar mı; ben kim, o kim? Ben Kâhya Yahya.. O kim bilir kimin nesi.. Ama bakmasınlar bakalım.. Sonra biz de onların başına Japonya kesiliriz. Bööle nohut kadar televizyonlar yaparız. Ortak pazar yanımızda mahalle bakkalı kalır.. Zaten, Çoban Doktor, zakkum ekstresi filan derken bilimselman da ilerliyecek.. İlk iş ameliyatla abimi aldirticam.

– Abin duyarsa, koparır kafanı. Almam elinden.

– Yunanistan’la 12 millik kara suları yüzünden bi savaş çıkarsa ben görürüm o abimi.. Aynen cepheye.. İkide bir rakı da içiyo köpek. Suriye ile filan savaş çıkarsa, irtica gelirse yine keserler abimi. Ayy.. İyi ki ev kızıyım, oturuyorum şu divanda.. Ben her halükârda yırtarım..

– Akşam baban gelsin kim kimi kesiyo görücek. Yırtıcak o zaman baban ağzını..

- En iyisi uzaylılar gelsin.. Gideriz başka galaksilere.. Abime lazer tabancası sıkarlar..
- Abin duymasın seni galaksi yapar. Almam elinden..

* * *

- Anne kız noolur şu abime bişey söyle.. Vurma bak, babama söölerim abi.. Dolaptaki rakıya kırmızı keçe kalemle işaret kodum. İki fırt iki fırt eksiliyo, hepsini sen içiyosun.. Allah belamı versin babama fitliycem..
- Bi daha diyecen mi kız galaksi filan.. Hee?. Hee?. “Demiycem” de kız.. Hee? Bi daha konuş bakiim o dünya dengesinden de kopariim kafanı.. Bi daha rüyanda “Çaşua” filan görmiycen.. İkinizi birden gebertirim.. O iti de, seni de parçalar ortak mezara sokarım alimallah.
- Vur ulan, bi canım var, al ulan! Bu dünyada olmazsa aetede, pardon, ahrette sorarlar hesabını.. Aetede iki yakam elinde olacak.

Saray, Otel, Çınar ve Kuş

– O guş ordan inecek, işte o kadar. Gocca şirket gurdük, tarihi sarayı otele çevirmek için bin dereden su getirdik, beş yıldızlı otel inşaa ettik.. Gurt yiyesi guşun teki geldi ötelin gapısındaki yazının üstüne yıva yaptı döner kapının tepesine sıçıyür. Zaten giriş gapısındaki moruk çınar ağacını ke-sinceye gadar göbeğimiz çatladı bi de bu kuşla uğraşmaya-lım.. İndirin o guşu..

– Direniyo ama beyefendi... Kovuyoruz, yine geliyo.. Bi adamımız kuşla kavga etmek için merdivenle kapıya tırmandı.. Kuş gagalayıp herifi otelin “E” harfiyle birlikte aşşağıya attı.. Üstelik nesli tükenmekte olan bir kuş..

– Tüketin o zaman.. Furun.. Ula bizdeki telihe bah... Ote-lin önünde tarihi çınar bitiyo, gapusuna nesli dükenmekte olan bi guş konuyo.. O çınar için bütün belediye, basın, bil-mem ne ayağa galktı yine de bi halt yiyemediler.. Doğradık gitti.. Bu guşu da ya efendilikle indirin ya da furun.. Kimse garışamıyo nasılsa..

– Sizin de işaret buyurduğunuz gibi zaten çınarı kestik, bi de kuşu tehdit edersek otelin adı kirlenir. Biraz dursun son-ra uçar gider.. Kışt.. Kışt..

– Döner gapıya pislemese neyse.. Buraya gocca beş yıldızlı otel yaptık, jakuzi, fitnız, sentır, bowling, sıkuarç divar tenisi gıl tüy.. Bi guşun götüne mi hakim olamıycez?. Guş sabote ediyor ya.. Ötelin modernliğinin ta ortasına ediyor o guş yaa.. Döv o guşu.

– Ama beyefendi çevreciler, hayvan korumacılar..

– Susduruculu düfeklen furun.. Doldurur yerine goruz kimse duymaz, anlamaz.. Yapıştırınız oraya ötelin amplemi kibin olur.. Bak şimdi de ötelin çenağına sıçıyör.. İn ula o çanah antenden.. Gışt.. Hüst.. Macık baks gutusunun içine etti.. Gışt.. Ula ben şimdi.. Daş yok mu daaş.. Sapant verin.

– Yapmayın beyefendi.. Bi duyan olacak.. O kuş önemli birisi, başımız belaya girecek..

– Çınar ağacının arkası da sağlamdı nooldu?. Odun ittik.. Odun.. Kimbir bu guş.. Nedir? Feriştahı gelse bu guşu alamaz elimden.. Goparır atarım gagasını çevrecilerin önüne.. Tarihi sarayı ötel yaptık bi guştan mı tırsıcaz.. Ula bura ya goca tesis yaptık.. Bazi birtakım ağaç ve ot diktik, fiskiye yaptık, çevreyse çevre yani.. Deniz manzarası var.. Üstünde ötelin adı yazan tükenmez galem, kiprit, blöknod da yaptık.. Garşılığında moruk bi çınar ağacıynan, cins bir guşu kesmişiz noolur.. Turist gelecek döviz girecek.. Gerekirse Avrupa guş getiririz, bu teknoloja sahibiz.

* * *

– Çevre dostları ve hayvanseverler olarak, maalesef başka çaremiz kalmadı sevgili dernek üyeleri. Tarihi saraydan otel yapan şirketin yöneticileri, önce yüzlerce yıllık bir çınar ağacını kesti, şimdi de nesli tükenen bir kuşu vuracak. Adamlar ne belediye, ne de bir başka yasal merciiyi dinliyorlar.. Kimse bir şey yapamıyor.. Evet, aidatlarımızdan gelen parayla bir mafya tutmaktan başka çaremiz kalmadı.

– Derneğin bütçesi mafya tutmaya yetmez.. Bu gün bi mafya nerden baksan 100-150 milyon..

– Ucuz bi mafya bakıcaz artık.. Hayvan seven bi mafya bulsak bize iskonto yapabilir.. Aslında meşhur Mafya Babası Deli Celil (hörmet ederim abim) eşşeklere olan düşkünlüğüyle tanınır.. Onun bu duygusallığı bizim kuşun hayatını kurtarabilir.

* * *

– Hişt.. Yavrum.. O guş suyunu içtiler mi lan?.

– İçti abi.. Yem verdik onu da yedi.

– Aman yisinler.. Aşçıbaşıya söyle, guşa benden bi meyva tabağı yollasın.. Hakkat bu guşun arkası çınar ağacınınkinden sağlam çıktı bea! O Deli Celil (duacınız abi) denilen herif gelip gidip guşu soruyo.. Döner gapıyı da gırdı ayı.. Eşkiya yehu bu adamlar, ganun manun bişey yazmıyo heriflere.. Bit gadar guş yüzünden geldi golumu büktü, dişimi gırdı.. Yehu kim derdi ki bu guş mafyanın guşu.. Anlamalıydım.. Kara kuru bişey.. Tüyü müyü bi tuhaf.. Ötmüyo da.. Bu kuş yeraltının guşu.. Alemlerin guşu.. Bu guş var ya bu.. Öteli yıksa yıkar yani.. İstanbul’u yakıp üstüne etse kimse bi halt diyemez.. Bu guştan iki dene bende olacak, Çırağan Sarayı ne ki, Dopkapı Sarayı’nı ötel, ITÜ’yü borsa, radyoevini döner loganta, Zincirli guşu Mezarlığı’nı halı saha yapardım. Aman yavrum, guşa iyi bakın. Yisinler içsinler...

29 Yeni Üniversitemiz Olunca..

– Manyak mısınız Öğretmen Bey? Bizim koskoca üniversitemiz, sizin ilkokulun 100 santimlik tahta cetvelini niye alsın ki.

– Ağzını topla Rektör Efendi.. Daha demin, İleri Analiz Profesörü’nüz “fazla tebeşir var mı” diye bizim ilkokula öğrenci gönderdi.. Tebeşir neyse de, cetveli aldınız iki hafta oldu geri gelmedi... 100 santimlik tahta cetveliniz yoksa niye üniversite açıyorsunuz kardeşim.. Üniversiteyi açarken bizim ilkokula mı güvendiniz?

– Bağırmayın reca ederim.. Üniversitemiz en kısa zamanda cetvelinizi geriye verecektir.. Siz isterseniz şimdi gidin, biz cetveli bulunca, ilkokulunuza telefon ederiz, bi öğrenci gönderip aldirtirsiniz..

– Bir daha size öğrenci filan göndermem.. El kadar çocukları kandırıp geri yolluyosunuz.. Geçen hafta iki öğrencimi gönderdim “100 santimlik tahta cetveli alın da gelin” diye, ellerinde birer “üniversite diplomasıyla” geri döndüler.. Gelene gidene diploma verip, kaskallıyorsunuz.. Ben okulumun demirbaşı olan 100 santimlik tahta cetveli istiyorum.. Yarın müfettiş gelirse naapıcam?

– Telaşlanacak bişey yok.. Müfettiş işi kolay.. Sizin ilkokula müfettiş filan gelir, başınızı ağrıtırса bize yollayın.. Ona da bir fahri doktorluk filan verir, olayı kapatırız.. Biz bu üniversiteleri niye açtık buraya?

– Kardeşim, Sayın Rektör, mesele cetvel meselesi değil.. Bizim okulun fazla araç gereci olsa neyse, alın o cetvel sizin üniversitenin olsun.. Ama bizim okulun da hiç malzemesi yok ki.. Demirbaş listemiz aynen şöyle: 1 adet 100 santimlik tahta cetvel, R ve K harfleri bulunmayan portatif daktilo, iki kara tahta, bir adet kızılây dolabı, üç adet süngeri yolunmuş sandalye, üç adet dağları gösteren harita, 23 Nisan’larda kullanılmak üzere bir adet patlak trampet.. Bir kuru kafa..

– Bakınız Öğretmen Bey, şurada memleketimizin “âli menfaatleri için” çarpışan ilim ve irfan ordumuzun değişik kademelerindeki iki neferiz.. Gönül isterdi ki, bizim üniversitemizin, keza sizin ilkokulunuzun, laboratuvarları, araç ve gereçleri, öğretim üyeleri, spor tesisleri veya lojmanları, hattaa..

– Bırakalım laf salatasını Rektör Bey.. Ben cetvelimi isterim.. Çocuklara ders anlaticam..

– Son olarak iki tane 30’ar santimlik mika cetvel verebiliriz.

– Yok yaa...

– Peki şöyle yapalım.. Üniversitemizin bünyesindeki Tıp Fakültesi’ne ait laboratuvarда bir adet kadavra var... Onun bir kısmını sizin ilkokula verelim.. Fen derslerinde kullanırsınız.. Rahmetli dayım kendisini laboratuvarımıza bağışlamıştı da..

– İstemiyorum sizin rahmetli dayınızı filan.. Ben cetvelimi isterim.. İşte o kadar!

– Bilindiği gibi gelecek nesil bizlerin eseri olacaktır Sayın Öğretmen Bey.. Tantana etmeyin reca ederim.. O cetveli kaybettik işte, yok ortalıkta... Tee Dubai’ye gitmiş..

– Nası Dubai’ye gitmiş.. Nası yani yaa? Merp?

– İzin verirsiniz izah edeceğim.. Memleket sathında bir yığın üniversite mevcut.. Ders verecek hocalar yetmediği için uçakla, trenle bir o üniversiteye, bir buna, dıgıdık dıgıdık gidip geliyorlar. Lineer Cebir Profesörü’müz de esasen Diyarbakır Dicle Üniversitesi kadrosunda.. Fakat 11 üniversiteye daha hocalık ediyor.. Şimdi bu hoca bizim üniversiteye geldiğinde sizin okuldan cetveli istetmiş, daha sonra Harran Ovası’ndaki başka bir üniversiteye giderken “bi de orda cetvel aramıyım” düşüncesiyle cetveli yanında götürmüş.. Dönüşte uçaktan inerken cetveli unutmuş.. Bindığı uçak aktarmalı Dubai seferine çıktığı için cetvel Dubai’ye kadar yoluna devam etmiş.. Yani, şimdi sizin 100 santimlik tahta cetveliniz Birleşik Arap Emirlikleri’nin başkenti Dubai’de.. Yoksa, bende cetvel olsa size niye vermiyim..

– Niyi? Hön!

– Öğretmen Bey.. Reca ederim.. Bırakınız masa kalemtraşını.. Ko.. koy o takvimi yerine.. Minderim.. Başka yok ama.. Kalemlik.. Bıraksana be adam..

– Kes mırıltıyı, dinle burayı! Şimdi, hep beraber dergilerimizin ikinci sahifesini açıyoruz.. C. F.! sana söylüyorum evladım.. R. Ö.’nün kalemtraşını geri ver, Z. K.’nın saçını çekme.. C. F., C. F. dedim...

– Ama öğretmenim, R. Ö., benim “O. Ö.. Yohan Faber kalemimi” aldı.

– Parmak kaldırmadan konuşma C. F.. Şimdi sen R. Ö.’ye kalemtraşını geri veriyorsun, R. Ö. de sana Oo ooo Yohan Faber kalemini geri veriyor ve hiç konuşmadan dersi dinliyorsunuz.. Yeni bir üniteye başlıyoruz.. Ünitemizin adı: Çevremizde Bayram.. Okuma parçasını ben yüksek sesle okuyorum, siz de dergilerinizden izliyorsunuz.. Küçük F., o sabah kalktığı anda annesinin cama özenle ütülenmiş bir bayrak astığını gördü.. Kırmızı beyaz bayrak, evlerinin camını ne güzel de süslüyordu.. Hemen Gazi dedesinin yanına koştu.. Nooluyo orda bakiim niye kaynaşıyorsunuz?. Yine ne var C. F.?

– Öğretmenim, polis çağırmalıyız.. R. Ö.’nün sayı sayma fasülyeleri yere düştü.. Fasülyeler, tepeden bakıldığı za-

man orak çekiç şeklindeymiş gibi dağıldı.. Suç mu peki şimdi bu?.

– C. F. insanı M. etme.. Ay yani, manyak etme çocuğum... Toplayın o fasülyeleri yerden..

– Toplayamayız öğretmenim.. Fasülyeler bir delildir.. Cınayetlerdeki gibi çevresini tebeşirle çizmeliyiz.

– (Pöt).. Al kafana tebeşiri.. Densiz çocuk.. Sen kalk bakiyim R. Ö.’nün yanından.. R. Ö.. Sen de topla o sayma fasülyelerini.. C. F. en ön sıraya, cam kenarına geç çocuğum..

– liih.. Ama öğretmenim.. Cam kenarına geçemeyiz.. Camın üzerindeki buğular erimiş, ortaya tuhaf bir şekil çıkmış.. Şeye benziyo..

– Neye be neye?. Otur dedim!

– Ama öğretmenim şunu bilin ki, buğuyu ben eritmedim... Oturduğumda öyleydi şahitsiniz.. Ayrıyetten R. Ö.’nün çantasında M. F. Ö. kasedi var.. Bu kasetler çok can yakıyo sonra.. Hem ne malum M. F. Ö. kasedi olduğu, sonra içinden suç çıkarsa.. İşin yoksa D. G. M.’lerde sürün.. Ödüm acıyo..

– O ne biçim Türkçe öyle... Öd acımaz, patlar.. Gereksiz gevezeliği bırak C. F.. Evet nerde kalmıştık.. Küçük F., Gazi dedesinin yanına koştu “Dedeciğim dedeciğim” dedi. “Bana Conk Bayırı”nı anlatır mısın?” Yine ne var R. Ö.?

– Örtmenim, N. J.’nin defter kabındaki Miki sağ elini yumruk yapıp havaya kaldırmış ama..

– Örtmenim, T. M. beslenme dersinde ülke haritamızın bir kısmına reçel döktü.

– Örtmenim, A. B.’nin ceset şeklinde kokan kokulu silgisi var..

– C. B.’de barış boyası var örtmenim.. K. A.’nın önlüğüne sürdü.

– Örtmenim, R. Ç.’ye bakar mısınız, bana “İnsan hakkı” dedi.. Ben ona desem iyi mi olur?

– Yeter artık.. Birbirinizi olur olmaz ihbar etmekten vazgeçin.. Dersi kaynatıyosunuz.. Ünitemizi işleyemiyorum.. Hep senin yüzünden C. F.. Yarın velini çağır..

– Velilerim gelemmez örtmenim.. Yarın ablam “N F.’nin görüş günü var.. Ablam N nokta F nokta parantez içinde on-dört, yanağında barış işareti şeklinde kedi çırmığı bulunduğu için, barış propagandası yapıp yapmadığının anlaşılması maksadıyla bi yere götürüldü.. Ablamın yanağına adı geçen çırmığı atan kedimiz Mırmırık ise, pardon M. M. ise, kuduz olup olmadığının anlaşılması maksadıyla Pendik Kuduz Hastanesi’nde müşahade altında tutuluyor.. Olay tarihinde kedi yavru olduğu için yırtar diyorlar da, ablam nolacak bilmem.. Zaten abim T. F.’den de haber alamıyoruz.. Apartmanın damında maksatlı beyaz güvercin beslediği için apartman yöneticisi şikâyet etmişti.. Benim hiç velim filan kalmadı.. Ben de gidip teneffüste teslim olucam zaten.. Güzel Türkçemiz kitabımın arasında zeytin dalı kurutmuştum, pişmanım.

– Teneffüste hiçbiriniz bi yere gitmiyeceksiniz, aşı var.. Son günlerde gelişen kötü olaylar yüzünden, hepinizin ruh sağlığı bozuldu.. Okul idaremiz sakinleşmeniz için damardan 2 c. c. Diazem yaptırtıcak.. Hiç kimse bi yere kaçmasın, aşından korkulur mu?

Çoluk Çocuk Öyküleri

Biyy..

– Aggucuk.. Aman da minicik pek de gimbıldak.. Anneciğim isteyken üzdün mü sen bakıcı ablanı?.. Hıı? Üzdü mü seni ablası?

– Cübbemin üstüne işedi..

– Niye işedin bakiim sen ablanın cübbesine. Sikiim mi senin şimdi o bakla burununu... Muunuk muunuk.. Çişi-ni yapması bişiy diil de.. Aman probaganda filan yapmasın ama bakıcı ablası...

– Minik müvekkilim hiçbir şekilde mevcut düzene karşı probaganda filan yapmamıştır.. Fakat ben daha fazla dayanamıycam.. Siz de her çalışan anne gibi çocuğunuza normal bi çocuk bakıcısı tutsanıza.. İlle avukat olması şart mı? Barodan çocuk bakıcılığı yaptığımı duyarlarsa beni te-fe korlar.

– Kızma avukat ablası bak ağlıyo işte..

– Hüşt.. Sus bakım.. İdda makamına veririm seni.. Sus dedim.. Savcı geliyo.. Hıı! Ted!

– Ay naapalım avukat hanım.. Komşunun oğlu sırayı karaladı diye iki sene mahkemelerde süründü, el kadar yavruyu örgüt zannettiler.. Bi başka çocuğu da daha morulayken götürmüşler..

– Ne morulası?..

– Ay aşkolsun avukat hanım.. Okumuş yazmış insansınız nası bilmezsiniz.. Mitoz bölünme.. Yumurtayla sperm birleşiyö, daha sonra morula, blastula ve gasturula evrelerini geçiriyö, soona çocuk oluşuyo ya... Daha yumurta yani.. Cenin.. Doğmamış..

– Öh.. Olabilir.. Lenin’le Cenin’i karıştırmışlardır.. Yanlış ihbar olmuştur.. Bazen olur böyle şeyler.. Ama soonadan adalet tecelli etmiştir yani.. Zannediyorum o morula da hemen beraat etmiştir.. Bak gine zırlıyo.. Sus bakiim.. Sus dedim.. Ted! Hüst.. Otobüs, taksi, jip, biiip.. C-ee... C-ee Kanunun aa bendinin... C-eee fıkrası.. Hihohaha.. Hanimişte benim müvekkilim.. Bidi bidi bidi.. Kes bakiim.. Sıst.. Kitle-rim kömürlüğe.. Velet!

İk-kiiy

– Dinle burayı.. Bak tahtaya, Şimdiğğ biir bayağı kesirin.. Neymiş.. Bir bayağı kesirin.. Cam kenarındaki, buraya bak kırmıyım kafanı..

– Örtmenim..

– Ne be ne? Kim o densiz talebağ? Kim o hıı? Kim o.. Küt.. Hankı? Ne?

– Örtmenim.. Babam, dalağımı size gönderdi, sizde benim kaval kemiğim olacakmış, onu geri istedi.. Dedi ki; “Öğretmenine söyle, onunla baştan eti senin, kemiği benim diye anlaştık.. Etler ona kemikler bana”.. Kaval kemiğimi geri istiyö..

– Yavrucuğum, kaval kemiğin bende ne arasın, burda sırası mı şimdi!

- Bana ne.. Babam, kaval kemiğini almadan gelme dedi..
 - Sus.. Dersi bölme.. Kafanı kırarım piç!
 - Kafamı kırarsanız kemik kısmını babama gönderin..
- Beynim sizin olsun, barsaklarımı Coğrafyacı'ya bırakıyorum.. Tarihçi Vahide Hanım'ın gözü böbreğimde, hep orayı tekmeler.. Böbreklerim onun olsun..
- Susar mısın evladım.. Teneffüste muavin odasına bi gel..
- Bak sana neler göstericiim..
- Örtmenim kaval kemiğim noolucak? Ben size dalak getirdim ama..
 - Evat.. Ne diyodum.. Bir bayağı kesrin.. Ortadaki kısmına kesir adı veriyoruz... Ne adı veriyο muşuz.. Kee-sir.. İşte bu kesrin alt kısmına paydaaa, üst kısmına ise pay adı veriyoruz.. Ne diyomuşuz; alt paydaa, üst pay..
 - Örtmenim.. Kaval kemiğim?
 - Al ulan al.. Şurda iki laf ettirmedin.. Al kaval kemiğini.. Babana söyle kulağını da göndersin.. Geçen hafta evde koparmış, iç etti göndermiyo inek.. Etler benim, kemikler onun, anlaşılmaya sadık kalalım.. Ne yapıcakmışınız? Sadık kalıcakmışınız.. Sus.. Otur.. Höt.. Bitti... Nooldu? Bitti! Neymiş? Bitmiş..

Turist Kızın Kızlığı..

– Aynen okuyorum Sıddık.. “(İzmir-Cumhuriyet Ege Bürosu).. Alman turist Angelika Wittwer’in evlilik cüzdanı olmadığı gerekçesiyle bir Türk arkadaşıyla kaldığı otelden geceyarısı alınıp bekâret testinden geçirilmesi tepkilere yol açtı.. 23 Temmuz gecesı, ülkesinde de birlikte yaşadığı Türk arkadaşı Yavuz Kaya ile kaldığı otelden, evlilik cüzdanı olmadığı ve fuhuş yaptığı öne sürölerek götürüldüğü karakolda, yaklaşık 15 saat gözaltında tutulan Wittwer, daha sonra bakire olup olmadığının araştırılması için hükümet tabipliğine sevk edilmişti”..

– Yaa Beyefendi.. Ben de baktım gastelere şööle bi.. Sabah’ın arka sayfasında “Monaco Prensesi Stephanie, bu yaz tatilini Marmaris’te geçirecek.. Stephanie’yi getirecek Süheyla isimli yat Türkiye’den kiralandı” yazıyo..

– Konuyu dağıtma şimdi Sıddık.. Çarparım ağzına..

– Öhü.. Sinirlenmeyin Beyefendi.. Aslında tabi, demin söylediğim haberin konumuzla ilgisi yok. Stephanie’nin kız olmadığını hepimiz biliyoruz.. “Avrupa’da önüne gelene vurduruyo” diyorlar.. Ama Süheyla adlı teknenin durumu-

nu bilmiyoruz tabi.. İktiza ederse tersaneye sevkedip bir rapor isteriz..

– Bak hâlâ nası konuşuyo embesil.. Rezalet çıktı evladım.. Alman turist, “ülkeme döner dönmez ‘Gece Yarısı Expressi’ filminden bi tane daha yapıim de görsünler” demiş. Nasıl yırtıcaz şimdi bu işten? Çok kelle uçucak çok..

– Motellerde turistleri eğlendirmek için “Animasyon” adı altında eğlence düzenliyorlar ya.. Onlardan yapıyoduk, bunların hepsi oyundu deriz..

– Yok yaaa.. 15 saat adliye, hastane, kadının orasına burasına bakmalar, sabah 3’te yatağından kaldırmalar.. Kim yer bunların oyun olduğunu.. Hem bu Almanlar “hot-zot” millettir, komiklikten anlamaz.. Nerde bizdeki hoşgörüsü?..

– En iyisi oteldeki tahtakurularının üstüne atalım..

– Yok yaa.. Ağzımızla “Türkiye’deki otellerde tahtakurusu var” diyecek haa? Birleşmiş Milletler ilaçlama uçaklarıyla anında saldırıp oteli yerle bir eder.. Zaten bizi AT’ye almamak için bahane arıyorlardı, biz de tutup üstüne tuz-biber ektik..

– Hay AT’sine.. Onlar da bizi AT’ye alıcaklar diye bin türlü numara çekiyorlar.. Resmen aşşağılanıyoruz lan.. Az kaldı bizi almak için ülkemizden Kızlık Raporu istiyceklerdi zaten.. İyi yaptık.. Atik davranıp biz onlarınkine daha önce baktık.. Oh olsun anasını satıim.. Herifler her an tetikte, kameralar, set, ışık her şey hazır.. Türkler bi yamuk yapsa da “Gece Yarısı Expressi” çeksek diye zaman kolluyorlar... O karı Almanya’ya vardıysa daha uçaktan iner inmez “Motoor, motoor” diye bağırmışlardır.. Ay bu kadar sitres altında başka bi ülke daha yoktur.. İtiyim AT’sini..

– Güzeel.. Tam deli gibi konuşuyosun Sıddık.. Aradığımız çözümü buldum.. Şimdi seni hastaneye sevkedicez, aynen bi deli raporu.. Olayı senin üstüne atıcaz.. Delidir, naaptığını bilmiyordu, emir verip Alman turiste kızlık muayene-

sini bu herif yaptırdı.. Şimdi yakaladık tedavi ediyoruz diyoruz.. Bu iş kapanıcak..

– Olmaz.. Ben kendime deli dedirtmem.. İnsan Hakları şeyesine başvururum..

– Hepimiz biraz deli sayılırsız Sıddık'çım.. Zaten “güneşte patlamalar oluyo, sinirler bozuluyo, insanlar naaptığını bilmiyo” diyorlar.. Hadi sana bir rapor alalım. Memleketimizin yüce menfaatleri bakımından “raporlu” ol..

– Bana ne yaa.. Güneş yüzünden oluyomuş, güneşe rapor alınsın.. Olmaz mı sanki.. Bi yazı yazarız.. “Konu: Güneşteki Patlamalar Hk.. Alman Turist Angelika Wittwer’in kızlık muayenesine gönderildiği anda, milletin sinirlerini bozan ‘Güneş patlaması’ hadisesinin cereyan edip etmediğinin anlaşılması maksadıyla, adı geçen gök cisminin (Güneş) rasat-haneye sevk edilerek muayene edilmesine..”

– Partimize şöyle bikaç tane nam sahibi, sanatkâr, türkücü, şarkıcı filan bul dedik, herifin bulduğu şeye bak.. Genel Başkanımız duysa var ya, seni kesinlikle partiden atar Vakur.. Neymiş efendim, “altı yılan üstü kadın” kadın bulmuş.. Öyle milletvekili adayı mı olur lan?

– Niye olmasın, çok ünlü be aabi! Bi sirkte buldum, gösteriye çıkıyo, bütün çadır yırtılacakmış gibi doluyo.. Herkes “altı yılan üstü kadın” kadını görmeye geliyo.. Partimizde olsa fena mı olur? Belli bir tabanı var kadının..

– Bizim parti şöhretler sirki mi be?

– Eh..

– Nası yani eh?. Var mı başka partide altı yılan üstü bilmem ne?. Siyasi itibarımızı iki paralık mı edicen?. Düşünse-ne, bizi tefe korlar. Altı solucan, altı balık, kıl tüy..

– Niye? Başka partilerde yok mu sanki.. SHP’de altı ok var.. Hihohaha..

– Geber Vakur.. Bu soğuk espirilerinden bi tane daha yaparsan, Parti Merkez Yürütme Kurulu’na istifanı ver..

– Size iki kutu eski deterjanınızdan versem.. Ihinhilohi-

hi. Ya bu nasıl? Siyasi ortam gergin, bikaç espiyiyle yumuŝatmazsan çekilmiyo abi be.. Ama sen meraklanma, çok hoş bir şarkıcı hanım buldum.. Menejeriyle de ilke olarak anlaştık.. Yalnız, kemancısını da istiyö..

– O karı, orayı saz meclisi mi zannediyo? Geliyorsa kemancısız gelsin, pleybek yapar..

– Bi de parti bunun üstüne Caddebostan'da kat yaptıracakmış.. “O zaman sahneye filan çıkmam, partimin kadını olurum” diyo.. Onun da tabanı var.. Programa çıktığında her gece kafadan tam yedi “masası var”, masaları görüceksin, bütün müşterileri yağlı.. Viskiler, çiçekler, alevli meyvalar..

– Aman istemez, uzak duralım o kadından.. Geçen seçimlerde böyle bi şarkıcının mafyacı dostu “Bu karıyı size yar etmem layn!” diyerek Sayın Genel Başkanımız'ı topuğundan vurmaya kalkmıştı.. Altı yılan kadın bile daha iyidir böylesinden..

– Onun da dostu var.. Üstü yılan altı örümcek adam.. Hi hohaha.. Ühühihen.. Ay çok tuttum bu esprimi.. Patladı, ani, spontane.. Ihinhihonhon.

– Sen zavallısın lan Vakur.. Ögk..

– Hemen kızma abi be.. Bak ne diycem, ben böyle şöhret milletvekili adayları aramak için gazino kabare filan dolaşıyorum ya, arada bir komedyenden inanılmaz güzel bir taklid öğrendim. Bak bi yapıyım bayılıcağsın.. Noolur.. Bak gülmezsen o zaman konuşuruz.. Bak şimdi, inbe ayaklarına yatıyım mi?

– Seçimlere dokuz hafta kaldı, sen hâlâ işin dalgasındasın di mi Vakur.. Hadi peki.. Yat bakalım inbe ayaklarına..

– Ne duruyorsun, uzatsana ayaklarını.. Ahahaha hihohahan.. Hıhahahhon.. Amma düŝtün tuzağa. Dur tamam vurma.. Bak bu sefer çok ciddiylim.. Diğer partileri çatlatıcak ünlü, isim sahibi bi aday buldum.. Sıkı dur, söylüyorum.. İnınınun.. Sudi Peyker..

– Sudi Peyker kim lan?

– Gerçek ismi Sudi Lud Peyker.. Lud dediğim, Lud Gölü’nden geliyo..

– Yine tanımadım.. Kim oğlum bu herif.?

– Bi ip ucu vereyim.. Ünlü birisinin akrabası.. Hani rahmetli Turan Güneş’in oğlu Hurşit Güneş politikaya atılmış filan ya.. Onun gibi.. Çok ünlü bir kahramanın, evet ona kahraman diyebiliriz, işte onun akrabasını buldum.. İlke olarak anlaştık..

– Ay heyecandan çatlıycam.. Kim bu Sudi Lud Peyker.. Eski siyasetçilerden Recep Peker’in bişeyi oluyo desem, onun soyadı Peyker’miş.. Kim Sudi Lud Peyker be?.

– Dünyaca ünlü çizgi kahraman Vudi Vud Peykır’ın akrabasıhahahahihoha...

– Yıkıl karşımdan Vakur.. Pis espirilerini de al git bu partiden.. İhraç edildin..

– Aptal, ben zaten gitmeyi kafaya koydum.. Bi gazino patronuyla anlaştım.. Heriflerin bütün şarkıcıları, komedyenleri milletvekili adayı olunca programa çıkarılacak adam bulamıyolarmış. Bana gecede 30 milyon veriyο, sahneye çıkıp espiri yapıcam, önüm açık, her an şöhret olabilirim.. Halk beni istiyο..

– Bien venue Mösyö Seguela.. Merci.. Taa France LÖ ANAP politic organizasyon promosyon un reklamasyon.. Bravo..

(Hoş geldiniz Bay Seguela.. Sağolun, taa Fransa'lardan ANAP için seçim kampanyası düzenlemeye geldiniz.. Bravo yani..)

– Merci dabık?

(Mersi, daha bıkmadılar mı ANAP'tan?)

– LÖ kah kah.. Tua solüsyon Mösyö..

(Kah kah kah.. Tuhaf, sulu bi adamsınız.. İlahi yani.. Siz reklamcılar hep böylesinizdir zati..)

– Mösyö Mesut Mua Morto Jön.. Hı?

(Bışey sorucam.. Mesut Bey'in ölüsü mü var, niye hep şomurtuyo?)

– Prezidanta na ne nō lö..

(Başkanla arası bozuk da. Durumları nane yani..)

– Sیتیoen..

(Sittir edin, arkadaşlar arasında olur böyle şeyler..)

– LÖ kah kah kah.. Bang?

(Ha haha... Bu iş bize kaç patlıycak?)

– Trua bu çüğ milliyare.. Lõ kağ de vö..

(Üçbuçuk milyar artı KDV..)

– Eyfel..

(Çok yüksek.. Daha ehven bir şey olamaz mı?)

– Nõ.

(Kurtarmaz.. Aslında dört diycektim..)

– Mama Janti?

(Ananız güzel mi?)

– Si.. Jõ avec mua lõ müziyeğn un fikfikasyon..

(Evet güzel... Fakat beni bir genelevde piyanist sanıyor..)

– Mösyö, Mösyö.. No francala ama..

(Bayım, Bayım.. Milletin ekmek alıcak parası yok.. Biz si-
ze 3,5 milyar lira verirsek, sırf o yüzden seçimi kaybederiz
ama..)

– Ché lavie!

(Napalım hayat böyle!)

– Nõ 3,5.. Enfeksiyon?

(3,5 milyar hayatta olmaz.. Hasta mısınız?)

– Enfeksiyon? Kim yon?

(Hasta ha? Kime dedin?)

– Lõ kah kah.. Jõ esprii.. si..

(Kah kah.. Lafın gelişi canım.. Espri yaptım..)

– Nõ.. Atansiyon.. Uno haci konfeksiyon caarttadanacak..

Konfeksiyon...

(Dikkatli konuş. Yoksa ağzını hacılar basması gibi caart-
danak yırtarım..)

– Caart parşömen... Melina Mercuri? Hıı.

(Caart kabakâğıt... O kadar para istiyorsun ama kampan-
yanın başarılı olacağı ne malum? Yunanistan'da Kültür Ba-
kanı Melina Mercury için yaptığın kampanya göçtü ama..)

– Yunanistan historié.. Guy de Maupassan..

(Yunanistan hikâye.. Koy dibine gitsin..)

- 2,5.. Fine...
(En son 2,5 olur..)
- 3,5.. Janti.. Kremjanti.. No francala.. Una kraker.
(3,5 iyiydi.. Çok güzel.. Ekmek bulamıyorlarsa pasta yesinler zaten..)
- L  enfeksiyon koalisyon..
(Hastalığın alemi yok.. Ortak bi   z m bulalım..)
- Giyotin!
(Kes!)
- Si..
(Tamam o zaman, gidin, anlaşamadık..)
- Kanalizasyon... Adi ...
(Ne bok yemeye  a ırdınız beni.. Madem paranız yoktu.. U a a filan para buluyorsunuz ama.. Alasmarladık, ne haliniz varsa g r n z..)

– Biraz çalışıcaz Süleyman Bey.. Unutmayalım, dört buçuk milyon yeni, genç seçmenimiz var.. New age bir tarz tutturmalıyız.. Mesela dünkü gazetede erken seçim için “Söyleye söyleye yalama olduk” şeklinde bir demeciniz var.. Hoş, atak bi cümle.. Fakat yeni dalga gençliği bağlamaz. “Söyleye söyleye şizo olduk, erken seçim olayı yaşansın.. E, artık.. E, yani.. Bay geldi aabi” daha doğru bir cümle olurdu..

– Niçin?

– Beyfendicim, onsekiz yaşındaki bir genç seçmenin sizin “seçim sathı mailine girdik, bunlar sandık kaçkıdır, zül içindedir, bednamdır” gibi laflarınızı anlaması mümkün diil. Zaten Mesut Bey gençleşiyö, 0-6 yaş arası bi muhabbet var ortada..

– Netçede gençşşler benim espirili demeçlerimişş severler.. Fevkaalade böyyük bi alaka vaadı. Fötr şapkamı Cazcı Kardeşler’den John Beluşşi’ye benzetip “Aaari ariiy ariiy yooğ, hoori hoori hoori yaa” diye bağırınlar, benim buluzcummm, benim talebem, benim gencimdir... Hadse bu şekilşdeşir...

– Ben yine de gençlere daha hoş gelebilecek yeniliklerden yanayım.. Makam otonuza ekolayzır, tivıtır filan taktıralım.. Bakınız ANAP, Sting’i getirecekmiş, biz de meydanlarda “rep” yapalım...

– Olmass.. Çocukla çocuk olmayıss. Netçede arkaaşların ıssrarıyla yeni ve genç bi imaj içün, Baykal, “Yılmaz”la blucinleri çekip pikniğe gideriss” dediği vakit, bir got pantolonun içine girmişizdir. Çıkamamışızdır.. Hadisenin cereyanından 36 saat sonra gotun içinden güçlükle çıkarılabilmişissdir. Fermuar sıkışmışıştır, ağ sıkılmışıştır, hadise infial yaratmışıştır.. Pikniğe diil, buyrun ssandığa gidelimss... Siyaset meydanı bir giyafet balosu degildir... Şşş... Şizo... Şşş.

* * *

– Alo.. SHP mi?

– Buyrun canım, SHP.. Siz hangi kanadı aradınız..

– Ver işte birini.. Bir yetkiliyle görüşmem lazım.. Ben Amerika’dan arıyorum.. Adım Leonard Cey Haksibill..

– Buyrun Haksibill gardaş.. Turist misin, başına bir iş mi geldi? Bacına kızlık zarı kontrolü filan mı yapmışlar.. Ben seni İnsan Hakları Gölge Komisyonu’muzdan bi arkadaşla görüştüreyim..

– Yok ben turist filan değilim, New Kids On the Block topluluğunun menejeriyim..

– Nooldu, sizin çocukların kasetleri mi toplatılmış? Size nasıl yardımcı olayım?

– Bak kardeşim, sizin orda seçim mi ne varmış.. Genç oylar çok önemliymiş.. İktidar partiniz propaganda için Sting’i mi ne çağırıyormuş..

– Eee..

– Sizin partiden biri de telefon edip bizim New Kids On the Block topluluğunu çağırmış. Uğraşmayın çocuklar-

la.. Sizin yüzünüzden topluluk dağılıyo.. Beş kişilik topluluk anında birbirine girdi. İkişer ikişer hiziplendiler.. Bi tane Jordan var..

– Kim?

– Jordan..

– Şimdi ismini çıkartamadım da, görsem sima olarak tanırım.. Eee, noolmuş bu Jordan’a..

– İkişer ikişer hiziplendiler dedim ya.. İkisi Baykalcı, ikisi İnönücü, Jordan da Ecevit’e sıcak bakıyo.. Geçen konserde Ecevit’in sözlerini yazdığı “Takalar” adlı eski bir parçayı söyledi, çocuğa domates attılar..

– Biz şimdi.. Bizim domates dediğimiz Baykal oluyor.. Fakat şimdi benim bu olaydan haberim yok.. Yazık yaa ama bölünmesinler.. Bak bu bölünme işleri çok zarar verir.. Dediymi dersin. Şimdi seçime gireceğiz, Jordan oyları bölmesin ordan..

– Bana ne kardeşim sizin seçiminizden.. Topluluğu dağıtmayın, ben de gelir oraları dağıtırım.. Kanadınızı filan yolarım ha.. (Çat)..

Sadece Dört Kupona...

– Okuyucu ööle kurukuruya Limuzin’le filan doymuyo artık Ferruh.. Şöförüyle birlikte versek.. O bile yapıldı. Evler filan iki kupona içinde hizmetçisiyle beraber veriliyo.. Biz şimdi bu Limuzin’le birkaç kıyak daha yapalım, havası olsun..

– Ben onları düşündüm Somer abi.. Şöförle beraber araç telefonuna bakacak özel bir sekreter de vericez.. Ayrıyetten önümüzdeki yüz yıl içinde Limuzin’e yapıştırılacak bütün taşıt pullarını da gazetemiz karşılayacak.. Sadece dört kupona.

– Cık.. Olmaz.. İki personel az.. Bi de psikiyatrist verelim mesela.. O da otursun Limuzin’in içinde.. Nasıl olsa geniş araba.. Kazanan talihli okuyucumuz, trafik stressinden psikiyatrist sayesinde sürekli korunacaktır.. Sadece dört kupona.. Uçak gibi araba.. İnsan park ederken bi tarafını sıyırttırırsa ruh hastası olur.

– Park sorunu yok.. Garajını da vericez adama.. Garajın üstünde dayalı döşeli bir daire.. İçinde hizmetçisi.. Garajın yanında çalışır durumda süper market.. İçinde çırağı, tezgâhtarı..

– Deli olma Ferruh.. Çalışır durumda süper market ver-

menin modası geçti.. Çalışır durumda halı saha veya sürücü kursu filan vermeli..

– Olabilir.. Ayrıca tabi yol da yaptırmak lazım.. O Limuzin'i nerede sürücek herif.. Bütün parasını gazetemizin ödediği paralı bir yol yaptırılım..

– Şöför, sekreter, garaj, çalışır durumda halı saha, sadece dört kupona.. Kulağa hoş gelmiyo, bişey eksik sanki..

– Beşbin kilometrede yağ değişimi artı pasta cila.

– Manyaklaşma Ferruh.. Yok bi de rot balans ayarı yaptır-saydık.. Ööle bişey olsun ki, yani artık üstünü başka bir gazete yapamasın..

– Buldum.. Ayıryetten arabanın şöförüyle sekreterini de evlendirelim.. Hani o bi psikiyatrist vardı ya.. Onu da Avrupa'ya gönderelim..

– Ulan kuponu şöför mü kesti? Psikiyatriste ne? Bütün bunların arabayı kazanan talihliyle ne ilgisi var?.

– Ööle deme Somer Abi.. Maksat hayır olsun.. “Bi yuvaya bi çöp taşıyan cennete gider” demişler..

– Hıyarlık, seni bu gazeteye yönetici yapanda zaten.. Senin gibi gazeteye taksitle çelik tencere satmaya gelip de Reklam-Promosyon Müdürü makamına ulaşan yoktur heralde.. Tam seni gebertmeyi düşünüyodum, aklıma ne geldi.. Biz bu talihliye daire, araba, garaj, halı saha, bir de mezar yeri verelim.. Bu devirde İstanbul'da mezar yeri en sağlam gayrimenkul. İster kendin öl, ister sat..

– Hakkateen.. Talihlimiz öldüğünde mezarı da olsun tabi.. Mevlidini de okuturuz.. Gazeteyle beraber helvasını da dağıtırız.. Kahve dağıtan gazeteler var, helva niye dağıtılmasın.. Her şeysi olsun okuyucumuzun..

– Okuyucumuzu da alıp gidelim bu diyarlardan Ferruh..

– Bu neyi çözer ki Somer Abi.. Okuyucumuzu fazla şımartmayalım. Kendi ayakları üzerinde durmayı öğrensın.. Sonra ömür boyu mutsuz olur.. Problemlı kalır..

- Ay yazık lan Ferruh, ööle deme, insan acıyo.. Okuyucu-muza paranın alabileceği her şeyi verdik. Arabalar, evler, ün, prestij.. Ama bunların hangisi bir babanın yerini tutabilir..
- Hayır, düşünmek bile istemiyorum..
- Talihli bazı okuyucularımızı gazetemizin nüfusuna ge-çirtelim.. Onlara başyazarlarımızın soyadını verelim..
- Hem de dört kupona..
- Oh evet.. Sadece dört kupona.. Nüfusumuza geçirelim.. Sarıl bana Ferruh.. Burası çok soğuk.. Kafam üşüyor.. Bir-iki-üç-dört kupona. Gel babana.. Sadece dört kupona.. Geç nüfusa...

– Hışşt.. Profesör Babür Bey.. Öyle asma suratını goçum.. Kime bu afra tavra? Ananı mı öldürdük?

– Höfff!. Sizinle ilgisi yok Haşmet bey.. Canım sıkılıyor da..

– Yehu canını sıgacak ne var Babür’cüm.. Bak, mis gibi uçağa gurulduk, Ameriga’ya gidiyoruz.. Siz, beraberinizdeki heyet, bi de been..

– İşte bütün sorun da burda zaten.. Ben ve asistan arkadaşlarım üniversiteden bilimsel amaçlı bir gezi için yola çıktık.. Kafilemize nasıl katıldığınızı anlayabilmiş değilim...

– Canım sana ne? Beni sırtında mı taşıyorsun? Aslında olimpiyat kafilesiyle “yönedici” olarktan Seul’e gidecektim, o işi ayarlıyamadık.. THY’cilerle beraber Malezya Seferi’ne “yetgili” olarak gatilacaktım, o iş de yattı. Mecburen sizin kafileye takılıp gezmeye çıktım. Sağolsunlar, Bakanlık’taki arkadaşlar gırmadılar.. Şimdi söyle bakalım, biz neye Ameriga’ya gidiyoruz?.

– Kolombiya Üniversitesi’nin düzenlediği bilimsel bir toplantıya gidiyoruz. Kongre’ye “Radyoaktivitenin Deoksiribo Nükleik Asit Sarmalı Üzerindeki Modifiye Etkileri” konu-

sunda bir bildiri sunucuz. Kısaca “Radyasyonun Kromozomlar Üzerindeki Etkisi” diyebiliriz. Bu konudaki çalışmalarımızı ileticek. Siz ne halt edeceksiniz, orasını bilemem tabi.

– Biz de okuduk Kromozon Gardaşlar romanını.

– Susar mısınız?

– Bak kalbimi gırıyorsun ama.. Ben böyle yurtdışı işlerinde senden tecrübeliyimdir.. Havaalanına iner inmez sen ve beraberindeki heyyet gıra gız işini bana bırakın. Sex Shop’udur, maşaz saunasıdır, alışveriş centeridir.. Hepsini bilirim..

– Hoffh..

– Sıkıldın mı Babür?. Uçak mı dutuyor goçum? İnmemize az galdı sabret.. İnincek bizi Lümüzüm garşılایacak mı? Goca siyah eraba yani.. Lümüzüm diyorlar ya..

– Hayır efendim! Üniversite yetkililerinin yolladığı öğrenici otobüsüne binicez.

– Sen ittir et otobüsü.. Beraberindeki heyyet pinsin.. Biz ikimiz ordan bi Lümüzüm çeviririz.. Lümüzüm gelir hoş gelir leey ley lümü lümü ley.. Odaları boş geliir.

– Peh! Maaşallah sesiniz de pek güzel!..

– Eh müzikten anlıyörüz biraz.. Ben daha önceden Senfoni Orgestrası’nın yurtdışı turnesine de “yetgili” olarak garıştım.. İki sene evvel de Elazığ Halk Oyunları Ekibi Fransa’ya gösteriye gidiyördü, onlara gafile başkanlığı ettim. Şöyle ki: İki sağa, bir geri.. El çırp hoppaaa. Teey! Teeeey! Gızlar öne çıkıyor, erkekler diz çöküyor. Haydeee hop.. Dak serçe parmağını serçe parmağıma...

– Uçaktayız, lütfen bırakın elimi.. Halay çekemem.

– Eh, iyi de.. Elimi niye itiyorsün eyle ayı kibi.. Bana bak! Ben Boks Milli Takımı kafilesiyle “yönedici” olarak Macaristan’a da gittim. Suratının ortalık yerine kroşeyi “küt” diye godum mu oturursun aşşa davar.. Profösür filan dinlemem uçağın camına böcük gibi yapıştırırım alimallah!..

– Sakin olun Haşmet Bey..

– Senin de, beraberindeki heyyetin de.. Topunuzun köküne.. Sen kimsin len? Ben Başbakan ve beraberindeki heyyetle Singapur gezisine gitmiş adamım.. Ortadoğu’daki barış görüşmelerine “gözlemci” olarak katılıyordum da, son anda köpek dişim apse yaptı gidemedim. Sen kimsin de böbürleniyorsün Babür? Bi keresinde de NATO Kararlılık Harp Oyunları’na inceleme hey...

– Eğer şimdi susarsanız, size söz veriyorum. Atletizm Federasyonu’nun gülle ekibiyle birlikte yönetici olarak Namibya’ya gitmenizi sağlıycım..

* * *

Sevgili Profesör Babürcüğüm Bey.. Sizi uyandırmak istemediğim için bu notu bırakıyorum. Otelde tanıştığım Japon Arkeolöjü Grubu’nu gafaladım.. Gazı ekibiyle yönetici olarak Zimbabwe’ye gideceğim.. Bi de oraları görek.. Amerika’dan aldığım bagajlar size emanet.. Gönderdiğim Gasap Buzdolabını İstanbul’a varıncak adresine deslim et.

Dozer kepçesini ise vapurla göndereceğim, ilgileniverirsin.. Beraberindeki heyyeti öptüm.. İyi yolculuklar..

Haşmet Toraman

– Sa.. saat kaç efendi?. Saat kaç.. Saat ne? Vakit ne zaman? Hangi boyut? Hıaa..

– Ne be adam.. Gecenin bu vakti üstünde çizgili pijamalarınla zebra gibi kapımı yumruklayıp zıplıyorsun?. Kapat o burun deliklerini, mağara gibi.. Uzak nefes al.. Sakinle.. Relax.

– Zeytinyağı gibi üste çıkma hıyar. Hıyarın ta kendisi.. Sabahın bilmem kaçında müziği bu kadar açıp, konu komşuyu yataktan fırlatırsan, tabi karşında pijamalı bir adam bulursun... Burası hıyar yetiştirilen bir sera değil.. Apartman! Altında ve üstünde insan oturuyor..

– Nankör! Sen benim ne kasedi çaldığımı biliyor musun da bağıırıyorsun? İnsan gibi iki dakika kasedi dinlesen bööle bağırılmaz, zebra zebra evinde rahat bi uyku çekerdin. Bu çalan kaset var ya bu.. Bilinçaltı şartlandırma telkin kasedi.. Yeni çıktı.. İsmi “Stresse Son”.. Çağdaş çözüm.. Bu müzik ve arasındaki sakınleştirici telkinler bilincinin altına yerleşiyö, stressi sittir ediyossun. Sabtronik marka.. Evlere ödemeli yolluyorlar.

– Bütün apartmanın bilincinin altına girmeye ne hakkın var ulan? Niye açıyosun kasedin sesini bu kadar.. Al da o kasedi kendi bilincinin altına sok.

– Doğru konuş.. Komşuluk yerde kırmıyım kafanı.. Esas ben bilincinin taa altına sokiim. Niye edepsizleniyosun? Rahatsız olduysan söylersin, kısarız.. Ben hep beraber stressten kurtulalım diye açmıştım.. Vav vav vav bağırıp yine sinirlendirdin insanı.. Şimdi kasedi baştan dinliycem.. İçerde abim meditasyon yapıyo.. Allahtan trans halinde (derin uyku).. Ettğin lafları bir duyarsa, dışarı çıkıp ağzını burnunu kırar.. Kendisi hapisten çıktı.. Katildir, ipten döndü, şimdi Nirvana'ya ulaştı.. Trans halindeki yılanı uyandırma.

– Git lan, hepsini getir.. Nirvana'yı da çağır. Hepinizi parçalıyım laaaan..

– Polis çağırıcam!

– Esas ben ahlak zabıtası çağırıcam. Transseksüel abin evde acaip kasetler dinleyip alem yapıyo..

– Abim transseksüel demedim.. Trans halinde.

– Daha kestirmedi mi?

– Cahil herif.. Yoga, bir meditasyon tekniğidir.. Trans hali ise kendine dönme, derin uyku ve yoğunlaşma durumudur.. Dinlediğimiz kasetlere gelince.. Beynin rahatlama ve telkinlere duyarlı hale gelmesini sağlayan özel bir müzik.. Bu müzik insanı gevşetiyo, rahatlıyosun.. Bööle çaldıkça için uyuşuyo.. Arasında stressi yenen telkinler var.. Aynı kaset serisinin “Sigaraya Son”, “Fazla Kilolara Hayır”, “Cinsel Problemler Bitsin” gibi kasetleri de var.. Postayla ödemeli gönderiliyo..

– Trans abinle sen cinsel problemler kasedini mi dinliyorsunuz.. Zaten sen de bi tuhafısın.. Ne o kolundaki bilezik ööle kız gibi..

– Stress bileziği.. Dünya alem takıyo sen yeni mi görüyorsun..

- Bi kere de ben takıyım..
- Çekiştirme kolumu adam..
- Siz ailecek stresslisiniz galiba.. Ama olsun, kızmak sana yakışıyor.. Bu bilezik de güzel.. Yanlış anlama ben karıştı değilim..
- Neye?
- Şeye..
- Çek lan elini..
- Sen, Sisi var, onu tanıyo musun? Bak ona sor bak. O beni bilir.. Arap Mısdafa de.. Bi kere ben onu arabaya atmıştım.. O da sizden, trans takılıyo, küpe takıyo filan..
- Ben şimdi senin.. (Küt! Baam!).. Sen bizi ne sandın be?.
- Polis çaarıcım ulan, bastırıcım ulan bu evi.. Ehli ırz otu-ruyo bu apartmanda, çoluğumuz çocuğumuz fuhuş yuvalarıyla iç içe mi büyüyecek.. Uyanın ey ahali.. Bilezikli transçılar bana tecavüz ediyorlardı.. İrzim.. İrzıım.. Yok stressmiş bilmem ne? Ev değil fuhuş saksısı. Görürsünüz lan.. Taşlatıcım lan bu evi..

Hormonlu Meyvalarımız..

– Şuna bak, şu kirazlara bak Allahını seversen Neslihan, kirazdan başka her halta benziyorlar.. Yamru yumru.. İri olsun bilmem ne olsun diye basıyorlar hormonu, ne hale geliyor.. Pöh.. Kiraz demeye bin şahit lazım.. Karpuz kadar, ama armut şeklinde, tadı da hıyar gibi, mavi yaprakları var, bazıları birbirine yapışmış.. Bak mesela, şu kedi yavrusuna benziyo.. İçinde kaç çekirdek vardır acaba?

– Ay ay Müjdat, şu kiraz gözlüklü olsa aynen Nezahat halam.. Dur sapından gözlük yapıyorum.. Vallahi Nezahat halamın kiraz şeklinde minyatürü oldu..

– Saçmalama Nesli.. Gözlük yaparsan tabi benzer.. Ama örneğin şu; tıpkı Zehra yengem.. Ne gözlük taktım, ne başörtü bağladım, direkman Zehra yengem bu..

– Aaa bak iki tane Nezahat hala.. Birbirine yapışık..

– Bak şu üçlü de Mazhar-Fuat-Özkan'a benziyo.. İhoha..

– Dalga geçme Müjdat.. Ben Nezahat halamı çok severim.. Aaaa, yamyam, Zehra yengesini yedi.

– Kızım manyaklaşma. Kiraz bu, tabi yiycez Hormonlu diye şeklinin Zehra yengeme benzemesi bi şeyi değiştirmez.. Hadi sen de yesene.

– Ulan ben o kadar vahşı miyim? Çek elini Nezahat halalarımından.. İlle de yiyeceksen kendi Zehra yengene benziyenleri ye..

– Tövbeler.. Kiraz diil akraba jelibonu.. Mini mini halalar, yengeler, kıl tüy.. Al şu kirazı ye bari.. Kimselere benzemiyo kiraz gibi kiraz..

– Aaa.. Bu tıpkı şeye benziyo.. Bunu hiç yiyemem..

– Kime benziyo?

– Öhö.. Yok canım, özel bi şey..

– Nası özel yani.. Kim kız bu? Niye yemiyosun bu herifi?.

– Aman Müjdat saçmalama, bu kirazın erkek olduğunu kim sööledi şimdi sana?

– Sizin sınıftaki o çocuk di mi bu? Tayfun’a benziyo diye kıyıp yiyemiyosun di mi? Tayfun şeklinde bu kiraz, yalan mı?

– Kıskançlaşma manyak!

– Ye o zaman.. Hadi yesene..

– Niye bağıriyosun be.. Çok istiyosan sen ye..

– Ben sapık mıyım Tayfun’a benziyen kirazı yiycem.. Tabi bizim Tayfun gibi arabamız yok di mi? Saçlar da onunki gibi afilli diil..

– Canım.. Sen çok mu seviyosun Nesli’ciğini.. Ay vallahi aklına bişey gelmesin Müjdat.. O kirazı Tayfun’a benziyo filan diye diil, hormonlu diye yemiyorum.. Kanserojen bunlar.. Bi düşünsene şu kirazı bööle yamru yumru hallere soğan hormonlar kim bilir insan bünyesine neler yapıyodur.. Kanser olucaz bilahi..

– O işin bahanesi.. Ona bakarsan her şey kanser yapıyo.. Karyasyonlu çay, kartonda meşrubat, güneş ışığı, ay kenarı, bok püsür..

– Yaa ööle deme be Müjdat.. Bu hormonlar doğaya karşı, ayaklı patlıcan, dudaklı domates, antenli hıyar.. Hiç görmedin mi bunlardan.. Tüm meyva ve sebzelerin doğa biçimleri

alt üst oldu. Sen çevresinde “çevreci” olarak bilinen bir çocuksundur, doğayı yok etmek sadece pet şişeye olmuyo.. Bu kirazları da yemememiz gerekli.. Tavır koyalım..

– Tamam okey.. Sen ye o Tayfun’a benziyen kirazı.. Soora bi daha yemeyiz..

– E sıktın ama Müjdat.. Biz burda hormonlu meyvaların zararlarından söz ediyoruz, sen kafayı Tayfun’a taktın..

– Tamam işte Tayfun da hormonlu.. O kasları nası yapıyo zannediyosun.. Badi hocası hep ona kortizonlu ilaçlar, steroidler, hormonlar veriyo.. Tayfun ondan ayı gibi..

– Öff yettin be.. Al yedim işte.. Oh canıma deysin.. Senle mi uğraşıcaz kompleksi şey.. Tayfun’u bööle kütür kütür yi-yiipip (plöps) çekirdeğini de suratına (piin) fırlatırlar işte..

– Ne.. nereye gidiyosun.. Neslihan.. Şakalaşıyoduk be.. Ama.. A.. Beni bööle Tayfun çekirdeğini doldurmayacak mes’eleler yüzünden yüzüstü.. Bööle.. Ama.. Sittir git. Badici Tayfun’un hormonlu etlerine hastasın sen zati.. Bütün Neza-hat halalarını yiycem.. Yemiyen adidir, kanser de olsam yiycem.. Gitma Neslihan.. Gitmaa..

Ağaç Muhabbeti..

– Bırakın beni, parçalayacam bu herifi.. Koca mahallede, ilaç olsun diye bi tane ağaç kalmış zaten, bu kavat da elinde baltayla ağacı kesmeye kalkışyo.. Zararlı mısın lan sen? Çöp mü dürtüyo sana bu ağaç, dalı bi tarafına mı batıyo?.

– Ne bağırıyorsun be.. Bu ağaç bozulmuş.. Bi budayalım da canlansın dedik..

– Sen ağaçtan ne anlarsın apartman ayısı.. Şimdi ağaç mı budanır.. Mevsimi var..

– Ne diyosun sen yaa.. Ben bi sürü ağaç gördüm be.. Bozuk bu, arızası var. Fotosentez şeedemiyo..

– Hahaha.. Güliim bari. Bi kere bu fotosentez ağacı diil.. Akasya..

– Fotosentez, ağacın çalışma prensibi aptal.. Meyva değil.. Sen hayatında ağaç görmemişsin.

– Hadi ordan.. 82'de askerlik yaparken bi sürü ağaç gördüm ben.. Hatta tatbikatta ağaç kılığına girdim. Çok başarılıydım, üstüme ispinoz kuşu yuva yapmaya kalktı.. Ağaçkanla itişip kakıştık.. O bile beni ağaç sandı..

– Yok yaa.. Demek ağaçtan çok iyi anlıyorsun.. Peki şu gösterdiğim ağacın neresi?

– Yaprak kafası.. Baş!

– Hohoyt.. Yaprak kafasıymış.. Bi kere burası baş diil gövde.. Sürgün yeri.. Ağaç burdan kol çıkarmış, biz buna dal adı veriyoruz.. Dalyaprak.. Bunlar ayrı şeyler.. Sen ne dersen de, bu ağaç arızalı.. Budamak lazım, canlansın..

– Arızası varsa, bilen birini çağıralım.. Sen ne kurcalıyosun, iyice bozucan şimdi..

– İyi.. Sende var mı servisin telefonu?..

– Niye dalga geçiyosun kardeşim.. Orman mühendisi filan çağırınız..

– Sen de maytap geçilmeyecek gibi diilsin ki birader.. Koca orman mühendisi senin mahallendeki tek dal ağaç için kalıp da gelir mi buraya? Onlar burda ağaç olduğunu bile bilmiyorlardır.. İstanbul’da ağaç mı kaldı?.. Hem gelse bile, tamir etmek için dünyanın parasını ister.. Ormanda bir sürü ağaç var, indirim yapıyolar tabi, ama tek ağaca, çok zor..

– Orası öyle tabi.. Belki ufak bir arızadır.. Sen yapabilirsen iyi olur.. Neresi bozuktu şimdi bu ağacın?..

– Fotosentezi.. İlkokulda fen dersinde okutuyolar bilmiyo musun? Kirli havayı alıp, temiz hava veriyoy şimdi bu ağaç.. İşte öyle yani.. Nası temizliyo dersen.. Şimdi bunun içinde bi filitre var..

– Tamam anladım.. O filitre kirli havayı süzüp temizliyo yani.. Ben biliyorum canım.. Eskiden çok ağaç gördüm..

– Herkes anlamıyor aabi.. Bak sen şimdi şıp diye anladın... Millet ağaç nedir, ne değildir, onu bile unuttu.. Ben şimdi bu ağacı burdan sökecem, götürüp içini açacam, çıkaracam o filitreği, yıkayıp tıkanıklığı giderecem.. Sonra getirir ağacı eski yerine gömerim.. Sen ver şimdi o baltayı bana..

* * *

– Hoca sen o ağacı kestin ordan, hiç ses seda yok!

– Sorma.. Filitresi ölmüş onun.. Değişmesi lazım abi.. Fakat bu ağaç meşe.. Bunun parçası bulunmuyo.. Bi ara dedim bi çınar filitresi filan takayım.. Cık.. Mümkün değil çalışmadı.. Parça gelinceye kadar bu ağaç yatar abi.. Takamazsın yerine..

– Peki niye ağacı kestiğin yere beton döküp, üstüne “Çakmaklara gaz doldurulur, jeton, abonman” kulübesi koydun..

– Babam, nerden baksan bu ağacın tamiri iki üç milyon para yer.. Parçaları ateş pahası.. Kökler yanmış, klorofil me-me yapmış, iç budaklar çatlamış.. Nerden bulucaz bu parayı.. Anca işte. Çakmacıdan üç beş kazanıcaz da, ağacın masrafını karşılıycaz.. Hem soona o ağacı ordan kestik, bunun belediyecisi var, memur beyi var.. Arada bi bazıları geliyo izahat istiyö.. Allah ne verdiyse üç beş izah edip yolluyoruz.. Yoksa o ağacı kestirmezlerdi ordan, “tamir edicez” filan anlamazlardı.. Sen de al şu izahatı şimdi. Evine akşam iftarlık bişeyler götürürsün.. Al abi çekinme.. Ağaç dostu kim kaldı şunun şurası.. Millet ağacın ne olduğunu bile unuttu.. Tam uyanamıyo işe.. Fazla takma kafana sen..

– Oh.. Çok mersi. İhö.. İnşallah ağaç çabuk tamir olur.. Benim için onu budaklarından öp...

Moral Bozmayan Yayınlar..

– Sabah sabah, tövbeler tövbesi.. Olan moralim bozuldu, elim ayağım titredi yaa.. Bu ne biçim radyo programı oğlum! Milletçe birlik ve beraberliğe en çok muhtaç olduğumuz şu körfez krizli günlerde sabahın köründe uykulu bi karı sesi çıktı anons yaptı, çaldığınız türküye bakın.. Anan öle Cemil, baban öle Cemil, yetim galasan Cemil. Gözün çıksın Cemil, beynin patlasın Cemil, radyasyon alasın Cemil.. Yok mu daha? Körfezde sıcak günler var, her an bir savaş mevzu bahis.. Böyle mi moral vericez millete..

– Kızmayınız Sayın Müdürüm, haklısınız efemim.. Bantlar karışmış.. Esasen lambada çalıcaktık..

– Vatan haini misin lan sen.. Sürerim Allah belamı versin Diyarbakır Radyosu'na.. Şeyi çalın da milletin morali yükselsin.. Amman avcı vurma beni ben bu dağın ay balam moraliyim.

– Maral efendim.

– Höö?

– Maral olacak.. Yani geyik yavrusu.

– Ukalalık etme.. O kadarını biz de biliyoruz. Böölesi mil-

li manevi gayelerde morol, maron, geik yavrusu, hiçbir şey aranmaz, aslolan tek vücut olmaktır.

– Anlaşıldı beyefendi, ben bu dağım moraliyim, elik gibi-yim filan gibi bişi yani..

– Ayrıca radyoevinin baslarını açın tizlerini kısın.. Dom dom diye iyi ses gelsin.. İşgalci ülkenin dilinde yüksek sesle cızırtı yayını yapmayı da unutmayın.. Yurttan sesler erkekler topluluğunun izinlerini kaldırıyorum.. Gerekirse kadınlar korusu da mikrofon başına çağrılacak..

– Çocuk korosunu naapalım efenim..

– Kapının önünde oynasınlar, bir yere ayrılmasınlar..

– Emredersiniz..

– Fatma Türkan Yamacı, lkü Beşgül, Nurten İnnap, Neriman Altındağ Tüfekçi, Hale Gür, saldırı anında hazır olsunlar... Başlarına Ayten Alpman'ı veriyorum.. Eski türkücülerden Zehra Bilir ve Cemile Cevher, sefer anında görev yerlerinde kendilerine bağlı saz ekipleriyle hazır bulunacaktır. Bu arada saz ekipleri ne durumda, bilgi istiyorum.

– Anlaşıldı efendim.

– Yavuz Top, Mehmet Erenler, Arif Sağ, B stüdyosunda bağlama takımı olarak teyakkuz halinde beklesinler.. Özay Gön­lüm, Yaren adlı üç gövdeli saziyla A stüdyosuna mev-zilensin.. Haa bir de polis radyosunu arayın.. Moral bozucu kan aranıyor, kayıp bulunamıyor ilanı filan istemiyorum.. İnsanların siniri bozuluyo. Yayınlarını daha güzel moral verici hale soksunlar..

* * *

Burası Erzurum Ankara İstanbul 350 kilohertz kısa dalga ef em vericisi üzerinden yayın yapmakta olan Türkiye Polis Radyosü.. Şimdi moral ilanları veriyörüz..

• Doktor Sami Ulus Çocuk Hastanesi'nde yatmakta olan

kanamalı bir hasta için aranan A grubu er aş negatif kan hemmen bulunmuştur.. Hasta sıhhat ve afiyettedir.. Büyüyüp kocaman çocuk olmak suretiyle mutlu olduğu tesbit edilmiştir.

- 9.8.1990 günü Şişli'den binilen ticari bir vasıta içerisinde cüzdan ve kıymetli evrak bulunan yeşil renkli bir fribeg unutulmak suretiyle kaybedilmiştir.. Akabinde ticari otonun şoförü kayıp eşyayı bulmuş sahibine teslim etmiş yanğından öpmüştür.. Daha sonra ikisi birlikte Boğaz'da çay içmek suretiyle bu hadiseyi gülerek kutlamışlardır. Görenlerin maşşallah demesi rica olunur.

- Kayıp Şahıs.. 17.12.1979 tarihinde Parseller Atışalanı'ndaki evinden ayrılarak bir daha izine raslanamayan 20 yaşındaki Mahmut Kalem, İTÜ'yü bitirip inşaat mühendisi olarak evine dönmüştür.. İhale almak suretiyle iyi iş yapmıştır.. Ailesi mutludur.. Görenlerin bravo demesi rica olunur..

- Kayıp Oto.. 34 KES 39 plakalı, metalik beyaz renkli pejot marka oto.. Bırakıldığı yerde daha sonra yıkanmış olarak bulunmuştur.. Ayrıca çarpma yüzünden kaymış olan tipi kaportacıda düzeltilmek suretiyle araba kız gibi olmuştur. Hayat ne güzeldir.

Şimdi Pink Floyd ve arkadaşlarından Dıvar adlı uzunçalanı dönderiyoruz...

– Hava saldırılarına karşı karartma tatbikatımız nasıl gidiyo Tomur? Yaramaz bir şey yok diy mi? Biraz önce telefon geldi Şişli'de parlak bi cisim görülmüş.. O cisim hemen kararacak..

– Şişli'deki o parlak cisim Fatma Girik'in keli efendim.. Kendileri Sivil Savunma ekiplerini denetlemek için dolaşıyorlardı.. İkaz ettik hava saldırılarına karşı kelinin siyah ayak-kabı boyasıyla kamufle ettiler.

– Güseel.. Peki başka vukuat var mı Tomur?.

– Taksiciler.. “Karartmada taksimetrenin ışığı görülür” gerekçesiyle taksimetrelerini açmadıklarından, müşterilerle aralarında kanlı çatışmalar oluyor..

– Kar yağışı, sis, radyasyon, asit yağmuru, karartma, her türlü karambol bu taksicilerin işine yarar zaten.. Üç ay önce bi tanesi Trabzon'daki sel felaketini bahane edip bana çift tarife açmaya kalkmıştı...

– Bu arada verilen temsili saldırı alarmı esnasında, başka sığınak bulunmadığı gerekçesiyle Şişli'deki Kadın Sığınağı'na girmeye çalışan Abbas An adındaki şahsın parçaları Mecidiyeköy'deki bir halı sahanın altına süpürülmüş olarak

bulundu. Aynı esnada, alarm verildiği için apartmanın bodrum katındaki kapıcı dairesini sığınak olarak kullanmak isteyen Saadet Apartmanı kat malikleriyle kapıcı arasında silahlı çatışma oldu.. Kat maliklerinden Feridun Kim, Osman Fiber, Fevriye Fiber, Nayman Esas asansör boşluğuna doldurulmuş olarak bulundular..

– Neyse canım.. Bu kadcark panik olucak elbet.. Peki, savaş provasından galeyana gelip, stoklama, tezgâh altına atma gibi dümenlere yatan var mı?

– Kına sıkıntısı baş gösterdi.

– Ne kı?. Han kı?

– Kına.. Kına.. Bana öyle geliyor ki efendim, gerçekten bir savaş çıkarsa kına karneye bağlanacak. Savaş provasını ciddi sanan bir sürü insan, “oh sonunda savaş çıkartabildik, kına alıp bi tarafımıza yakalım” diyerekten yollara döküldüler... Fekat ben bi miktar kına kapmayı becerebildim...

– Salak.. Ben naapiim kınayı.. Esas kafayı çalıştırıp insan bi yerden bi gaz maskesi bulur..

– Vallahi yok.. Oysa vermez miyim abi?!

– Yok yaa.. Peki ne o göbeğinin altındaki kabarıklık?

– Sargı bezi.. Yolda gelirken bi minibüs şöförü tornavida soktu.. Alarm anında siren çaldı ya.. Biz o sırada sivil savunma aracıyla yoldaydık.. Öndeki minibüsün şöförü belediye binasından gelen siren sesini, “biz ona düdük çalıyoruz, yol istiyoruz” şeklinde yorumlamış.. Bir süre havallı kornasıyla sirene cevap verdi.. Daha sonra şöför mahallinden zıplayarak “sihiz mi çalışınız lıhayn o düdüğüüüü? Yolu mu kapadık lıhayn, rahatsız mı oldunuz lıhayn, allahsışlaaaar, hınnıaaa. Hüoooo...” şeklinde bağırıp bizim araçtaki herkese birer kere tornavida soktu... Siren sesinin hâlâ bizim araçtan geldiğine inandığı için, geri geri gelip dört kere aracımıza çarptı.. Benzin depomuz tutuştu, bizim araç infilak etti.. Biz zor kaçtık..

– Ah, o gürültü o muydu be? Ben duydum o infilakı... Saddam kimyasal bomba salladı zannettim, üç saat gaz maskesiyle oturdum...

– Hû? Hani yoktu gaz maskeniz.

– Canım, yok dediysek bize kadar var. Allah korusun cidi bi durum olursa, sana da buluruz bi tane.. Ama kimse duymasın haa.. On milyonluk şehirde.. Sığınak yok, maske yok, bi halt yok...

* * *

Ertesi Gün..

Gazeteler uzun uzun halkla taksiciler arasındaki çatışmalara yer verdi.. Hatta bazı gazeteler önceden hazırlandıkları şekilde, “Cepheden Geliyorum! Kan, ter, his ve gözyaşı” dizilerini yanlışlıkla başlatmış bulundular... “Gazeteniz Zurna, 5 muhabiriyle savaş hattında.. İşte uydu kanalıyla gelen ilk fotoğraflar” diyerek resim basanlar bile oldu.. Bu arada, adamımız Tomur, amirinin gaz maskesini çaktırmadan çaldı...

Müttefikler Zirvesi..

– Sayın üyeler... Bi dakika canım kardeşim.. Bırakalım tartışmayı şimdi.. Dünya barışı mevzu bahis.. Şimdi, delikanlı gibi, her müttefik vaktinde Irak’a hangi silahtan kaç tane sattıysa söylesin.. Saddam’ın elindeki gücü bilip ona göre şedelim yani... Fransız Temsilcisi Mösyö Bişo... Söyleyiniz, siz ne sattıydınız Ekselansları...

– Üç beş füze, uçak filan... Bizimki ööle küçük bi alışverişti. Üç kuruş kâr ettik, o da şimdi harekatta gidiyo anasını satıim.. Esas Irak’ı savaş makinesi yapan İtalyanlar... Bu böylece biline Mister Başkan... Yalan mı Sinyor Don Çikardi.

– İftira... Biz maket uçak, sahte füze filan sattık... Hepsi maketti... Şaddam bize kartondan iki tane sahte Bağdat yaptırttı.. Eşantiyon olarak da bi tane küçük Disneyland yaptık...

– İyi halt ettiniz.. Sizin yaptığınız sahte maketleri bombaladık, Irak’ın füzeleri filan hâlâ duruyo.. Sizi kınıyoruz Ekselans Don Çikardi.

– Kına yakın siz Mister.. En fazla silahı siz sattınız bi kerem.. Üstelik estetik cerrahi Amerika’da daha ileri.. Saddam’ın beş tane benzeri var diyorlar.. Belli ki vaktinde Sad-

dam'ın sahtelerini de siz yaptınız.. Şimdi gerçeği bulup vuramıyoruz..

– Öhō.. Saddamın sahtelerini yaptığımız doğru tabii.. Fakat Saddamın benzerlerinin stratejik yerlerine benler koyduk.. Bi görsek, benlere bakıp sahtesini gerçeğinden ayır ederiz.. Hava şartları yüzünden uydu aracılığıyla benleri göremiyoruz..

– Hastirin ordan Sayın Ekselans Mister.. Herife ben koymuşlarmış.. Uçaktan doğru nerden ben gözükücek.. Ayı müttefik.. Çöl ayısı...

– Ağzınızı toplayın Ekselansları.. Şurda dünya barışı için bi araya gelmiş bulunuyoruz.. Ayrıyetten, adı geçen et benleri vericidir.. Hem ben hem verici, sinyal gönderiyo yani.. Görevimiz Tehlike dizisini seyretmediniz mi hiç?

– Hihohayt... Güleyim bari..

– Bana bak İtalyan Müttefik.. Gereksiz sırtarma.. Ağzının ortasına bi tane konuşturırım, dişlerini yerden toplarsın.. Öhō.. Neyse.. Uzatmıyalım.. Barış içinde bi dünya için mecburen bi araya gelicez bi yerde.. Evet, Mistır Alfred, siz İngiliz Hükümeti olarak Saddam'a neler satmışınız..?

– Radar cihazları... Ama hepsi bozuktu zaten.. İki santim menzilleri var.. Kōr o radarlar.. Hava saldırısını füze düşmeden iki santim önce fark ediyorlar.. Ayrıca biz de üç tane Saddam'ın benzerinden yapıp Irak'a satmıştık..

– Toplam kaç Saddam benzeri oldu şimdi.. 5 Amerika, 3 İngiltere.. Eder 8.. Bi de kendisi, 9.. Aslında bi de Portekizliler yapıp satmış ama.. Onlar geri kalmış bi ülke oldukları için ameliyat başarılı geçmemiş... Pek benzemiyo diyorlar.. Hafif, profilden andırıyomuş...

– Bizim yaptıklarımızdan bi tanesi de hastaydı zaten.. Şimdiye ölmüştür.. Sen ona 7 Saddam de.. Her neyse.. Biz bir de İngiltere Hükümeti olarak Irak'a sağlam sığınaklar yaptık..

– Sığınakların yerlerini biliyo musunuz?

– Hayır.. Fekat bu o kadar önemli değil.. Çünkü sığınak inşaatı sırasında özel olarak Türkiye Karadeniz bölgesindeki bir kampta müteahhidlik eğitimi gören gizli ajanlarımız malzemedan çaldılar.. İnşaat esnasında benzeri görülmemiş bir laz teknolojisi kullanılarak demir ve çimento çalındı.. İlk bombada gider o sığınaklar..

– Good.. Ama bi dakika, nooluyo orda.. Rica ederim. Piliiz müttefikler, kavga etmeyiniz.. Mösyö Bişo istirham ederim İngiliz delegesinin burnunu yolmayınız.. Dünya barışı tehlikeye.. Yapmayın.. Yakışıyo mu ama. Mister Alfred, bırakınız Mösyö Bişo’nun peruğunu.. Uygarlık öhö..

– İpna İngilizler.. Ne vardı bu kadar çok silah satıcak..

– Sanki siz satmadınız mı Mösyö.. Sizin aadilikleriniz yüzünden her gün uçaklarımız düşüyo..

– Sanki bizimkiler düşmüyo.. Ben şimdi senin sülaleni.. Şu Irak işi bi bitsin, sizin ülkeyi dümdüz etmeyenin babası..

– Asıl biz sizin..

– Mösyö Bişo... Mister Alfred, bırakınız kavga etmeyi.. Reca ediyorum.. Dünyamız barış içinde veaa.. Pssst.. Mösyö Bişo.. Bi dakika bakar mısınız? Cidden İngiltere’yle savaşırsanız, size Hughes helikopterleri, TOW füzeleri, kimyasal silah satabiliriz.. Çeşitlerimiz çok bol ve ucuz.. Hepsinin peşin vermezsiniz.. Şunun şurası hepimiz dünya barışı için şeediyoruz.. Gayetle memnun kalırsınız.. Nötron bilem var yani...

Şifreli Körfez Konuşmaları

– Alo.. Bluğ çağında iri bir tiftik keçim var..

(Nasılsınız Bay Başkan.. Ben Ankara'dan arıyorum)

– Sud kostik..

– (Sus.. Dinleniyor olabiliriz)

– Kostik?

(Pardon, dinleniyosanız, sonra arayayım.. Şimdi rahatsız olmayın, dinlenmenize bakın)

– İri iri inciğim.. Cüceler için kaygılıyım yani..

(Hayır yani.. Saddam'ın casusları tarafından konuşmamız dinleniyor olabilir demek istedim.. Gerçi önemli değil.. Nasıl olsa şifreli konuşuyoruz)

– Traktör bi tanıdığım var.

(Öyle ya.. Şifreyi çözemezler)

– Ayşe tatile çıksın..

(Ben de sizi arıyaktım.. Hayırlı olsun, oğlunuzu nişanlamışsınız.. Efe'yi de kaybettik ha.. Hihohaha)

– Eee.. Naylon çorap mantar yapar.. Saf yün giymek lazım..

(Eee.. Keratayı baş göz etmenin vakti gelmişti.. Hayırlısı olsun ne diyelim.. Ben sizi şey için aramıştım Sayın Bush..

Kara savaşı ne vakit başlayacak?)

– Kibariye'yi çok severim...

(Kim bilir?)

– Kuş kalkıyo mu?

(Hava saldırısı biticek mi?)

– Müsait bi yerde inicek var!

(Şu sıralar bir hava indirmesi yapıcaz)

– Denizin dibinde Hatçam, demirden evler..

(Denizden piyade çıkartmak daha iyi değil mi? Karışmak gibi olmasın ama)

– Yeni orkid petek dokulu.. Mavi mürekkep damlayınca içine çekiyo.. Kuş kirlenir..

(Herif körfeze petrol pompaladı.. Deniz piyadelerinin üstü kirlenir.. Kuşlar bile ne hale geliyo)

– Körolası çöpçüler, aşkımı süpürmüşler..

(Yaa.. Ekolojik denge bozuldu)

– Kızılıklar oldu mu? Selelere doldu mu? Gönderdiğim çoraplar ayağına oldu mu?

(Askeri ve mali yardım göndermiştik, geldi mi?)

– Nerde, nerde en son çizgi nerde?

(Yok valla.. Hiçbişey gelmedi.. Belki postada takılmıştır.. Gelicek ama di mi?)

– Lütfen bizi izlemeye devam ediniz!

(Sen merak etme.. Dediklerimi dinle.. Yalan mı konuşcaz yani)

– Eskalibade ile tapenade; ille de peperonata.. Bunlar çok hafif İtalyan yemekleri.. Di mi ama?

(Ağır bombardıman sırasında bir yığın sivil öldürüyorsunuzsunuz.. Ayıp olmuyo mu? Uygur bi insana benziyorsunuz ama.. Size okulda bunları mı öğretiyorlar.. Bi yerde biz de kınarız yani)

– Yoğurt mu dedin?

(Yoğurt mu dedin?)

– Oluklu mukavvaya, kalın fitilli kadife giymiş karton diyebiliriz.. Çok benzer birbirine..

(İnsanlık adına bir suç işlenirse, tarih hepimizden hesap sorar.. İş almayalım başımıza)

– Eee.. Bu Zippo çakmakların 300 türlü yakış biçimi var.. Muhtar çakmağına benzemez..

(Şahitlerimiz var.. Siviller aniden bombanın önüne çıkmış.. Bomba da hızlı tabi, “şak” deyince duramıyo.. Siviller harcanıyo haliylen)

– İlk güzellik kraliçemiz 1929 itibarı ile Feriha Tefvik, 1930’da Mübeccel Namık, 1932’de ise Keriman Halis’tir.

(Yok yaa.. Anan güzel mi? Kimse yemez bu ayakları.. Biz de suç ortağı gibi olmayalım şimdi.. Savaşın sonra bu fedakarlıklarımız göz önünde bulundurulmalı)

– Evinizdeki bilumum haşerata.. Bit, pire, tahtakurusu, danaburnu, Sarayburnu, Beykozz.. İşte bu elimde görmüş olduğunuz toz.. Fabrikası top attı, kendi harikalar yarattı.. Koş vatandaş, evinde böcek kalmasın kooş..

(Hapşuu.. Hork)

– Cumbullu..

(Çok yaşayın)

– Pim..

(Üşütmüşüm)

– İtiniz..

(Bush)

– Efendim?

(Buyrun)

– Numan köfteye kimyon kattı..

(Ben kapatıyorum, siz nezlesiniz dinlenin... Kara saldırısından haberim olsun)

– Tarak..

(Yazı bitti)

Bush Karşılması..

– Bi aksilik olursa neticede çok kelle uçar, onu da ifade edeyim..

– Mümkün değil Beyefendi.. Her şeyi inceden inceye planladık; Sayın Bush’un memleketimizi ziyareti esnasında en ufak bi aksilik olmıycak.. Yalnız ben karşılama programına ufak bişey ekliyelim diyorum.. Çiçek verip şiir okuyan çocuklar var ya.. Ondan işte.. Unutmuşuz.. Bush’la eşine birer çiçek verip şiir okuyan şöyle eli yüzü düzgün, bakımlı bi ilkokul çocuğu lazım..

– Çiçek meselesi realize edilebilir bir hadise.. Fakat çocuk şiir okumak yerine “rep” yapsın..

– Rep ekibi ayrı zaten Beyefendi.. Kılıçkalkan ekibinden önce çıkıp rep yapıcaklar..

– Rep hadisesi Prezidan Buş’un sıcak baktığı mühim bi mesele... Kılıçkalkan ekibine de doping yaptırılabilir mi ona bakmak lazım.. Çabuk yorulmasınlar, doping hususunu bi düşünelim.. Yahut bu kılıçkalkan ekibini bir breyk dans ekibiyle çeynç edebiliriz.. Hatta bu iki memleket arasındaki kültürel ilişki bakamından “cuk” oturur, onu da söyliyeyim.. Haşırt hadisesi..

– Bando da iki ülkenin milli marşından sonra Dallas'ın, Uzak Yolu'nun filan müziğini çalacak..

– Alf hususu?

– Alf'in müziğini de şederiz.. Sahi, unutmuşum, Prezidan Buş, Alf dizisini bilhassa severmiş..

– Topkapı Sarayı'na sifon ilave edildi zannediyorum.. Prezidan'ın bazı irili ufaklı ihtiyaçları için..

– Bittabi.. Harem dairesine jakuzi, küvet, duşa kabin, Cif, şampuan artı saç kremi koyduk.. İki tonluk kola deposu da var.. Tellaklar da alarma geçirildi.. Ziyareti uzar diye katalitik soba filan koymayı da ihmal etmedik.. Padişah dairesinde tahta oturmak isterse diye, terletmeyen minder şettik, sandukalardan birine de klima yerleştirdik.. Üfürüyo.. Serin tutar..

– Ahret kardeşim Prezidan gidince Saray'ı yeniden şöyle bi toparlattırırız.. Temizliğe arkeolog bir kadın bulun, yenden tarihi hale getirip silsin süpürsün.. Faydalı olur, uzun vadede tarihi eser hadisesine de ehemmiyet vermek lazım.. Gelecek nesillere otel yapıcak tarihi bina bırakmamak fevkalade hatalı olur.. Zannımca bu böyle..

– Hava meydanına indiği andan itibaren uçuş trafiği, karayolları, Boğaz trafiği, hepsi kapatılacak.. Hatta adamın canı tren çeker, demiryollarını da kapatalım diyorum.. CIA da haklı, güvenlikten endişe ediyö haliyle.. “Vaktinde Papa'yı yaraladınız, size pek güvenilmez” diyorlar..

– Baktırmak lazım.. Tahkik etmeden bişey söylenmez şimdi zannediyorum.. Bi çek ettirelim, hadise nedir ne değildir.. Papa mevzuunu, Prezidan'ın burayı ziyaretine entegre etmek irrasyonel bi dallamalık.. Bunu da söyleyeyim.. Hadise bu merkezdeyken aklıma geldi.. Bizim terzi Müberra'yla bi enformasyona girelim sana bi Alf kostümü diksin.. Prezidan'ın onuruna verilen kokteylde Alf kılığında dolaş... Animasyon olur, Prezidan güler..

– Ühm.. Peki.. Bi de şey diycektim.. Bush’a armağan vermek için gelen yurttaşlar var.. Her zaman olduğu gibi: Üzerine Prezidan portresi dokunmuş halılar, sapı kartallı devrek bastonlar, yastık kılıfları, Amerikan bayrağının renklerini taşıyan özel yetiştirilmiş Spenç Horozları, üzerinde Washington kentinin haritasına benzediği iddia edilen lekeler bulunan inek, yıldız şehriyeleri kartona yapıştırmak suretiyle yapılmış Abraham Lincoln ve Hürriyet Abidesi kolajları.. Prezidan’a taktim etmek istiyorlar..

– Suret-i katiyyede olmaz.. Ben bilirim bunları.. Prezidan’ın önüne atlayıp “Paşam soğuk kola bulamıyoruz.. Başkanım kasabamıza McDonald’s istiyoruz” diye manasız manasız ağlaşırlar.. Bu nevi kalabalığa exit vermemek lazım.. Bilhassa Akbulut’a dikkat edin, Prezidan’ın önüne kendini atmasın. Hazırlıkları bi daha çek ettir, transformasyon realize olmazsa dört üstü otururuz, onu da söyliyeyim..

– Rakip bankalara fark atıcaz Zekeriya.. Elektronik bankacılıkta yeni bir çığır açmanın derin saadeti içindeyiz.. Tasarruf sahipleri 24 saat açık bulunan bankomatlarımızda Türk lirasını dolara, doları marka, markı hisse senedine, senedi bodrum kata, sterlini otomobile, kurbağayı prene çevirebildikleri yetmiyormuş gibi, günün herhangi bir saatinde bankomatımıza yırtık paralarını verip bantlanmış olarak geri alabilecekler..

– Fevkalade Müdür Bey.. Elektronik hizmetlerimiz içeri-sine yırtık paraları bantlamanın da katılması müthiş bi şey.. Yalnız, Çömlek Kredi Bankası bizi bu işte ekti.. Onların bankomatları “Demir alıyo, bakır alıyo”..

– Saçmalama Zekeriya.. Nası yani?.

– Onların bankomatı bizim bacanağın eski demir sobasına 70 bin lirayı tık tık tık saymış.. Ben söyliyenin yalancısıyım.. Çok elektronik diyorlar..

– Olmaz öyle şey.. Senin mongol bacanağın makinanın yanlış bi tarafına basıp bozmuştur.. Manyak mı elalemin makinası durduk yerde eski sobaya 70 bin lira versin.. Kim bilir neresini kurcaladılar.. Esasen bize şu elektronik bankacılık

filan fazla geliyo.. Değil bilgisayarın klavyesi, apartman ziline basmasını bilmeyen bi sürü herif var.. Makinaların içine neler dolduruyorlar.. Geçen gün birisi Düsseldorf'taki abisine mektup atmış.. Önceki akşam Şişli'deki bankomatın içinden 14 kiraz çekirdeği ile, iki tane kurutulmuş balık, bir de gazı bitmiş çakmak çıktı.

– Orası öyle tabi.. Aletleri acayip kullanıyorlar.. Yol ortasına koyunca, gelen geçen kurcalıyo haliyle.. Geçen kış Levent'teki bankomat kabinine bir kedi yavrulamıştı.. Bakırköy'de herifin biri bankomat kulübesinin içinde tavşana niyet çektiyordu.. Bir başkası bankomat kabininden gecekondusuna elektrik çekmiş..

– Bütün bunlar yetmiyomuş gibi, bir de telefon bankacılığına girip başımıza iş açtık.. Telefonun tuşlarına basın, hesabınızı öğrenin kıl tüy diye gazetelere telefon numaramızı verdik, bi sürü sapık dadandı..

– Bişiy diil, telefona bağlı makinayı bozacaklar... Geçen gece herifin biri arayıp “Dertleşmek istiyorum” diye telesekteadaki kız sesine sarkıntılık ediyodu.. Ben de paralelden dinliyodum..

– “Kapat ulan” deseydin terbiyesize.

– Hemen makinayı devreden çıkardım.. Aldım telefonu elime, “Ne diyosun sen kardeşim” dedim. “Tasarrufların hakkında bilgi edinmek istiyosan, makinaya onu sor!” Telefon sapığı bir açtı ağzını.. Vay efendim, parası mı varmış da tasarruf yapsınmış, karısının iki bileziği varmış onu vermiyomuş.. “Ben bu karıyı dövmiyim de naapiim” dedi.. Ben de ona “Puşt” dedim.. Birbirimizin adını aldık Perşembe gününü Balık Pazarı'nda buluşup kavga edicez.. Zaten sonra karısı aradı “Bankanızdan rica etsem bizim herifi bi dövebilir mi” diye.. Ben de ona “Hizmette sinir yoktur hanımefendi” dedim.. Öyle ya.. Her sinirlenen bizim bankayı ararsa; kavga dögüş bunun sonu gelir mi?

* * *

– Alo...

– İyi günler.. Telefon bankacılığına hoş geldiniz.. Sayın tasarruf..

– Alo..

– ... sahibi, eğer kredi kartınızın limiti ve ekstre ödeme..

– Alo.. Bu bir soygundur.. Banka değil mi orası? Alo..

– ... tarihini öğrenmek istiyorsanız, kredi kartınızın numarasını tuşlayınız. Günlük döviz kurlarını öğrenmek için, müzik sesinden sonra 28 sayısını tuşlayınız.. Borsa işl..

– Alo.. Bak son defa söylüyorum.. Bu bir soygundur.. Anlaşılmadıysa kodlüyörüm.. Sivas'ın "S"si, Osmanlılar'ın "O"su Yozgat'ın "Y"si...

– ... hisse senedi kod numara..

– Bak ama jetönüm bitiyör bak.. Beni oraya getirtmeyin... Olacaklardan sorumlu değilim.. Parayı dediğim yere gönderin.. Alo.. Bu bir soygündür.. Alo.. Alooo...

Çok Özel Okullarımız..

– Buyrun sayın velii.. Ben özel Celil Komandid ana, ilk, orta ve lise okulları kurucu üyesi, aynı zamanda dernek başkanını ve okul müdürü Celil Komandid.. Malı getirdiniz mi?

– Öh.. Evet.. Çocuğu getirdim.. Fiyatta anlaşabilirsek okulunuzun hesaplı bir bölümüne kaydettiricem..

– Anlaşırız efenim.. Her şeyden evvel bizdeki eğitim kadrosu kimsede yok.. Fizikteee Sıfırcı Ismeet, Kimyanın Gururu Madam Şefikaa, Edebiyatta Otoritee İskelet Keriim; Coğrafyanın Altın Çocuğu Deve Sabri, Matematiğin Vırtiözü Pepe Fıruuz.. Programa ilaveten okulumuz, beden derslerine girmesi için Vokri ile de anlaşmış bulunuyor. Ayrıca, Müzik derslerinde bize Baki Duyarlar Hüseyin İleri, vee Kadri Şençalar eşlik edecekler..

– Bı.. bıravooo.. Helaal... Bis.. Bis.. Bir daha.. Öhö.. Ben, şeyi.. Lise değil ilkokul kısmınıza başvuracaktım.. Çocuk ufak..

– Fark etmez beyefendi.. Anaokulundan liseye kadar her çeşit okulumuz vardır.. İnşa-allah özel üniversite de açıcaz kanaatindeyim.. Paralomız, “Çocuğunuzu doğurun, bize ve-

rin.. Üniversite diplomasıyla beraber iade edelim”.. Sizin çocuk erkekti diil mi? Sünnet oldu mu?.

– Naapıcaksınız.. Çocuğun pipisinden size ne?..

– Hayır.. Sünnet de yapıyoruz.. Kızsa, kulağını delelim küpe takar.. Ayrıca; formasını, kitabını, defterini, hepsini biz satıyoruz.. Eir kondiysınıllı servislerimiz var aylık 200.000.

– Çok güzel.. Ben, şey diyecektim.. Şööle cam kenarından bi sıra ayarlayabilir miyiz acaba.. Farkı neyse öderiz yani..

– Maalesef.. Cam kenarı full.. Çocuğu kalorifer kenarına oturtalım.. Önümüz kış..

– Olabilir.. Bi düşünelim.. Eee.. Şimdi en son kaç olcak bu iş?

– Sen kaç diyosun?

– Valla ben piyasayı bilemiyorum.. İlk çocuğumu okutacam.. Artık bi kolaylık yapın işte..

– Şimdi sana şöyle bişey yapalım sayın velii.. Servis, forma, arma, kitap, defter, eşofman book püsür hepsi dahil on yedi milyon.. Okul aile birliği için de iki milyon alıcaz.. Duvar filan ördürtücez, minare yaptık kılıf diktiricez, lazım işte..

– Honk.. Olurunu söyleyiniz de.. İlim irfan yuvanıza şe edelim.. Başka dükkâna gitmeyelim yani.. Hem ben sizin sürekli müşteriniz olucam.. Karım hamile, iki yıl sonra ana sınıfınıza yeni bi müşteri getiririz.

– Madem öyle, ayağınız alışsın.. Şunu on beş yapalım, üç üç taksit olsun.. Üste bi de okulumuzun yaptırttığı eşofmanlardan eşantiyon vereyim..

– Şey... Peki, taksitleri ödeyemedim diyelim.. Noolur?

– Çocuğu okuldan atmadan önce, bizden öğrendiği her şeyi unuttururuz.. Bu “unutturma” işi için kadromuza 14 yaşında ilik gibi Romen asıllı fahişe aldık. Çocuğunuzun aklını çeldiririz. Gözü bizim Romen’den başka bir şey görmez.

Dünyaları unuttur, akli fikri bizim kıza çalışır.. Ders, ilim irfan hiçbir şey kalmaz.. Tahsil hayatı kayar.. Baştan söylüyim de sonradan şoolmasın.. Ödemeler zamanında..

– Vahşet bişey.. Senet mafyası bile daha insafli.

– Niye lan sayın velii.. Taksitleri ödemiycen, çocuğu okuldan atıcaz, bedavadan bir yıl ilim irfan öğretmiş olucaz öyle mi? Zarar ederiz, sermayesi kurtarmaz..

– Hastirin efendim.. Size yirmi milyon vericeğime üste üç beş kor, kendi özel okulumu açarım...

– Yaa kolaydı sayın velii. Ben bu okul işine girmeden önce üç tane langirt salonum vardı, iki de çarşıdan oto pisti çalıştırıyodum.. Hepsini sattım yine sermayesi yetmedi.. Karının bileziklerini de bozdum.. Bu okul bizim karının üstüne zaten.. Benim kendi üstüme ufak bir özel ilkokulum var o kadar.. Bu işte para yok aslanım, sen halı saha, bar işine filan gir.. Bakma sen, arada bi o Romen karıyı çalıştırmamak biz de aç oturucuz..

– Açıcam anasını satıim.. Özel Sencabi Kompakt İlkokulu.. Üç öğrenci kapsam geçinirim..

– Bana baak.. Sakın bizim dükkana yakın açma sayın velii. İşe balta olursan o Romen kızını başına saldırırım.. Aklinı alır, yuvanı yıkar.. Sonra söylemedi deme bak..

Bir Vergi Operasyonu

– Nihahaha.. Buldum işte Muhittin.. İşte burda.. Akli sıra kendini uyanık zannediyo dolandırıcı.. Balyoz gibi tepesine inicez.. İşte. Mükellefin Adı Soyadı: Şükrü Bakla. 1968 yılına ait gelir vergisi üçüncü taksidini yatırmamış.. Veee tahsil saati geldi çattı..

– Bana bak Şahap.. Belalı birisi olmasın.. Muhasebeci ve avukat sürüleriyle bir üstümüze saldırırsa.. Başımıza iş almayalım. Hayali ihracatçı falandır hayatımızı kaydırır..

– Cık.. Endişelenme Muhittin.. Küçük bir nalburla karşı karşıyayız.. Muhtemelen cüce.. 128 lira 34 kuruş, 32 santim, 5 pötür borcu var...

– “5 pötür” ne demek lan?

– Çok hassas bir vergi hesaba yapılmış olmalı. Lirası kuruşu, santimi ve pötürüne kadar hesaplanıp tahakkuk ettirilmiş. Pardon.. “5 pötür” diye bi şey yok.. Dosyada memurenin imzasıymış. Adı Sevgi Pötürgeli.. İmzasını “5 pötür” gibi atmış.. Ben de “S” harfini 5 rakamı gibi görmüşüm.. Küçük bir hata..

– Allahtan çabuk farkına vardık.. Yoksa adamdan fazla-

dan “5 pötür” diye bişey istiycektik.. Herif haliyle veremiyecikti.. Ama biz “5 pötür” diye bişeyi söke söke alacaktık.. Bir vergi memuru olarak devletin 5 pötürünü o nalbura bırakamazdık..

– Her şeyi en ince detayına kadar planlamalıyız.. Ben herifin nalbur dükkânının krokisini çizdim.. Vergi baskınına 5 kişi gidicez.. Üçümüz çevreyi kontrol edip kaçmasına izin vermiycek. İkimiz içeri girip vergi borcunu istiycez.. Defterlerini istiycez.. Hallaç pamuğu gibi atıcaz.. Korkunç bir operasyon olucak. Himen.

– Bu operasyona “Yengeç Kısıkcı Operasyonu” adını verelim..

– Bence “Dikenli Balyoz Operasyonu” adı daha uygun.. Ya da “Domuzlar Körfezi Çıkartması” diyebiliriz.

– “Pör Harbır Baskını” desek.. Aslında babamın adını vermemiz en uygunu.. “Şefik İbik Operasyonu 88”..

– Operasyonun başarısını kendine mal etmek istediğin açıkça ortada. Niye senin babanın adı konuyormuş. Operasyonun adını “Cavidan Mentol 88” koyuyorum.. İşte o kadar.. Kendisi süt annemdir..

– Zaman kaybediyoruz.. Adı geçen Nalbur, 128 lira borcunu ödememek için kaçıp, soluğu Zeytinburnu’nda alabilir..

– Nalburun Zeytinburnu semtine kaçacağını ne biliyosun..

– İsviçre’ye kaçabileceğini sanmıyorum. Ufak bir herif, parası çıkmaz.. Bence dükkânının önünden kalkan Zeytinburnu minübüslerine binerek kaçmaya çalışacaktır. Belki de taksi tutup Haznedar’a gidebilir.. Bilemiyorum, benimki sadece bir önsezi.. Müthiş bir dolandırıcıyla, iblisçe çalışan zekâyla karşı karşıyayız.. Kendimi onun yerine koyarak hareketlerini tahmin etmeye çalışıyorum..

– Saatlerimizi ayarlayalım, planda bir aksaklık olmasın.. Unutma.. Direnmeye kalkarsa dükkândaki teraziye el koya-

caksın.. Geçen sefer bastığımız kasabın önündeki kedilere el koymamız, hiçbir işe yaramadı.. Kedilerden teki bir sanayiciye aitmiş, herif beni sürdürtüyordu.. Onun için teraziye el koymak en iyisi..

– Tamam şef.. Sen meraklanma, kendimi her zamankinden güçlü hissediyorum.. Ardımda tüyü bitmemiş yetimler ve tüyü dökölmek suretiyle bitmiş, kel kalmış emekliler, dullar var.. Onların 128 lirasını içetmeye kalkışacak bir vampir nalburu enselemek için veee. Binaenaleyh..

– Tüh ulan.. Kahırların nalburu..

– Nooldu abi?

– Makbuz... Dosyadaki alındı makbuzunu görmemişim.. Nalbur vergisini tam yatırmış. Gecikme zammı filan hiç bişeyi yok.. Tam alınabilecek dişimize göre bir vergi bulmuştuk. Boşu boşuna yüzüme bir sürü savaş boyası sürdüm..

– Savaş boyası masrafını o nalburdan isteyelim.. Tahakkuk etsin de görsün gününü.

– Geçti artık.. Bari köşedeki kuruyemişçiği basalım.. 50 gram fındikiçi isteriz, KDV fişi vermezse Nihıaa..

– Kuruyemişçi baskınının adını buldum.. Adsız operasyon olmaz.. “Devede Kulakmemesi Operasyonu” olsun..

– Hayırrr.. “Cavidan Mentol Operasyonu 88” demiştik, öyle kalacak... Kendisi süt annemdir...

– Demek lüküs eğlence yirlerinin önünde arabamın bulunduğunu desbit ettiniz.. Sonra da açdınız vergi defterlerime baktınız. “Şefik Engöbek adlı mükellef, vergi kaçınıyor” dediniz.. Öyle mi?

– Aynan öyle oldu Şefik Bey.. Memurlarımızın bizi bulması zor olmadı.. Çünkü arabanızın plakasında isminiz yazıyordu ve lüks yerlerde sürekli görüyorduk..

– “Ovv Şefik, bizim neyimiz eksik, biz de arabamıza isimli plaga alalım dombul pirensim”.. Hıh, agzına ettiğimin garısı.. Dudağını da böyle guş gibi “üüü” şeklinde büzüyor.

– Efendim, anlayamadım Şefik Bey..

– Garımın, daklitini yapıyörüm.. O garının aklına uydum da aldım bu isimli plakayı.. Sana enselendik tabi. Zaten hemen modası geçti.. Şimdi renkli plakalar çıktı.. Bizim garı yakında “Ovv Şefik, dombul pirensim, sosyete şimdi de çilek dadında, armut şeklinde plakalar alıyör.. Yetiş goçum bize de gapıver” der mi der.. Suç bende, o arabaya pineceğime “vergi kaçınıyörüm” diyin ciyak ciyak bağırısam daha iyiydi.. Ehehe.. Tabi sonunda siz değerli memur gardaşıma paçayı gaptırdık.. Gel seni müdür yapıim.

– Nasıl konuşuyorsunuz öyle Şefik Bey!

– Gızma gurban oluyim.. Senin galbin kötü, beni yanlış anladın. Didim ki, “seni bu başarıdan dolayı müdür yapsalar azdır yani”... Neyse şimdi biz bu işin çaresine bakarız. Ölümden başka her derdin çaresi bulunu, di mi canım gardeşim.. Buyur bir viski yüdumla..

– Şefik Bey, sizi bir daha uyarımıyacağım! Üstü kapalı bir biçimde bana görevimi kötüye kullanmamı teklif ediyorsunuz.. Size asla göz yumamayız..

– Gaç kişisiniz?.. Öhe.. Hayır. Yani “yumamayız” dedin de.. Damam gızma canım gardeşim. Bir vergi kaçırın biz miyiz hayatım? Bu bohu herkes yiyor be sevgilim.. Ben istemem mi bir sosyal adalat olsun?. İsterim! Ben sana gapıcı mı misal vereyim..

– Konuyu dağıtıyorsunuz Şefik Bey!

– Güzelim dinle bir kere.. Bak bu gapıcı hanedanı bura ya göçeli iki sene olüyor.. Senden benden zengin değilse, gel yüzüme tükür! İki ekmek bi gazete getiriyor, daire başına 35.000 Türk lirası alıyor.. Garısı var, evlere demizliğe gidiyor. İki cam siliyor, üç gapı yıkıyor “Eee, hanım çoh çalıştım, ver 15.000 lira gideyim”. Dört tane çocuk çıkarmışlar.. Mafya gibin. Bir tanesine “Git yavrüm, bakkaldan parlement zıgarası al” diyorsün, haydaa paranın üstünü kesiyor.. Hadi büyrün bakalım.. Bunların devlette hesabı kitabı var mı? Yok! Bak gapıcı gışmının kestiği paraynan kaç tane GAP yapılır. Git bak, herifin cebinde Malboro yoksa suratıma tükür.

– Şu anda söz konusu olan şey sizin 1,5 milyar liralık vergi kaçığınızdır..

– Kardeşim, ben seni vazifeni yerine getirmeye çağırıyorum.. Garısı, çolüğü çocuğu dört goldan adam soyüyor.. Bunlara göz yummak olur mu? Git bak herifin evinde renkli televizyon yoksa, buyur ağzıma et.

– Onları da kontrol ederiz. Lütfen..

– Şimdi hayatım, vergi illa pullan makbuzlan ödenmez.. Ben, 20 yaşında tüyü bitmemiş yetim bir gıza daire almış, altına arabasını çekmiş adamım..

– Yani metresinize.. Metresler masraf gösterilmiyor..

– Anacım, metresim bilmem neyim. Ben bunun üstüne bir daire yaptırmış mıyım, sen ona bak.. Ayrıca Şahap da var.. Çocuk sayemde, “Tavernada Cümbüş Oluyor-88”, “Hopla-yalım, Gıvıralım-88” adlı gasetleri doldurdu.

– Bu Şahap neyiniz oluyor?..

– Metresimin cigolosu.. Gızcağız genç tabi.. Eh, ben de yoğun işlerim nedeniyle kendisiyle o kadar ilgilenemiyorum.. O da naapsın, benden aldığı parayı cigolosu Şahap’a yidiriyo.. Ses etmiyorum, gızı seviyörüm biliyor musun?.. Bakınız benden topluma akan parayla kaç kişi refaha kavuşuyor. Şimdi sorarım, bu sosyal adalet değildir de nedir?

– Bu sizin çarpık mantığınız ürünü..

– Yaa eyle mi? Eh artık gerisini sen bilirsin.. Bak ben neler diyeceğim.. Adı geçen vergi memuru, vergi beyannamelerimde tahrifat yapmak suretiyle şahsıma şantaj yapmış ve “Abi üç beş at da bu işi halledek” diyerek, alköllü bir şekilde..

– İftira atma ulan!

– “Abiy senin çevren geniştir bana bi garı bul da yiyek” demek suretiyle çirkin tekliflerde bulunmuş.. Şahsıma bir zepemenk muamelesi yaparak...

– Ne diyosun be?

– Bu sırada olay yerinde bulunmakta olan yiğenim Gülizar’a (14) elle sarhıntılık ederek, şahitler huzurunda esrarlı cigara içmiş ve..

– Ne şahidi, kimi elledim..

– Yalancı şahit de bulürüm.. Şahsıma “ananı avradını sin-kaf edeyim” şeklinde çirkin sözler sarfederek, aynı zamanda bir faziletler rejimi olan demokrasi aleyhindeee...

– Ocağıma entegre incir ağacı tesisleri diktin lan Cavit..
“Irak, Suadiye sınırına asker yığıyomuş, borsa kaynıyo” dedin, savaş çıktı diye eldeki tüm hisseleri çıkartıp altına çevirdim.. Irak, Suudiler’e asker yığmış.. Suadiye neresi, Suudi Arabistan neresi? Dallama!

– Ne biliim aabi o kalabalıkta.. Borsa’da panik oldu, kullaktan kulağa dolaşırken “Suadiye” anladım, sana tiyoyu öyle geçtim..

– “İtalyanlar Zeytinburnu’nu ele geçirdi, lîret değêr kazanıyor” diye neden dedin peki.. Bi sürü de lîret aldım.. Bu kadar İtalyan lîretini nereme naapıcam şimdi?

– Valla o tamamen benim uydurmamdı.. “Bi balon uçurayım, borsa iyice birbirine girsin, millet lîrete yönelsin. Naşıysan hisseleri bize kalsın” diye düşündüm.. Sonra herkes lîrete saldırınca gaza geldim.. Ben de paranın bir kısmını lîrete yatırmadan edemedim.. Kendi uydurduğum şeye nasıl inandım bilemiyorum valla.. Borsa bööle bişey işte.. Bi keresinde de kendi kışkırtmama kapılıp Akçimento hisselerimizi yedi kere satıp satıp geri aldım.. Borsa birbirine girdi..

– Anlaşıldı Cavit! Ben kendime başka borsacı bulucam.. Sen benim paramı batırıyorsun.. En iyi tiyoyu Hamdi alıyo.. Bundan sonra “kâğıtlarıma” o bakıcak.. Hamdi’nin kulağı çok delik.. 30 Ağustos’ta kadrosuzluk nedeniyle emekliye ayrılacak generallerin listesini bile önceden ezbere söylemişti..

– Peh.. Böyle şeylerin menkul ve gayrimenkul piyasasıyla ne ilgisi var?

– Borsanın neye panikleyeceği belli mi? Buluttan nem kapıyo.. Yurdumuz güneyden gelen Basra alçak basıncı etkisi altında kaldı diye, borsa kaynamadı mı? Bi herif sıcaktan cinnet geçirip elindeki Sarkıysan hiselerini düşük fiyatla piyasaya sürdü.. O biçim hareket oldu..

– Valla sen bilirsin.. Elimde çok sağlam bi tiyo var.. Akıllı olan bire üçyüz kapar..

– Nea? Yapma Cavits.. Sen benim kaç yıllık borsacımsın.. Ben şaka yaptım.. Hadi planımızı açıkla..

– Şu kibrit kutusunun içinde... Bak.

– Hünooy.. Buneb.. Ebe?

– Çekirge.. Beş ceme boyu var. Istilacı çekirge, bi tanesi iki tarla ekini ısıryo..

– Noolucak bu peki ama?

– Sabah sağlam bi tiyo aldım.. Afrika’dan bir grup canavar çekirge havalanmış.. Bikaç tanesi Türk semalarında görülmüş bile. Panik olmasın diye halktan saklıyorlar.. Çekirgeler gelip ekinleri talan edicekler.. Mahsul sıfır.. Çiftçi gübre borcunu filan ödiyemiycek. Gübre, tarım makinası, ilaç, traktör vb.. Tüm bu işlerle ilgili hiseleri elimizden çıkarıcaz. Zarar eden çiftçi esfârlanıp bira içicek.. Bira Sanayii hisselerinin hepsini kapat.. Bu çekirge işinden de kimseye söz etme..

* * *

– Cavit! Hani lan çekirgeler bugün yarın geliyodu?.

– Abi, gelirler be acele etme.. Bi yere takılmışlardır.. Hayvan akli işte..

– Hıyarlık bende.. Çekirgenin gırtlacağına güvenip yola çıkar mı? Antenini ikstiğiminin hayvanı.

– Aaabi sövme hayvana.. O bizim velinimetimiz.. Şunun sevimliliğine bak.

– Çabuk kapa o kibrit kutusunu. Zıplayıp borsaya kaçır, panik olur, herkes işe uyanır.. Atla, yakala o çekirgeyi, tuut..

* * *

– Aaadi Cavit.. Hani en geç akşamüstü, dört dörtbuçuk arası geliyodu lan çekirgeler.. İpna borsacı. Elimdeki gübre hisselerini başka müşterilerine devrettirdin, yüzde aldın di mi iblis. Bi başka müşterinin paspal bira senetlerini de bana kakaladın, badem!

– Ama ama aabi kalbimi kırıyosun yaa. Sen işi bilmiyosun. Öğlen aldım tiyoyu.. Çekirge sürüsü Bulgaristan'a uğramış.. Ordaki ekinlerin hepsini yemiş diyolar.. Açlık çıkar.. Bizim ülke ekmeklik un filan satar bunlara.. Sen hemen elindeki hisseleri Pinar Un hisselerine çevir. Un satan şirket kâr edecek, hisseleri yükselecek.. Şimdi ben kibrit kutusunu açıp çekirgeyi salıcam, borsada panik çıkıcak.. O arada kakala bira senetlerini.. Hade görüim seni.

– Bana bak.. Git mekânın sahibine söyle.. De ki, “Baba Deli Vecdi ve adamları, ‘Baba III’ filmini seyretmek üzere sinemanızdadır.. Sakın ha bir yanlışlık olmasın”... O yer gösterici ipneyi de diz kapağından fur.. Ne biçim yer gösterdi, bi bok gözükmüyor..

– Anlaşıldı baba.. Gideyim..

– Dur bi dakika.. Temin ben mısır pörtleği yirken salonun arkalarında “Hışırtılı yiyecek yiyip gürültü etmayiin” diye bir herif sesi geldi.. Karanlıkta bana kimin bağırdığını tesbit edemeyiz. Sen salonun arkalarına doğru şöyle bir ateş aç.. Susturucu tak, gürültü çıkmasın, filme konsantre olamıyorum..

– Sinemanın sahibi, alevli Alaska Frigo ilen Nezih Koko yollamış Vecdi Baba.. Hörmetlerini bildiriyor.

– Söndürün o alevi, frigoyü eritiyor, dikkatimi dağıtıyor, filminden anlamıyörüm.. Şimdi bu Don Karleone hangisiydi..

– Şu öndeki abi, gözlük takmış..

– Saçı ağarmış herifin be. Yaşlandı tabi.. Bu alem adamı yir bitirir işte böyle.. Ben bunların çocukluğunu bilirim.. “Baba I”de seyretmiştim.

– Beş dakika arada sinema perdesinin önüne gül yaprağı döktüreyim mi abi?

– Boş perdeye gül mü dökülür oğlum.. Şimdi döktürsene, Don Karleone üstündeyken.. Söyle çocuklara, gidip gül yaprağı doplasınlar.. Ayrıca filimden sonra makinisti yemeğe götüreceğim.. Kendisine söyleyin.. Filmi iyi oynatıyor kerata.. Ben sanatçıları severim..

* * *

– Bana bak.. Şu arka sıradakiler kim? Kıl kıl bakıyolar bu raya doğru.. Mavi Cevat'ın adamları olmasın.. Sinemada kısıtmasın ipnalar bizi.. Sen bi kolaçan et.. Kimlerden acaba?

– Beş dakikada sordum soruşturdum Vecdi Abi.. Onlar entelmiş.. İzlenimci Yeniler diye birinin hesabına şairlik yapıyorlarmış..

– Kim ulan bu İzlenimci Yeniler?

– Edebiyat işlerine bakıyo heralde abi.. Şair çocukların şiirleri çalınıyo, yayıncı karşılıksız çek veriyο, haklarında yazı çıkıyo filan.. İşte bu İzlenimci Yeniler denilen herif alemde düzeni tesis ediyο anladığım kadarıyan.. Ama bize pek bu laşmazlar, bunların alemi ayrı..

– Yes..

– Hişt.. Vecdi Abi.. Şu anda adamımız haber getirdi. Sine-maya Mavi Cevat ve adamları gelmiş. Üstelik çok kalabalıklarmış.. Fena kısıtıldık..

– Kahretsin.. Filmin de en heyecanlı yeri.. Adamlarımıza kulağın kulağına haber ver.. Tetikte dursunlar.. Filmi bok etmek istemiyorum.. Kimse yerinden kalkmasın.. Belki de bizim burda olduğumuzu bilmiyolardır.. Sen sadece kulaktan kulağına emrimi söyle, fedailer hazır olsun.. Sen yanındakine, o yanındakine, öbürü yanındakine.. Filimin içine etmesinler..

– Arap Zeki, Vecdi Baba'nın emri var.. Mavi Cevat ve adamları sinemada. Hiçbir şey çaktırmadan filmi seyretmeye devam et, ama elin tetikte olsun.. Emri yanındakine fısılda..

– Öhō.. Kürt Remzi, Vecdi Baba emir verdi, dedi ki.. Mavi Cevak ve adam sinagogta.. Hiçbir şekilde çatışmadan filmi seyretmeye devam et; ama elin tetikte olası.. Emri yanındakine fısılda..

– Odun Nusret, demin Kürt Remzi Vecdi Abba'nın emrini söyledi.. Mavi Ceket ve ödemleri sigortalı.. Piç çakışmadan ilmi seyrekleştir.. Sovan, et ayna elin kemikte olası. Duyduklarını yanındakine sööle..

– Sahanı kapat ve edenleri sor.. Kıç çakışmadan ilmi zeyrekleştir.. Sebat et, ayna elin demlik boyası.

– Çabuk vurun şu herifi.. Mavi Cevat'ın adamlarından biri Vecdi Baba'nın koltuğuna doğru koşuyor..

Sersemle.. Mavi Cevat'ın adamı hunharca, sinsice sırtımdan yaklaşıp, kulağıma bağıra bağıra filmin sonunu söyleyip kaçtı.. Filmin içine etti.. Hiç bi halt yapamadınız.. Ben size emir vermedim mi ulan, Mavi Cevat burda, tetikte olun demedim mi? Vuriim mi hepinizi hıyarağalarını!

– Ama baba.. Yani siz.. Sessizce kulaktan kulağa emir verince.. Arada değişmeler olmuş.. En sondaki fedai siz boyalı demlikten çay istiyosunuz anlamış.. Tam kalktığı sırada Mavi Cevat'ın adamı size filmin sonunu söyleyip kaçtı.. Film zehir etti.. Sonunu bildiğiniz filmi seyretmenin ne anlamı kaldı taa.. (Bam.. Bam)

– Ateş etme baba.. Vurma bizi babaa.. Kurtar bizi babaa..

– Şimdi gazetedeki ilanınızdan aynen okuyorum beyefendi.. “Bu tılsımlı yeşil yüzük 3 ay içinde hayatınızı değiştirecektir. Amerika’nın Kentaki Eyaleti’nde Aysin Movşın adındaki bir kadın yüzüğü taktıktan on gün sonra piyango ve lotoda kazanmış, vücut güzeli seçilmiş, mirasa konmuş, konsolos koca bulmuştur.. Yine, Kanada’nın Toronto kentinde Arçibıld adındaki bir inek otlarken, daha önce çayıra düşürülmüş tılsımlı yüzüğü yemiş, akabinde dokuz tosun gibi buzağı yavrulayıp sahibini zengin etmiştir..” Hah, şimdi nerede o inek?

– Dağa kaçtı! Siz manyak mısınız hanfendi? Buraya kadar “O inek nerde” diye sormaya mı geldiniz?

– Hayır, bana gaste ilanıyla sattığınız tılsımlı yüzüğün dandikliğini ortaya koymaya çalışıyorum.. Elin Toronto’sundaki ineğin dokuz doğurup doğurmadığını nerden bilecez? Bu işe baştan uyanamadık, ilana kanıp postayla yüzüğünüzü istedik.. Başıma uğur diye felaket getirdi.. Ölüyordum.. Yüzüğünüzde üretim hatası var, tılsımı mı bozuk nedir.. Başıma gelmedik felaket kalmadı.. İki milyon lira tazminat istiyorum.

– Ne demek üretim hatası filan, buzdolabı mı lan bu? Yüzüğün tılsımı bozuk çıktı diye bişey olur mu? Hiç bit kadar madeni halka insanın başına felaket getirir mi?

– Bu “bit kadar” dediğin yüzük, parmağımdan çıkmadı.. Ben de elimi sabunlıyım, kayganlaşsın da parmağımdan kolay çıksın dedim.. Tam elimi sabunlarken sabun “vock” diye elimden fırlayıp, gözüme çarptı.. Haliyle gözüm yandı, kapadım.. Kör kör düşürdüğüm sabunu ararken üstüne basıp Katarina Witt misali kayarak küttedenek banyo kapısına çarptım.. Kafam kapının camından çıktı. Ağzım burnum cam kırığı doldu... Burnuma kaçan camı parmağımla çıkarmak isterken, burun deliğimin içindeki cam parmağımla kesti... Üstelik burnum camla tıkanıdığı için ağzımdan nefes almak isterken, çarpmanın etkisiyle yerinden kurtulan takma dişimi soluk boruma kaçırdım, nefessiz kalıp boğulayazdım..

– Sen sakarsan biz naapalım?.. Dengesiz karı banyoda sabunla basmış, yüzük uğursuzluk getirdi diye benden para istiyor.. Caart.. Ne yani tüm bunlar yüzüğün tılsımı bozuk diye mi oldu?

– Nasrettin Hoca komşusuna “be hıyar kazanın doğurduğuna inanıyorsun da, öldüğüne mi inanmıyorsun” demiş ya.. Haklıymış.. Uğur getirirse, pekâlâ uğursuzluk da getirir.. Mahkemeye..

– Bırakınız şimdi hanfendi.. Mahkemeyi filan.. Uygarca anlaşalım.. Bu yüzüğü taktığınız süre içinde hiç mi sizi sevindirecek, talihinizi döndürecek bi olay olmadı?..

– Tuvalet kâğıdı rulosu her zamankinden dört metre uzun çıktı, biraz fazla kullandık.. Eöö başka, başkaa.. Ha bi de yolda yürürken Macar pulu buldum. Koleksiyonum var da, iyi oldu..

– Olucak iş mi, siz manyak mısınız hanfendiiii? Ben de neden bu yüzük bööle oldu diyodum.. Hiç Macar puluyla yeşil

tılsımlı yüzük yan yana getirilir mi? İkisi birlikte dokunurlar, felaket getirirler.. Bayat balıkla yoğurt yemek, diazemle rakı içmek gibi bişii.. Aaa.. Siz ondaan.. Haaa...

– Hadi ordan geyik... Bu iş, kazan doğurduğu filan da geçti.. “Fritöz şofben yumurtladı.. Kedinin göbeğinde TV-2’yi ayna gibi seyrediyoruz” filana geldi iş.. İyice attın artık.. Yolu yok, mahkemelik olucaz, ayrıyetten babam da hakimdir zati..

– Noolur bozmayın..

– Neyi?

– Yüz ifadenizi.. Kızınca çok sevimli oluyosunuz.. O şirin çiller sizin mi, kırmızı tükenmezle mi yaptınız?

– Kendimin çilleri... Elinizi çekiniz reca ederim..

– Bunda ne var? Ben, mazisi temiz, askerliğini yapmış, buğday tenli bir gencim.. Tılsım işinden ayda elime üç milyon geçiyor.. Daha önce gene gazete ilanlarıyla yaptığım “Tılsımlı Saadet Yoncası, Sihirli Vücut Geliştirme Kitabı, Gizemli Perhiz Metodu” işinden bankaya yarım milyar attım.. İşime taş koyma, mahkemeyi sittir et, evlenip mesut bi yuva kuralım.. Ohh kuğu gibi boynun var, sakinle biraz, istikbalimiz ıyyş.. Bi de tılsıma inanmıyordun, ikimizi karşı karşıya getirdi.. Oohh..

– İrzımım koru beni.. Şey.. Tılsımım koru beni.. Öp beni Şefik...

Süper, Hiper, Mega Marketler...

– Ay inanmıyorum.. Söyledikleri gibi her şey var burda Semih.. Demin mahkeme gördüm..

– Var tabii.. Mahkeme de var.. Marketten bişey araklamaya kalkarken yakalanırsan, mağazanın dedektifleri tarafından tutuklanıyorsun.. Üst katta hukuk reyonu var, oraya götürüyorlar. Bi avukat seçiyosun, kasaya geçip avukatın parasını ödedikten sonra, anında yargılayıp cezayı veriyolar...

– İyi güzel de.. Bi kaza olabilir.. Biraz önce mağaza dedektifleri ellerinde tabancayla birini kovalıyolardı.. O tabancalar yanlışlıkla ateş alsa filan, Allah muhafaza yani..

– Onlar ööle ateş alan tabanca değil.. Etiket fırlatma tabancası.. Hani mallara şap şap etiket yapıştırıyorlar ya.. İşte ondan.. Ayrıca senin gördüğün mağaza görevlileri dedektif değil. Aniden zam geliyo, otomatik etiket tabancalarıyla fırlayıp fiyatları değiştirmek için koşuyorlar.. Dur bi dakika, kırmızı yandı..

– Gördüm.. Aslında hoş bi uygulama.. Bütün büyük mağazalarda, market arabaları için trafik ışıkları olmalı.. Yoksa

izdiham çıkıyo.. Millet elindeki arabayı iterken raflara, bakmaktan önüne bakamıyo, bir sürü kaza oluyo..

– Tabi tabi.. Hazır durmuşken şu aldığımız şeyleri bi kontrol edelim, üzerinde gizli kamera filan saklı olmasın.. Çünkü teknoloji ilerledikçe marketlerin gizli kameraları da iyice gizli oluyo... Aldığını fark etmiyosun.. Geçen hafta bizim Medüz Bey marketten aldığı yufka yaprakları arasında çok gizli kamera bulmuş.. Yufkanın yarım kilosuyla börek yapmışlar, Medüz Bey'in karısı kameranın birini çoktan yutmuş bile.. Marketteki görevliler kontrol ekranından kadının içine bakıyorlarmış.. Medüz Bey kıskanç adamdır.. Karısının içi gözüksü diye marketi mahkemeye verdi..

– Ay öyle şey olur mu Semih? Efendi efendi alışveriş yapıyoruz şurda, insanı kafaya almasana.

– Espiri yaptık ne var? Ben bu kamera yutma espirisini de süper marketten aldım.. Bildiğin gibi burda yok yok. Espiri de satılıyo..

– Pöh.. Alırken son kullanma tarihine baksaydın.. Sana bayat espiriyi kakalamışlar kocacım..

– İmkanı yok.. Derin dondurucu reyonundan aldım. Dardanel espirisi bu..

– O zaman aldığın espiriyi buzları çözülmeden kullanma.. Çok soğuk oluyo..

– Bak ne diyecem karıcım.. Gerçekten de bu mega markette yok yok.. Her şey var. Şimdi yanımdan çocukluğum geçti.. Küçükkenki ben..

– Ne burası? Nostalji reyonu mu?

– Dinlesene bi dakika.. Küçüklüğümün yanında bakkal Salih Amca ile karısı Tenzile Teyze de vardı. Bazan, Salih Amca bi yere gidince bakkala Tenzile Teyze bakardı. İşte biz o zaman çok sevinirdik.. Bütün çocuklar hüryaa bakkala doluşup, leblebi tozu, hayvanlı bisküvi filan alırdık.. Tenzile Teyze fiyatları bilmezdi, ufak çapta onu kazıklar kaçardık..

Bakkalın arkasında gazoz kasaları olurdu.. Akşamları Salih Amca kasaları içeri almazsa, gazozlarını çalardık.. Bi kere sinde bira bile içmiştik.. Babam dövdü.. Ah o Salih Amca.. Tezgâhının altında bizim için hep Maltepe bulunurdu, kimseye margarin vermez, ama anacığımı kıramazdı.. Ödeyemedik mi deftere yazardı.. Okumayı ilk öğrendiğimde, tezgâhının arkasındaki duvarda yazan eski sararmış kartondaki yazıyı okumuştum.. Tükenmez kalemle iri harfler yapıp içini çizgilerle doldurmuştu.. Şöyle yazıyordu.. “Çok yer gezdim, ne zengini tok gördüm, ne fakiri aç.. Yarabbim, beni namerde değil, merde dahi eyleme mühtaç..” Şimdilerde anlıyorum.. Hey gidi.. Nerde Salih Amca’nın sevimli bakkalı.. Bir örnek önlüklü, ağzı sakızlı, birbirlerine yalancıkıktan “Nermin Hanım, Cenap Bieey bakar mısın?” diye seslenen hesapta ultra modern soğuk beyaz floresan kasiyer kızlar..

– Alçak.. Beni lafa tutup yine alışveriş edemeden dışarı çıkardın.. Her seferinde hikâyeler anlatıp, espiriler sıralayıp, çaktırmadan beni dışarı çıkarıyosun..

– Naapalım.. Öyle yapmasam rengârenk dizili malları görünce üşütüp her haltı sepete atıyosun... İşin yoksa ödiycem diye uğraş.. Burda toplu şekilde alışveriş ederken millet birbirinin gazına gelip dolduruyo, bunları, bedava vermiyolar kızım...

II Başkanlığı Öyküleri..

– Hüsnü çok nankör çıktı, bunu da söyleyeyim..

– Koca kafalı, onu da söyle..

– Onu da ifade edeyim.. Koca kafalı..

– O kadar, Aspapatyalık makamını terk ettim.. Neticede hizmet edeyim, başkan olayım diye, nankör Hüsnü ve adamları sırtımdan bıçakladı.. Karga beslerken, göz oyulması oldu. Ah, onların hepsini biyerlere getirdik, makam mevki sahibi yaptık, neticede nooldu? Eşlerini bile saplarından tutup papatya yaptım.. Değil papatyalık etmek, hıyarşembe bitkisi bile olamazlardı.. Nankör kargalar..

– Bilhassa Hüsnü, malum hadiseden sonra azledilerek cezasını bulmuştur.. Hadise bundan ibarettir.. Neticede bu operasyonuma Çöl Kargası adını takıyorum..

– Ühü.. Onlar da benim operasyonuma Ca-Dıy Harekâtı adını takmışlar ama naaber? Kâbus gibi..

– Vaktinde yeğenim Hüsnü dere kenarında kurtarmaç oynarken kurbağaya basıp Malatya Çayı'na uçmuştu.. Kendisini boğulmaktan bizzat ben kurtarmışımıdır.. İyiki de kurtarmışım.. Yoksa “Boğdurttu” diye dedikodu çıkartırlardı.. Onu da söylüyeyim..

– Kurtardın da nooldu sanki?

– Bilhassa tahsiline de yardım etmiştim.. Beslenme çantamdaki reçelli ekmekleri verirdim.. Korkurt abimin kokulu silgisini bile beraber koklardık. Aslında o vakitler, nankör olduğu belliydi.. Kokulu silgiyi kurşun kalemle delik deşik edip üstüne “H” harfi yapmıştı.. Korkurt abim silgiye kızıp beni dövdü. Ben de hıncımı ufak kardeşim Yusuf’tan aldım. Sonra, Hüsnü’yle Yusuf bir olup, evdeki kedinin bıyıklarını kestiler, kedinin dengesi bozuldu, misafir odasındaki şekerliği kırdı, benim üstüme kaldı.. Annem kedinin dengesi düzelinceye kadar beni sokağa göndermedi.. Malum, bıyığı kesilen kedinin dengesi bozulur.. Bu bana Hüsnü ile Yusuf’un ilk kazığıdır..

– O zamandan belliymiş.. Suç sende.. Karga’yı reçelli ekmekle beslemişsin..

– “Akrabanın, akrabaya ettiğini akrep etmez” demişler zaten.. Tahsili esnasında vasat bir talebeydi.. Kendisine el işi dersi için kibritten bir ev ile birkaç resim dahi yapmışım.. Neticede karnesine Resim-İş dersi dokuz numara olarak gelmiştir. Hiç resim yapamazdı, nankör.. Hiç unutmam bir keresinde Yusuf’un boya kalemleriyle Hüsnü’ye timsah çizmiştim..

– Yılan çizseydin.. Yılan.. Koynumuzda yılan beslemişiz..

– İnkılab Tarihi dersi, karnesine “üç” olarak gelmişti, çamaşır suyuyla silip “yedi” olarak değiştirmişt看, onu da söyleyeyim..

* * *

– Şermin, bah son defa söylüyorum.. Partide bazı birtagım değişiklikler oldu.. Şimdi biz hanimefendinin cebhesindeyiz.. Sen hep onun yanında dolaşacaksın, ki işlerim bozulmasın.. Soran olursa sen “liberalsın, layıksın”.. Neymiş?

– Liberakım, layıkım.
– Liberal.. Dogr  söyle..
– Ribelalım.. Peki, papatya diil miyim ben artıkın.. Muhsin?
–  nce liberals n, layiks n.. Ayrıca zaten papatyas n da...
– Kız hani biz muhafazak rd m.. O lafı öğreninceye kadar canım   km şt  zate.. İ  n yoksa yenisini  ğren.. Ribenor.. Liberir.. Robir.

– “Başkan Anaa, Başkan Anaa” diye ba  racaks n.. Muhafazak rl ğı şimdilik unut..

– Peki biz Hanfendi’nin peşinden H  ston’a gittiğimize neydim ben?

– Hastayd n.. Hasta.. Koron r galp yetmezliğı.. D  men-den gafilaye gari  m şt k.. Gredi i  i i  in..

– Koron r diilim yani artıkın.. Muhafazak r hiç diilim.. Bir miktar papatyay m, Allahına kadar layık m.. İl Başkanı olacay m..

– Sen olmayacaksın aptal   ermin.. Hanımefendi olacak.. Sen çevresinde d  la  b onu destekliceks n..

– Bende   imdi liberar kalp yetmezliğı var yani.

– Lan g     ere s   liycem, gal n gafalı   ermin.. G     ere diyecem hee.. Liberals n, layiks n. (k  t)

– Ay vurma Muhsin.. Tamam.. Libidoyum.. Lebideryay m..

– Gal n gafalıs n.. (k  t)

– T .. Elin g  rls n.. Vurma anacım.. Sen      uru   kredi alıp i  ini   eedicen diye, kafamda beyin kalmadı ayol.. Aaa, ama!

– Sus.. Z na z  t m n.. (donk)..

– Bana vuran o dolma kibin barmakların liime lime olsun.. İ  hi   allah.. Liberal filan diilim artıkın.. D  ve d  ve feminiz yaptın insanı.. İsteğ n bu muydu? Feminist oldum.

– Yırtarım o ağızını g  z.. Liberal m de! Yırtarım bak.

– Feminicaaarttt...

– Bir aksilik olmasın Numan? Hanfendi'nin destekçisi liberal delegelerin hepsi geldi mi?

– Hepsiy salonda Zekeriya abi.. Bi danesi galabalıktan bunalıp kaçmaya kalktı, gravatından ganalifer borusuna bağladım.. Yalnız üç ilçenin dedektifleri henüz gelmedi Zekeriya abi..

– Öl iyi mi Numan! Daha dilin dönmüyor, kalkıp liberal olmuşsun.. Dedektif diil, delege, delege..

– Delege dediğin ayrı abi.. Hanfendi'ye karşı gelen asiler hakkında araştırma yapıcak bir sürü dedektif tuttuk.. Gongra başlamadan önce, Hanfendi'nin eşantıyon dükenmez galemleriyle birlikte, asilerin kirli çamaşırları da dağıtılacak ki, herkes oyunu ona göre versin.

– Ne fark edicek sanki.. Herkesin elinde birbirinin yolsuzluk dosyası var..

– Öhö.. Sırası değil ama Zekeriya Abi.. Sende benim ihale yolsuzluğumun dosyası var mı? Öhö.. Bende orijinali hiç kalmamış da, bi fotokopisini çektiriim, geriya alırsın yani.. Hayır, bende de seninkisi var yani.. İstersen değiş edek.. Ortalıhda dolaşmasın..

– Numan koçum, şimdi bırak dosyaları filan.. Hanfendi'nin rakibi salona girdi, acayip tezahürat oluyor.. Sen, fır la mikrofona, sesini sonuna kadar aç, gürültü filan çıkar, he- rif gövde gösterisi yapamasın.. Koş, bi tane şiir uydur, bağı- ra bağıra oku..

– Ben şiir bilmem ki..

– Ulan koş, uydur bişeyler.. Kendin yaz..

– Kendim şiiri.. Evet..

* * *

– Şimdiyyy... Beaan.. Siseee.. Biiir... Şiiiyiir okuycaayım.
İsmii: Anaaay..

Tihee Marmaraaaa

Tihee Marmaraaa..

Yataklık ediyööör

Bir dişi aslanaaa..

– Sus lan.. İn ordan..

– Asıl.. Siz oordan iin..

– Satılmış!

– Lafınınu geriii aall..

– Elimde yolsuzluk dosyan var..

– Hankınu?

– İhale işi..

– Canım ben senaa konuşmuyorum kiii.. Ortayaa konu-
şuyorum. Amaa.. Şiirim bitsin şeederiz..

Tihee Marmaraaa

Tihee Marmaraaa

Danıştı çocuklarınaaa

Hizmet için burayaaa...

– İtiraz ediyörüm, bu herif sandığa üç tane birden oy attı..

– Nerde üç dene lan.. Bi dene attım.. Hem hani sen bizim ganattan yanaydın oğlum? Tıhe Marmara Öteli'nde Hanfendi'ye yağ yapıp fiskileri içerkene iyiymi değil mi? İçtin fiskileri, biri üç görüyösün..

– Fiskileri içtiğim yalandır.. Gargara yaptım, ağzımda nezele vardı.. Böyle pütür pütür gabarmıştı.. İlaç niyetine şeeettim.. Benim muhafazakâr olduğumu herkes bilir.. Hanfendi'ye adaylıktan vazgeçsin diye recaya getmiştim, fiski içmedim, içmem de! Bak, benle konuşurken bi tene daha attı sandığa..

– Sus bakiim, garış araya.. Goş, hooppa.. Gir bakıyım şu halaya.. Bir kii, biir ki..

– İtiraz ediyörüm, isteğim dışında, zorla bir halay olayına garıştım gidiyörüm.. Ben halay çekmek istemiyörüm.. Bu halayın gadrosu, muhafazakâr mı, liberal mı?.

– Naabacaksın, boşver.. Halayı kapının kenarına doğru sürün, şu herifi orda bi dövek.

– İmdaat.. Bir halay içerisinde zorla alıkonuluyorum.. Halay korsanları tarafından kaçırılıyorum, gapının kenarında beni dövecekler imdaat..

– Halay başı dikkat et.. Karşı istikametten muhafazakârların halayı geliyor, arada herifi kapmasınlar.. Halayı kuzeye kır..

Bir şiir daha okumak üzeree, mikrofonaa.. Sayın delegeleer, dinlee:

– Doont kıraay foor mii the Malatyaa (Yani Türkçesii, Malatya benim içün ağlamaa).. The Marmaraa, The Marmaraa. Yataklık ediyöör, bir dişi aslanaaa. Yıldırmasın seni Hüsünü, siper et göğsünü.. Bizi gurda guşa yem etme ana-aaaa..

Beyefendi'nin Kâbusları..

– ... bu vesileyle, memleketlerimiz arasındaki, tarihi dostluk ve, her iki ülkenin de jeopolitik konumları itibarıyla..

– Cık.. Tövbe Yarabbi.. Gecenin bu vakti.. Naapıyosun, delirdin mi Yıldırım? Üstünde pijamalarla, ne homurdanıyosun, kimle konuşuyosun.?

– Söyliyeceklerimi prova etmem isabetli olacaktır kanatındeyim.. Havaalanında tek gözlü bir adam görülmüş.. Zannediyorum, İsrail'den Moşe Dayan geldi... Derhal, gidip kendisini karşılamam lazım.. Geçen sefer Talabani'nin geldiğini gastelerden öğrendim.. Ele güne karşı Moşe Dayan'ı bari kaçırmıyım..

– Moşe Bayan kim be?

– Eskiden İsraili bi devlet adamı vardı, tek gözlü.. Görme-yen gözünün üstüne bööle korsan gibi bant takıyordu..

– Ayol o adam öldü galiba.. Hem ne işi var İstanbul'da? Belki başka bi korsan gözlü herif gelmiştir.. Nerden biliyosun Moşe Dayan olduğunu?.

– Muhtemeldir.. Belki de hava korsanıdır.. Fekat her ihtimale karşı tetikte bulunmalıyız... İyisi mi ben Beyefendi'yi

telefonla bir arayayım.. Acaba kendisi çağırdı da, yine bana söylemeyi unuttu mu?

* * *

– Alo, ben Yıldırım Pakbulut.. Beyefendi?

– Sayın abonemiz bu bir teyp kaydı..

– Efendim estağfurullah, niçün bana “Sayın” şeklinde hitap ediyorsunuz..

– Sayın abonemiz bu bir teyp kaydıdır. Aradığınız numara yanlıştır.. Lütfen kontro..

– Beyefendi, ben Yıldırım efendim.. Sizi şey için rahatsız etmiştim..

– ... kontrol edip yeniden arayınız.. Sayın abonemiz bu bir teyp kaydıdır.. Aradığınız numara yanlıştır.. Lütfen kontrol edip yeniden ara..

– Beyefendiciğim, emrederseniz Moşe Dayan hususunda..

– ... arayınız.. Sayın abonemiz bu bir teyp kaydıdır.. Aradığınız numara yanlıştır.. Lütfen kontrol edip yeniden arayınız.. Sayın abone..

– Hay hay efendim.. Kontrol edeyim.. Siz nası münasip görürseniz..

* * *

– Biraz evvel Beyefendi'yle telefonda görüştüm Samiye.. Çok sinirliydi.. Bana “abondone” dedi.. Heralde Moşe Dayan'ın geldiğini bilmemi istemiyor..

– O adam öldü diyorum sana..

– Ölür mü canım, biraz önce konuştum..

– Ben Beyefendi'yi demiyorum, Moşe Dayan öldü.

– İyi ya, ben Moşe Dayan'la konuşmadım ki zaten.. Kal-
dı ki, Allah gecinden versin, Beyefendi ölse, benim haberim

olurdu.. Adamcağızın sesi çok sıhhatliydi, “Sayın abonemiz” diye güldür güldür bağıırıyordu..

– Eh aşkolsun adam.. Sen yanlış numara çevirip bant kaydıyla konuşmuşsun.. Sayın abonemiz, bu bir bant kaydıdır filan diyodu di mi?

– Reca ederim Samiye.. Bu son derece gizli bir konuşmadır.. Memleketin yüksek menfaatleri açısından, sağda solda bu konuşmayı yüksek sesle tekrar etme.. Hem bi daha konuşmalarımı dinleme..

– Ayol sen bantla konuşmuşsun diyorum..

– Beyefendi’ye sen “bant” mı demek istiyosun? Dokunma bana!.. Ben şimdi birkaç telefon konuşması daha yapıp bu işi halledeceğim kanaatindeyim.. Aksi takdirde bana da Yıldırım demesinler, adıyla seslenmeleri fevkalade yanlış olur.

* * *

– Kafam karmakarışık Samiye.. Acaba hakikaten Moşe Dayan öldü mü? Yoksa buraya gelmiş olabilir mi? Benim haberim niye olmuyor? Biraz önce sıfır onbir bilinmeyen numaralar servisine “Moşe Dayan adına kayıtlı İsrail’de telefon numarası var mı?” diye sordum.. “Biz nerden bilelim” dediler.. Yalnız Ayşe Dayan adına Acıbadem’de bir telefon varmış.. Onu aradım.. Tek gözlü olup olmadığını sordum.. Bana son derece terbiyesiz bir cevap verdi.. Öbür bakanlara telefon açtım, onlar da bilmiyor.. Bi tanesi “Barzani geldi” dedi.. Araştırdım, o da gelmemiş.. Ben, ben niye böyleyim Samiye.. Resmi Gazete’nin Güzin Ablası’na, “çok gizli” kaydıyla bi mektup yazıp içimi dökücüm.. Birileri gelip gidiyo, neden benim haberim olmuyo? Beyefendi niçün “sayın abondone” şeklinde hitap ediyö.. Yazık diil mi ama bana? Ama.. ama.. Hörk..

Yıldırım Bey Giderken..

– Cık.. Hay aksi.. Yıldırım, ne işin var buzdolabının altında..

– İt.. İt, merdivene sıkıştım Samia..

– Niye sırtladın o buzdolabını be adam.. Tek başına indiremezsin tabi.. Sen ne karışiyosun, hamallar indirseydi..

– Hamallar, eşyalara hoyrat davranıyorlar kanaatine vardım.. Demin fırını indirirken her tarafını çizdiler, bulaşık makinası da kamyonu yüklenirken yere düştü.. Geriye kalan beyaz eşyalarımızdan çift kapılı buzdolabını zarar görmemesi için bizzat kendim taşımayı “akla yakın” olarak mütalaa ettim, akabinde buzdolabını sırtlandım.. Neticede, sırtımda buzdolabı olduğu halde merdivene sıkışmış durumdayım.. İtiniz.. (tambırtşangh!) Bu da düştü.. Kapısı koptu.. Görünen o ki fevkalade hasar oldu.. Derin bir teessür içindeyim..

– Aman boşver, düşün.. Allaktan senin bi yerine bişey olmadı.. Şu Başbakanlık Konutu’ndan kazasız belasız, hayırlısıyla bir taşınsak, kurban kesicem valla...

– Bişey unutmadık di mi Samia? Ampülleri biz mi takmıştık? Hepsini topliim, yeni evde lazım olur...

– Ampuller taşındığımızda vardı.. Yalnız mutfığa iki musluk taktırmıştık, bi İngiliz anahtarı bulursan onları sök..

– Haa bak o sarı hapları unuttuk.. Hani Beyefendi bana Başbakan olduğumda “Yemeklerden sonra bir tane iç” diye vermişti.

– Hangi sarı haplar be?.

– Canım, Beyefendi olağan görüşmelerimizde hep birer kutu yazıyordu ya.. Gidip köşkün eczanesinden alıyodum.. Hatta bi keresinde “Beyefendi, bu hap bana dokunuyo, naaptığımı bilmiyorum, uykumu getiriyo, ben bunları içmiyim” demiştim.. Kendileri de bana “Neticede ilaç acı da olsa içilmelidir, sonra ferahlarsın Yıldırım.. Hatta alıştır, ararsın, onu da söyliyeyim” demişti.. Bi keresinde de o sarı hapla beraber bir bardak rakı içtim, ölüyodum hani..

– Ha, o haplar.. Makam arabanın torpido gözünde ydi.. Bırak orda kalsın..

– Doğru.. Zaten o haplar bana dokunuyodu.. Mesut Bey, dalıp içmese bari.. Ben en iyisi o ilaç kutusunun üstüne “Yemeklerden sonra birer tane içilmeyecek” yazayım.. Zaten ne olduysa o haplar yüzünden oldu aslında.. Bir nevi gazozuma ilaç katılması şeklinde oldu.. Ben.. Ben.. Ben kendimi boş bir naylon torba gibi hissediyorum..

– Takma kafana.. Politikada olur böyle şeyler.. Sen de başka bir görev alırsın..

– Ben papatya olucam..

– Erkek adam papatya olmaz, kendini topla Yıldırım, koy-verme..

– Niye? Taşar için, “papatyalık ediyo” diyorlar..

– Yok, o ayrı o.. “Otel Ayısı” dediler bi ara..

– İyi o zaman, ben de “Otel Ayısı”..

– Yakışır mı sana?

– Çöl Tilkisi kim? Öyle bişey var mı peki?

– Onun bizim konumuzla ilgisi yok.. Ille de papatya ya da ayı olman gerekmez..

– Tavşan olayım, Beyefendi'nin silindir şapkası içinde durayım.

– Yeter artık, Beyefendi'nin şapkasından filan uzak dur.. Tılsımlı çubuğuyla seni kurbağaya çevirdi zaten..

– Doğru, bir kurbağa testi yaptırsak, netice müsbet çıkar.. Hakikaten de kendimi bir kurbağa şeklinde hissediyorum.. Bir vakitler prenstim.. Yani Başbakandım.. Bundan bir sene evvel prens testi yaptırsam, prens çıkardım.. Fakat ailemin maddi imkânları nisbetinde Hukuk Fakültesi'ne girip avukat çıktım.. Hal böyleyken, halde müdürlük yaptım.. Hal böyleydi o zaman.. Şu şekil..

– Yine kaşla göz arasında sarı haplardan yuttun di mi? Bi tuhaf oldun.. Yuttum de..

– Hem de hepsini.. Ben yandım, bari Mesut yanmasın.. Hapların yerini sorarlarsa “Hapları hamallar taşırken düşürdü” de.. Çocuklardan uzak tutunuz, şeker de yiyebilsinler.. Uçtuum çavuş uçtuum senin eliindeen.. Eliindeen yavrum eliinden.. Çok saallanma kasatura da düşeer beliin.. Hobbaaa. Büyürün, var mı bi emriniz, yabalım? Yemeklerden, haşlama dipleme, şişleme, masa bacağı, garson kulağı.. Var mı bi emir, hıı?

– Hişt Renan.. Sen kurultayda kime oy vericen, hangi gruptansın?. “Baykal ve Arkadaşları” mı, “İnönücüler” mi, “Yenilikçiler” mi, “36’lar” mı, “11’ler” mi? Hangisi?

– Ben “Eksi Üçler”denim!

– Siz yeni mi gruplaştınız. Niye “Eksi Üçler”?

– “36’lar”dan çıktık biz.. Çıkma işlemi yaptığımız için, başımızda eksi işareti kaldı.. Sen hangi gruptansın?.

– “İnönü Giderse Biz de Giderizciler”den..

– Sizin grubun adı “İnönü Giderse Biz Burda Kalamayızcılar” değil miydi? İkisi farklı mı?

– Farklı tabi.. Tam olarak bilmiyorum ama bazı konularda ayrılıyoruz.. “İnönü Kalırsa, Bizde Kalırızcılar”la, “İnönü Giderse Bizim Burda Kalmamız Mümkün Değilciler” diye iki ayrı grup daha var.. Onlar başka..

– Aslında ben de “Baykal ve Arkadaşları”na geçmek istiyorum. Fakat yine de kesin bişey yok.. “İnönü, Hiçbir Yere Gitmeye Kalkışma.. Sakın Kıpırdayım Deme” diye yeni bir grup kuralım, kurultay için delege toplayalım diyorlar..

– Bir grup delege de “Gus Hidding gitsin” diyor.. Ama tabi bunun konumuzla ilgisi yok..

– Yok tabi. Ayrıca da niye gitsin adam.. O giderse ben de giderim şahsen.. Her neyse. Bizim Celil hangi grupta?

– “Birler” grubu.. Tek başına takılıyo.. “Benim Sözen’e gıcığım var İnönü’yle Baykal’la filan işim yok” diyomuş..

– “Minimini Birler”, “Yaramaz İkiler”, “Çalışkan Üçler”.. Bu grupların hiçbirisi yaramaz.. En iyisi bizim grup.. “Eksi Üçler”.. Fatma Girik de bize katılırsa, “Eksi İkiler” olarak daha da güçlenicez..

– Nası “Eksi İkiler” oluyosunuz lan.. Fatma Girik de katılırsa toplam dört kişi etmeniz gerekmiyo mu?

– Aptal.. Eksi üç artı bir daha, eksi iki eder.. Yani biz eksi üçtük, Fatma’yı bizle toplamış olduk, aslen Fatma artı bir yani.. Artının biri, eksinin birini götürdü geriye kaldı eksi iki.. Aslında dört kişi olucuz tabi de.. Grubun adı “Eksi İkiler” olucak..

– Bi bok anlamadım ya, neyse. Bizim de Apartmanda bir grubumuz var.. Kalorifer kazanının kömürlüden mazotlu-ya çevrilmesini isteyenler olarak kendimize “Beş Hececiler” adı taktık.. Ma-zot-lu ka-zan.. Toplam beş hece, onun için yani...

– Hihoha.. Biz de lisedeyken bir çete kurmuştuk.. İsmi “Jönürkler”di.. “Jönürkler”.. Hey gidi hey...

– Jön Türkler gibi yani.. Yakışıklı asiler filan..

– Yok.. “Jönürkler”, isimlerimizin başharflerinden çıkıyordu.. Jeyan, Ömer, Nihat, Ümit, Renan, Kamil, Lami, Ersin, Rıfat.. T harfinden biri daha olsaydı, Jöntürkler çetesi olucaktı ama ‘t’ harfinden kimseyle anlaşılamadık.. Bi ara Tahsin diye bi oğlanı çeteye alıyoduk, gitti başka çeteye girdi inek.. Soona biz de pislik olsun diye okulda bu Tahsin’in ibne olduğu söylentisini çıkardık.. Tahsin’in çetesi bize saldırdı, fecii dayak yedik.. Lami, Ersin, Rıfat kavgadan sonra Tahsin’in

çetesine geçti.. Bizim çetenin adı “Jönür” olarak kaldı.. Son-
onaları, bu bizim “Jönür” çetesinde hizip çıktı.. Biz Ümit
ve Nihat’la ayrılıp “Rün” diye bi çete kurduk.. İkisi de “Jö”
adıyla çetelerini sürdürdüler..

– Nö?

– Jö... Sonradan da ben siyasete atıldım jaten. Bi ara “To-
puzcular” grubuylaydım, sonra “Baykalcılar”ı kurduk, şim-
di “İnönücüler”den gibi sayılırım. Ama oyum, kurultay gü-
nü belli olur..

– Aslında diyorum.. Ben de şu “Beş Hececiler” grubun-
dan ayrılısam.. Bana ne mazotlu kazandan.. Biz beş numara-
dakiyle anlaşp katalitik soba yakarız, kazan parasına da ka-
rışmayız..

– Bana kalırsa kömürlü kazan daha iyi.. Akaryakıta o bi-
çim zam geldi.. Katalitik soba işi yaş.. Tüp gaz bulunmaz..
Ben kömür kazancılarından yanayım.. Siz tarihi bir yanlgı
içindesiniz..

– Sana ne lan? Sen bizim apartmanda oturmuyorsun ki..
Bölücü hıyar.. Asıl siz tarihi bir yanlgı içindesiniz.. Apart-
manı sonu belli olmayan bir maceraya sürüklüyorsunuz..

– Gerekirse sizin apartmana taşınır, davanın önderi olu-
rum...

– Ben bi dakika daha duramam o apartmanda.. Hizipçi it..
Apartmanı uçurumun kenarına getireceksin.. Ben bu mace-
rada yokum.. Millet bizden hesap sorar.. Gidiyorum..

– İpime git, kuşağıma gitme.. İşte kapı, işte sapı. Anca gi-
dersin.. Geçimsiz inek! Gus Hidding de gidecek.. O kadar.

Ölü Turizm Sezonu..

– Biz çok şanslı bir müesseseyiz Münif.. Bu yıl şirin belde-mize bir adet turist geldi, o da bizim motelimizde kalıyor.. Gururluyuz, kıvançlıyız, daima önde ve ileriye.. Sor bakalım turistimize, bir isteği var mıymış..

– Daha demin sordum Şahsuvar Abi.. Olmadığını söyledi..

– Bi daha sor Münif! Banyo yaparsa, mavi noktalı musluk-tan sıcak, kırmızı noktalı musluktan soğuk su akıyo, onu söyle.. Ayrıca duşu aniden çalıştırmasın, su çok basınçlı, te-lefon duş kafasına düşer.. Suların renkleri ters, karıştırır, şe-eder şimdi..

– Bunların hepsini turistimize gelir gelmez söyledim Şah-suvar Abi.. Şimdi havuzda zaten..

– Bişey içmiyo muymuş?

– Canım adam havuzda şimdi.. Suya sırtüstü yatmış, gö-zü kapalı, öylece dinleniyo.. Şimdi rahatsız etmek yakışık al-maz.

– Öyle tabii.. Sıkboğaz etmeyin adamcağızı.. O buraya dinlenmeye geldi.. Şşüüt, ses etmeyelim.. Dinlensin...

- Lan bana bak Münif, turist hiç kıpırdadı mı?
- Yok abi öölecene yatıyo suyun üstünde...
- Ayağını filan çıpırtırmadı mı hiç..
- Cık..
- Öldü mü acaba?
- Niye ölsün ki? Uyuyodur..
- Suyun üstünde uyunur mu lan?
- Gözünü filan dinlendiriyodur..
- Sen git bi kere havuzun başında öksür bakiim..
- Öksürülür mü abi? Zaten zorla bi tane turist gelmiş.. Niye rahatsız edicez adamı, dinleniyo işte.
- O zaman git havuzun fiskiyesini aç, üstüne su sıçrat.. Bakalım kıpırdıycak mı?
- Napıcan adamın kıpırdadığını görüp de..
- Oğlum kalsın herif artık.. Birazdan motele Belediye Başkanı ile Kuşburnu Festivali Düzenleme Komitesi, turisti görmeye gelicekler..
- Eeee? Turiste ne ki? Adam buraya dinlenmeye gelmiş..
- İyi de, koca Belediye Başkanı- nın önünde, su üstünde daltaşak sırtüstü yatılır mı? Turistse turist ulan, bizim de bi haysiyetimiz var herhalde..
- Bağırma abi, turisti ürkütücen..
- Ürksün ibne.. Heyoo.. Oeee!
- Yapma abi.. Kalkıp gidecek herif... Zati zorla bi turist bulduk.. Bu da dönücek, Avrupa'da kötü probagandamızı yapıcak.. Bi daha da turist murist gelmez.. Sen sabret abi, festivalciler gelirse folklor ekibi filan getirirler şimdi.. Hiç olmazsa onlar davul zurnayla uyandırırılar, hem hoş bi jest yapmış oluruz turiste..

– Münif, bu turistte bi numara var oğlum.. Adam davul zurnayla bile uyanmadı.. Baksana, davulcu davulu patlatıyo, herif oralı değil..

– Belki havuza girerken kulağına su kaçmasın diye tıkaç takmıştır..

– Belediye Başkanı ha geldi, ha gelicek.. Hadi sen de atla suya, adamı uyandır..

– Dur itme abi yaa.. Turisti şe.. (Şlaap) Yaa Şahsuvar Abi niye ittin be insanı havuza.. Ayıp ama yani..

– Turist nerde lan?

– Ne biliyim nerde.. Adamın üstüne düştüm, suyun dibine batmıştır..

– Niye çıkmadı hâlâ.. Ben sana dedim.. Ölü o turist.. Dal çabuk, çıkar adamı..

– Şimdi şheetmiyelim, zaten adama ayıp oldu, birazdan kendi çıkar.. Bi tane turist geldi onun da üstüne atladık.. Bi de suyun dibinde çekiştirmiyim adamı.. Kendisi çıkınca özür dileriz..

– Ben turisti daha ilk gördüğümde ölü olduğunu anlamıştım.. Saatlerce ööle su üstünde kıpırdamadan yatılır mı canım?..

– Ben nerden biliyim abi.. Doktorun dediğine göre, zaten ömrünün son günleriymiş. İyice hastaymış, son günlerini gönlünce geçirebilmek için tatile çıkmış adamcağız.. Öle öle burda öldü, yazık.. Azcık gördüm ama kanım ısındıydı.. Hork.. Hork.. Ühü.. Genç de sayılırdı.. Havuzda gitti, gitti de gittii..

– Neyse, burda öldüğü iyi oldu. Norveç'ten akrabaları ce-

nazeyi almaya gelicek.. Otel turist dolar Şimdi.. Cenaze iin Oslo'dan iki adet otobüs kaldırıyoruz.. Acaba bunlarda ölü- nün 52'si çıkınca tören yapılyo mu? Onu da burda geçir- seler diyorum...

Her Yerde Festival Var..

– Ökkeş Ağa, Ökkeş Ağa... Etrafın sarıldı.. Adamlarına söyle teslim olsunlar.. Ses düzenimizi geri versinler, festival yapacağız..

– Boşa bağırmayasin Osman Ağa.. Ses düzeni bize lazımlıdır.. Önce biz festival yapacağız..

– Herkeş bilir, festival sirasi bizdadır.. 'Afiş bastırmışız.. Cumhuriyet'in kültür sanat ekinde çıkmıştır.. Birinci Geleneksel Sultanbük Festivali..

– Ses düzeni bizimdir.. Bo durumda festival sirası bizdedir. Gedin..

– Ökkeş Ağa..

– He?

– Üçlü piriz vor mi sizde.. Bari sizin festivoldan hat çekelim.. Toprak hattı da olsun..

– Topraklı mi..

– He..

– Gene toprağa göz diktiniz dey mi? Bu meralar hep bizimdir.. Anfi da bizimdir.. Gedin bordan.. Kan dökülmesin..

– Yaa Ökkeş Ağa.. İş yoguşa sürüisen.. Sen o anfiyi bugün

bize ver.. Biz festivalin gonser gısına başlayalım.. Siz bo-
gün imza günü yapın..

– Olmaz.. Esas biz bogün, saydam gösterisi, şiir dinletisi
filan yapın.. Anfiyi yarin alırsınız..

– La bozmayın oğlum işte organizasyonu.. Ses düzeni bo-
gün bize lazım..

– Pıh.. Pıh.. Ses.. Sıss.. Denema.. Denema.. Ses.. Hıs.. Hıs..
Bir iki bir iki. Anfiyi gurduk.. duk.. duk.. duk.. Anfi bizda-
dır.. dır.. dır.. Gidin bordan.. dan.. dan.. dan..

– Ökkeş Ağa töreyi çiğnema.. Anfi biza düşer..

– Gidin bordan.. dan.. dan..

– Sen kendini kornaz zannediysan Ökkeş Ağa ama, anfiyi
almakla iş bitmiyor.. Jaklar bizdedir..

– Ne o öyle lan jak.. jak.. jak.. k..?

– Fiş..

– Fiş.. fiş.. fiş.. fiş? Tagılı ya işte prize.. ze.. ze..

– Öyle elektrik fişi değil.. Anfiye dakılacak müzik alatlara-
nın fişi.. Biz bunlara kısaca “jak” adı veriyoruz.. Jaklar biz-
de jaklar..

– Demek jaklar sizde.. de.. de.. Vay yavşaklar.. lar.. lar..

– Eyle insana mikrofondan doğru yavşak ney deme.. Bak
çok gan dökölür..

– La sekter ordan, verin jakları kavatlar.. lar.. lar.. lar..

* * *

– Yaz oğlum, jandarma karakol mıntıkamız dahilindeki
Dıngırdakdere mevkii Sultanbükü ve Çillideğirmen köylü-
leri arasında jak davası yüzünden.. Jak’tı değil mi?

– He komtanım.. Jak’ı vermediler..

– Kavga çıkmış.. Arbede neticesinde, Ökkeş Korçam,
Asım Korçam, Rasim Korçam, Kâzım Korçam, Osman Yen-
geç, Remzi Yengeç, Ali Rıza Yengeç yaralanmışlar, ifadeleri-

ne başvurulmak üzere karakolumuza getirilmişlerdir. Söyle bakalım Ökkeş Ağa, kim bu Jak.? Marta dediğiniz kadının kocası mı oluyor? Turist mi bunlar? Benzin istasyonundan mı buldunuz?

– Yok, bu Jak dediğimiz, fiş oluyor.. Marta ayrı.. Onlar, Marta Graham Dans Topluluğu.. Bizim festivale gotüdüydük.. Latin Ameriga dansları yapıyörlar.. Ama ses düzeni yoktu..

– Cık.. Nası getirdiniz Marta Graham Dans Topluluğu'nu bakiim?

– Işıkcısı bizim köyden.. Ameriga'ya işçi gittiydi.. Rica ettik festivale geldiler.. Sonra Jak anlaşmazlığı yüzünden gavgaya çıktı..

– Misafirlerinizin önünde kavga edilir mi? Öpüşün barışın bakiim..

– Ölürüm de barişmam.. Jaklar bizimdir.. Ses düzeni ve festival sırası bize düşar.. Töre böyla.. Osman Ağa ipnalık etmiştir.. Bo iş borda bitmaz.. Medem ki herkes festival ediy, adat böyle.. Herkes sırasını bilacaktır.. Bo böyla..

Köy Pansiyonunda Marjinal Tatil..

– Çarşafı yeni yıkadım, temizdüü.. Banyada geçenki turistlerin unuduveedükleri şampuen vaa.. Onla yıganusunuz gaari.. Mis gibi gokya.. Ben üstteki odada galyan.. “Pansiyoncu dayı” diye bağurdun mu iniveerün aşşığı... İp veryin mi ip.. Metresi ikibin lire.. Balkonda ip yok, sonradan dakıl-ya.. Mayonuzu neyinizi gurutusunuz.. Metresi sekizbin lire.. Mandal vaa..

– Yok dayı sağol..

– İyi, siz bilüsünüz gaari.. Mayolarınız rüzgârdan uçaasa, kiralık mayo da vaa.. Onbin lire.

– Peki..

– Güneşe şemsiye lazım mıdı? Guçcük gölge yapan şemsiyelee üçbin lire, büyükleri beşbin lire..

– Sağol, biz bi yerden gölge buluruz artık..

– Çöp gokaasa poşet veryin mi, bin lire? Garpuz yirsiniz, erük yirsiniz, çöpü sinek yapaa, bin lire..

– Yok yok teşekkürler.. Sen zahmet etme dayı..

– Deniz kabuğu veryin mi, hazır doplayıveedim. Süs deye eve götürünüz.. Üçbin lire.. Sedef vaa, beşbin lire.. Üfle-

yince “höööönk” eden deniz mindaresi vaa, böyle boru gibi, o da beşbin lree.. Çarşıda onbin lire deyalaa..

– Bakarız artık..

– Zabah gahvaltı 6.5’ta başlaya, 7.5’ta bitya.. Galkamazsanız çalar saat kiralayiveeyin mi? İkibin lire.. “Guguk” deya..

– Biz bi şeedelim de sonra..

– Gumdan gale yapveyin mi?

– Mersi..

– Akşam gumsalda havai fişek atveyin mi? Beşbin lire..

– Hele bi akşam olsun..

– Jile istee misiniz.. 5 kiloluk bidonda, onbin lire..

– Ne jölesi..

– Ev jölesi.. Hanım, kendi elceğiziyle yapıya, mis gibi mandalina gokya.. Bodrum’a ineeen saçlarınıza bulaasınız, ıslak görünüp duruu gaari..

– Yok dayı yok.. Biz jöle filan kullanmıyoruz..

– Çarpan balık çarpaasa pambıkla amonyak da vaa.. Bin lire.. Bak ne deyveycem gençlee.. Akşamları Bodrumlara felan inip, hiç paza harcemeyin.. Her şey vaa burda.. Eli yüzü gıllı, sakal, at guyruk entel gençlere benziyorsunuz.. Bizim köyün entelini akşamları size çağuruveerün, bullada rakı içip dartışusunuz.. Benim dayımgil de marjinal zaten..

– Hihhi.. Çok hoş.. Ne iş yapıyo dayınız?

– Dedik ya işte, marjinal gezenin, marjinal galfası... Bar taburesi de çakdıriveedim marangoza, akşamları tünler durusunuz.. Üçbin lire.. Nü lazımsı onu da buluruz..

– Ne?

– Nü.. Çıplak.. Üstsüz, altsız komple.. Geçen sene benim pansiyonda bi ressam galdıydı. Sizden entel olmasın pek entel bi insandı.. Bi gece benim marjinal dayımla içtiler bunlar.. Sonra bu ressam olan dutturdu canım “nü” çalışmak istiyi diye.. Çıplak insan sureti yapçek yani.. Gece vakti motorla Bodrum’a inip nüülük eden bir garı buldum.. Telefo-

nu var yani, veriyim isterseniz.. Bi adam çıkıp “Hö?” diyo..
Siz onu “Nü!” deyin anlar.. Telefon jetonu var, ikibin lire..

– Şimdilik kalsın..

– Bena bek gençlee, tur için filan başkasına gitmen.. Ben size marjinal turu attırırverün.. Pet şişe naylon dorba dolu bi sürü koy bilyan.. Plasdikleri doplaa doplaa sevinip duruusunuz.. Dömbükü’nde trolle balık avlayan insanlık dışı bi balıkçı vaa.. Bi gün de motorla ona gideriz, gınaasınız, gamu-oyunun dikkatini çekverüsünüz, bira içeesiniz, yanaasınız, cop cop suya atlaasınız, şak şok resim çekeesiniz, dönerüz.. Biranın şişesi beşbin lire, motorun günlüğü yüzellibin lire.. Bişey lazım olursa seslenin gaari.. Baay..

Sessizlik Festivali..

– Aferin Namık, çok güzel bir fikir buldun.. Çevre belediyeler hasetlerinden çatlıycaklar.. Ne o öyle abuk subuk festivaller düzenliyorlar.. Erik pestili şenlikleri, palavra panayır-ları bilmem ne!. Turistlerin de ipindeydi erik pestili.. Onla-rın aradığı sessizlik, doğayla baş başa kalmak.. Bu bakımdan yöremizde “Sessizlik Festivali” düzenleme fikrini tuttum.. Belediyemiz, sayende kedi oldu olalı bir fare tutacak.. Helal olsun lan Namık..

– Teveccüh gösteriyorsunuz Sayın Başkanım... Organizasyon çalışmalarına başladık.. İlk iş, sahil boyunca çay bahçe-lerinin teyp çalması yasaklandı.. “Badedeiiz Zoğan” satıcı-ları bağdırdıkları yerde cezalandırılıyorlar.. Sabahları balkon-da halı döven karılara belediyemizin keskin nişancıları sus-turuculu tüfeklerle uyarı atışları yapıyorlar. Yollarda bozuk para şakırdatanların, göbeklerinde dümbelek çalanların ca-nına okuyoruz..

– Okey şekerim.. Dedğim gibi ecdad yadigârı turistik ka-lemizin ön duvarına tunçtan dökülmüş, yaldızlı harflerle “Söz gümüşse, sükut altındır” atasözümüzü değişik diller-

de yazdırıp çivilet.. O yazıları akşamları ışıklandırın.. Böyle kırmızı, mor, sarı spotlar yanıp yanıp sönsün.. Sessizlik şenliklerimize şöyle güzelce bir arma hazırlatın.. Anahtarlıktır, tişörttür, kül tabağıdır öyle aksesuarlar yaptırın. Armanın renklerinde ciyak kırmızı hiooyt mavi gibi bağırان renkler olmasın.. Ne olsa, sessislik festivali..

– Emriniz olur efendim. Ne olsa festivaldir, birkaç ünlü Avrupalı şarkıcı çağırdım. Jan Jak Gabortiye çağrımızı kabul etti. Kendisi, Alen Delon’un askerde onbaşısıymış.. Fevkala de bongo çalıyor. Bi tane de karı ayarladım tabi.. Finlandiya’daki dayım bir kız getiriyor, harika bişey.. Yılan terbiyecisi. Ama çok yanık Fin şarkıları biliyormuş.. Çok iyi yani. Bi keresinde şarkı söylerken sesinin titreşiminden havaalanının camları inmiş, bir züccaciyeci ölmüş.. Eniştem Finlandiya’da camcıdır, orda tanışmışlar.

– Deli olma Namık!.. Sessizlik Festivali’ne çağırdığın şarkıcılara bak..

– Mikrofonsuz söyler, bişeycikler olmaz. Eniştem “Kız çok iyi” diyo.. Ha bu arada efendim, halkımıza “Sessizlik” konusunda örnek olabilmeniz için makam otonuzdaki havalı kornayı söktürdüm.. Kornadan çıkan “Niridinadnadnorinot” şeklindeki düdüğün sadece “Niri” kısmı kaldı. Festival açılışına “Niri niri” diye gideceksiniz..

– Höst! Sessizlik dediysek o kadar da değil. Biz bu festivali dünya kamuoyunun dikkatini çekmek için yapıyoruz. Birazcık gürültü ve ihtişam lazım, yakında yerel seçimler var. Bu festivali babamın hayrına etmiyorum heralde. Sen yine kornanın “Norinot” kısmını da taktır.

– Siz merak buyurmayınız Sayın Başkanım, dünya basını bizden haberdar olacak.. Kişisel çabalarımla bazı bağlantılar ayarladım.. Namibya televizyonu yedinci kanalı, sabah 6.30’daki “İşitme Engelliler Haber Bülteni”nde festivalimizi saniyenin bir bölü onu kadar bir süreyle gösterecek.. Ay-

rica Amerika'nın Nebraska eyaletinde çıkarılmakta olan bir at yarışı bülteninin arka kısmında resminiz çıkacak. Cevahir dayınız sünnetinizde size saat takarken çekilmiş.. Ve vurucu dört cümleyle belediyemizin icraati anlatılacak.

– Bravo.. Şatafatlı, muhteşem bir açılış yaparsak sessizlik şenlikleriyle yerli basında da büyük gürültü koparırsınız, parti içinde yankılar uyandırınız.. Hadi görümlü seni Namık..

* * *

– Sen öl Namık.. Öööl!.. Organizasyon kabiliyetinin taa içine ediyim. Her şey kötüydü. Ecdad yadigârı tarihi kale-miz, festivalin ilk günü gürültüyle çöktü.

– Bağırmanın efendim.. O tunç harflerle kaleye atasözü yazın diyen sizdiniz.. Harfleri asmak için matkapla kaleyi deliyoduk çöktü.. Ayrıca ben size “Havai fişek atmayalım, beceremeyiz” de demiştim.. Nitekim benzin istasyonunun infilakı de bu yüzden oldu.. Hep sizin debdebe, ihtişam merakınız yüzünden.. Yarışmasız festival olmaz dediniz, sonra düzenlediğimiz yarışmayı da beğenmediniz..

– Ben taklit yarışması yapın demedim ama.. Birinci gelen herif mikrofonun karşısında üç saat motosiklet, makinelî tüfek, çarpışan tren sesleri taklit etti.. Ortalık gürültüden inledi..

– Peh.. Asıl en büyük gürültü sizinkiydi.. İlaçlama uçağının kuyruğuna bezden portremi bağlıyalım, festival sırasında gökte uçuşsun dediniz.. Bezden portreniz uçağın pervanesine dolandı. Uçak düştü, tribün çöktü.. İhtişam merakınız sessizlik festivalimizi çok etti..

– Şşşt.. Bağırma, sesiz ol hıyar.. Bir duyan olacak..

Tatil Fotoğrafları...

– Ay tüh bak valla unuttum şimdi.. Kız dilimin ucunda ama şeedemiyorum bir türlü.. Çok hoştu.. İnanılmaz keyifliydi.. Bak şimdi bu resimdeki kaya var ya Aytolon'cum, bişey yapan kaya bu..

– Ağlayan kaya..

– Cık.. Dil.. Bööle Patara'dan motorla Tüylü Mağara diye bi yere gidiyosun da, sonra 2070 basamak çıkıyosun, orda bu kaya var.. Kayanın sol alt dibinde bi kovuk var da, oraya ayağını sokuyosun.. İşte o bişey yapan kayayla benim resmim.. Bu, kayayla Börütay'ın resmi, bu da Koygun'un resmi..

– Buldum.. Çarpan kaya.. Kokan şey..

– Uydurma şimdi.. Ööle diildi.. Başka bişey yapan kaya.. Her neyse.. Biz resim çektirip hemen Kaş'a geçtik zaten. Kınıtzisostos diye bi Likya kentine uğradık.. Pardon adı ööle diildi.. Ksinoz.. Sinor.. Eee.. Törzisissis.. Veya onun gibi bişey.. İşte o uygarlıkta resim çekildik.. Şu uygarlık, şu da ben.. Arkada kral mezarı.. Börütay, mezarın kapağını ayağına düşürdü.. Bu da Kaş Sağlık Ocağı acil servis hemşirelerinden hoş insan Gönence'nin fotoğrafı..

– Şu Koygun'un yanındaki hoş heykel kim?

– Tanrıça Bilmemkimisis.. Koygun'la kolkola resim çekindiler.. Heykel'in burnu yoktu.. Koygun sakızdan ona burun yaptı. Ben resim çekinirken de heykele çift kulak yaptım..

– Çok hoş bi enstantene, keyifli bişiy.. Ahahohow.. Ayy.. Bu fotor f çok ayıp amaa.. Ne o mayonun önü ööle..

– Haa o mu? Koygun'un mayosu.. Nesli tükenmekte olan Tıbırk mı ne, işte ööle hoş isimli bi kuşun yumurtalarını mayosunun önüne koyup mayo giymiş Bereket Tanrısı taklidi yaptı.. Ama yumurtalara bişey olmadı.. Koygun hoş çocuktur, çevrecidir.. Zaten çevreci olmayan insanla tatile çıkmıyorum ben.. Napiim karakterim bööle.. Bak, bu fotoğrafta pet şişe toplarkene görülüyorum.. Bu da aynı pet şişelerle Börütay'ın çektiirdiği fotoğraf..

– Benim de Kuş Cenneti'nde naylon torbayla çekilmiş bi fotorafım var..

– Ordan da Letoon diye bi yere gittik, bi kovuğa girip, kovuğun içindeki kayalara tırmandık; kayaların tepesindeki küçük bi krater gölünde salyası tıksırığa iyi gelen çizgili balıklar var.. Yalnız çok kalabalıktı, ben göle giremedim.. Gölün başında Maldiv Adaları'ndan gelen bi turist kıza resmiimizi çektiirdik.. Göle çöp soktum balığı dürttüm.. Çok hoştu. Bu, orda çektiirdiğimiz resim.. Maldiv Adalarından gelen kızın serçe parmağı gözüküyo. Salak, objektifin önüne koymuş..

– Ay ben biliyorum orası çok meşhur.. Dünyanın bi ucundan gelip ordaki balıklara çöp dürtüp gidiyolar.. Kız bi kere de benim için dürtseydin..

– Zaten dūrterken hep seni düşündüm kız. Keşke Ayton da gelseydi dedim.. Beraber resim çektiirdik, anısı kalırdı.. Soonacığım ordan atladık Yankısız Vadi'ye gittik.. Ciyak ciyak bağırıyosun, hayatta yankı yapmıyo.. Sesi uçurum emiyo diyorlar.. İplerle uçuruma sarkıtılmış bi resta-

urant var, orda patates köftesi yedik.. Sonra yedi kafile turist geldi restoranın ipleri boşandı.. Bu fotoğrafta aşağıya uçarken görülüyoruz..

– Benim de Manavgat Şelalesi'ne kapılmış bi resmim vardı..

– Neyse uzatmıyalım.. Ordan bişey yapan kayaya gittik.. Patara'dan motorla Tüylü Mağara diye bi..

– Bunu söylemiştin.. Hani 2070 basamak çıkıyormuşsun da. Kayanın dibinde bi kovuk..

– Cidden anlattım mı? Ayol ne bileyim ben.. Beş günde iki uygarlık, beş kayıp kent, iki batık şehir, kediye benzeyen kaya, armut şeklinde yosun.. Hepsine gittik, resim çektirdik.. Arap şeysi gibi yandık, yorgunluktan şeettik, ben ne dediğimi biliyo muyum? Ama çok hoştu.. Bak bu da dönüşte üstümüze çıkan kamyon.. Sollayınca gıcık kapan şöför.. Daha önce beş arabayı asfalta yapıştırmış.. Çok ünlü.. Koygun'la şöför birbirlerine tornavida dırterken görülüyor.. Burda Koygun hastanede... Ben Börütay'ın omzuna yaslanmış nemli gözlerle görülüyorum.. Bu da Kaş Sağlık Ocağı acil servis hemşirelerinden hoş insan Gönence'nin fotoğrafı..

Bayramda Ziyaretçiler..

– Yaa İdil, bunlar çoluk çocuk toplanıp niye evimize geldiler kızım yaa.. Aynı apartmanda oturuyomuşuz da, bayram ziyaretiymiş de bilmem ne.. Yok aabi kesin bu işte bi numara var.. Çete galiba bunlar, ister misin bizi doğrayıp kaçınsınlar..

– Şşşt yavaş konuş Batu.. Duyucaklar.. Misafirliğe gelmişler işte.. Hep senin yüzünden.. Bu yaz güneğe inmiyelim oraları “mago”lar sardı diyen sensin. Git kolonya filan ikram et, misafire serpilir, adettir..

– İyi fikir.. Gidip adamın gözüne kolonya sıkıyım.. O sırada da şöyle hafif böğrüne doğru bi dirsek sallarım.. Bakalım herif sağlam mı? Neme lazım, kavga filan etmek gerekirse.. Burda bizi kesseler kimse duymaz.. İstanbul bomboş şimdi.. Sen de kırıyı gözaltında tut.

– Paranoyaklaşma Batu.. Bak, adamcağız oğlumuz Oy-gur’a para verdi..

– Niye? Tefeci mi bu herif.. Bizim çocuğu mark bazında borçlandırarak mı? Neden ona elini öptürüyo? Sapık mılar bunlar? Onun çocuğu da benim elimi okşadı.. Bu zaman-

da Metropol'ün göbeğinde bööle şey mi kaldı.. Bunlar kesin kimse yokken bizi soyup kaçacaklar..

– Ay sus Batu. Benim de moralimi bozdun. Kendi ellerimizle içeri aldık.. Hakkaten bize bişey yapmasınlar.. Adam, gondol şeklindeki sigaralığımızın çakmağıyla oynuyo. Çalışacak galiba.

– Belki de mikrofon yerleştiriyodur.. Bana kalırsa bunlar casus! İlk geldiklerinde karısı da, kocası da herbirimize ayrı ayrı “Nasılsınız?” diye sordu.. İlkide bir nasılsınız, nasılsınız.. Bi kere deseler şüphelenmiycem ama.. Yüz kere sorduklarına göre bu bir parola galiba..

– Parolaysa cevabı ne acaba.. Zili de iki uzun bi kısa çalmışlardı..

– Hişt İdil.. Ben içerde biraz öksürüyüm, gürültü filan yapıyorum.. Sen salona çık onların yanına gitt.. “İçerde Abbas Dayım var, yeni hapisten çıktı, 8 kişiyi bıçaklamıştı” filan de. Biraz korksunlar, yalnız olmadığımızı sansınlar.. “Birazdan komiser eniştemler de gelecek zaten” gibi bişeyler öyle..

– “Dikkat köpek var” da diyim..

– Kaşını çat, korkunç bak!

– Sen içerde hırla havla!

– Panik yapmıyalım!

– Hayır, yapmıyalım!

– Evet, yapmıyalım!

– Cıyyak.. Ay Batu. Getirdikleri pakedin içinden et parçaları çıktı.. Ay ne fena, bizi de bööle parçalıycaklar belki.. Ailecek İstinye kıyılarında karaya vurucuz.. Benim baldırım Topkapı Garajı'nda bulunacak. Ama kimin baldırı olduğu anlaşılamıyacak.. Vakit varken baldırıma ismimi yazıyım, hatta katilin robot resmini yapıyorum..

– Niye bizi kessinler? Ama bi taraftan da bayram diil seyraram diil niye bizi ziyarete geldiler? Esasen bayram tabi de. Koca sekizmilyonluk İstanbul'da kim kime bayram ziyareti-

ne filan gidiyo ki.. Bitti artık bööle şeyler.. İyisi mi biz derin dondurucumuzla, televizyonumuzu kendi ellerimizle vere-
lim, canımızı bize bağışlasınlar.

– Ütü, ütüyü de ver.. İyi ütü o.. “Yeni bu” de.. Ühü..
Ütüü.. Hork.. Keşke bu ıssız yerde kalacağımıza bayramda
biyere gitseydik.

– Metin ol İdil.. Metropol vahşeti bize dokunamiycik..

* * *

– Aabi bunlar accaip bi çeteymiş yaa.. Hiçbirini almadılar..
Kadın çeteci “Gomşuluh yirde bi çayınızı içtik ya o bize yi-
ter.. Eksik olmayın, mantı yapem yimeğe buyrun” dedi.

– Halbuki ütü iyiydi.. Ben olsam ütüyü alırdım.. İyi ütü o..
Sadece çocuğun yanağından bir makas aldılar..

– Adam da bana sarılıp demez mi “Sen benim Dıngır-
dakbükü Köyü’ndeki kardeşime benziyosun”.. “Marangoz-
muş..” “Çok kitabınız var yirde duruyor, ben size bi kütüb-
hane yapayım.. Gardeşim Yısuf da ortayı bitirdi” dedi.. Ger-
çekten bayram ziyaretine mi geldiler acaba? Yoksa bu bir
taktik mi? Belki de şimdi evi kolaçan etmeye gelmişlerdir..
Gerçek baskın gece yarısı olabilir.

– Derin dondurucumuzu kapının arkasına çekelim Batu..
Sen camları sıkıca kapa.. Sabaha kadar ikişer saat nöbet tu-
talım.. Ben, çay içtikleri bardakları saklıycım.. Parmak izleri
gerekli olabilir.. Sen içerde hırla havla!

Park Sorunu...

– Alo.. Alo karıcım, ben Nüvit.. Hayatım biraz gecikcem.. Misafirlerimize sööle, siz yemeğe başlayın.. Ben arabayı park edicek yer bulamıyorum.. Evin önü, arka sokaklar, hepsi dolu..

– Nası yer yok ayol.. Ben apartmanın kapısının önüne araba park etmesinler diye kaya koymuştum..

– O kayayı almışlar ordan, yerinde park edilmiş Malatya plakalı bi kamyon var şimdi..

– Bak ben şimdi camdan bakınca görüyorum, sokağın altındaki eczanenin önü boş..

– O eczacı manyak.. “Vitrinim kapanır” diye dükkânının önüne araba koydurtmuyor.. Sanki millet vitrine bakıp da ilaç seçiyo, deli herif..

– Gecenin bu saatinde vitrinin önü kapansa ne olur be!?

– Olmaz, bu gece nöbetçi eczaneymiş..

– Bi.. bi saniye.. Çabuk koş gel Nüvit.. O kapının önündeki Malatya plakalı kamyon çıkıcak galiba.. Acele et, yerini kapalım..

– Oldu, sen aşağı in.. Kamyondan boşalan yeri başka araba kapmasın..

– Dur Nüvit.. Stop.. Boşuna gelme.. O kamyon kapının önüne damperini boşalttı.. İki ton kadar bi kömür döktü.. Bizim araba sığmaz artık buraya..

– Bi saniye.. Şimdi telefonu kapatmam lazım.. Ben seni ararım sonra..

* * *

– Alo.. Karıcım, ben telefonla konuşurken kulübenin önünden arabayı çekici çekmiş.. Taksi tutup çekiciyi kovaladım.. Yanında ne polis var ne bişey, kafasına göre çekiyo arabayı.. Anlaştığı bi otoparka götürüp atıcakmış.. İşin yoksa araba ara.. Üstelik çekerken arabanın ön tamponunu kırmış..

– Ay Nüvit, alsaydın elinden arabayı, çeker koparır elin manyağı.. Daha arabanın taksidi bitmedi..

– Vermedi ki!.. İnatlaştık, kavga ettik.. Arkada benim araba zincirli olduğu halde kitledi gitti çekicinin kapısını.. Ben de gidip daha büyük bir çekici buldum, onun çekicisini çek-tirdim.. Sinirim bozuldu.. Büyük çekiciye ikiyüzellibin lira para verdim, o herifin küçük çekicisini tee Habipler Köyü'ne çektiyip bıraktım.. Sabaha arasın dursun..

– Aferin Nüvit.. Ateistin hakkından imansız gelir.. Bak şimdi sen al bu arabayı servisine götür, bu gece orda kalsın..

– Olmaz öyle şey.. Ne diyecem servistekilere.. “Bu araba arızalı, park edilemiyo” mu diyecem?..

– Uydur bişey işte, bu gecelik arabalarına baksınlar.. Götür katlı otoparkta bırak diyecem ama, o Malatya plakalı kamyon otoparkın girişine de kömür döküp gitti.. Sabahleyin onüç kattaki arabaların hepsi de dışarı çıkamıyacak..

– Hork.. Ühü.. Ben nereye park edicem şimdi bu arabayı.. Olmadık bi yere bıraksam çalarlar, çarparlar, çekici götürür dağ başına atar.. Nühü ihin..

– İyi misin Nüvit! Nüvit.. Aloo..

* * *

– Sayın mahkeme üyeleri.. Müvekkilim Nüvit Akūsuyu, adı geçen eczanenin vitrinine arabasını kasten sokmamış, hadise, önceden planlanmaksızın tamamıyla kontrolsüz olarak bir kaza neticesinde ceryan etmiştir. İdda makamının müvekkilime isnad etmeye çalıştığı “nöbetçi eczane vitrinine, motorlu bir vasıtayla tecavüz” savı geçersizdir.. Müvekkilimin, nöbetçi eczacının kafa nahiyesine ortopedik takunya ile vurarak darp neticesi yaralanmasına neden olduğu tabiidir. Zira ağır tahrik mevzu bahistir.. Eczacı da müvekkilime “Vitrini kapattın, ayı” şeklinde hitab ederek manevi yolla tahrik suçu işlemiştir..

– Birrrr dakikyka sayın avukat!

– İtiraz ediyorum! Savunmamı bitirmedim.. İdda makamı niyçün sözümü kesiyor?

– Birazdan söyleyeceklerimin duruşmayla bir ilgisi yok sayın avukat!.. Yüce mahkememizin kapısına çekili bulunan 34 KNJ 63 plakalı lacivert otonun sahibi duruşma salonunda mı acaba? Mahkemeye kömür gelmiş de kamyon içeri girmiyor.. O aracın ordan çekilmesi lazım.. Öhö.. Hakim Bey, sizin miydi? Hih.. Anahtar verelim mübaşire, kapıda çocuk var çekiversin.. Geri vites bir’in yanında mı Sayın Hakim? Yoksa bastırıp geri mi çekiliyor?

Ihsan Bey'in lthal Arabası...

– Geçmiş olsun Beyefendi.. Bu kaportacıya ilk defa geliyorsunuz herhalde.. Ben hep bilirim.. Araban var mı derdin var işte.. Çizilir de yamulur da... Hiç canınızı sıkmayın.. Cana geleceğine mala gelsin..

– Eyle deme be canım gardeşim.. Mal canin yongası.. Arabaya çarpdıkları vakit, etimden et gopariyörler sannettim.. Gahvaltı ediyordum; boğazıma reçelli ekmek geçti, kulağıma zeytin girdi bogulüyordum..

– Nasıl yani? Direksiyon başında kahvaltı ederken mi çarptılar arabanıza?

– Hork.. Yok banamba.. Balgonda arabama baka baka gahvaltı ediyordum.. Yeniydi.. Acenda.. Sifir.. Onaltı siböp.. İki bin motor.. Beş ileri.. Ön fren diks, arga gampana.. Servo direksiyon, Abs fren sistemi.. Dün aldım, gece gapının önüne goydum.. Sebah galktım.. Eeyle dürüyor möbilya ki bin yolun ortasında.. Gurduk balkona sofrayı.. Tam, reçelin denesini ekmeğin üstüne goydum, ıstırdım derken.. Köşeden bir gamyon çıktı “horrt zohft horrt zohft” diye, dönemedi. Benim arabanın burnundan başladı.. “Cohozzzhızhız-zozzzzzccct” diye çize çize geçti gitti.

– Koşup yakalasaydınız, kaçır dallamalar..

– Balgondan aşşağı atladım goştum.. Pindim govaladım.. Yagalayamadım.. Gittim garagola zabıt tutturup sigortadan parasını alıcam.. Garakolun önünde dururkene arabayı bir çekici alıp götürmüş, özel bir parka çekmiş. Gittim, parkı aradım buldum.. İçindeki teybi almak için arga camı gırıp indirmişler, hopallöleri sögmüşler.. “Leny, dedim, arabayı nettiniz”.. Park sahibi ve beş tene kâhya bir oldu, arabanın üstüne gafamı vura vura beni dövödüler. İki saat için de elli bin lira park parası aldılar..

– Vay eşkiyalar.. Ama, bunlar hep oluyor.. İstanbul’da araba kullanırken bunlara alışmanız lazım.. Benim bundan önceki arabamı da bi özel otoparkta parçalayıp sattılar.. Kâhya, karnıma tornavida soktu.. Mahkemelik olduk, kâhyanın akrabaları adliyede dayımın oğlunu vurup kaçtılar.. Davadan vaz geçtik.

– Daha dur, dinla.. Arabanın gırık camını daktırayım diye aldım götürdüm arabayı servisine.. “Camı burda yok, 57 gün sonra, yedek parça taşıyan şilebimiz Mersin Limanına gelecek” dediler...

– Vahki vah.. Siz orda konuşurken servisteki teknisyenler arabadan parça da çaldılar tabi..

– Agzını yiyim, nirden bildiniz.. Evliya mısın? Benim yeni aküyü eskisiyle değıştirmişler.. Ben o servislerin sülalesini.. Haram zıkkım olsun.. İnşallah ordan çaldıkları üç kuruş hastane parası olur..

– Sakin olun Beyefendi.. Ya sizi serviste de dövşelerdi.. Cana geleceğine mala gelsin.. Daha alışacaksınız.. Benim arabam yeniyken, başına bişey gelmesin diye içinde yatıp kaldırdım.. Bir gece yine bööle arabanın içinde yatıyorum.. Bi tıkırtılar duydum.. Başladım alarm gibi “naaniinaaniii” diye bağırmaya.. Nası girdiyse, hırsız arabanın içine girip çıkarttı, otomatik kapanan camı çalıştırıp beni oraya sıkıştırdı.. Ağ-

zıma da bi kâğıt top tıktı.. Ben orda debelenirken arabanın teybini, yedek lastiğini, aküyü, karbüratörü hepsini söküp aldı.. İş bittikten sonra da, yarım saat süreyle, cama sıkışmış kafama yüzlerce tokat attı.. Bir daha da korkudan arabanın içinde yatamadım.. Cana geleceğine mala gelsin..

– Doğru.. Neyse işte arabamız yapılıyör.. Bu kaportacı işinin ehli, arabayı ilk günkü gibi yaptı.. Yarına bi pasta cila, tamamdır bu iş..

– Siz yine de çıraklara dikkat edin.. Benim bundan önce gittiğim kaportacının çırağı, gece arabamın anahtarlarını kapıp tura çıktığı sırada Boğaz'da bi kıza çarpıp kaçmıştı.. İş anlaşılincaya kadar altı ay hapiste yattım.. Ya işte böyle, sizinkiler ufak şeyler.. Hiç kafanıza takmaya deymez.. Bu ormanda yaşadığınız her gün kendi kendinize “ne şanslıyım, ne şanslıyım” diyip şükürler edin.. Neyse. Benim arabamın işi bitti.. Daha çok görüşürüz bu kaportacıda.. Ben gazliyim.. Takma kafana...

– Üoop.. Yavaş çık.. Solda benim araba var yavaş.. Yavaş dedim.. (Bramsshş) Allah kahr ede.. Daha yeni boyanmışdı.. Dur kaçma.. Gel hele hesaplaş.. Kaçma, kaçmaaa.. Öhş.. Ön daraf göçtü işte.. Ühü.. Deliracam.. Çızıksız binmek nasib olmadı şu arabaya.. Hüü.. Hork.. Allahdan içinde ben yokdum.. Hem farlar da gırılmamış.. Ne şansliyim, ne şansliyim, ühü, çok şansliyim, neüüü.. Şansliy... Ühü.. Hork..

Bir Kış Kazası...

– Yaa yüzelli kere mi anlaticam Üzeyir Abi...

– Sen şimdi sağ şeritte mi gidiyodun..

– Haa..

– Ne işin vardı koçum sağ şeritte.. Baktın zincirleme kaza var, yolu kapatmış.. Hiiç frene dokunmadan, kompresörle ööle hafif hafif durucaktın işte.. Sürat de vardı tabi.. Duramadın..

– Yoktu..

– Vardır vardır.. Genç adamsın, köklemişindir..

– Haa vardı.. 220 ile gidiyodum.. Yerler cam gibi buz.. Genç adamım ya.. Gittim zincirleme kazaya heyecan olsun diye girdim.. Ben yok muyum ben.. Ben puştum zati.. Halbusi orda senin gibi usta bir şöfer olsaydı.. Yeter artık Üzeyir Abi.. Sabahtan beri sen dahil bütün eş, dost ve akrabalarım, askeri ve mülki erkâna, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'ne ve kalabalık bir yurttaş topluluğuna 750 kere kazayı anlattım. “Frene bassaydın ya”.. “Alkollüydün, zahir”.. “El frenini çekicektin hoca”.. Her kafadan bi ses çıkıyo.. Ben de niye anlatıyorum ki..

– Anlatçan tabi, rahatlırsın.. Hem, takma kafana, cana gelicene mala gelsin.. Üzülme.. Şimdi senin arabada var ya, nerden baksan 20 milyon hasar var.. Ölmüştür o motor.. Halbuki kompresörle ufak ufak dursaydın..

– Hork ühü.. Ühü.. Oldu işte..

– Takma kafana.. Hayır, şimdi o arabayı Sanayii’de yapamazlar da.. Bu tamirci milletin hepsi üçkâğıtçıdır.. Bi Osman Usta var.. Kış başında antifiriz koysun diye arabayı tamirhaneye bıraktım, 75 beygirlik arabanın 30 beygirini çalıp sucuk yapmış.. Ben de “araba kuvvetten düştü” diyodum.. Bi açtık motoru, 30 beygir eksik.. Yerler senin arabayı şimdi Sanayii’de yerler.. Ama sen takma kafana.. Cana geliceene mala gelsin..

– Hırk.. Nehüühühü.. Gitti de gittiii..

– Rahatla biraz.. Ya öleseydin şimdi.. Benim Rafet Abim.. Rahmetli.. Reno’yla kamyonun altına girdi. O hızla torpido gözüne sıkışmış.. Torpidoyla beraber gömdüler..

– Ühk..

– Karısı vardı, Kâmile Teyze.. O zor kurtuldu.. Hâlâ safrakesesinde arabanın küllüğü olduğu halde yaşıyo.. Dedim ya, cana geliceğine mala gelmiş.. Şööle açıl biraz.. Niye durgun-sun.. Bozma moralini.

– Ehiyyk.. Nün.. Nühü.. Hirrk..

– Daha neler var oğlum.. Ben bi kaza gördüm, adamın beyni sileceğe yapışmıştı..

– Nehiyy.. Hiiy.. Ühü ühü..

– Ağlama ama.. Ağla yahut.. Açılırsın.. Sen ne diyosun hocca.. Bizim üst kattakiler.. Üstlerine Tır devrildi.. Adamın sırtına karısının kulağı yapışmış.. Ööle şimdi yani.. Adamda üç kulak var, biri karısının.. Olay şööle oluyo.. Seninki gibi süratli gidiyo bunlar..

– Ben süratli diildim be.. Yol kapalıydı.. Yerler buzluysa..

– Sürat vardı.. Vardı..

– Yok diyorum Üzeyir Abi.. Sana yalan borcum mu var.. Kaza olmuş bitmiş.. Sûrat yapsam yaptım derdim..

– “Yaptım”.. de.. Delikanlı ol.. Ne var. Biz de yaptık vak-
tinde sûrat.. Yalan söyleme, iksmiyim suratını yavşak! Ney-
se, kazayı anlatıyodum.. Bunlar Tır’a yandan giriyolar.. Ara-
ba haşat.. Bu arada akü pathıyo tabii.. Akünün asidi karının
kulağını kocasının sırtına kaynatıyo.. Susma öyle.. Ne takı-
yon kafanı.. Cana geliceğine mala gelsin.. Senin sırtında ka-
rı kulağı olsa iyi miydi yani şimdi..

– Sağol abi.. İyi ki senle konuşuyoz yani.. Feci rahatla-
dım.. Yaa, naapardım ben şimdi üç kulakla. Cana geliceği-
ne mala gelsin..

– Kaza oldu bitti.. O önemli diil.. Esas şimdi bu tamirci-
ler var ya, arabayı uçurumdan düşmüşse benzetirler.. Ne ka-
dar orjinal parça varsa araklarlar.. Ben 67’de bi kaza geçir-
dim, arabanın kendi servişinde orjinal aküyü çalıp yerine üç
tane yassı pil takmışlardı.. Sen yine de takma kafana tabi..
Cana geliceğine..

– Mala gelsin..

– Hah şöyle.. Şöfer adam önce bunu bilcek.. Bi de komp-
resör frenini.. Araba üçle gidiyo diyelim, aniden durman la-
zım, hemen bire atıcan, motor ötücek, kendini toplıcaak..

– He yaa... (Şangır)..

– Niye attın oğlum o gazoz şişesini cama? Bütün cam in-
di.. Kafayı mı yedin?

– Yo o şişe cama isabet etçeğine alnının ortasına inseydi..
Di mi Üzeyir Abi.. Ya beynin tavana yapışsaydı.. Sakin ol..
Rahatla.. Bak ne güzel muhabbet ediyoz şimdi.. Cana gele-
ceğine mala gelsin.. (Şangır).. Mala gelsin (Blang.. Küldür)..
Sen şimdi kafana takmıyosun Üzeyir Abi.. Kompresör yap..
(Şangır)..

– Kırma lan evi..

– Mala gelsin.

– Geceyarısı herif damda, tangur tangur, elinde beş on metre kablö.. Neymiş efendim, benim canah entenimden kendi evine bir tenecik hat çekse ne olurmuş.. “Ben neye vereyim sana kablö? Sen benim babamın oğlu musun” dedim herife.. Diyör, iki tane görüntü veren ne olur?

– “Elinin körü olur” deseydin.. Terbiyesiz herife bak hele.. O mu vermiş çanağa on milyon?

– Aynen eyle dedim.. İki tenecik görüntüden ne olur, şurda gomşuluk yirde filan, ayak yapıyör.. Hayır, adam fukaradır acır verirsın iki üç görüntü. Zeten kendi uydusu var inbenin.. Görüntü karıncalıymış.. Benim uydu daha goca-man.. Beşbiçih metre çapı var.. Sitar 1, artiel, zedefe, artiel pılas, siyenan, biy biysii, rayi uno, rayi duo, neyi duo ey bi si, hepsini çekiyyör.. Ne benim üydüda gözün var? Ben neye vereyim sana rayi uno ganalını..

– Neye veresın rayi uno’yu.. (İtalyan televizyonu birinci kanal)

– Verirdin vermezdin, en sonunda kablöyü sardım herifin gırtlığına, sıkdım.. Damda itişirken gafasını dutup dutup

benim çanağa furdum.. O sırada çanak biraz dönmüş.. Şimdi Sienen ganalını biraz garıncalı gösteriyor. Onbeş milyonluk tesisatın ayarını bozdu ayı, canım sığılıyör..

– İnsan üzülüyor haliyle.. Benim fidyo-teve setim de hafızasını gaybetti.. Apartımana hidrofor dakılırken elektrikçi cenaratoru neyi hepsini kesmiş.. Fidyoteve setine ceryan gitmeyince, alat “biip biip” ede ede, can çekişerekten gözümün önünde hafızasını gaybetti.. Kendini bilmeden eylece duruyor şimdi.. Reset, memoriy, counter, timeing, in use, ne kadar düğmesi varsa bastım, bana mısın demedi.. Bu aletin dilinden hiç bir temirci anlamıyör.. Sirkeci’de kaçakçıdan aldım.. Çok ileri teknoloş.. Kimseye yaptırtamıyok.. Caponya’da bile yeni sayılıyör..

– İşte yazılı.. Benim de mısır patlatma makinemin hafızasına mısır denesi kaçtı.. Şimdi olur olmaz vakıta pötür pötür mısır patlatıyör.. Geçen sabah dörtte mutfağı pörtlemiş mısır bastı..

– Hö, nö.. Ula mısır patlatma makinası mı var kine.. Hafızası nedir.. Hanki?

– Yehu pop korn meyşın.. Sirgeçi’de Dayıbank iş hanındaki kaçakçılar satıyör.. Dahtagale’de filan dezzgâhlarda satılıyör.. Mısır denesini goyuyorsun, hafızasına seeti yazıyorsun, istediğin seatte patlatıyör.. (Biip).. Dur yehu, bişey bipledı..

– Gahve makinası “bip” didi..

– Makinada gahfe yok ki ötsün.. Biri “bip” diyör ama hangısı.. Çamaşır makinası da boş. Fırın ötüyor herhal..

– Belki de telesekreter “bip” diyördür.

– Yok yav, bu onun sesi değil.. Telesekreter “nüüüün nüüün” diye ötüyor.. Yehu hep böyle oluyör.. Bir alet bip diyor, yarım saat hangisi dedi deye arıyörüm.. Bulaşık makinası mı ötüyor acıba.. Hangınız öttü ulan, şimdi gafayı hoplaticım ama..

– Ama bu bip küçük bir bip yani.. Bulaşık makinasının bipi biraz daha uzun ve kalın bir bip.. Bu seet gibi bişeyden çıkıyor sanki.. Araç telefonu filan sinyal gondertiyor olmasın..

– Hah, buldum yehu.. Bu benim çağrı cihazı.. Bip sesi belimden geliyor.. Gabahat bende birader.. Bu çağrı cihazının ditreşenleri var.. Seni çağırınca hem bip ediyor, hem de belinde ditreşip gıpraşıyor, seni ikaz ediyor.. Ama ben gıdıhlanırım, ürperirim, içim bi tühaf olur diye o gıpraşanından almadımdı.. Bakıyım kim çağırıyor, ne diyor.. “Lutfen bızı arayınız.. Siyami-Lutfu” Digital yazıyor, noktaları yok.. Ehehe.. Bu Siyami ile Lütfü.. Benim kaçakçılar.. Accaiip bi televizyon getirtiyorum.. Hem radyo, çanağı içinde, bi taraftan seet ve dırnak makası, fener olarak da kullanılabiliyor.. İki kalem pil bir aküyle çalışıyor.. 45 değişik ses çıkarıyor, bomba patlaması, kahkaha sesi, makinalı tüfek, motosiklet sesi vb.. Aynı zamanda yaz günlerinde balkona konunca sivrisinekleri govucu bir goku yayıyor.. Soğuk gış günlerinde üzerinde kestene bişiriliyor.. Şampuandan sonra kullanılırsa yıpranmış saçlara daha sağlık ve parlak görünüm veriyor.. Çamaşırlara vanilya kokusu sindiriyor, aynı zamanda fare gapanı.. Yalancı şahitlik bile yapıyor.. Bizim gızı Japonya’ya gönderdik, bu aletin prospektüsünü tahsil ediyor.. Eyle deme.. Bu aletin tam beş ciltlik gullanma glavuzu var.. Altı senede bitiyor.. Bizim gız şimcik üçüncü sınıfta..

– Allah bağışlasın, biz oguyamadık onlar okusun.. Bak mesele, şu seatte bir sürü düğme var, hankısı ne işe yarar bilmem.. Eyle duruyor işte golumuzda.. Alem seat görsün.. Bak “bip” dedi.. Neye dedi acaba.. Niyçün?

– Alo.. Tamam anacım, sizin cesede uygun bişey yaparız da.. İntihar etmiş süsü vermenin modası geçti.. Biraz kesenin ağzını aç da iyi bişeyler yapalım.. Mesela öldürdüğünüz herife firavun süsü verebiliriz.. Ceset bulunsa bile üçbin yıl önce ölmüş zannederler.. Yalnız piramit masrafları var tabii.. Alo.. Canım, sen ne karışiyosun piramit işine.. Biz istediğimiz yere piramit yaparız.. Neyse sen şimdi cesedi koy bi yere, bizden haber bekle.. Kapatmam lazım, öbür telefon açık, bekliyo.. Hadi öpüyorum, emiyorum şah damarındaan.. Baay. (.....) Alo.. Beyefendi, özür dilerim sizi beklettim. Öbür telefonda bi ceset yok etme işi vardı da.. Evet.. Aklımda abi, siz bir kışkırtma işi arzu ediyordunuz.. Vallahi unutmuş değilim.. Bu ara çok kışkırtma işi var da, yoğunuz yani.. Derhal adamlarımızı yollıycam, sizin istedikleriniz bugün yarın kışkıırırlar.. Ayıp ediyorsunuz.. Söz.. Çok kışkıracaklar.. Ben hemen şimdi kışkırtma bölümündeki arkadaşları arıyorum.. Hörmet ediyorum.. Hadi kapat tım baay..

– Kışkırtma işleri şefini çağırayım mı Müdür Bey..

– Çağır Remzi Efendi çağır.. Ama dikkat et yine seni işletmesinler.. Kışkırmadan gel, hadi göriyim seni Remzi Efendi..

– Ayıp ediyorsunuz Müdür Bey.. Biz kışkıracak insan mıyız? Ben sürü müyüm abiy, gış gış edecekler de öfkelenip çitleri yıkacam.. Ehihihi.. Şimdi, bu goşu gidip çağırırım...

* * *

– İpna Müdür Bey.. İnsan mısın lihayn seaan! Benim için “Remzi Efendi garısıyan aşna fişna edemiyörmüş, garısı mutluluğu dışarda arıyo” diye dedikodu yaymışsın haa.. Tüh sana!

– Saçmalama Remzi Efendi! Yine kışkırtma bölümündeki arkadaşların dolduruşuna gelmişsin. Giderken de o kadar söyledik.. Dikkat et kışkırtma diye.. Şimdi bırak o elindeki bıçağı!

– İlit..

– Bırak o bıçağı dedim Remzi Efendi.. Yoksa seni gebertir, bi örgütün üstüne atarım.. Şimdi git bana Skandal Çıkarma Bölümü’nden Şeyma karısını çağır.. Ya da dur.. Sen şimdi o Şeyma karısına kaptırıp, yuvanı yıkarsın.. Gidip ben çağırayım bari.. Geri zekâlı..

* * *

– Şirketimizin aylık toplantısını hınçla açıyorum.. Öncelikle kışkırtma bölümündeki arkadaşlara teessüf ederim.. Odacı Remzi Efendi’yi kışkırtıp dalga geçiceğinize işinize bakın.. Gelelim Susturma Bölümü’ne. Hesap verin, o ajan niye bülbül gibi şakıdı ulan.. Hani bir yolunu bulup susturacaktınız.. Sizinki eşşeklik.. Hıy.. Öhö.. Hork.. Öhö.. Hüşş.. O resmi nerden buldunuz bakiim?. Niye bana şantaj haa.. Çabuk kaldırın o resmi.. Sırası mı şimdi o resmin.. Bi genç-

lik hatası işte.. Zaten sarhoştum.. Bana şantaj yapınca elinize ne geçicek sanki? Neyse.. Peki.. Susturma Bölümü'ndeki görevli değerli arkadaşlarım.. Bu konuyu sonra da konuşabiliriz heralde.. Şimdi sen söyle bakalım Skandal Çıkartma Bölümü'nden Şeyma.. O herifin işini bitirdin mi?

– Adamın defterini ööle bi dürdüm ki patron.. Tam basın toplantısı yapıyordu.. Donumu sıyrıp ortaya fırladım.. Gastecilerin önünde çocuk doğurup “Babası bu heriftir” dedim.

– Helal olsun Şeyma.. Her seferinde nasıl çocuk doğuruyorsun hayret ediyorum..

– Merkezde dokuz ay burs gördüm.. İsterseniz size de şuracıkta doğurayım. Kız mı olsun, erkek mi..

– İstemez.. Neyse.. Merkez senden memnun.. Seni Güney Afrika'ya tatile yollıyacak.. Orda Irkçı Beyaz azınlıkla bikaç numara çeviricen..

– Kız Liberya'ya gidicektim hani..

– Tamam kes artık.. Ne diyodum.. Susturma Bölümü.. O herif niye gastelerde konuşuyo hı? Ehehe.. Ay yine mi o resmi çıkardınız? Size sarhoştuk diyoruz.. Ee ama.. Yeter! 13 yaşımıdayken hayvanat bahçesinde bir pandayla uygun-suz durumdaki resmimi nerden elinize geçirdiğinizi bilmiyorum.. Ayrıca benim pandaların neslini tükettiğim de sizin çirkin bir uydurmanızdır.. Beni tahrik eden pandaydı. Siz işinize bakın.. Daha yapılacak çok şey var.. Savaşlar çıkarılacak, silahlar satılacak, insanlar çürütülecek.. Siz kalkmış benim pandayla uğraşıyorsunuz.. Hadi, devam..

– Bu kes yapıştır işinin sonu geldi artık İhsan.. Herkesin evinde kartondan mahalleler var.. Son olarak daha önce verdiğimiz Macaristan Evi’nin üstüne kartondan bir kat çıktık. Artık okuyucuya verebileceğimiz bir köpek kulübesi dahi kalmadı.. Yeni kampanya başlatmamız gerekli..

– Remzi Abi, bence bu “kes yapıştır ev” işini daha sürdürürebiliriz.. İlk etapta yeşil karton dağıtalım. Daha önce verdiğimiz karton evlerin arasına “yeşil alan” olarak serpiştirelim.. Sonra beyaz karton verip “kar yağdı, evlerin damına beyaz yapıştırın” deriz.. En son karayolu veririz.. Yalnız, tabii karayolu açarken evlerin bir kısmının yırtılması gerekiyor ki, yola yer kalsın.. Ben küçük bir plan yaptım.. Yol açmak için ilk etapta okuyucuya yırtılacak evler: Zimbabve Evi, Fuji Takımada..

– Manyak olma İhsan, kafanı keser koluna yapıştırırım.. Neler söylüyorsun?

– Ama Remzi Abi, madem okuyucuya yüzlerce karton ev verdik, altyapı hizmetleri de gerekli.. Örneğin diğer gazetelerin verdikleri kartondan futbolcuların oynayabilecek-

leri kartondan yeşil alanlar gerekli.. Kartondan su ve elektrik şebekeleri kurulmalı.. Yoksa plansız karton kentleşme olur..

– Bize ne be kardeşim. Okuyucu çok isterse kartondan bir belediye başkanı ve kartondan dozerler veririz.. Onlar uğraşır.. Sana bu karton işini unut diyorum.. Yenilik getir.. Yoksa okuyucu gazeteyi bırakır.. Zaten hepsi “lütfen” gazete okuyor..

– Öhö.. Öyleyse yeni bir şans oyunu başlatalım.. Okuyucularla pişti oynayabiliriz örneğin.. Dörder kâğıt veririz.. 151’de biter.

– Cık.. Yapıldı.. Oynandı.. Tombala, bingo, poker, domino, pişti, bakara, 21, tavla.. Okuyucuyla tüm şans oyunlarını tüm gazeteler oynadı.. Kızma birader, borsa oyunları dağıtıldı. Hepsi bitti.

– Buldum.. Okuyucularla “Ende Tura 1-2-3.. Yağ Satarım Bal Satarım, Kabakçıbaşı Kabakların Pişti mi? Mendilim Köşköşe, Bizden Size Kim Düşer.. Kukalı Saklambaç, Kurtarmaç, İstop, Yakartop” oynayabiliriz.. Sakın söylediklerim için bana kızma Remzi Abi.. Her şey ortada.. Maalesef ülkemizdeki gazete okuyucularının çoğu çocuk ruhlu.. Diktatlerini çekip onlarla çocukça oyunlar oynamazsak, gazete okumuyorlar..

– Hıh.. Küçüğüm, pek de cahilsin!. Kendince yeni bir şey bulduğunu sandın.. Acemi çaylak.. Senin dediğini zaten yıllar önce denedik. Ben daha o zaman tıfıl bir muhabirdim.. Yazışleri müdürümüz Zekeriya Bey vardı. Gazeteyi okutturmak için okuyucularla uzun eşek oynarken alta kalıp ölmüştü.. Rahmetliyle dağıtım kamyonlarına binip, mahalle mahalle dolaşır, okuyucularla kafakarış misket oynardık.. Tumba, mors, kuyu. Ben bu misket oyunlarını hep meslekte öğrendim.. Tavukgötü stiliyle çok güzel misket atardım.. Şak “kaflığı” vurur, okuyucuları üter, üç

gaste satardım.. Yırtına yırtına tirajları ancak bugünkü haline getirebildik..

– Tavuk şeyi dediniz de.. Hiç okuyucularla lades oynadık mı? Kartondan lades kemiği dağıtıp okuyucularla lades tutuşuruz. Unutup da birbirinden bir şey alan kaybeder..

– Hıyara bak. Okuyucu yenilmemek için bizim çıkarttığımız gazeteyi almaz ki.. Tiraj hepten gider.

– Bayiiden gazetemizi alırken “aklımda” derse bir şey olmaz ama.. Biz de onların gönderdikleri mektupları filan alırken “aklımda” deriz.. Kim “aklımda” demeyi unutursa ladesi kaybeder..

– Sen anlatmaya devam et.. Ben telefonla matbaayı arayıp baskıyı durdurayım.. Araya cinayet haberi girecez.. Ben seni bu ilginç önerilerin yüzünden vurucam! Sus be!

– Peki öyleyse. Gazetenin bi sayfasını kaysı pestiline basalım.. Okuduktan sonra yesinler.

– Oğlum zaten gaste kâğıdı bulucaz diye anamız ağlıyor.. Bi de kaysı pestilcileriyle mi uğraşcaz..

– Geriye bir tek çare kalıyor.. Madem okuyucu çocuk ruhlu ve arabesk.. Gözyaşı.. Kırık gurur.. ayağına yatacaz.. İbo’nun kasedi gibi kapışacaklar..

– Ne lan! Onu da yaptık.. Küçük Emrah’ın hayatı ve eserleri adlı kitap dağıttık..

– Benim demem o diil. Okuyucularla çocuk gibi küsücez.. Gidiyomuş gibi yapıcaz.. Bu numaraya dayanamazlar.. Başbakan bile yaptı.. Diycez ki: “Sizlere bir gazete okutucaz diye yapmadığımız şaklabanlık kalmadı. Yıllarca dindindik.. Feleğin sillesini bin kere yedik. Makinelerimizi kırdılar, muhabirlerimizi dövdüler. Niçin? Size haber ulaştıracağız diye. Hork. Gık demedik.. Ama siz, bizi yüreğimizden hançerlediniz. 55 milyonunuzdan 2,5 milyon teneniz, çıkardığımız gazeteleri okuyor. Okumadan olmaz ki.. Ama madem öyle.. İşte böyle.. Aramızdaki her şey bit-

ti. K    . Alın mektuplarınızı, verin karton evlerimizi.. Siz kalpsizsiniz.. Son olarak size kartondan kalp veriyoruz.. Elveda..”

– Eğer bu arabesk numarayı da yemezlerse, kartondan kukumav ku  u verip barı  ırız..

Adam Yerleştirme Öyküsü..

– Sızmadığımız hiçbir yer kalmamalı Faik.. Televizyon, koro, orkestra, kamu iktisadi teşebbüsü, futbol takımı.. Her yerde bikaç adamımız olmalı.. Hırsızlık masasına bi adam sızdırıyoduk, nooldu?

– O iş tamam Bednur Abi.. Şu sıralarda Komedi Dans Üçlüsü’ne de bi adamımız sızmak üzere.. Kısa zamanda o üçlünde kadrolaşıp yavaş yavaş yerlerine kendi adamlarımızı koycaz.

– Alâ.. Peki, “Susam Sokağı” işi nooldu? Edi ile Būdū’nün arasına bizden birini sokabildiniz mi?

– Edi bir iblis.. Fakat Būdū bize sıcak bakıyor.. Kısa zamanda onu bizim saflarımıza çekebiliriz..

– Būdū’yü istiyorum.. O kuklanın çocuklar üzerinde çok büyük etkisi var.. İpleri bizim elimizde olmalı.. Daha sonra Edi’yi de parmağımızda oynatırız..

– Edi’nin bazı ipleri de bizim elimizde zaten şef.. Şimdilik burnunu oynatabiliyoruz.. Ayrıyetten TV’deki “Bay Yanlış ile Doğru Ahmet” dizisine de adamımızı soktuk, dikkat çekmeden görevini yapıyor.

– Evet, geçen gün seyrettim.. “Bay Yanlış ile Doğru Ahmet ve Muhiddin” olmuş ismi.. Muhiddin bizim adamımız, değil mi?

– Doğru.. Pamuk Prenses ve Yedi Cüceler’in arasına da bir adam sokmamız lazım.. Fakat cüce bir adam bulamıyoruz.. Cücelerden dört tanesi bizimle aynı görüşte olmalı.. “Neşeli” adında bir cüce var.. Hırslı bir cüceye benziyor.. Cüce bir metresi var, üstüne Suadiye’de daire yapmış, her akşam cema etmeye gidiyor.. Paraya ihtiyacı olduğu aşıkâr.. O cünup cüceye birkaç kuruş verirse, bizim adımıza çalışır.. Sonra diğer cüceleri de bize çekeriz.. Öbür türlü, sekizinci bir cüce bulup aralarına sokmak zor.. Cüce bulunmuyo..

* * *

– Buyur Bednur Abi, beni çağırtmışsın..

– Bre gafil, uyumuşsunuz.. Bak TV’de “Bay Yanlış ile Doğru Ahmet ve Muhiddin ve Sezai” oynuyo.. Hadi, Muhiddin bizim adamımız.. Peki Sezai’yi kim soktu oraya lan? Karşıt görüşün adamını sızdırmışsınız içeri işte. O Sezai’yi ekarte ediceksiniz, işte o kadar..

– Sen merak etme Bednur Abi, o işi oldu bil. Edi işini de hallettik.. Edi biraz direndi.. Susam Sokağı’ndaki diğer adamlarımız Edi’yi görevden alıp, Diyarbakır verici istasyonu aynen irtibat memurluğuna sürdü. Yerine bizim adamımız olan Taciz’i yerleřtirdik. Şimdi dizinin adı Taciz ile Būdū oldu.. Fakat, Būdū Bey de çok muhterem bir şahıs yani.. Yakın bir tarihte Hecüc ile Mecüc adında bir başka dizide rol alacak..

– Fevk.. fevk.. fevk.. fevkalade.. Gerekirse Būdū Bey’i müdür yapalım.. Būdū Bey bir dava insanı.. Fekat bu Sezai işini de hal yoluna koymak lazım.. Sezai’yi “Bay Yanlıř ile Doğru Ahmed ve Muhiddin” dizisinden saf dışı etmeyi unutma Faik..

* * *

– Sakar Faik, beceriksiz hıyar.. Yanlış adamları saf dışı etmişsiniz.. Bu ne böyle be! “Bay Yanlış ile Sezai”.. Doğru Ahmet ile adamımız Muhiddin nooldu?

– Karşı tarafın adamı Sezai, diziyi ele geçirmiş Bednur Abi.. Tayyar, Namık, Süleyman, Saadet adında dört adamlarını daha sokuyolarmış.. Bi hatadır yaptık işte.. Zaten ben de pek iyi değilim.. Bana da adam sızmış..

– Nasıl sana adam sızmış Faik?

– İçime birilerini yerleştirmişler abi.. Geçen akşam bizim ortanca oğlanı, bir mağaraya götürüp kurban gibi kesmeye kalktım.. Komşular beni ruh doktoruna götürdü.. Doktorun dediğine göre şizofren olmuşum.. Çift kişiliğim varmış.. Kişiliklerden birisi benim de; öbürünü kesin bana yerleştirmişler Bednur Abi.. Gece sabahlara kadar kulağıma acayip sesler geliyo, “kap kılıcını kelle vur yaa Faik!” diyorlar.. “Faik sakın kışkıрма, oyuna gelme” diyen de var.. Elli atmış tane değişik ses geliyo.. Daha bu sabah koro halinde “Kapalı uyuma” diye bağırıyorlar, sonra “Roza” dizisinin müziğini söylediler.. Sanki içimde yavaş yavaş Yurttan Sesler Korosu kadrolaşıyor, beni de ele geçirecekler.

– Tamam Faik, sen sakin ol.. Bakırköy Akıl ve Ruh Hastalıkları Hastanesi’nde hiç adamımız yoktu.. Şimdi seni oraya yerleştirecez.. Kimseye çaktırma.. Zamanla orda kadrolaşıcaz.. Sakin ol Faik..

– Yapma çocuğum, yapma bi tanem, hadi in ordan.. Bak artık, yeter ama, kızıcım şimdi.. Düşücen patlatıcan kafanı, “reklam filmi setinde bebek cinayeti” diye gastelere geçicez.. İn aşşağı sana tavşan vericem.. İnsene ulaan!

– Yavaş abi.. Bağırma çocuğa.. Ürkücek, aşşağı düşücek.. Sen de çok sinirleniyosun abi yaa.. Çocukla çocuk olma..

– Bağırırım tabi.. Sabahtan beri bi kare çekemedik.. Ben sana “çocuğa bak, sağı solu kurcalamasın” demedim mi? Reklam filmi mi çekicez, dadılık mı yapıcaz burda.. İndirin o veledi ordan, Relsin rolünü yapsın, sittirsin gitsin! Çabuk dedim!

– Çocuğun önünde tartışmayalım şimdi abi.. Bağırma! Hay Allah.. Demin burda emekliyordu.. Üstüne basmıyalım diye, ben merdivene koymuştum, stüdyonun tavanına nasıl da tırmanmış, maymun gibi spotların tepesinden sarkıyo.. Bişey diil, düşcek.. Kıpırdama yavrum, gelicem yanına..

– Hıyarlık bende.. Bu işi almıycağıtım.. Şimdi moda, her ürünün reklamında çocuk oynatıyorlar.. Şampuan, helâ kâğıdı, bisküvi, yağ, kıl, tüy.. Kahretsin.. Bu kadar zor olduğunu

bilsem.. Ulan ben bu reklam çekimlerinde, atla, civcivle, kedi yavrusuyla bile çalıştım, bu velet kadar zorlanmadım.. Göbeğim çatladı anasını satıim.. Bu kadar uğraşmaya Oscar alırdım Oscar. İnsanize aşşığı asistan salağı.. Sen ne duruyorsun orda..

– Gözlüğümü aldı vermiyo.. Çekiştirme evladım.. Kırılır o.. Gözlük o gözlük.. Cıs.. Tu.. Kaka.. Atma aşağıya.. Kırılır diyorum.. Atma.. Gözlüğümü aşağı attı, Yönetmen Abi.. Hiç bişey göremiyorum.. Nası incem aşağıya.. Annecim.. Çekme saçımı.. Burnumu yırttı..

* * *

– Gülsene yavrum.. Hadi canım evladım benim.. Hanımış de miniminnacık bebecik? Hıı? Aman da mini mini.. Hadi bak gül filmini çekicez, seni herkes seyrediceek. Gül bakiim yönetmen amcana.. Bak kameraya.. Yaa. Ne güzel.. Elleme kameraya.. Bak dedik.. Kurcalama çocuğum.. Hu! Cıss.. Ted..

– Vurmasana abi çocuğun eline.. Güler mi şimdi o çocuk sana.. Ağlama evladım sen..

– Bu çocuğu hep sen şımartıyosun bööle zaten.. Manyak asistan..

– Yok yaa.. Dayakla çocuk terbiye edilmez bi kerem.. Sabırlı olucaksın.. Yoksa büyüyünce şizofren olur..

– Bana ne be.. Ben filmimi çekiyim, isterse ilerde canı olsun.. Hadi çocuğum, gül bakiim amcana.. Ben şizofren olucam ama şimdi.. Alın güldürün ulan bu çocuğu, yoksa elimden bi kaza çıkacak..

* * *

– Badi vudi mıdı gudi.. Hihoha..

– Gülmüyo iblis.. Ne biçim reklam metni yazarısın lan.. Şu çocuğu güldürücek bişey bulamadın..

- Bi tane daha yazdım.. Dıbıdek dıbıdek minıminını..
- Oralı bile olmadı.
- Peki şu nasıl.. Guccuk, minnik, debidebidebidebiii..
- Puşt..
- Puşt deyince güldü biraz.. Puşt..
- Bu sefer gülmedi ama.. Deli bu bebek.. Otobüs, taksi, jip, biip yaptık; bu tutmuş, bu pişirmiş, bu yemiş yaptık; tel sarar oğlum tel sarar yaptık, hiçbirine gülmüyo..
- Öhrek öhrek bıdıbıdı öhrek.. Ehembüdübıdı..
- Sen de sittir git lan.. Kulağımın dibinde acayip sesler çıkarma.. Git bana bütün set ekibini topla.. Işıkçılar, figüranlar, makyajcılar.. Hepiniz hazır olun.. İşaret verince hep beraber komiklikler yapıcaz.. Zıplayın, bağırın, ibibiklik yapın, gülsün velet.. Hazır.. Beş.. Dört.. Üç.. Bir.. Başla..
- İhrek.. Zıbıdıbıdı bıdı.. Aggu.. Ceee..
- Hınarak hönerek.. Epetuha mepetuha.. Ceee...
- İpne kameramaan.. Sen geçsene oğlum yerine.. Herkes komiklik yapsın dediysek, sen değil. Bak çocuk güldü, çeke-medik.. Sen kameranın başında durucaktın.. Kek..
- Herkes dediniz ama.. Zaten bana güldü.. Güldü bana.. Hihohaa..

* * *

- Biraz pahalıya mal oldu ama, güldürdük işte sonunda çocuğu..
- Şener Şen'e bir milyar vermemiz de tuhaf bişey değil aslında.. Zaten adam reklam çekimlerinden o kadar alıyomuş diyorlar.. Ondan başkası kamera arkasından doğru mimikler yapıp çocuğu güldüremezdi zaten.. İyi oldu.. Çok komikti aabi yaa.. İhihohi haha..
- Gülme.. Gülme dedim.. Sinirim bozuluyo...

Boğaziçi Villa Yıkımları..

– Dikiz ayna, dikiz ayna, de ulan bana, söyle bahıyım yer-yüzünde benim yaptığım fillayı yıgabilecek deliganlı var mı? Heaa? Höööö? Mahkemaa, belediya.. Hankısı, kiim, neaaa? Var mı heaaa? Nöööö?.

– Bişi mi büyürdün Haydar Abiy?

– Cık.. Sena demiyörüm Vasfi. Otömöbilimin dikkiz aynesile gonüşüyordüm.. Getirmişim ikkiyüz tene silahlı adamımı, dizmişim fillalarımın içine, dozer değil tanrıların arabaları gesse yıkamass.. Becceremez.. Gale gibin argam, mangal kibin üregim var..

– Öööle deme abi.. Belediyeciler daktı kafayı.. Hökumat-tan yardım istemişler.. “Devlet, mahkemesinin verdiği gararı yaptırılmıyör mü?” diyörlarmış..

– Devlet öpara ve balesi keldi.. 45 dene balerin kelebek kibin uçuştü gitti. Heralda yanlış adam göndertmişler.. lhoho-ho.. Hang hanghhrk..

– Nıha.. Nıha.. Nıhahihohahaha.. Gorkunç bi adamsin Haydar Abiy.. Gene çevirmişsin dümenini.. Senin sırtın yere gelir mi Haydar Abiy? Sana boşuna mı Holigan Haydar di-

yörler.. Bu ağşam yine aldım ikiyüz silahlı adamımızı (Filla-ların özgürlüğü için çarpışan intikamcı “amele” kardeşler örgütü) götürdüm belediyenin dozerlerini paralattırdım.. İmar Müdürü’nün makam otosünün hidroliğini deldik, frenini boşalttık, sabah Galata Kulesi’ne çarpmış..

– Gule yığılmış mı, oraya bi iş hanı yapah?

– Meeaalessesf... Gurtartmışlar.. Belediyecilere ait bütün ekip arabalarının tekerine çivili takoz goduk.. En son ben Anakent Belediye Başkan Yardımcısı’nın magam odasının kapı koluna, çok afedersin, sümüğümü sürüp kaçtım..

– Lan vallahi gurtsun sen gurtsun Vasfi.. Dört dene senin gibi adamım ossa, iki dene Boğaz Köprüsü’nü birbirine düğümleyip ortasına hidroforlu, tenis gortlu, çift asansörlü filla yapıp otururum.. Boğazı agg-zına gadder doldurup “halı saha” yapar, üstünde dop deperim.. Kimsecihler de “gıkh” diyemez.. Bene şilt verirler..

– Zaten iki sene sonra bullar hep bele olacak. Loonarda Danvinçkim gibi adamsın abi.. Öldükten sonra giymetin anlaşılacak.. Buraya daşahlı bir mütayit çıkıp iki köprüyü düğümleyerek ortasına filla yaptığı zaman, Holigan Haydar bunu önceden dediydi diyip diyip dövünecekler.. Liberal insandı, hoş adamdı, iş bilirdi diyacaklar.. Hork.. Ühü.. O vakıt, bu çevreciler bi daraflarına gına yaksın.. Vasiyatımdır.. Ühü.. Nüüüü!

– Aqlam Vasfiy.. Metin ol.. Tarih de bizden yana, danıdıklarım var..

* * *

– Dikiz ayna, dikiz ayna, de ulan bana.. Var mı benim kibin, işbitiren işbilen, gemisini yürüden? Yirim yidiririm yaparım, yıgtırtmam, yalan mı konuşıyörüm? Heaa, höö?

– Haydar Abi, Haydar Abi!

– Şid.. Navar Vasfiy?

– Villaları belediyecilere garşı gorusun diye duttuğunuz 200 silahlı adam var ya.. İşte onlar.. Villalardan çıkmıyor.. Köyden çoluk çocuklarını getirmişler, tenis gortuna nene ekmişler, filelere ip gerip şalvar neyin asmışlar, havuzu kümes yapmışlar, çanak antende çorap asılı, ortanca çiçeklerini inekler yiyiyor..

– Bah hele.. Goş belediyecileri çağır, parti merkezini ara, Beyefendi'ye haber sal..

– Artık belediyeciler gelmiyo.. Merkezden de “Villaları yıktırmadık ya, daha ne istiyorsunuz” diyorlar..

– Ula ula, devlet yok mu ula, fillalarımı işgal ediyler.. Eşkıyyalar, şakiler, nifak tohumumumunuları.. Ulan ben size İstanbul'un en mütena semtindeki hidroforları, tenis gortlarını, çanakları yar eder miyim be.. Adalet yok mu? Dağ başı mı burası.. Hukuk devleti, milli tarih ve coğrafya sınırları içerisinde, yüce adalat mekanizmamıs buna göz mü yumacaktır höööö? Dikiz ayna, de ulan banaa?

– Çıkmıyorlar aabi.. Mümkün değil.. İstanbul'a günde 800 kişi göç ediyör, hangını yagasından tudup atacan.. Yidiler bütün hidroforu neyi inekler, gorta nene ektiler, çanağa çorap astılar. İstanbul'ı mahvvv ettiler..

– Kendi ellerimle yıkarım.. Yar etmem.. Balyoz bul, barut getir, koş Vasfi koş, bak ne güzel filla.. Ayna ayna, de ulan bana needek?

– Aşkol Şirzat Abi... Antrenmanı basmaya gidecek fanatik taraftar kadrosunu açıklamışsın ama bizim ismimiz yok.. Kelek oluyo bi yerde.. Illa bireysel mi takılalım.. Evelallah kendim de döverim o kansısları ama, bi beraberlik ruhu olsun isterdim tabiyatıyla.. Batur'suz baskına çıkacaanız aa.. Ayırlı işşler, ne diyim!

– Lan badem, baskından önce o kadar kampa girdik, çocuklara takdik verdim.. Sen nerdeydin Batur lavuğu? Kampa gelmezsen, baskından kesilirsin tabii...

– Kampın yerini bulamadık ki.. Ben gine o Kilyos'taki boş arsada çivili sopa, kazma sapı filan yapıcaz zannediyodum.. Ne biliyim kamp için tee Bekaa Vadisi'ne gidiceğinizi.. Bu seferki baskın bayaa ciddi galba.. Aslında ben takımım için, o kutsal renkler için Bekaa Vadisi'ne de gelirdim ama.. Lanet bi işim çıktı..

– Hanki iş, nea? O kutssal renkler, bu güsiide camiayaa. Nedir bunlardan mühim olan.. Hıaaa? Tıaa hüooaa? Enn bùyük kiiim? Tıhee siktheer.. Satılmışın oğlum seaan.. lhiit..

– Fanatik Bankamatik, taraftar kartımı kaptı hoca! Defans

derinliklerinden bankamatige doğru ilerledim, kutsal renkli taraftar kartımı ani bir hareketle cebimden sıyrarak deliğin doksanına taktım. Zarif hareketlerle tuşlara dokandım.. İsa-bet kaydedebiliyor muyum? Hayır.. Yavaşak makina, paramı vermediği gibi, fanatik taraftar kartımı “çörp” diye içeri çekip vermiyor.. Ben aynen makinaya bi vole, ekranına bi kafa. Banka şubelerinde görmek istemediğimiz, fitbola yakışmayan çirkin hareketler yapıyorum. Makina taraftar kartımın yerine kırmızı kart veriyor.. Yumuşak hareketlerle polis gelmeden orayı terk ediyorum..

– Aferim Batur.. Rakiplerinin ya üstüne basarsın, ya kafasını kırarsın sen zaten..

– Ya da sülalelerini.. Fur.. Bööle.. Honk.

– Hüst.. İki dakkalığına centilmen ol..

– Biz şimdi niyçün baskına gidicez abi? Hidding gitsin, Yönetim kalsın.. Yönetim gitsin, Hidding gelsin.. Şumayer’i atalım Turgay Şeren’i alalım.. İbne basın bunu da yazın? Hı? Hangisi? Biz ne maksatla ölmeye ölmeye ölmeye gidi-cez şimdi?

– Maksat sipor olsun... 3-5-2 taktığıyla basıcaz. Sen defan-sın sağ kanadını yolucaksın.. İstersen sana Hasan’ı veriyim.. Onu tut.. Kafasını yar..

– Hoca be.. Ben geçen baskında sakatlandım, şimdi sertlikten korkuyorum.. Vokri’yi filan tutayım ben.. Hem, iyi silahlar da yaptım. Bak, örgü şişine dört tane karyola yayı kaydattım, şişin ucuna da mantar bulaştırdım.. Kimyasal başlıklı yani.. Bu da demir çubuğa monte edilmiş tırtıl-lı piknik tüpü aynen gürze benziyo.. İstenirse tırtıllı piknik tüpü demir çubuktan ayrılabiliyo.. Daha sonra piknik tü-püne zincir takarak çevirip çevirip savuruyosun.. Bu sila-hı cim bom maçı için özel olarak geliştirmiştım ama kismet bugüneymiş..

– Al.. Bu da ateş eden dolmakalem.. Spor yazarı Hüsnü

Pil'den aldım.. Hadi şimdi antrenmana.. Şu kansızları bi temiz sopalayalım, transfer paralarını hakketsinler.. Urun yigitlerim, coman..

* * *

– Yazıklar olsun size! Ne biçim holigansınız, ne biçim fanatik taraftarsınız.. Saldırımı videoya aldım, ağır çekimde tekrar tekrar izledim.. Hepiniz dökülüyorsunuz, iki cılız futbolcuyu harcayamadınız. Hele sen Batur.. Hasan, kendi kazma sapını kafana kafana indirdi.. Bu mu renklere bağlılık laynhh.. Mahalle arasındaki çoluk çocuk sizden daha iyi kavga ediyö.. Kiharakhtersisleaarr... Kansislaaaar.. (Çot).. Kim attı lan o taşı kafama?

– Kaç hoca kaç.. Mekânımızı daha da fanatik taraftarlar bastı.. “Üç fitbolcuyu dövemediniz, yuf size kansislaar.. Sopa istiyoruz lan siiz” diye bağırıyolar.. Kaçıl ordan çabuk, ellerinde odun var. Vınla..

– Ahı.. Furmayın laynh.. Hepimis (Cot) bu küsside çamiaya könül fermişiz. Bu renklaar.. (Çot) Yakışıyo mu hı yakışıyo mu.. Fitbol.. Khı..

– Aabi çok fecii yaa.. Bu ikinci oldu.. Reklam camiası birer birer çarpılıyo.. Geçen hafta İbrişim Reklam ve Yaratı Ajan-sı'ndan İlge çarpılıp yamuk yumuk olmuştu, şimdi bizim ajanstan Berk çarpıldı.. Benim de ödüm patlıyo.. Dün gece rüyama ak sakallı nur yüzlü bir dede girdi, “Ööle çürük çarık, kanserojen, sahte malları allayıp pullayıp halkın kandırılmasına alet oluyorsun Yâ Feridun.. Alemlerin ahı tutuyo, eğer bu işi bi hale yola sokmazsan sen de çarpılıp kanca gi-bi kalıcaksın” dedi..

– Hoca, kesin bu nur yüzlü ihtiyar kablolu yayına takılı-yo.. Geçen gece rüyamda aynı görüntüyü ben de aldım.. Işık yetersiz, ama ses kaliteydi.. Hoş bi ihtiyar.. Rüya tüketicisi-ne güven veren tok bir sesi var.. Neyse, durum sakat.. Şimdi-ye kadar söylediğimiz yalanlar için, tüketicinin gözü önünde tövbe etmeliyiz.. Nur yüzlü danışmanımız öyle diyor.

- Evet.. Hemen bi tövbe kampanyasına girışelim..
- Ben hoş bi slogan buldum.. Tövbe or nat tövbe..
- Enteresan.. Fakat daha çarpıcı olmalı..
- Aabi billboardlara iri harflerle sarı zemin üstüne macenta

kırmızısı.. Çok akılda kalıcı olur.. Bi düşünsene..

– Altına fosforlu mavi bir çizgi atarsak, kolay okunur.. Kırmızının hoyrathlığını mavinin dinlendiriciliği dengeler.. Tüketicinin zihnine çakılır..

– Müthiş..

– Supper..

– Çok pop bişi..

– Deli misin yaa.. Çok inandırıcı.

– Aslında nur yüzlü dedeyi de figür olarak kullanabiliriz.. Hulusi Kentmen olsun.. Kamera nur yüzlü dededen açılsın.. Dedenin yüzünde pişmanlık dolu bir ifade, daha sonra fonda, “tövbe” yazısını görelim..

– Fakat tayming hatası yapmamalıyız.. Şimdi Ramazan yaklaşıyo.. Bütün gazeteler, el yazması Hadis-i Şerif ilavesi, İmsakiye vb. verir.. Bizim nur yüzlü, diğer kampanyaların arasında erir gider.. Bütün reklam kuşaklarının gasteler tarafından nûra bulanması an meselesi.. Daha çarpıcı bi yüz bulmalıyız..

– Koseçki çıksın, “Tövbe” desin..

– Alf çıksın..

– Alf olur mu lan? Yok, Cıvciv Kalimero..

– Niye.. Hedef kitle Alf'i tutuyo ama.. Nur yüzlü uzaylı.. İnandırıcı olur.. Alf'i herkes ister.. Alf çıksın, Alf çıksın.. Çıkacak çıkacak Alf çıkacak.. Genel Alf.. Beyin bombardımına başladım.. Birazdan çok hoş bi slogan bulucam.. Alf.. Dilimin ucunda.. Yoğunlaştım..

– Saçmalama.. Konuyu dağıtıyosun.. Biz burda estetik bi şekilde asılsız ve yanıltıcı reklam kampanyaları için yalan üretmeye tövbe edicez..

– Tövbe cılız kalıyo.. Yemin de edelim.. Çok çarpıcı bir yemin metni yazalım.. “Tüketicim, bi daha yapmıyciim; eğer bir daha yaparsam, asfaltları delip fırlayan (bol yedek parça, yaygın servis ağı) arabalar çarpsın, iki gözüm kolestrolsüz

yağ gibi (iki kere rafine) lık lık aksın, genç tele işlem kartı kullanamadan gençliğimin hayrını görmüim.. Annemin margarininin ölüsünü öpiim..”

– Cık.. Biraz şiirli bi anlatım olmalı.. Örneğin, “Gözüm çık-sın çıkabildiğince, şurdan şuraya gitmek nasib olmasın mace-ralar ülkesinde, tanımadığım bir erkek mezarıma çiçek koy-sun, Rabbim beni iki cihanda yerden yere vursuun..” Honk!

– Nihinn.. Ahı.. Honk..

* * *

– Ben sana çarpılacağımızı söylemiştim Feridun..

– (.....)

– Yine ben az çarpıldım sayılır.. Senin çenen de tutuldu..

– (.....)

– Belliydi.. İki günde kapısı elinde kalan buzdolaplarını, evin içinde gezinen çamaşır makinalarını yalan yere “sağ-lam” diyerek şişiriyoduk.. 5000 lira para çekmek için adama kabir azabı yaşatan kaplumbağa hızındaki kaknem memure-lerle dolu bankaları “sür’atli hizmet ve tabii ki güleryüz” di-ye kaskallıyoduk.. Olacağı buydu..

– (.....)

– Hüşt.. Biri geliyo.. Sen iyice yamuk dur.. Yüzüne acı do-lu, etkileyici bir ifade ver.. Ben şimdi yeni yazdığım dilen-me metnini söylüycem.. Kesin, herif cüzdanını önümüzdeki mendile boşaltıcak.. Sadaka vericisini en can alıcı noktasın-dan yakalayan bir dilenme metni yazdım.. “Muhterem abi-im, şu fakire bi ekmeek.. Ben üç yaşındayken annem mar-garine bastı kaydı öldü, babam peporanata ile eskalibadeden zehirlendii.. Bak daa al ibreet, şu fakirlere yardım eet.. Boş geçme, hayatın bütün kaliteleri senin olsun.. Konfor filan.. Yok mu lan bi yüz liran.. Göt..”

– Mevcut üniversiteleri bölmek suretiyle 46 yeni üniversite husule getirirken, artan fakültelerden sizin şirin beldenize de bir üniversite çıkarabilmenin derin saadeti içindeyiz Sabri..

– Elektrik de geliyo mu lhsan Bey?

– O nasıl lakırdı?. Sizin oraya iki yıl önce elektrik gelmedi mi? Bir daha bakın, sigorta filan atmıştır belki.. Şirin beldenizde kontrol kalemi yok mu Sabri?

– Aman efenim estağfurullah.. Elektrik var. Ben “Elektrik Fakültesi de açılacak mı?” anlamında sordum. Benim büyük oğlan pek heves ediyö da.. Taa İstanbullar’a gideceğine şurda dizceğimizin dipceğizinde okur..

– Maalesef.. Size en yakın üniversite Sinop’ta.. Elektriği oraya verdik, ordan hat çekersiniz artık.. Ahı ahı hıhohon.. Çok mes’udum bir sürü üniversite yaptım..

– Sorması ayıp, bizim üniversiteyi hangi fakültelerden yaptınız?

– Tütün Eksperliği Yüksekokulu, Urdu Dilleri Filolojisi, Gıda Mühendisliği ve Yaylı Sazlar Anabilim Dalı.. Biraz ilgi-

siz oldu ama, idare ediceksiniz artık; bu fakültelerden fazla çıktı, size karışık birşeyler yaptık işte..

– Eksik olmayın efendim.. Hepsi de fevkalade değerli bilimler.. Eğer, değerli hocaları da şirin beldemizi şerefendirirlerse, bir bilim yuvasına ev sahipliği yapmaktan mutluluk duyarız.. Yani hoca bulabilicez mi?

– Üniversite bi kere kurulsun, hocası da bulunur elbet.. O kolay.. Sen şimdi üniversitenize bir amblem düşün.. Rozet, çıkartma, tişört, bayrak filan yaptırır, diplomaların üstüne korsunuz. Şık olur.. Mesela benim aklıma “Arı amblemi” geliyo..

– Aman efemim, yanılıyorsam düzeltiniz.. Benim bildiğim kadarıyla “Arı amblemi” yıllardır İTÜ’ye ait.

– Şimdilik öyle. İTÜ’nün 25 fakültesini başka yerlere dağıttık. Taşkılla binasını otel, Maçka binasını borsa yapıcaz.. Maslak’taki kampüslerine de otobüs garajı gelicek.., Gümüşsuyu ve Sakarya’daki binalarına dördüncü köprünün ayağını denk düşürecez, laboratuvarlarında somon balığı yetiştirecez.. Arı filan kalmadı yani..

– Ben yine de daha iyi bir amblem bulalım derim. Tütün Eksperliği, Urdu Dilleri, Gıda Mühendisliği, Yaylı Sazlar.. Hepsini birden temsil eden bişey olsun.. Mesela fonda bir tütün yaprağı, sapı tavuk budu şeklinde.. Gıda Mühendisliği’ni sembozile ediyö yani..

– Amblemin altına bi de Urdu Dili koyalım.. Dil şeklinde.. Tavuk budunu yalasın..

– Olabilir, fakat dilin Urdu Dili olduğu pek anlaşılmayacak gibi geliyo.. Yani herhangi birinin dili de olabilir.. Ambleme bakınca nerden anlayıcaz? Bu pek uymadı, Urdu Dili’ni koymayalım..

– Ursa da kodum, urmasa da.. Üniversiteyi ben kuruyo sayılırım.. Ambleme istediğim şeyi koyarım.. Edepsizliğin alemi yok..

– Ehm.. Af buyurunuz..

– Yaylı Sazlar’ı temsilen, amblemdaki zengin kompozisyona bir de keman yayı girsin..

– Emredersiniz efendim.. Girsin keman yayı.. Madem yeni bir ilim yuvası teşekkül ettiriyorsunuz, hakkınızdır, girsin keman yayı.. Hatta Alman Filolojisi olsaydı, Almanya’yı da şeederdik.. Yeter ki siz sinirlenmeyin lhsan Bey..

* * *

– Değerli öğrenci arkadaşlarım.. Şirin beldemizdeki bakla oda, nohut sofa, mercimek laboratuar minik üniversitemizin birinci yıldönümünü kutlamak için buraya toplanmış bulunuyoruz.. Geçtiğimiz bir yılda bazı birtakım şeyler aksi gitti. Evvela kendisine “Urdu Dilleri hocası süsü veren” bir şahıs tarafından dolandırıldık.. İlim yapma isteğimiz ve öğretim üyesi, açığımızdan yararlanan bu melun’un kasaba kasaba dolaşıp dükkân dolandıran bir iblis olduğunu fark edemedik.. Sizlere bir yıl boyunca çıkarttığı seslerin “Urdu Dili” olmadığını, YÖK tarafından böyle bir hocanın gönderilmediğini kat-i olarak öğrenmiş bulunuyoruz.. Yaylı Sazlar hocanızın ekstra çalgıcı olarak gittiği bir düğünde, damadın sarhoş dayısı tarafından yanlışlıkla vurulması da çok acı bir talihsizliktir... Bu hadiseler sizlerin moralini bozmamalı.. İlimin yolu meşakkatlerle doludur, yılmayacak, usanmayacak, tahsilinize devam edeceksiniz. Muaffakiyyetler dilerim. İstikbal sizindir.. Pek yakında hocalarımız gelicek.. Üniversitenin kantinini benim işlettiğim yalandır.. İyi günler...

– Sayın Prof. Dr. Namık İbrik ve bir o kadar Sayın Prof. Dr. Hamdi Konkav. Oluşturduğumuz bilimsel kurul, canlı hayvan ağırlığının arttırılm..

– Sayın yönetici! Burası sirk mi? Hamdi Konkav şarlatanını kim çağırıldı.. Bilimsel bir toplantı olacak, “Hormonlu et” tartışacağız dediniz.. Oysa görüyorum ki toplantıda ayı var.

– Kaşınma Namık, kaşınma... Seni kamuoyu önünde oyarım.. Terbiyesiz adam.

– Yeter artık beyler! Her bilimsel kurul toplantısında böyle oluyor.. En son, zakkumla tedavinin bilimselliğine ilişkin toplantıda, masadaki sūrahiyi kırıp birbirinize saplamaya kalkıştınız.

– Oh.. İyi ettim de Hamdi Konkav alçağına sūrahi sapladım.. Zakkumla kanser tedavisine karşıydı.. Hakketmişti.. Pişman diilim.. Bugün masada bir sūrahi olsa, yine kırar, yine saplarım..

– Hahaha.. Sūrahi bu sefer bende dostum.. (Şangır).. Sonun geldi Namık İbrik.. Kelime-i şahadet getir şişkooo..

– Lütfen.. Koca bilimadamlarısınız, sokak çocukları gibi

dövüşmek size yakışıyor mu? Sakinleşin.. Sayın Hamdi Konkav.. Verin o sūrahiyi..

– Sayın yönetici.. Bu Hamdi Konkav iblisine güven olmaz. İş sūrahiyi almakla bitmez. Bu herif “Çayda radyasyon var mı” konulu bilimsel kurul toplantısında dolmakalemle üstüme saldırıp burnumu kopardı.

– Sen kendine bak Namık.. Deterjandaki zararlı maddelerle ilgili bilimsel toplantıda, yakandaki doktor rozetinin iğnesiyle suratıma “Yavşak” yazmaya kalkmıştın.. Deterjan fabrikasında sağlık danışmanı ve yönetim kurulu üyesisin diye taraf tutuyodun.. Hıh.. Radyasyon konulu toplantıda Bakan’dan yana çıkıp “Çayda radyasyon yoktur” dedin, yedin burnuna dolmakalemi.. Nooldu? Şimdi radyasyonlu çayları imha edecek delik arıyorsunuz.

– Ehehe.. Höh.. Değerli meslektaşım Hamdi Konkav.. Köh.. Bilindiği gibi bilim “acabalarla” doludur. Bilimadamı her şeye kuşkuyla bakar. Ben “Belki de çayda radyasyon yoktur mudur ki? Hani, acaba” demiştim.

– Esas ben sizin profesörlüğünüzden kuşkuluyum Sayın Namık İbrik. Hesapta, Tıp Fakültesi’nden aynı dönemde mezun olmuşuz, ama ben seni sınıftan hatırlamıyorum.

– Nasıl hatırlamazsın.. Dobiç Nusret’le beraber anfinin sol yanındaki kaloriferlerin dibinde otururdum. Cıvciv sarısı bi kalem kutum vardı. Hatta bi keresinde sen benden anatomi dersinde kırmızı kalem istemiştin.. Sonra kalemi iç ettin. Ardından kokulu mavili silgim kaybolmuştu. Allah bilir ya, onu da sen çalmıştın.

– Sayın konuklar.. Konu dağıldı.. Canlı hayvan ağırlığını arttıran hormonlar zararlı mı değil mi?

– Elbette zararlı..

– Acaba?

– Hastir!

– Acaba? İyice bir düşünmek lazım.. Şimdi biz tuttuk “za-

rarlı” dedik. Noolur Tarım Bakanlığı’nın hali? Canlı hayvan ihracatını baltalamış oluruz.. Hükümetimiz..

– Ne diyosun be Namık? Biz celep miyiz? Bize ne hayvan satışından.. Al da şu test sonuçlarına bak.. Kullanılan hormon bal gibi kanser yapıyor işte.. Sonuçları yırtma, geber tirim..

– Peki, madem radyasyonlu çay, hormonlu et kanser yapı yordu da, ne halt etmeye zakkumla ilgili bilimsel toplantıda bana sürahi sapladın.. Ne güzel kansere çare bulmuştuk işte..

– Caart.. Hadi kansere çareyi zakkumla bulduk Na mık’çım.. Bir de hormonlu etin kadınlaştırmıcı etkisi var.. Ay nı hormon, domateslerde de kullanılıyormuş.. Domatesler sapıtmış memeleri çıkmış.. Memeli domates almayın diyor lar. Hıyar gibi sert ve mağrur bir bitki bile, pembeleşip bööle bingil bingil olmuş.. Manavda karı gibi kırtan hıyarları dü şünebiliyor musunuz?

– Valla kırtan hıyar düşünemiyorum ama profesör şek linde birkaç hıyar var.. Bööle, bilimadamıymış gibi yapıyor lar. Yeter artık beyler! Her konuda, her biriniz başka şeyler söyleyip insanları yanıltıyorsunuz. Halk sağlığını boşverip, birbirinize düşüyorsunuz.. Radyasyonda, zakkumda, hor monda, hiçbirinde anlaşılmadınız.. Bu bilimadamlığına ya raşmıyor.

– Bak Namık.. Yönetici sana memeli hıyar dedi.

– Asıl sana demiştir.. Hem zaten senin profesörlük tezin taa İbni Sina’dan arak.. Herkes biliyo Hamdi..

– Hadi ordan.. Esas sen adam yokluğunda prof oldun.. YÖK, vaktinde profları kaçırmasaydı hâlâ asistanlıkta sürtü yodun.. Koy ulan o rozeti yerine.. İşbirlikçi, holding profu..

– Bu sefer alnına “Yavşak” yasmassaaam..

– Herif kırık dolu karneyi getireli neredeyse on gün olacak, hâlâ bir icraat yapamadık.. Herkes işini bitirdi, çocuğunu döven dövdü.. Evinden kaçan kaçtı, intihara teşebbüs eden etti.. Bizim çocuk bi miktar içine kapalı şekilde, başına gelecekleri bekliyor.. Naapıcaksak yapalım Suzan. Yoksa bu bekleyiş hepimizi kahredecek..

– Ay dur azcık Zeki.. Ters bir şey yaparız, yavrumuzun ruh sağlığı örselenir. Gazetelerde psikiyatristler her gün cayır cayır “Yavrunuzun ruh sağlığına dikkat edin, karnesi yüzünden onu hırpalamayın” yazıyor..

– İyi o zaman, çocuğu psikiyatriste götürelim, o cezalandırsın..

– Nasıl yani?.

– Canım psikiyatrist çocuğumuzun ruh sağlığına zarar vermiyecek bir ceza bulabilir. Örneğin, üç hafta süreyle kendisini kedi zannetmesini sağlayabilir. Psikolog diil mi, çocuğu hipnotize eder, “sen kedisin, sen kedisin.. Kendini kedi gibi hissediyorsun” şeklinde telkinlerde bulunur. Sonra çocuğumuz üç hafta süreyle kendisini kedi sanıp köpekler-

den korkar. Bir daha da zayıf filan getirmez. Dövmekten daha iyi..

– Olmaz!.. Ben oğlumu kedi yaptırmam. Bence anlamlı bir şekilde protesto edelim, çocuk kendisine kırıldığımızı anlasın. Odasının önüne siyah çelenk bırakabiliriz mesela..

– Yok yaaa.. İstersen odasının önünde protesto amacıyla otomobil lastiği yakalım.. Mahalle takımının formasını yırtarız. Elimize de “Haytallığa son! Karnede zayıf istemiyoruz!” diye yazılı pankartlar alırız. Ders çalışmadı diye karnaval düzenleyelim hıyara..

– Olabilir, yalnız lastiği banyoda yakalım, halı tutuşmasın.. Alay etme hunhar herif! Sana kalsa yavrumuzu cezalandırmak için kırbaçlayacaksın..

– O kadar diil ama.. En azından bir süre bi yere kilitleyebiliriz..

– Örselenir yavrum, ömrü boyunca bizden nefret eder. Ille de bi yere kilitleyeceksek ona hissettirmemeliyiz. Müshil içirelim, kendi kendini helaya kilitlesin.. O helada müshille cebelleşirken, kapının önünde “Tansel yavrucum seni kınıyoruz.. Çalışmayıp karnene zayıf getirdin!” şeklindeki bağırırız..

– Aslında ona bir kardeş yapsak diyorum. Biraz kıskandırırız.. “Beni kardeşimden daha çok sevsinler” diye gaza gelip derslerine çalışır..

– (Küt). Çek elini oramdan Zeki. Şimdi çocuk yapmanın sırası değil!..

– Eee ama.. Başka çare kalmadı.. Alırım boyacı sandığını atarım önüne, “Ulan ya adam gibi okursun; ya da çalışır eve ekmek getirirsin” derim. O kadar!..

– Aşkol Zeki.. Kendi ellerimizle yavrumuzu sokağa mı iteliyecez.. Önüne boyacı sandığını atacağına.. Bari bi daktilo filan at.. Oturur evinde öykü yazar..

– Boşver, o işe kafayı takarsa daha kötü.. Hem parası az..

Önüne fritöz atayım patates kızartıp satsın.. Bu mahallede bonfritçi yok, iyi gider.. Ya da önüne dikiş makinesi atayım, ayağına düşsün.. İyileşinceye kadar gidip dilensin..

– Saçmalama Zeki.. İlle de çocuğun önüne bişey atmak zorunda diilsin. Acaba yaş gününde hatıra defterine yazdığım sayfayı yırtsam, yeterli bir ceza olur mu?

– Ben de gözlerinin önünde sünnetinde taktığımız saati çekiçle parçalarım.. Beraber çektiirdiğimiz fotoğaflardan onla ilgili bölümleri makasla ayırıp çıkartırız.. lhehehe..

– İnsanla alay geçme Zeki! Burda çocuğumuzun istikbal mevzubahis.. Bak aklıma ne geldi. Çocuk rahmetli Osman Dedesi’ni pek severdi.. Sen geceleyin Osman Dede kılığına girip çocuğu uyandırırsan.. “Ben Oosman Dede’niin ruhum.. Öbüür dünyaada senin yüzünden azap çekiyoorum.. Niye karneendee zayıf getirdin? Senin yüzünden burdaa banaa zebanileer insanlık dışı muamemee.. pardon.. muamelelerdee bulunuyorlaar. İşkencee vaaaar!” diyiverirsin. Çocuk uyur uyanık seni ruh zanneder. Hem korkar, cezasını bulmuş olur, hem de derslerine daha iyi çalışır.. Zeki! Zeki, nereye gittin? Zeki? Hişt!.

– Oh be!.. Çaktım çocuğun ağzına iki tane, geldim. Hepimiz bu azaptan kurtulduk. Kızım sen ne bakıyorsun o psikiyatristlere.. Biraz dayak çocuk için daima iyidir. Alışsın yavruca.. Biraz büyüyünce her an karşısına falakalı, kola şişeli, manyetolu adamlar çıkabilir. Ne zaman nerde değneği yiyeceği belli olmaz.. Onların elinden adamı psikiyatrist filan alamaz. Tamam artık, sen de zırlama. Azcık vurdum, etli yerlerine geldi.. Acımamıştır, nasıl kıyarım?..

– Gız ne dönüp düruyorsun yatakta bi o yana bi bu yana dopaç gibin.. İki lokma uyku uyuyacaz şurda.. Gıpraşma, dobalak.

– Gozüme uyku girmiyo Şadan.. Gorkuyom.. Meclis lojmanlarında gapıcı duracağımıza, köyümüzde çalışsaydık daha iyiydi.. Lojman içinde “bahçıvanı yimişler” diyollar.. Gaç gündür ortalıkta yok.. Şu söğüdün dibindeki lojmanda oturan mebusun iki dene yamyam oğlu varmış. Onlar yimiş, kimse bişey edemiyomuş..

– Gız uydurma gotungden, ürya mı gordün nittin? Dedi kodu.. Çocuklar biraz haylaz filan amma bahçıvanı da yiye-memişlerdir artık..

– Söğütün dibinde kemük dolu..

– Lan yise bile söğüdün dibinde mi yiyecek elin oğlu?. Sen gafayı gıvırdın gayrı.. Hadi yat zıbar!

– Neye öyle diyon Şadan? Bu veletler camı çerçeveyi indir-miyo mu, geçen gün seni arabanın arga tamponuna bağlayıp sürüklediler mi?

– Çocukdūr yapar..

– Herkeş illallah ediyör bunlardan.. Yandaki site gendini gorumak için 7 tane samuray dutmuş.. Dördü bunların şer-rine dayanamayıp kaçmış, üç dene samuray da zorla duru-yomuş..

– Çocukla çocuk mu olacaz şimdi? Biz de mi samuray tu-talım? Gençler, babaları makam mevkii sahibi, accık şımarı-yörler, olur böyle şeyler.

– Çocukları boşverdin diyelim.. Büyükleri de bi hoş.. Ge-çen gün duvar dibindeki lojmanda oturan mebusun garısı, garpuz satan bi seyyar satıcının suratına balgondaki sarma-şıklara yapışıp uçaraktan topuklu terliğini sapladı.. Ah gur-ban olduğum seçime 50 gün galdı.. Amma ön seçim yok ki, gene bunlar gelecek lojmanlara..

– Len yettin ama.. Gızım, millet neyse vekili de odur.. Onları biz seçiyok.. Mızımız etme, yat zıbar.. Şart ossun gırt-lağını sıkar atarım o söğüdün altına. Dogunulmazlık var, kimsenin ruhu da duymaz.. Gıpraşma, uyu didim.. Bak hâ-lâ gıpır gıpır.. Ben seni.. (küt) zzına.. Daha gonuşacan mı len.. (küt).

– Goşun gomşuulaa, samuraylaa, parlamentergiiil.. Adam öldüryoola.. Furma gurban olduğum.. Elin gırlsın furma.. Cenab-ı Rabbım inşallah beni dokunulmaz eder.. Furma...

* * *

– Muhittin, insanı deli etme, çık şu çukurdan.. Hadi ca-nım, hadi kocacım.. Eşek kadar adamsın, koca milletvekili-sin, yakışıyo mu sana? Bak sana ne diyorum: O darbe Sov-yetler Birliği'nde olmuş, sen haberin sonunu dinlemeden başladın evin bodrumunu kazmaya.. Gizli geçitle tünel-le işimiz yok, darbe burda değil, kimse sana bişey yapmıy-cak, çık dışarı..

– Ellerine geçiremiyecekler beni Şahika. Beni halk seçti,

onların eline geçiceğime bu çukurda onurumla ölürüm daha iyi..

– Ay, herif başıma Demirkırat Belgeseli kesildi.. Lan bari sen çıkmıyorsun, o bahçıvanı gönder.. Sana kazma getirmeye girdi, kaldı içerde.. Sitede “Bahçıvanı yediler” diye söylenti çıktı.. Millet adamı merak ediyö..

– Millet müsterih olsun Şahika.. Bu da geçer..

– Anlaşıldı, çıkmıycaksın.. Çukurun başına taze fasulyeyle, salata koydum.. Başka bişey istiyo musun?

– İmam istiyorum.. Bir de anneme mektup yazıcam..

– Canım.. Yedi kafayı.. Ah kurban olduğum Rabbim.. Dokunulmazlık diyorlar, herkese bi dokunan bulunuyo işte.. Sana söylüyorum Muhittin.. O darbe Rusya’da oldu, halk engelledi, darbeci general kendini vurdu.. Sonunda generale de millet dokundu anacım.. Bak.. Yine seçim var, gel de şe-et.. Yoksa bu lojmandan da olucaz..

– Ben ölünce, Ankara’daki metroya ismim verilsin Şahika.. Bahçıvan da çımıyo, onun ismini de Dalaman Havaalanı’na verin.. Bir de çatal ver, bahçıvan fasulyeden alıcak bi parça..

Bir Kamyon Yolculuğu..

– Aabi, ben yanlış anlamadım di mi? Şimdi sen dedin ki; “Şoför kardeş, memurluk zor zenaat, zırt pırt tayinimiz çıkıyor.. Eşyalarımızı bööle kamyonu yükleyip, ordan oraya dolaşıyoruz.. Ömrüm yollarda geçiyo..” Bana dedin abi sen bu lafı.. Kamyon şoförüne dedin.. Vah vah.. Demek senin ömrün yollarda geçiyo.. Töbeler..

– Hayır, ben seni sinirlendirmek için söylemedim.. Sen boşver şimdi beni.. Gözünü yoldan ayırma.. Biraz da yavaş gidelim.. Yani haklısın.. Bizimki senin yanında ühüüü..

– Ühüüü tabi.. Elbet ühüüü.. Üç beş kere kamyonla eşyanı taşıtmışsın, tantana ediyosun.. Şimdi eşyalarını yeni evine taşıyoruz. Yerleşiceksin, yeniden tayinin çıkıncaya kadar orası senin yuvan olacak.. Ama şoförün yuvası yok. Ben yuvamı buraya yapmışım.. Nah bu şoför mahaline.. Burda benim 23 yılım var.. Anılarım var.. Bak çocuklarımla resmi.. Şu, benim ilkokul karnem. O diil.. Ruhsatın yanına yapıştırılı olan.. Dikkatini çekerim.. Bi tek dış koruma iyi, öbürküler pekiyi.. Hiç devamsızlığım yok.. Dikiz aynasının ordaki benim kamyonla çekilmiş resmim, öbürküleer, dayım.. Nus-

ret Abi'nin bana kurbanda attığı kart.. Nöşetel'i paralayan "Cimbom'um".. Ağlayan çocuk resmi, altimetreli, takvimli, pusulalı bozuk saat.. Peluştan tilki.. Karım yaptı.. Aynı zamanda bu tilkinin gözleri nazar boncuğu.. Kelime-i Tevhid, Besmele ve Bereket duası.. Şurdaki 500 lira ilk kazandığım para.. Öbürü de ilk taşıdığım yük.. Vernikli pancar.. Bozulmasın diye vernikledim.. Para koleksiyonum.. İlk ezdiğim kedinin kuyruğu, ilk çarptığım herifin gözlüğü.

– Of.. Yeter, daral geldi artık.. Şu yolculuk hayırlısıyla bir bitsin de, bir cumartesi pazar gelir sizin kamyonu gezeriz.. Sen şimdi gözünü yoldan ayırma.. Gerçi bunca aksesuarın arasında pek yol gözükümüyo ya..

– Geçen gün polis de tantana etti.. "Sök bunları ceza puanı yazarız" dedi.. Ulan burası yuvam be.. İstedğim gibi süslerim.. Geçen yaz leylak diktim dallarını kırdılar..

– Sen hakikaten, sök şunları.. Bu ceza puanı başlayınca ehliyetini alırlar.. Kamyonun kendisi kafadan 100 ceza puanı ediyö zaten.. Sade şu gözü nazar boncuklu peluş tilki 5 ceza puanı eder.. Asmışın cama, yol filan gözükümüyo..

– Yok, o tilki en fazla iki puan eder de, vernikli pancara temiz bi on puan yazarlar gibime geliyo.. Neyse bakıcız artık.. Aslına ba.. Hii? Bi dakika. Aaah gözüüm.. Aa ulaayn.. Uzun farları saplayım gözüne gözün çıksın.. Çalayım düdüklerin ağababasını.. (Dozooong.. Haannnng.. Naaannnm. Nann..) Oh olsun dingile, felç gelmiştir şimdi..

– Ne?.. Ne oldu?

– Anam bi dakika yaa, kör oldum..

– Eheyvah.. Hankı pedal fren.. Basiim.. (Noong.. Naannn.. Zoong..) İhiy.. Düdüğe dokandım gahliba..

– Kurcalama.. Marak etme sen! Geçici körlük bu.. Aktif Papatya olmayı gerektirecek bi durum yok.. Karşı istikametten gelen şöfer uzun farlarını projektor gibi yakmış.. Gece vakti gözüm kamaştı.. Akabinde intikam aldım tabii. Flaşör-

leri, atomları, sisleri.. Farların sinsilesini yakıp gözüne soktum, aynı anda canavar düdüklerimi çalıp herifi hem kör, hem sağır etmek suretiyle tahrip ede..

– Hoop nooldu?.. Ne.. Nereye gittin usta.. Hişt. Kayboldu herif.. Fren hankı pedal acıba?. Şöför beey.. Nerde bu.. Araba şeedecek..

– Telaşlanma.. Burdayız.. Koltuk ters döndü kamyonun zulasına düştüm.. Ben bu kamyonu mafyadan aldım. Her tarafı gizli bölme dolu.. Eskiden bu gizli bölmelerde gümrükten çatır çatır mal geçiriyolarmış.. Arabanın içi dehlizlerle, gizli geçitlerle dolu.. Bu koltuğun altındaki gizli bölmeli dehliz taa egzosun oralardan bi yerden çıkıyo.. Elden düşme kamyon alıcaksan, mafyadan alıcaksın.. Pek bi ferah oluyor.. Ehehe.. Severim yuvamı.. Pek şirindir.. Şuna bak.. Şıkır şıkır.. Bir frene basıverdimmi kabinin içinde minik minik ışıklar yanar söner.. Vites kolunun içindeki mor ışık ıssız gecelerde üzerine çiğ düşmüş zambak gibi parlar.. Arabayı geri vites taktım mı, peluş tilkinin aynı zamanda nazar boncuğu olan süslü gözlerinde minik sarı ampuller yanar. Arkadaşların kamyonunu da ben dekore ederim.. Bazan.. Hoop.. Beni dinliyo musun usta?

–

– Uyumuş.. Sen uyursun tabii.. Ah ulan, sen İstanbul'a tayini çıkmış trafik polis memuru olmayacaktın ki, beraberce şurda efendi gibi uyuyacaktık.. Hem de peluş tilkinin üstüne yatmış.. İki gün sonra ceza puanı keserken, o peluş tilkiyi tanımazsın ama.. Amma iştahlı uyuyo ya!..

– Gız Binnaz, yirim senin oralarını buralarını yirim.

– Koçuum.. Binnaz'ın sana kurban olsun.. Koparırım, yollarım, çırmıklarım o kıllarını Toraman'cım benim..

– Anam, sana feda olsun o BMW'ler, gatlar. Seni bilbil ki bin o minik ağzından besleyim. Toraman çalışsın sen yi güzelimmm.. Gelirken arabada düşündüm. Dedim, “Bu gece Binnaz'cım ile biraz cinsel fantaazi yapalım, aşk oyunları oynayalım.”

– Söyle, bu gece ne çılgınlıklar yapıciiz söyle hadii.

– İlk fantazim şöyle; ben hazırol şeklinde şöyle duracağım. Sen, çavuş şeklinde gelip bana “Memleketin nire lan?” diyeceksin. Ben diyecem “Felanca yer” sen sonra bana kızgın kızgın “Öyleyse dön ula sırtını memleketine” diyeceksin, vuracaksın copu küüt küüt kabaetime.. İki tane de yüzüme şaklatacan.. Ben buna bi vakitler çok alışmıştım. Hadi döv beni.. Sor!

– Memleketiniz neresi acıba!

– Çavuş öyle ağzını büzüp kiber kiber sorar mı lan!.. Başka bir cinsel fantaazim var. Sen şimdilik onun senarisiyösü-

nü dinle. Sen, bir köy çeşmesinin başında destini doldurö-yürsün.. Sonra, elimde bir mandayla ben geliyörüm.. Çeşme başında manda yalaktan su içerken kesişiyörüz.. Sonra ben de yalaktan su içiyörüm.. Bıyıklarımda inci kibin su damla-ları pırıldariken, arzu dolu ve nemli dudaklarım usulca ara-lanıyor. Ve “Hınıarrgrh” diyerekten üstüne çöktüğüm gibi, başlıyorum sene sahib olmaya. Önce güllü fisdanını yırtıyö-rüm, altından yün fanılan çıkıyor.. Fanılayı parçalıyörüm.. E, gızım sen beni dinlemiyosun ki.. O gadar cinsel fantaazi anladıyörüz burda. Hanfendi yüzünü eşkitmiş mal mal bakı-yo.. Demek hoşlanmadın.. De bakalım, bu gece de senin fan-taazilerini şeedelim.

– İsviçre Alpleri’nde göl kenarında bir şatodayız. Göl-den henüz çıkmışız. Benim üsümde beyaz ve ıslak bir elbi-se, tüm vücut hatlarım belli oluyo. Sen de ıslaksın. Tüyle-ri çeşitli yönlerle yatmış nemli ve göbekli bir battaniye gibi-sin. Göl kenarından el ele şatomuza doğru yürüyüp, odamı-za çıkıyoruz. Pembe incili yatağımıza ben usulcacık kıvrılı-yorum. Sen ise yokuş aşşa freni patlamış bir kamyon dük-kâna girer gibi yorganın altına giriyorsun. Sonra komodin-de duran kristal aynanın üstüne kar gibi kokainleri döküp, altın jiletle doğrayarak, platin boruyla burnumuza çekiyo-ruz. Ve uçuyoruz.

– He bildim senin derdini, kokain istersin. Toraman’cin seni hiç kokosuz kor mu? Gelirkene uğrayıp yedi milyon li-ralık koko aldım. Burada.. Feda olsun sana.. Ama eyle pli-tin boruyla neyin burnumuza çekmek yok. Benim başka bir fantazim var..

– Aman biliyoruz, yine yüz dolarlık banknotla kıvrıp bo-ru yapalım, burnumuza koko çekelim diyceñ. Sosyetede ayıp kaçıyo artık, kıroluk sayıyorlar. Bi duyan olursa, hakkı-mızda cart kırmızı dedikodu bülteni çıkar.

– Cık, eyle değil Binnaz’ım.. Ben kokoyu senin göğüsü-

n n ucuna goyup ordan ‘‘H   rp’’ deyin burnuma  ekicem.  şte   yle.. H  rrp.. Ehhe..  he.. H   .. Hork.. K h.. G  s n n  cu.. Burnuma s         km   r..

– Ay napiciiz Toraman.. Dur, ben şampanya d kiim, belki ayrılabiliriz.

– Saçmalama g z. Gomidinin üzerinde burun damlası var. Bari onu d k.

– Ayol olur mu öyle şey.. Doktor mu  a  rsam acaba.. Olmaz ama.. Sosyete de burnuna göğüs ucumun sık      n  duyarlarsa.. Dur, en iyisi ben göğsümü bir çekeyim.. (Hart)

– Aaah. Dur lan galtak. Burnumu gopartiyosun.

– Aman be.. Sana kim dedi git de göğsümün ucundan kokain  ek diye.. Bi kere de kulağımdan havyar yemeye kalkm   tım.. Ayı noolucak..  ekip durma burnumu, g  s m sark cek..

– Noolucak lan.. Plastikten yenisini yapt rt r z. Bağırma, naylon torba gari.. Her yerin plastik nasılsa.. Poşet..

– Puşt..

–  imdi böyle olduk dey mi? Gram        bin liralık kokolar  çekip kafayı bulunca ayg r kibin oram  buram   st r ken iyiydi. Haram ossun sana aldığım BMW’ler..  n allah gamyonların altına girersin..

–  st m ze ay  devriliyor ya.. Kamyon altına girsek ka  yazar. Ayı.. Ayı.. Kaçakçı, hayalici, sonradan görme ay .. Çekme burnunu davar..

– O, BMW’nin anahtarlarını alırken böyle demiyodun ama.. ‘‘Toraman’cim sen anahtarları g b   ne koy, ben ordan dudaklarımla aliyim’’ dedin.. Sonra da kazara anahtarları yuttun salak gari.. Senin o porselen dişlerini şangır şangır kır r, ağzını burnunu yolar m..

– Karnını değerim adam.. Kafanı koparırım.. Yerim seni..

– Film boyunca pek tedirgindiniz üstad.. Mısır pörtleği torbasını hışırdatıp durdunuz.. Ayağınızın altındaki kola şişesini de bi o yana bi bu yana yuvarladınız.. Filmi pek beğenmediniz galiba..

– Beğenmem tabi Nadir’ciğim.. Filmin senaryosu aynen benim “Hırslı Sisler” romanımdan arak.. Filmin kahramanları, romanımdakilerin aynı.. Şişko evsahibi, aynı şişko evsahibi.. Şaşı sosisci, aynı şaşı sosisci.. Ulan madem araklıyosun, bari roman kahramanlarının fiziksel özelliklerini, adını filan değiştir.. Sosisci şaşı olmayabilirdi, kel olabilirdi mesela.. Şimdi kalkar, arak senaryoyla ödül alır bi de bu adiler.. İşe bak be.. Romanımı çalmışlar.. Sosi Şaşısçı, şişko ev sahibi..

– Sinirlenmeyin üstad.. Bu tür hırsızlıklar halkın gözünden kaçmaz.. Zaten filmin sadece senaryosu değil, müziği de çalıntı.. “Depsi de depsii fındıklaa, Ayşa da Veli agayı gıdıklaa” türküsünden yürütmüşler.. “Fındıklaa” gısmının.. pardon.. kısmının melodisini “Nırınırı hım” yerine “Hımınırınennır” yapmışlar, o kadar..

– Müziğine senaryosuna boşver, yönetmeninin adı bile hırsızlık kokuyo.. Asıl adı Temuçin Gudde olduğu halde, sırf Alfred Hiçkok’a benzesin diye, yönetmen Ali Fırat Hiçkorkmaz adıyla çalışmış.

– Siz de, onun filminin iki karesini araklayıp, yağlıboya tablo yapın.. Cana can, dişe diş..

– Orman mı lan burası? Kimin malını kimden seedicem.. Maamafih, fena fikir diil.. Filmde şaşı Sosiscinin şişko ev sahibini trenin altına ittiği sahneyi yağlıboya tablo yapabiliirim.. Neden olmasın?

– Tabi, bu işler bööle zaten.. Emeğe saygı filan kalmadı.. Ben 86’da bi beste yapmıştım.. Bestemi kimler araklamadı ki.. Melodili kapı zilcileri, oto kornacıları, içerken müzik çalan fincancılar..

– Peh.. Seninki bir şey mi? Herifin biri romanımı çalıp heykel yaptı..

– Ne o.. Nası?.

– Romanımda düşlerime giren bi yaratığı tarif ediyodum.. İşte, ağzı şööle, burnu bööle, bu biçim kanadı var bilmemne diye yazmıştım.. Sonra bir heykel sergisinde romandaki düş canavarının heykeline rastladım.. Heykeltraş komuş kitabımı önüne aynen araklamış.. Sinirimden heykelin burnunu koparıp çaldım.. Daha sonra o burnu kopuk heykel bir reklam ajansı tarafından çalınıp yeni çıkan krakere arma olarak kullanıldı.. Bi keresinde de, şiirimin bir dizesini kozmetikçiler araklayıp parfüm yaptılar.. İnsan delirir!

– İstirham ederim sakın olunuz..

– Eserlerime alarm taktırıciim..

– Lütfen üstad, serin kanlı olunuz..

– Mezar soyguncuları.. Mezarımın üstüne iki mısra yazsam, onu bile araklayıp kamyon markası, filim, TV şovu filan yaparlar.

– Olsun üstad.. Çalsınlar, çırsınlar.. Beyin sizin, yenisi-

ni yaratırsınız.. Keh keh.. Hani bana en son şiirinizi okuyacaktınız?. Yoksa çalarım diye mi korkuyorsunuz?. Kah gi-di kah kaah..

– Estağfurullah.. Bilirim, siz çalmazsınız.. Okıyciim.. Dinleyiniz..

*Aybik tümleç, kukurdete gabi hidrojen
Hoydan, elde bir gidiyim mi ha çomar..
Aylak kırmızı, okka konikmiş, filhakiki..
Çekingen ambalaj, tuğlanın iyi mi? Çil!*

– Bi bo.. Öh..

– Bi boka benzemiyo diyeceksin tabii. Evet ööle çünkü şifreli yazdım.. Çalamıyecekler.. Şifresini bi tek ben biliyorum.. Anahtar üçüncü dizenin sağdan ikinci sözcüğünde.. Hiho.. Hişt.. Sen ne yazıyosun bakiim o sigara paketine..

– Hiç..

– Ver lan! Hıı? Üçüncü dize, ikinci sözcük.. Şifreyi.. şifreyi yazmışsın.. Hırsız, çalıcaksın.. Bana bana bana bana bunu bana bana..

– Olur mu, olur mu? Ekmek çarpsın o yazı pakette daha önceden yazılıymış.. Ben yazmadım..

– Bana?

– Yoo!

– Haram zıkkım olsun.. Bu şiirimi lanetledim.. Uğursuz mücevherler gibi, kim çalarsa felaket getirecek, şiirin lane-tinden kurtulamıycaksınız hırsız iblisleer...

– Asvalt..

– Kuş..

– Parola tamam.. Eller havada yaklaş Şefik.

– Neredesiniz Müdür Bey..

– Burda, kum çuvallarının arkasında, siperdeyim.. Gazete nası gidiyo?.

– İçerde gümrük mafyasıyla hipodrom mafyası var.. Gümrük mafyası, Güzin Ablanız'ın saçını çekiyo.. Mafya Babası, Güzin Abla'ya “Hicranlı Haydari” rümuзуyla yazdığı mektuba cevap alamayınca, adamlarıyla gazeteyi basmaya gelmiş.. Hipodrom mafyası da at yarışı tahmini yazan arkadaşın dilini kesicekmiş, ağzını açtırmaya uğraşıyo.. Yazarımız mafyanın parmağını ısırıldı..

– İyi.. Polis gelinceye kadar idare edin.. Sen bana Muhsin'i bul, ikinci sayfayı yapalım..

– Muhsin hastanede abi.. Sabah evinin önünde roketle saldırmışlar.. Hilmi de adliyeyi basan eşkiyalar tarafından bıçaklanmış.. Namık'ın kafasında bir bakanın korumaları fotoğraf makinası kırmışlar.. Namık darbenin etkisiyle hafıza-

sını kaybetmiş, kendini nalbur zannediyo.. (Ratatata)

– Yere yat Şefik, yine gazeteyi tarıyolar.. Ne diyodum? Hah.. Hiç adam yok mu elimizde Şefik? Tayyar nerde?.

– O hapiste abi.. Savcı, yazısından ötürü 750 yıl istiyomuş ama 250 yılla filan yırtar diyolar..

– Gömleğinden bi parça yırtabilir misin Şefik? Ben vuruldum da, yarayı saralım. Vay be! Demek Tayyar 250 yer diyorsun.. Af maf çıkar 125’le de kurtarabilir.

– Nerden baksan bi asır be abi.

– O bişey mi lan.. Bi kere benim hakkımda bir çağ hapis cezası istediler.. Sonra beraat ettim.. Şimdi hapiste olsam can güvenliğim olurdu belki..

– Ööle deme be abi.. Geçen bizim eski derginin yazışlari müdürünü senet mafyası içerde şişletti. Bu mafyaların her yerde kolu oluyo.. Herif içerde kim vurduya gitti..

– Ahı.. Git çaycıya söyle bana serum getirsin Şefik. Gelirken bir de cetvel al.. İkinci sayfanın planını çizelim..

– Bi bardak da oksijenli su alır mısın abi?

– Çabuk ol, gasteyi çıkaramıycaz.. Ben beş dakikalığına komaya giricem, çıktığımda elinde cetvelle burda ol..

* * *

– Hıı.. Kim? Anne.. Şefik.. Şefik.. Nerdesin.. Sen misin, cetvel nerde? İkinci sayfa çıktı mı Şefik?

– Ben Şefik diilim abi.. Osman’ım.. Şefik’i bişey mafyası vurdu..

– Ne mafyası.. İhale? Yakacak? Arazi? Tahsil? Gümrük?

– Cık.. Hiçbirisi diil.. Yeni bişey.. Kuru pil mafyası mı, zım-ba teli mafyası mı ne.. İşte ööle bişey.. Şefik hastanede, size bu cetveli gönderdi.. İkinci sayfayı beraber yapıcakmısınız..

– İkinci sayfayı kurtardık sayılır.. Ben demin komaya girdim.. Şimdi bi daha giricem.. Baskıdan yarım saat önce ko-

madan çıkarsam “Öbür Dünyadan Geliyorum” diye bi yazı dizisine başlayıp koma anılarımı anlatırım.. Bana şööle bir yarım sayfa yer ayırın.. Anlaşıldı mı Osman?.. Şimdi önemli olan birinci sayfanın başlığı.. (Baam).. Osman! Osmaan?

–

– Hay aksi. Bu da vuruldu. Cık.. Şu çocuklara elli kez söyledim cam kenarında dolaşmayın, kurşunu yersiniz diye.. Dur, kimdir o! Parolayı söyle.

– Parola Asvalt, işareti Kuş.. Benim, ben Gülay, ikinci sayfa için geldim abi..

– Orayı kurtardık.. Önemli olan birinci sayfa.. Sekiz sütüne manşet giricez.. Şöyle: Şöö.. Şıı.. Hala.. Halacım.. Nebahat hala.. Bu bisikleti bana mı aldın hala.. Top oynarken bez ayakkabım yırtıldı.. Kümese sansar girmiş, tavukları kim boğdu? Dede dede nur yüzlü dede.. İki yüzlü dede.. İki yüzü de nurdan dede..

– Kahretsin.. Haber müdürümüz de komaya girdi sayıklıyo..

– Başlık.. Başlık.. Birinci sayfa.. Taş bağlı, köpek serbest.. Gazeteciler içerde, katiller dışarda.. Sekiz sütun.. Sütüz sekin.. Sakın sütüz.. Sakın çıkma siperden.. Su.. Su.. Oksijenli suu.. Temiz suu.. Harbi su.. Delikanlı gibi su.. Ölüm neçi Zeçi?. Hı?. Ne? Nasıl? Nerde? Ne zaman? Niçin? Beş N kuralı.. Beş ne? Kaç nö? Gazeteci hapis.. Sen dışarı, ben içeri.. İp niye kokmaz?

– Ay Sedat, bayram geldi.. Anacığımın elini bir öpelim diyorum.. Fakat, hangi kardeşimde kalıyodu bi türlü çıkaramadım. Sen biliyo musun? Sanki en son Numan abimlerdeydi, ama tam bilemiycem..

– Numan abinlerde dildir.. Anana bakma sırası temmuzda Numan abinlere geliyo.. Şimdi Şefika ablanlarda olması lazım..

– Olur mu ayol.. Şefika ablam bu yıl “anneme bakma sırasına” girmedi ki.. “Çocuğum üniversiteye hazırlanıyo” dedi. Önümüzdeki yıl iki kere bakıcak.. O, sırasını Canip abime veriydi..

– Canip abin bi karıyla Kanada’ya kaçtı.. Annen onda da değildir..

– Sahi yaa.. Peki nerde o zaman bu kadın?.

– En son gittiği Hac’dan dönmüş müydü?.

– Döndü canım..

– Ben hiç hatırlamıyorum..

– Kız Sedat, Cenap abim, annemi Kanada’ya götürmesin?.

– Cenap abin, yaralı parmağa işemez be.. Babana da hiç bakmadı o..

– Canip abim babama bakma sırasına girmiyodu ki zaten.. Onun babası ayrıydı.. Canip abim, annemin ilk kocasındanmış.. Arada üveylik var diye babamın cenaze masraflarına da onu katıştırmadık..

– Oh ne iyi iş be.. Senin baban benim hiç bi bokum olmuyodu, ben bi sürü para koydum ama..

– Ne var.. Ben senin bunak babana bakmadım mı aylarca? Hıı?

– Aylarca dediğin, bir ay baktın.. O da Şubat ayıydı zaten.. 28 çekiyodu..

– Ayol ne baarıyosun insana be. Zaten morelman yıkılmış durumdayım.. Anneme nooldu acıba?

– Aman her bayram aynı şey be.. Geçen kurbanda da kaybettiniz kadını.. Şefika ablan yazlıkta unutmuş..

– Bu sene orda olmadığı kesin.. Şefika ablamgil sattılar o yazlığı..

– Bi keresinde de Numan abin, anneni Gerede’de bir benzin istasyonunun mescidinde unutmuştu.. Benzinciler bisküvitle beslemiş kadıncağızı.. Bulduğumuzda küçük tansiyonu 12 olmuştu..

– Fanilasına yirmibin lira diktik.. Bi yerde mahsur kalırsa karnını doyursun diye.. Kesesine de jeton koyduk.. Kaybolsa bizi birine arattıracak.. Daha naapalım..

– Peh.. Fanilasına yirmibin lira dikmişler.. Senin o pezevenk Numan abin, kadının kefen parasıyla altına araba aldı.. Ayıp ayıp.. Kesesine jeton koymuşlar..

– Hahayt.. Güliim bari.. Asıl ayıp seninkisi. Bunak babanı huzurevine kapattığın anlaşılmasın diye konu komşuya “Antalya’da pansiyon işletiyö” şeklinde yalan atan ben dilim herhalde..

– Ağzınla söylüyorsunuz.. Babam bunadı artık. Huzurevini pansiyon zannediyö.. Naapiim yani..

– Bana ne anlatıyorsunuz.. Vicdanına anlat..

– Victanım da rahat.. Babam benim ben olduğumu bilmiyor ki.. Beni Vedat abimle karıştırıyor.. Bu durumda onu huzurevine kapatan vicdan, Vedat abimin sayılır.. Üstelik o mutlu.. Orda yaşlılarıyla domino oynuyor.. Hatta aynı huzurevinde kalan bir de kadın arkadaşı var.. O kadın da huzurevini Türkiye’nin Viyana Başkonsolosluğu zannediyor. Beraber idare ediyolar işte.. Hem, yeri belli, yurdu belli.. Acaba “Gerde’de bir benzin istasyonunda mı unuttum” diye hiç bi endişem yok.. Her bayramda giderim huzurevine, öperim elini.. Sen sağ, ben selamet.. Sen kendi vicdanına bak.. Kanguru mu o kadın? Kesesine jeton koymuşlar.. Peh..

– Ay annemi buluyim, ilk işim bi çağrı cihazı taktırmak olacak.. Bööle vibratörlü olanlar var.. Mesaj gelince hem düdük çalıyo, hem de dızzt diye sallıyo.. Nerdeyse duyardı o zaman... Kesesindeki jetonu birine verip arattırırdı..

* * *

– Alo..

– Alo buyrun..

– Hanımefendi ben.. Anneniz adına arıyorum.. Sizin Numan abiniz mi ne.. Onu burda unutmuş.. Şimdi biz ona ıhlamur verdik.. Kendisi..

– Alo.. Orası neresi.. Annemin küçük tansiyonu kaç? Alo.. Aloooo.. Alo.. Kahretsin.. Telefon kesildi. Ben o salak Numan abime dedim “Annemin kesesine iki tane jeton koyalım” diye.. “Bi tane yeter” dedi eşşoğlueşşek.. Bak işte jeton bitti, telefon kesildi.. Nerde acaba kadın? Bayram vakti.. Yazık ayol..

Vatandaşlık ve İnsanlık Görevlerimiz..

– A.. alo Mihriye.. Ben Nafiz.. Karıcım bu akşam eve gelemiycem meraklanma.. Yol kenarında araba çarpmış yaralı bir genç buldum, onu hastaneye getirdim... Çocuk komada.. Yetkililer “Ya sen çarptıysan” diye beni şimdilik bekletiyorlar.. Biraz önce kanımda alkol ve uyuşturucu aradılar; zabıt tutuldu, çocuğu yol kenarında bulduğumu kanıtlayınca gelebilicem.. Sabaha kadar burdayım..

– Manyak Nafiz.. Manyağın ta kendisi.. Sana ne elalemin yaralılarından.. Noolucak şimdi.. Aldın mı başına işi?.

– Naapım ama Mihriye.. Yol kenarında kimsecikler almıyordu.. Bak şimdi, sen beni dinle.. Çocuğu acilen ameliyat etmeleri gerekiyomuş.. Bazı malzemeler lazım.. Sorumluluk benim üstümde.. Sen dediklerimi al gel.. 37 şişe serum, 74 metre ameliyat ipliği, iki top beyaz renkli ameliyat masası örtüsü, dört metrekare pencere camı... Kalem pil..

– Cam ne be herif?

– Ameliyathanenin camı çatlakmış.. Sonacığıma, kırk santim çapında iç bisiklet lastiği, bir pompa, iki sübap..

– Onlar niye? Ameliyatı bisiklete mi binip yapıcaklar sanki..

– Yok yok, hastanenin tekerlekli sandalyesine lazım.. Gözünü seviyim Mihriye elini çabuk tut.. Çocuğa bişey olup da konuşamazsa, ben okkanın altına gidicem.. Bu bizim insanlık görevimiz.

* * *

– Alo Mihriye.. Ben Nafiz.. Nooldu, niye dün gelmedin?

– Söylediklerinin hepsini bulup hastanenin kapısına kadar geldim.. Orda kapıcıyla bi hasta ziyaretçisi kavga ediyorlardı.. Kapıcı, ziyaretçinin kafasını telefonla ezmeye kalktı.. Karakolluk oldular.. Kapıcı beni şahit gösterdi.. Karakol bizi mahkemeye gönderdi.. Tam şahitlik yapıp duruşma salonundan çıkmıştım ki, koridorda bir adam, gözlerimin önünde bi başka davalıyı vurdu... Beni yine şahit yazdılar.. Böylece iki ayrı davada şahit oldum.. Benim ömrüm hep şahitlikle mi geçicek Nafiz?

– Bunlar da geçer Mihriye.. Şahitlik hepimizin vatandaşlık görevi.. Sokakta bulduğum yaralıyı ameliyat ettiler.. Çocuk hafif kendine gelir gibi oldu.. Beni görünce “baba” dedi.

– Niye çocuk sana baba dedi be Nafiz?.

– Canım hafızası yerinde değil.. Beni babası zannetti heralde yavrucağı.. Zaten, gerçek annesiyle babası da hastanede çocuğu buldular. Annesi “Yavruma sen mi çarptın vahşi ayı” diyerek bana kafa attı, kaşım açıldı, on dikiş attılar.. Bu sırada komadaki yavrucağı beni gördüğünde “baba baba” diye sayıkladığı için, çocuğun gerçek babası annesine “Çocuk niye bu herife baba diyo? Yoksa evladımızı bu heriften mi peydahladın” diye bağırıp “Sus işareti yapan hemşire resmi” kadının kafasına geçirdi.. Çocuğun babası annesine boşanma davası açtı.. Bu arada çocuğun gerçek babasının ben olup olmadığının anlaşılması için kanımı alıp test yaptılar.. Babası ben diilmişim..

– Neden yol kenarından yaralı aldın salak Nafiz.. Bak neler oldu.. Benim de başımı derde soktun.. Ühü nühü hıck.. İki herif birbirini vürdü, şahit yazıldım.. Ateş eden tarafın adamları bu gece camdan içeri kafası koparılmış plastik kedi attılar.. Üzerinde “aklın varsa mahkemede sus” yazıyordu..

– Susma Mihriye.. Adalet tecelli etsin.. Hukuk devletimiz, senin benim gibi dürüst neferler sayesinde.. Şimdi kapatmam lazım Mihriye, yetkililer beni çağırıyor..

* * *

– Alo.. Mihriye.. Ameliyathane hastamız bugün de bana “Panda” dedi.. Çocuğun pandası olup olmadığı ve çocuğun bana ne maksatla panda şeklinde hitap ettiği anlaşılınca kadar bir süre daha burada göz altında tutulucam.. Elbet çocuk günün birinde kendine gelip kendisine kimin çarptığını söyleyecek, ben de aklanıcam.. Doğru olan da bu..

– Alo.. Siz kimi aradınız beyefendi?

– Mihri.. Mihriye sen değil misiniz?

– O dediğiniz hanım burdan taşındı.. Kocasını delirmiş gibi, eve gelmiyomuş.. Çocuklarını alıp gitti burdan..

– Nö?. Ama ben.. b.. Mınagodumun pandası..

– Bana bak manyak.. Burası aile evi.. Telefonda git de ananın işlet sen.. Pandaya küfreden sapık.

– Ama taşındı haa? Nerde peki o?

– Sus dedim.. Terbiyesiz.. Kafana panda kadar taş düşsün.

– Faket..

– Suss!

Düş Kovalayan

– Sinirlenmeyin sayın başkanım, rica ederim kendini zi ısırmayın... Yapmayın, bileğiniz mosmor oldu... Değmez efendim, yani, bi otopark kâhyası için, sinirlenip kendinize eziyet ettiğinize değer mi hiç?.. İstirham ederim, birisi sizi bööle kendinizi ısıırken, göğsünüze kendi ellerinizle tükkenmez kalem saplamaya uğraşırken görse, ne demez? Koca belediye başkanısınız, yakışıyo mu?

– Ühhü nühü hüüooo... Hıck... Bi otopark kâhyasına gücümüz yetmiyor Şefik... Makam otomun lastiklerine şiş saplıyo, üstüne çiviyle “yavvuuşsaakk” yazıyo, makamımın önüne arabamı park edemiyorum, benden zorla bahşış istiyo...

– Takmayın kafanıza başkanım... O heriflere uymaya gelmez... Geçen ay Sarıyer Belediye Başkanı’nı dövmeye kalkmış bi tanesi... Herif bi tarafınıza bıçağı sokuverir, kim vurduya gidersiniz alimallah... Dün valilikte görevli üst düzey bir memur otopark kâhyasından makbuz istemiş... Kâhya cebinden bir koçan çıkarıp yırttıktan sonra, ağzına atıp çiğnemiş, sonra makbuzu “plof” diye tükürüp adamacağızın tam alnına yapıştırmış...

– Eminönü’ndeki kör kâhya... Biliyorum, bana da yaptı aynı numarayı... Bi keresinde de Sirkeci’de arabamın anahtarlarını alıp birbirlerine attılar, ben ortada sıçan gibi koşuştum, yere düştüm, hüngür hüngür ağlıyorum, kâhyalardan biri başucuma gelip arabanın anahtarıyla kafama vura vura “beş bin liraya park mı olur, haa? Park mı olur, söyle bakiim, park mı olur?” diye haykırdıktan sonra anahtarı savurup Sarayburnu’ndan denize attı... Akşama ekiplerle geldim, bi tanesini bulamadım... Ama artık yeter... Hepsinin işini bitiricem... Git bana İmar Müdürü’nü bul, İstanbul’un göbeğinde 25 m²’lik, beş araba sığacak kadar bir boş alan açtır... Mahvedicem, sinek gibi dökülecekler... Nihaha... Nihı... Nih...

* * *

– Sana demiştim Şefik... O 25 m² hepsine mezar olacak... Daha ilk günden Kör Arap’ın kâhya mafyasıyla, Deli Siyavuş’un otoparkçıları 25 m² için birbirlerini vurdu...

– Emriniz üzerine Cıfıt Hamdi’yle Şizo Şirzat ve adamlarına da “25 m²’de otopark avantajı, belediye göz yumacak” haberini uçurdum... Akşama doğru onlar da çatışır... Yalnız bu arada, aynı 25 m² üzerinde karpuz satmak isteyen iki kardeş ile, biri şerbetçi, ikisi kokoreççi, biri abonman ve jeton satıcısı toplam altı kişi birbirine şiş, bıçak, kırık şişe, inşaat demiri gibi şeyler soktular...

– Güzeel... Elimizi bile sürmeden, birbirlerini temizliyecekler...

– Ayrıca 25 m²’lik tuzak boş alanımızın bitişiğinde bulunan manav tezgâhını o boşluğa doğru genişletmek isterken, aynı anda yandaki beyaz eşya toptancısı o boşluğa teşhir amacıyla bisiklet, TV filan yığmak için harekete geçti... Daha sonra, önce kavga edip birbirlerinin vitrinini kırdılar,

ardından birbirlerini faturasız, kaçak mal sattıkları gerekçe-
siyle maliyeye ve belediyemize şikayet ettiler, ikisini birden
mühürledik...

– Aferin, yesinler birbirlerini, kimin kime gücü yeterse...

* * *

Söz konusu 25 m² yüzünden, orta ve küçük boylu 227
işletme birbirine girdi, değişik alanlarda faaliyet gösteren
17.447 mafya üyesi günlerce çatıştılar... Bunlardan başka o
25 m² için;

* Boş alanı park haline getirmek isteyen yeşiller ile, Ro-
men kadın satıcıları ile bavul turizmcileri kapışırken,

* Belediye içinden Hicap ve Tonozy Bey'ler kendi akrabala-
larına kapatabilmek için nüfuz savaşı verdiler... Hatta öykü-
müzün kahramanlarından Şefik, bi ara nerdeyse oraya bi
kuruyemişçi ruhsatı kapıyordu... (Başkan Bey'in dayısıyla or-
tak)

* İTÜ ve BÜ ve ODTÜ 25 m²'ye n'oolucağı konusunda
akademik olarak gırtlaklaştılar...

* Öykümüzdeki Başkan Bey ise ağzının içinde 5000'er
liralık otopark makbuzları tıklı olduğu halde, Saraybur-
nu'nda kıyıya vurdu...

– Sayın veliler... Bundan böyle hepiniz, *olağanüstü hal bölge süper velisi* olmak durumundasınız... Biraz önce durumu anlattım, şurda kolej sınavlarına çok az bi zaman kalmasına rağmen, maalesef yavrularımız ilköğretim tarihinde görülmemiş biçimde dökülüyorlar... Geçen toplantıda da izah etmiştim... Bu televizyon işini halletmeniz gerekiyo... Özellikle size söylüyorum 278 Nabi'nin velisi... Çocuğunuz kendini TV'ye çok kaptırmış... Dersin ortasında iflas sesi taklidi yapıyor...

– Nea? Nası yani...

– *Iyuuuuuuuvvv...* şeklinde... Hani Çarkıfelek yarışmasında iflas gelince çıkan bi ses var ya, onu kapmış, habire o ses ten çıkarıyo...

– Ne diyorsunuz örtmen hanım, ööleyse durum çok kötü... Demek ki yavrucağı kolej sınavlarına çok sıkı çalıştırıyoruz, bünyesi iflas sinyalleri veriyo...

– Sanmıyorum... Çünkü arada bi pas sesi de çıkartıyo... Ayrıca beslenme çantasını her açtığında “*Turuncu beslenme çantaamdaan biir tanee kaysı yumurtaaa, bir taneee reçellii ekme-eek*” diye haykırıyo... Çarkıfelek'le bozduğu belli yani...

– Teessüf ederim örtmen hanım... Neticede, zaten milletçe Çarkıfelek’le bozmuş durumdayız... Geçen gün bi harf çıktı ben şıp diye *çেকেcek* dedim...

– Canım, orası öyle tabii... Ben ve eşim de biliyoruz... Geçenlerde hiç harf çıkmadığı halde ben *cımbız* dedim... Evdekiler “atıyorsun” dediler, neticede *cımbız* çıktı...

– Pardon bi saniye, ben 874 Onur’un babasıyım... Rôno Spring çıkan kız var ya, o eskiden bizim mahallede oturuyordu... Bizim hanım ondan duymuş, daha doğrusu onun bi yakınından, bazan üç zarfın hiçbirinde de araba olmuyormuş. Öyle ya, esasen öbür zarfları da açıp, “bakın araba şunun içindeydi” diyerekten seyirciye göstermeleri lazım...

– Cık cık... Tabi ayol, nerden bilelim...

– Örtmen hanım... Ben 236 Alev’in annesiyim. Bi şey sormak istiyorum, siz bilirsiniz *dabılyu sesli harf mi?*

– Yok canım... Türkçeye göre düşündüğünüz zaman “yu” sessiz... “Dabil” olduğu düşünülürse hatta “çift sessiz”... Fakat şimdiye kadar Çarkıfelek’te hiç içinde dabılyu olan bi şey sorulmadı... Sorucaklarını da sanmıyorum...

– Aaa niye ööle diyorsunuz örtmen hanım... Pekâlâ sorula da bilir... Çarkıfelek’i yayınlayan kanalın adı SHOW TV bi kere... Isminde dabılyu var... Niye sormasınlar... Hazırlıklı olmak lazım... Sesli mi sessiz mi olduğunu öğrendiğim iyi oldu... Harf satın alınıyo ya... Ona göre satın alır insan... Bu çift sessiz olduğuna göre biraz daha pahalıdır öbür harflerden... İnsan ona göre satın alır, puanının gücü yeten var, yetmeyen var...

– Ama sessiz harfler bedava... Sesli harfi satın alıyorsun, onların da hepsi standart fiyatlı. Zaten sessizlerde dabil diye bi şey yok ki... “Dabil a” duydunuz mu?... Sessizce zaten sesi yoktur, çift sessiz olmaz... Bi dakika, arka sıralarda niye gürültü oluyo... Bi şey anlatıyoruz şurda... Kıpırşmayın rica ederim...

- Örtmen hanım...
- Parmak kaldırarak konuş... Sırayla, her kafadan bir ses çıkarsa olmaz ki...
- Örtmenim bu yarışma mankeni Yasemin Koşal için “Taş gibi karı” dedi... Ayıp ama örtmenim...
- Önce o dedi örtmen hanım... Tarık Tarcan’a da “saçlarını inek yalamış” diyo, benim üstüme atıyo...
- Birbirinizin saçını çekmeyin sayın veliler...
- Bu, sıranın üstüne anahtarla dabılyu kazıdı...
- Sessizce dağılın sayın veliler... Birazdan Çarkıfelek başlayacak, hadi, toz kaldırmadan... Lütfen beyefendi, hanımın başörtüsünü geri verin...

Türki Cumhuriyetlere Gezi...

– Adın nedir ay bala?

– Tengiz... Adımı neyleyirsen?

– Hiç... Benim adım Siyavuş... Hani ülkenizi ziyarete Türkiye’den bir heyet geldi ya... Ben onlardanam... Araya karışmışam, severim sizi...

– Ooo... Men de severem sizi...

– Herıld yani... Abiniziz bi yerde...

– Anlayabilmirem “herıld yani”... Bi daha söyleyesen...

– Önemli bir laf değil... Özüm saçmaladı, elesine söyledi...

Bikaç kere daha gidip gelelim, anlarsın... Bak koçum, biz size hayatın bazı birtakım gerçeklerini öğretmeye geldik... Askerlik, telekominikasyon, ticaret v.b. ... Zeki, çocuklarsınız, bunların hepsini kısa zamanda kaparsınız... Fakat, bazı incelikler var, ben şimdi sana bi abi kıyağı yapıp, bunları anlatıcam, sen de arkadaşlarına anlatırsın...

– Hoş üregli abim, anlat, dinlerem, mehebbeti pek severem...

– Bak hocam, askerlikle ilgili en mühim husus; 3 K kuralı... *Karışma, konuşma, kaytarma*... Hayatta sırtın yere gelmez... Bi de S.S. kuralı var... Yani, *ya seve seve, ya bi başka*

türlü bi başka türlü... Haa, sakın deyim kepini kaybetme. Kep gitti, döt gitti, asker adam kepine sahip olamazsa olmaz... Postal alırken de bi numara büyük al, sonradan ayakların şişer, tam olur...

– Tam oluptur... Aynı numara şiş olar...

– Aferin, bak, anlıyosun... Gelelim telekominikasyonaa.. Jetonlu telefon... Bu tip telefonlar jeton yer... Burada uyanık olup, jetonu kaptırmıycan... İki yöntem var... Biri ojeleme... Jetonun üstüne oje sürücen...

– Tırnak cilalayaram...

– Yok, jetonu cilalalarsan... Ojeyi, yani tırnak cilasını jetona sürüp kanala atıcaksın... Ojeli jeton telefonun içindeki kanala yapışıp kalır, istediğin kadar beleşe telefon edersin... Sonra bi de telli jeton var... Jetonun ortasını delip, tel ya da ip geçiriyosun... Telefonun içine sarkıtıyosun, tam hat düşerken asılıp, jetonu salıvermiyosun... Bu yöntemle de istediğin yeri beleşe arayıp dur...

– Neçe yeri pulsuz arayıp da n'ooluptur çi? Ele dey mi? Anlayabilmirem...

– Ele deme... Telefon sistemiyle birlikte 900-900'lü hatlar da gelir... Dinlemeden edemezsin, faturayı görünce canın yanar, o zaman anlarsın abini... Bak şuraya yazıyorum, “*abim bana dediydi*” dersin... Alo Seks servislerini dinleye dinleye bir hâl olucaksın... Hatta yakında TV yayınlarımız başlayacak... *Gece mehebbetlerini* bir izlemeye başla, alimallah “*Fikrinden geceler yataabilmireem*” diye çığırmaya başlayacaksın... Ticaretle ilgili olarak da, “*Dolmalık bibere ağır çeksın diye iğneyle su enjekte etme, tuğla tozundan biber, çamaşır sodasından kaymaklı yoğurt yapmak, terazi kilolarının içini oymak*” gibi bi takım incelikler öğreticektim ama zaman kalmadı... Çok hızlı değişeceksiniz çokok.

– Abim... Sağolupdur... Bende pul yok, hediyem olsun... Sana bi şiir okuyam...

Bir anın içinde değişir halım
Sıkılır üreğim... Niye? Bilmirem.
Renkden renge düşür ahvâlim
Amma, niyesini diyebilmirem...
Katı zulmet düşür gönlüme bir an,
Birden ışık düşür, bilmirem niye?
Birden üreğimde kolkola yatan
Duygular döğüşür... bilmirem niye?
Siz deyin, siz deyin, birem, ya iki?
Yoksa duygum kadar yüzem, binem men?
Hardan geldiğimi bilirem mi ki,
Baş açabileydim özüm özümnden...

(Bahtiyar Vahabzade, 1980)

– Bi vakıtlar delikli 25 kuruşluklar vardı... Ben o zaman Devrekli bi dülgerin yanında çırağıym, orman işletmesi lojmanlarına doğrama yapıyoruz, yevmiyem üç kuruş...

– İstirham ederim Maruf Bey... Yine aynı nümeroyu yapıyorsunuz... Beni lafa tutup kuyrukta önüme geçmeye teşebbüs ediyorsunuz... Hicap duyuyorum efendim, ayıptır...

– Ne münasebet Babür Bey’cim, durduğum yerde duruyorum işte... Biraz bastonumu ileriye ittim o kadar, ayaklarım yerinde, bakınız... Hem, madem öne geçmekten bahis açıldı, şu beyaz pardesölü bey, niye gelir gelmez öne alındı da kimse ses etmedi? Biz bastonumuzu iki karış öne aldık diye vaveyla koparmasını bilen zihniyet, niçün sustu? O beyaz pardesölü bey süper emekli mi?

– Hayır... Hiper emekli... Hipertansiyonu var, pek rahatsız, fazla beklemesin diye onu öne aldık...

– Alâ... Tansiyona göre sıraya giriliyorsa, hepimiz ölçülelim... Benim küçüğü 12, büyüğü 23’e fırladı... Peh... İşe bak, banka önünde tansiyona endeksli kuyruk...

– Nihihihöhö..., Öhhö öhhö... Öhhö höhö... Öhs... Latife-

leriniz olmasa Şu kuyruk çekilmez Maruf Bey... Size takılayım dedim, hemen asabınız bozuldu... Reca edeim, buyrun  melin, birer pastil emelim...

– Burdan buyursaydınız Babür Bey’cim, benim pastil naneli...

– Değiştirmiyim Şimdi... Faika Hanım nerde, hani kuyruğumuz iin upuzun tesbih dizicekti, hep beraber “ya sabır” deyip ekicektik... Hesap ettim 17 metro bi tesbih yaptırsak bu kuyruğa tam geliyo... Sahi, nerde Faikanım...

– O erken gelmiş,  nlerde... Tansiyon aleti getirmiş... Tansiyon ölçüp çıkan rakkama göre tek mi çift mi oynuyorlar... Naapıcan, kuyrukta başka türlü vakit gemiyo...

– Hey gidi heey... Kim derdi ki koca Maarif Vek leti’nin en mahir müdiresi Faika Hanım emekli maaşı kuyruğunda eftten p ften oyunlarla ömür dolduracak... *Fakto finans, li-izing, teleişlem, bankomatik fan fin fons*... Şu elektronikliğine t k rd ğ m n bankalarında bi bize mi kuyruk var... Cinyor cart, cey cart... Bi kart filan verseler, millet makinaya sokup alsa tekaüt maaşını...

– Belki de makine edevatlarını bozarız diye korkuyolar-dır...

– Ne... Efendi, yıl 1973... Fabrikaya İngilizler elektronik fotoselli pres yollamışlar... O kadar mühendis işletemedi, ben aldım tıkr tıkr çalıştırdım... Umum müdürün gözleri doldu, bana altın saat verilmesi için bakanlığa yazı yazdı... Şimdi, bunların boktan telep s r makinalarına bi kart mı sokamıycaz... C nyor Cart, Cey Cart, fotorafly cart...

– Cart kaba k at... Hepsi hik ye onların... Çoluk ocuğun bile daha çok parası var... Emeklinin   kuruşuna etmiyolar... Mamafih bize de bi Kart Cart verseler... Hani artık kartlaştı, karta katıkt ya... Hıs hıs hısssss...

–  h ... h h h ... İhihi... H s... Hihi... İlahi... H s...  h ...  hh ...  hh ...

– Maruf Bey... Nooldu, Maruf Bey... Beni duyuyo musun? Yapma be... Koşun, fenalaştı...

* * *

– Bir an için şuurumu kaybettim Babür'cüm... Fekat, pek güzel bir yere gittim. Su gibi güzel genç kızlar... Bööle mas-mavi bir yer... Kızın birine “Memuranım ben, hani sizin emekliler içün bi hesabınız var ya, hani devlet parayı bankaya yatırıyor da biz kartla kuyruksuz peyderpey çekiyoruz” filan diyordum... Kız, “ne hesabı, ne kartı, siz burayı neresi sanıyosunuz?” dedi... Ben “Çömlek Kredi Bankası değil mi?” dedim... Tok bir ses... “Hayır, meraklanma” dedi... O zaman anladım ki öbür taraftayım... Bi form doldurdum, “işlem tamam mı” diye sordum... “Daha değil... Biz vaden dolunca seni çaaracağız” dediler... İşte bööle... Pastil alır mısın Babür?

– Vergi kaçıranlara ait “Utanmazlar Listesi” İzmir Sağlık Müdürlüğü’ne verildiği ileri sürülen “AIDS’li M. E. ile İlişki-de Bulunanlar Listesi” Emlak Bankası yolsuzluğuna adı karışanların “Oha!” başlıklı listesi... Daha bir yığın liste ele geçirdik, bunları ne zaman gastemizde basıcaz Şeref Abi?

– Sen bu listelerin adlarını bi liste halinde bana ver Bahri..

– Verdim ya Şeref Abi... Ufak yolsuzluk yapanları da yedek listeye soktuk hani...

– Olmaz ki, eksikler var... Örneğin AIDS’li şahsın verdiği ileri sürülen liste... Bu listedeki her bir insanın ilişki kurduğu diğer insanların listesi, sonra diğer insanların ilişki kurduğu öbür insanlar... Öbürlerinin temasta bulunduğu daha başkalarının listeleri... Daha...

– Öhō... Bu liste neyse de... Mesela yolsuzluk listelerinden *Utanmazlar*, *Reziller*, *Yuh*, *Deveyi Hamuduyla Götürenler*, *Çüş*, *Oha* başlıklı olanlar hemen yayına hazır...

– Yolsuzluk ilavesi vermek lazım... O kadar kâğıdı nereden bulucaz?.. Yerimiz ve yenimiz dar Bahri... “Götürmüş herkes, o da kim sen kimsin, kim bunlar” şeklinde bir lis-

te, tefrika halinde 2017 yılının temmuz ayına kadar sürüyö... Ben hesaplardım... Hem ben de *Mafyanın Temizliyeceği Adamlar* listesinin başında geliyorum... Niye kendimi har-cayıp *Faili Meçhul Cinayetler* listesinde, Çetin Emeç'in al-tında yer alıyım?

– Yıktın beni Şerif Abi... Kendime örnek aldığım namuslu ve cesur insanlar listesinde birinci sırada geliyordun, senden bunu beklemezdim...

– Peki lan Bahri... Bunca vurgun, yolsuzluk ve üçkâğıt lis-tesinden geriye kalan bikaç insan var... Azcık, bir şey, biz “*Geriye Kalanların Tam Listesi*”ni yayınlayalım... Büyük bi gastecilik olayı olur...

* * *

– “*Geriye Kalanların Tam Listesi*” işine başladım Şeref Abi... Yalnız biraz yavaş gidiyo... Kuddusi Kepenek adın-da bir adam listede adının yer aldığını duyunca “*Bana ke-riz mi demek istiyosun*” diye homurdanıp şu listedeki mane-vi değerlerime sövdü... Sırasıyla, gelmiş, geçmiş, dingil, soy, sop..... O da kızınca geriye çok az kimse kalıyo... Bunların da beş on tanesi ölmüş zaten... Ben bile kendi adımı ekleye-medim, bizim gastenin bulmaca ekinden dayıma buharlı ütü çıkarttırmıştım... Ufak da olsa yolsuzluk sayılır.

– Yazabilirsin aslında... Gazetenin verdiği buharlı ütüler bozuktu zaten... Hem artık bööle şeyleri takma kafana... Ga-zete, içinde bulunduğumuz basın krizi nedeniyle işten çıka-rılacak personelin listesini muhasebeye göndermiş... Liste-nin en başında senle ben varız. Git aşşa da son maaşını al... Ha unutmadan, ütü parasını da kesmişler senden...

Kafayı listelere takmış gazetecimiz *Bahri Sumak* (33) bir hafta sonra Ümraniye’de bıçaklanmış olarak bulundu ve fa-
ili meçhul cinayetler listesinde yerini aldı...

Polis, yaptığı çok yönlü araştırmalar sonrası şüpheliler lis-
tesini basına açıkladı... Buna göre Bahri Sumak (33) adlı şa-
hıs bıçaklanmak suretiyle aşağıda listesi bulunan şüpheliler
tarafından öldürülmüş olabilir...

* Ümraniye Çekmeköy Arazi Mafyası, Reziller, Utanmaz-
lar, Yuh, Deveyi Hamuduyla Götürenler, Bal Tutup Parma-
ğını Yalayanlar gibi listelerdeki herhangi birisi tarafından...

* Keriz yerine konduğu gerekçesiyle “Geriye Kalanlar Lis-
tesi”ndeki Kuddusi Kepenek tarafından...

* Bozuk ütüyü kakalattığı gerekçesiyle dayısı tarafından...

– Duylarıyla beraber üç armut ampul, direkt çaycıya bağlı diyafon ve yarım kavanoz çay markası...

– İyi, aferin Pertev... Elin bankeri milyonlarımızı götürdü, alacaklılar bürosunu yağmalarken, yarım kavanoz çay markası kapmış, ona seviniyo salak... O yarım kavanoz markayla herifin bürosunun önünde üç gün beleşe çay içersin artık...

– Ööle deme Fatoş... Ne kurtarsak kârdır... Ayrıca dört tane sinek kovma tableti, bi tane içi doldurulmuş sincap biblosu vee en önemlisi bir adet yavru kedi... İnınınunun... İşte...

– Lahavle... İyi, çok güzel... Herifin kedisine bakalım bi de... Banker'in kedisini kaptık ya... Oh kurtulduk sayılır... Delirtme beni Pertev, insanı kedi katili etme.. Kediye de al sittir git bu evden... Aptal!

– Fatoş, biraz akıllı ve ileri görüşlü bir insan olsan böyle konuşmazdın... Hatırlasana ben Tekirdağ'dayken Çomar adında bi kedimiz vardı... Tüyü allerji yapıyo diye tuttuk kediyi evden attık, yine geldi, sonra yine attık bi daha geldi... Ardından ben garajlara gidip kediyi Çorlu otobüsünün mu-

avinine verdim... Muavin Çomar'ı Çorlu'ya götürdü... İki ay sonra kedi kalktı taa Çorlu'dan geri geldi... Yıldızlara bakıp yolunu bulmuş hayvan... Kedi kısmısı bööledir, nereye giderse gitsin sahibini bulur... Bu da Banker'in kedisi olduğuna göre gidip Banker'i bulur... Av kedisi gibi iz sürücek... Hadi bakiim, tut oğlum, tut, tut... Bırak, bırak... Kızım Fatoş salaklaşma bırak saçımı, bak çarpıcam şimdi... Asılma kedinin kuyruğuna yaa...

* * *

– Hem zaten oncacık kedi nası geçicekti ki okyanusu... Banker tee Amerika'ya kaçtı... Hadi Pertev, üzölmeyi bırak... Kediyle olucak iş diildi bu... Kediye Sinop'taki dayımlara gönderdiğim iyi oldu... Zaten dayımın bi sürü kedisi var ona da bakar...

– O kedi var ya, okyanusu da geçerdi şerefsizim...

– Tabii... Banker Şahap tasarruflara % 150 faiz veriyodu, ona inandık ya... Kedinin okyanusu geçiceğine niye inanmıyalım ki... Son derece normal... Ayrıca *kazanlar da doğurur, büyür ve ölür*... Kurban olduğumun Nasreddin'i...

– Dalga geçme Fatoş! “400.000 lira taksitle lebiderya villa-mız olucak” diye kooperatife düdüklenen de biziz... O müteahhidin peşine sen takmıştın bizi... Dolandırıp dolandırıp yurtdışına kaçıyo pezevenkler... Bunlara bi sınır ötesi operasyon düzenliycen, taş taş üstünde koymican... Bak bakalım bi daha tüyebiliyorlar mı? Parayı çarpan Beverly Hills'e *Silikon Vadisi*'ne tüyüyo... O vadideki kampta hepsi... Kampta el kadar çocukları “ekonominin prensesi, ekonominin prensi” diye eğitip tekrar ölkemize yolluyorlar... Biz de o yüzden belimizi doğrultamıyoruz...

– Amaan sen de... Boşver, bunu da unuttur gideriz... Eski-den *Paşmakçızadeler, Hamamizadeler* filan gibi önlü sölale-

ler vardı... Bizim çocuklarımız da *kooperatifzedeler*, *bankerzedeler* sülalesinin oğulları kızları olacak, kader gibi bi şey işte... Takvimlerin arkasında “*Kocakarı soğukları*, *Pastırma yazı*” gibi sıradan meteorolojik olayların yanında *banker faciası*, *tanker faciası*, *deprem faciası* yazıp duracak... (Miv...)

– Duydun mu Fatoş?.. Bi şey miyav dedi... Miyav diyen bi şeylere biz “kedi” adı veriyoruz... Bu o... Bu, Banker’in kedisi... Geri dönmüş, tee Sinop’tan yolu bulmuş... Söylemiştim, demiştin sana... Okyanusu da geçer bu kedi... Banker’i bulucam...

– Gel buraya deli Pertev... Kedi burdaydı zaten, Sinop’a filan göndermedim... Kedinin peşinden gidip kafayı üşütülen diye yalan söyledim... Geri dön Pertev, gitme o kedinin peşinden, yeter!.. Kedi kılığında bir iblis o gel buraya... Miyav deme lan, ayartma elin garibini, zaten Allah vurmuş...

– İhı... Al bu mübarek mikroçipi... Dolunayda gusul abdesti alıp, kapı eşiğinde, televizyonun potansiyometresine havayla lehimliycen... Kocan sana üç günde geri dönecek, televizyona aval aval bakmayı bırakıp erkeklik görevlerini yerine getirecek...

– Emin misin Şetaret Abla? Daha önce üç kere televizyonu bozdum, herif tamir ettirip yine geçti karşısına...

– Sus kız... Bu mikroçipin hikmetinden sual olunmaz... Televizyonu direkman bozmuyo bu... Kocan televizyonu domuz gibi görcek... Tüm kanallarla yıldızı bozulacak, muhabbeti biticek... Gözü senden başkasını görmiycek...

– Bu mercimek kadar şey mi yapcak bunları?.. Daha önce herife eşek dili yedirdim, badem kavurup, külüyle iç çamaşırlarını yıkadım, televizyonun kuaksiyel kablosuna keçi çiši sürdüm, hiçbi şey olmadı... Adam daha bi muhabbetle bakıyo televizyona...

– Evelallah bu mikroçip hepsini düzeltecek... Görürsün bak, senin herif boğa kesilecek, kumandası senin eline geçecek... Sony Efendi diye derin bi hoca var, o verdi bunu... Sen yeter ki doğru yere lehimle...

– Peki... Yıldız tornavidan var mı kız Şetaret Abla?

* * *

– Ühü nühün hühü... Kız ben ne kadersizim be Şetaret Abla...

– Yine ne oldu körolmayasıca karı. Yanlış yere mi lehimledin mikroçipi, bi ayağını mor kabloya öbür ikisini sarı kabloya paralel tutturacaktın.

– Yok be abla, şükür televizyondan kurtulduk ama herif telefona dadandı... Telsiz telefonumuz var, bütün gün elinde, helaya bile onla giriyo, hep o fuhuş servislerini dinleyip, benim yüzüme bile bakmadan, kulağında telefon, devrilip zıbarıyo... Ben de genç bi insanım be Şetaret Abla... Bitakım arzularım var... Canım istiyö bi yerde... Ama herifin ahizeyi tutmaktan bize dokandığı bile yok...

– Şimdi moda ayol... Ben bile “Barmen ile azgın dul” 900-900 671’i dinlemeden yamıyorum... Geçer, unuttur gider...

– Geçiceği filan yok Şetaret Abla... Sana ne diyorum, adamın gözünü 900-900 bürüdü artık... Hani telefonun hafızaları oluyo, tek tuşa basıp çabucacık arıyosun ya... İşte bizim telefonda eskiden karakol, hastane, annemin numarası filan hafızaya kayıtlıydı... Bu sapık hepsini sildi. 900’lü servisleri kodlamış... Teyp dinler gibi hepsine sırayla basıp inildeye inildeye dolaşıyo hayvan... Aman deyim Şetaret Abla o verdiğin mikroçiplerden iki tane daha oku da kurtar beni şu beladan...

– Mikroçip olmaz bu vakaya... KX-T 4200 iyi gelebilir... Panasonic...

– Anason içiyim, tamam, başka, abdest, dolunay filan lazım mı bu 4200 için... Yeter ki herif geri dönsün...

– Ya da IT-A 850 olabilir... KX-T 4200’de tek mini kaset var OGM kaydı hemen bozuluyo... IT-A 850’de çift kaset te-

lesekreter... Aslında ufak kasetlilerin hiçbirisi yaramaz, en iyisi, çift kasetli, büyük...

– Ay ne diyosun Şetaret Abla, durum bu kadar vahim mi?

– Kızım sen sabah namazından sonra kalkıp doğru Doğubank'a gidicen... Şu yazdığım telesekreter markalarından birini alıcan... Kasedini şöyle kocanı baştan çıkara çıkara bi doldur... Sonra getir, bizim evdeki telefona bağlayalım... Kendi evine gidince dee telefonunuzun bütütün hafızalarına bizim numarayı kodla... Herif hangi numaraya basarsa senin doldurduğun işveli kaset çıksın... Görürsün, sesini duyar duymaz seni devirip, eski günlere dönecek... Şetaret ablam dediymiş dersin... Sen şimdi bu koşu T 4200 veya IT-A 850 kap gel... Ferahlatır mübarekler...

– Yaz bakalım Kayhan... Ona öyle demezler, peynir ekmek yemezler...

– Daha diplomatik bi dilde şetsek diyorum beyefendici-im. Mesela; *“Beyefendi olaydan duyduğu rahatsızlığı dile getirerek; Ona öyle denmesinin fevkalade yanlış olduğunu, peynir eklemek yenmesini ise doğru bulmadığını belirtirken...”*

– Geçme Namık Kemal Köprüsü’nden ürkütürsün vakvakları, bi yere çam diktim, eben orayı biliyo, git topla kozalakları...

– Kendileri devamla; *“Memleketin yüce menfaatleri bakımından üçüncü köprünün bir an evvel Namık Kemal adıyla hizmete açılarak, ağaçlandırma çalışmalarına hız verilmesini, bu meyanda vakvakların, parantez içinde pekin ördeği, ürkütülmeden kozalakların toplanıp ihraç edilerek hazineye yeni girdiler sağlanmasını tavsiye etti”*.

– Dağdan kestim kereste, kuş besledim kafeste... Bir keltoş çıktı karşıma, öpüverdim son nefeste...

– Beyefendi, konuyla ilgili görüşlerinin bilhassa bugünlerde maksatlı olarak kamuoyuna yanlış aksettirildiğinden ba-

hisle; “Memleketimizin ormanları kereste uğruna heba edilmekte, kuş cenneti yanlış politikalarla kuş cehennemine çevrilmiştir... Hal böyleyken günün birinde insanın karşısına birisi çıkarsa öpülürmesi kaçınılmazdır.”

– Çok konuştun ettin başıma telaş, bir takarsam, az gelir Çemberlitaş...

– Öhō... Bu kadarı da fazla olmuyo mu Yakut Bey... Çemberlitaş filan...

– O da olmazsa keman yayı, tren rayı, hatta Almanya'yı...

– Sayın Beyefendi, kendi müdürlükleri döneminde yüzlerce kilometrelik tren rayı ve otoyol yapıldığına dikkat çekerek; “Neticede bu hızla yapılan genç bir ülkenin Almanya'yı rahatsız etmesi tabiidir... Bu nevi hasetliklere pabuç bırakmak son derece yanlış olur, onu da ifade edeyim” dedi.

– Olmadı ki... Açıklamamı yanlış ifade ediyosun Kayhan... Hani, nerde keman yayı... Ondan hiç söz etmedin...

– Beyefendiciim, hır çıkmasın diye birazcık mevzuyu yumuşatıyoruz... Keman yayı da olmayıversin, anlayan anlar... Çok istiyosanız “Keman yayı girişinin önlenmesi için gümrük duvarlarının yükseltilmesini” önerebiliriz... Gayet güzel anlaşılır derdimiz. Hem bana kalırsa bu denli düzeysizlik iyi değil... Kamuoyu önünde yıpranıyoruz... Bu işi daha kurnazca yapmamız gerekmez mi?

– Çok doğru söyledin Kayhan... Kayhan... Kay...

– Hayrola beyefendiciim, niye ismimi tekrar ediyorsunuz?..

– Ne kadar hoş bi ismin varmış senin ööle, daha önce hiç dikkat etmemiştim Kayhan.

– Çok âlicenapsınız Beyefendi... İltifat buyuruyorsunuz...

– Seni görevinden alıyorum Kayhan... Artık muavinim dilsin...

– Ama niye Beyefendiciim ben naaptım şimdi... Bir hatam olduysa affediniz, neden beni işimden ekmeğimden ediyorsunuz...

– Merak etme Kaya, sana hemen bir iş bulucuz... Borusan'da göreve başlıycaksın...

– İnanınız anlayabilmiş değilim... Neden, Beyefendi? Niçin ben Borusan'da işe başlıycam?

– İşe başlıycaksın, sonra sırayla benim verdiğim listede adı bulunan şahıslara selam söyleyeceksin... Sonra; "*Sana Kaya'nın selamı var Borusan'a girmiş*" olucak... Gerekli selamlar yerlerine ulaşsın, bir süre sonra seni tekrar yanıma aldırıcı-
m Kayhan... Hadi şimdi git çekmecelerini topla...

– Bi tarafında gurt mu gaynıyo Fikri? İki dakika durduğun yerde dur gurban olduğum... Hamamböcekleri depremden önce antenlerini gıpraştırır, iti, gurdu ulur, akrebi, çıyanı gıvrandır, cümle mahlugat deprem olmadan evvel huzursuzlanır... Ne hikmetse, sen her depremden sonra huzursuzlanıyorsun... Mütahid gısmının hastalığı da bu işte...

– Dırlanma gadın... Zaten moralim bozug... Vaktında Erzincan'da ihale gapıp, iki bina da ben dikdiydim, bütün ihaleli devlet binaları çökmüş, benimkiler de gitmiştir şimdi... Oy nediim, nediim, nerelere gidiim?..

– Aman Fikri işinmi yog, otur oturduğun yirde... Bi halt olmaz... İki gün sonra her şey küllenir gider... Bu millet unutkanlığıyla meşhurdur... Neler unutulmuyo ki? On iki yaşında beni inşaatının ara yerine goyup zorlan tecavüz ettiğinde abimgiller de seni vuracaydı? N'ooldu, unuttular... Şimdi vurmaktan filan geçtiler, ikisi de senin inşaatlarında sıvacılık ediyollar... “İnişde, inişde” diyin götünde dolanıyolar... Dünya hali bu... Ben bile alışdım.

– Ah Saniye ah, keşki o vakit vuraydı abingil beni... Da-

ha fazla inşaat yabıb can yakmazıdım... Gavanoz dipli dünya, ulen, agh!

– Aqlaşma Fikri, sahtakârlığın alemi yog! Malzemededen çarlarkene düşünseydin... Esasen, sen de eksik malzemeyle yaradılmışsın, tövbeler tövbesi... Vicdanın yirinde yog!

– Eyle gonusma Saniye... İnsanın damarına basma... Ben çocukkene iyi biri yidim... Orta ikide ruhuma habis bi müteahhid ruhu girdi, vücüdümü eline geçirdi... Elimde olmadan inşaat yabmaya, ihale gomisyonlarına, belediyelere rüşvet virmeye garşı dayanılmaz arzular hissetmeye başladım... İş anama açdım, “ana gız, içime müteahhidlik girdi” dedim... İçimdeki habis müteahhidi govmaq için o cinci senin, bu cinci benim yıllarca dolaşdık... Hiç biri ruhumu gurtartamadı... En son bi belediye zabıtasına gittik, önce o içimdeki müteahhidi gorguttu, ama sonra o da rüşvet yidi vazgeçti... Hatta içimdeki müteahhidi teşvik etti... “Yi aslanım yi” dedi...

– Hadi bizim millet unudur gider, bi şey değıl de, bu sefer elin gâvurlarının da bedduasını aldık... İsviçre’den, Fransa’dan, İngiltere’den, Yunanistan’dan ekipler geldi... Beş dilde beddua okuyup, haram, zıkkım ediyorlar...

– Fena mı, tee İsviçre’den ah alıyoruz... Goş gonu gomşuya haber ver “bizim bey ithal malı beddua aldı” diyin havanı bas... Senin bu şatafat meragin yüzünden müteahhidlik ediyom biraz da... Yalan mı? Geçen sefer eve sismograf (deprem ölçen aygıt) aldığım da Sanayici Şahaplar’a telefon açıp “Bizim bey Doğubank’tan Bosch marga sismograf aldı, pek moderin, oturma odasının bi kısmını rasathane olarak tan dekoru eddirdik...” demedin mi? Hırslı garı...

– Hadi ordan, senin ruhun hırsız... Çoluğunu çocuğunu oturttuğun evi bile yaparken malzamasından çalmışsın... Yoksa o sismokrat mı ne o alata para virir miydin? Hep gorgudan... “Kendi yaptığım ev gafama çökecek” diye bi tarafın üçbuçuk şiddetinde atıp duruyo... Bi de benim üstüme atı-

yo manyag... Bana bag efendi, abimleri çağırıp eski defterleri açtırma bana... Abimler furmasa, bildiklerimi açıklayıp, felaketzedelere linç ettiririm alimallah...

– Bağırma Saniye’cim... Ben zati tevbekâr oldun, bunlar bana ders... Mal da yalaan, milk de yalaan... Milkin varsa devre milk... Edebiyete gadan senin değil ki, ölüncek başgasine devruluyo milkler... Tevbe, malzemesinden çalmadan bir camii inşaattı yapıp halgtan aldığımı halga virerek şöyle bi vicdanımı temizlerim, çekilirim köşeme.. Bi dakika, Saniye, telefon çaliyör, uzat bakalım şu Doğubank’tan aldığım panasonic marka telsiz tilifonu... “Alov, Neceti sen misin... Kimsin? Neceti sensin, eyidir... Ne.. İhala mı? Erzincan’da felaketzedelere deprem konutları yabacekler hee? Gaptırmayın oğlum ihalayı gimseye... Vakkas da atlar şimdi. “İhala bizim” de, gerekirse ayağından fur ipnayı, gorgut... Gomisyonu yemle, göz dağı vir... Ben ilk uçakla geliyörüm... Babaay... Saniye, paltomu getir...

– Neticede Ermeni çetecileri korkutmak lazımdır... Waşington disi'deki çete destekçisi lobilere bir nevi “höt” denince “*I am afraiid*”(korktum) diye bassın yaygarayı... Hakikaten Saddam hadisesinde de bu böyle olmuştur, bak onu da söyleyeyim... Sen bir nevi “tavşan boku” diplomasisi takib edip, etliye sütlüye karışmayayım dersen, adam da ense-ni tokatlar... Sen hükümete sen, salla bakalım “beş kardeşi” aç telefonu bağır şöyle; “hımm, ted!” de.

* * *

– Ekselansları Prezidan, dost ve müttefikimiz Türkiye'den Dışişleri Bakanlığı'mıza bir telefon geldi... Yalnız içeriğini pek anlayamadık, karşıdaki ses sadece “höt!” dedi...

– Höt?

– Yea... Höt! Hatta, “höyyt”.

– Şifreli bir mesaj olabilir mi?

– Kripto uzmanlarımız inceledi... High Otomatic Technology sözcüklerinin baş harfi olabilir diyorlar... Yani yüksek

teknolojili otomatik bir silahın varlığından söz ediliyor olabilirmiş. Daha sonra telefondaki ses “*Lagara lugara istemez*” diye devam etti...

– Haa evet onların *Lagara Denizi* diye bir içdenizleri olacak...

– Hayır ekselansları... O dediğiniz *Marmara Denizi*...

– Dışişleri Bakanlığı’mızın telefon numarasını değiştirin... Haytanın biri işletiyordur belki... Bi daha ararlarsa bana bağlayın, “*Çocuğum senin işin gücün yok mu... Bak hasta halime telefon çaldı kalktım... Birisi senle maytap geçse iyi mi olur yani?*” deyip, azarlıyayım...

* * *

– Ekselansları Prezidan, aynı kaynaktan bir telefon daha aldık... Bu kez telefondaki ses “*Söyleyin ordaki Ermenistan lobilerine bize lölö yapmasın bademler*” dedi.

– Hah tamam, anladım... Bunlar yanlış ülkenin dışişlerini çeviriyolar... Lölö, madam filan dediklerine göre Fransa’yla konuştuklarını sanıyorlar...

– Badem efendim, madam değil...

– Cık... Niye “lölö, badem” filan desinler ki. Şifre uzmanları bi şey çıkaramıyo mu?

– Askeri uzmanlar, “*Bademler çiçek açınca yani, bahar gelince Karabağ’a girilebilir*” şeklinde bir yorum yapmakla beraber... “*Lölö yapma işlemini*” henüz yorumlayamıyorlar... Pentagon “*Lölö*” üzerindeki çalışmalarını aralıksız sürdürüyor... Fakat mesaj bununla da bitmiyor zaten... Devamında adam bana “*hadi git bunu senatonuza söyle bi şeyimin kurma kolu*” dedi...

– Nası yani, neyinin kurma kolu?

– Valla ekselansları bi yerinden şüphelendik.. Fakat Pentagon’daki uzmanlar “O dediğin yerin kurma kolu olmaz ki”

şeklinde bir rapor verdiler... Uluslararası bir belirsizlik söz konusu, belki de dünya barışı tehlikede... Ne demek istiyorlar acaba...

* * *

Ekselansları Prezidan, özür dilerim uykunuzu böldüm efendim... Fakat durum iyice karıştı... Yerel saatle 04.30 civarında bir telefon daha aldık... Telefondaki ses “Hay sizin İnsan Hakları Savunuculuğunuzu yiyeyim. Azeriler’e gelince gıkınız çıkmıyo... Yalanınıza tepiyim... Alem göt olmuş, ulayn” diye bağırdı...

– Buldum, göz dediği *Guvernör Organizeyşın Total* sözcüklerinin baş harfleri... Yani “guvernör” yönetici, “total” tüm demek... Demek ki tüm yöneticilerin toplandığı bir zirve isteniyor... Derhal Birleşmiş Milletler toplantıya çağrıl-sın, şu Karabağ işini barışçı yollardan çözelim... Yoksa durum kötü... Ellerinde *höt ve kurma kolu* var... Korkutucu bişiler bunlar...

Hamsinin Boyu

– Ola Niyazi hüçümet hamsinun poyunu açıkladi mi? En son kaç santimetro avlamayi serbes kodilar?

– Valla bilmeyruk Dede... Bugün ajansta bi şey demadilar... Yaş çay yaprağı, çulluk avi hepsini dedilar, hamsinin ebadlarına karışmaylar... Tokuz santimetro olanini avlayruk...

– Ola yavriyken avlaysuuz mubarağı... On bir santimdan önce yumurtlamayi o hayvan... Zürriyetini kurutaysiniz... Seneye babayi mi dutacaksunuz? Cûnahtır ola, eçmeğinizla oynayisiniz... Yazikdu, puç ettiniz hayvani...

– Entel mi oldun dede? Radikal çevrecu mi takılaysun... Sağa ne mubarek hayvanin boyundan, eninden?..

– Piyıǵna siçtuğum, entel babandu, doğru konuş daa!..

– E yani dedecuğum, e pardon yani, e bi dakika yani... Biz bu mübarek hayvanı avlamayıp, nedeceğüz?.. Boyu uzasın deye basket mi oynatacağüz hayvana? Avlananup, satacağük... Evde uşaklar, karılar eçmek bekleyi, bi kısmı da otomobillendirilmek isteyi.

– Ola parayi eve kosanız neyse... Romenler'e Ruslar'a da-

dandiniz... Parmak kadar hamsinin de kanına ondan cireysunuz... Töve estağfurullah... Otomobiline tûçüreyim.

– Dede, büyüğumsun, bi şey demeyrum... Bi santim için konuştuğun lafa bak...

– Bi santim, içi santim, üç santim derçen tekneyi takayı tayfayı satıp mendille ava çıkacağsunuz... İki uşak, böyle, denizden karaya doğru mendili sürükleyip şakkadanak bi kalduracaksınız, mendilin üstünde kalmış, pirinç kadar, zıplayan balıkları gazoz şişesine doldurup halde satacaksınız... Dedem dediydi dersin... Bu işin sonu oraya cideyi...

– Dede cahil konuşaysun... Karadeniz'e kiyisi olan bütün devletler hamsiyi ufakkene tutayı. Bulgar'ı, Romen'i, Rus'u... Bi tek çevreci biz miyuk?

– Eyi ya işte... Romen, Rus tuttu da nooldi? Hayvanın ahnı aldılar, karıları kızları kötü yola düştü... Ordaki hamsiler santim santim ufaldi, ha buraya dadandi kaltaklar...

– Artık hamsinin santiminden mi celdiler yoksa başka bi şeyin santimetrosunun methini mi duydular orasını bilemeyruk, dedecuğum... Hahaha.

– Gülme ola Niyazi gülme... Çocuğuna diyeceğsun “*Ha böyle hamsi deye bi paluk var idi... Reçelini yaparidik, pilavini ederidik, kolonyasını bile döküneyduk, çok seveyduk...*” Uşağın da sana demez mi ki “*Babacuğum bu mubarek paluğu çok seveydunuz, öyleyse neettunuz?*” Ne cevap vereceğsun uşağa..? “*Çok seveyduk, ufaltip ufaltip kaybettuk*”... Dedem dedi di dersin...

* * *

– Reis... Niyazi Reis... Bak sislerin arasından yine o nur yüzlü dede gözükeyi “*Eko sistemi tehdit edeyruk uşaklaa*” diye haykırayı... Uğursuzluktur geri dönelim... Bu o... Bu o... Çevreci Evliya Süreyya Dede... Başımıza bi iş gelicek... Ge-

en hafta batan takanın tayfalarına da görünmüş; “Biyolojik dengenin iine s aysunuz” demiş... Bir Rus gemisi de batmadan önce S.O.S. sinyali verip bu evreci Evliya Süreyya Dede’den bahsetmiş... Hal mafyasından beş adama aynı anda görünüp “*İki dünyada da yeriniz yok ola pular,*” deyip denize uurmu  ... Su  r nleri Enstitüsü’nün, evre Bakanlığı’nın, Denizcilik Bakanlığı’nın koridorlarında memurlara görünüp “*Ge bakayım buraya,*” diye çağırdıktan sonra koca palamutlarla suratlarına vuruyormuş... Dönelim Reis... Süreyya Dede’nin hışmına uğramayalım...

- Babaa... Babaaa, Nellidere'yi il yap babaa... İl... İl... İl...
- Netçede yabarız... Elinis boş, boynunuz bükük göndermeyis, binaenaleyh Nallidere vilayet olıcıktır...
- Babaaa... Babaaa! Berberler Federasyonu'nuuu...
- Oooo... Berberler Federasyonu'ndan gardeşlerimis de burda... Milletçe birlik ve berberliğe muhtaç olduğumuz şu günlerde, berberlerin çilesini yüreğimde hissetmek lazım... Netçede hadise böyledir...
- Babaaa, babaaa... Göremiyorum, lensim, lensimi düşürdüm... Ben demin huzurunuzda arkadaşlarımla birlikte zeybek oynarken, zıplayıp lensimi düşürdüm babaaa...
- Arkıdışın lensi düşmüş... Kimse gıyırdamasın üzerine basmayalım... Nallidereliler, dikkat olun... Lens hadisesi hallolacaktır... Telaşa mahal yok...
- Babaa ara ütücüler de gör...
- Ara ütü meselesi... Çilekeş ara ütücüm...
- Pantolonda çalışan acemi kızlar babaa...
- Nea?
- Pantolon işinde çalışan bir grup vasıfsız işçi kız olarak

sizi ziyarete geldik babaa... Size pantolon getirdik, kendi el-
ceğimizle diktik babaa...

– Elinize sağlık... K r gencin lensi bulundu mu acaba...
Sağlık Bakanı'nı çağırın, o arasın...

– Beyefendi müsade buyurursa, Nallıdere İlkokulu  ğ-
rencilerinden 147 Sabri Kukumav kendilerine fl tle “*Yep-
yeni bir topacım var, ucu süslü kırbacım var*” adlı parçayı  al-
mak istiyor...

– İstidatlı genç Sabri Kukumav'ı al kayla dinlemek la-
zım... Netçede memleket kabiliyet sahibi yeni neslin omuz-
larında y kselmeyecik midi? Bu suali herkesin kendisine
sorması fevkalade elzemdir. Lakin, bulunduğu yerde çalsın,
zeybek arkıdışın lensine basmasın...

– Babaa... İzin ver sana Nallıdere'mizin mahalli giysisi sa-
ten poturla nakışlı yelek ve puanlı kasketi giydirelim...

– Pantolonda  alışan acemi kızların hediye ettikleri panto-
lonu da giy babaa...

– Yabmiyin geymem... Geçen gün de bir grup şizofren zi-
yaretime geldi... Eksik olmasınlar ruh hastaları adına gel-
mişler... İsrar ettiler “Napolyon elbisesi gey” deye... Netçede
geymedim... Ben gapımı çalan vatandaşı eli boş  evirmem...
Bu hükümet sizin... Biz burda çare i in varız... H k met-
ler çare müesseseleridir... Binaenaleyh her derdin bi çare-
si vaadır... Nitekim gelen şizofren heyyeti de eli boş dönme-
di, onların da boynunu bükük göndermedik... Sağlık Baka-
nı'mız iki kutu diazem dağıttı... Bi kısmına da gömlek geydi-
rildi, emirlerine ambulans tahsis edildi...

– (  rt)... Lensime bastılar baba yaa... Ş nlara bi şi s y-
lesene...

– Ted! Basmayın bakiim çocuğun lensine... Mağdur olma-
sın zeybek...

* * *

– Anlat bakalım Suphi... Bugün Başbakanlık Konutu'nda neler oldu?

– Neler olmadı ki Beyefendicim? Anlaştığımız gibi heyet üzerine heyet yağdı... İl olmak isteyenler, lensi düşen, doğuştan altı parmaklı olan, Berberber Federasyonu, galeta imalatçıları, folklor ekipleri, belediye bandoları... Süleyman Bey'e nefes aldırtmadılar...

– Oh... Bak gerçekten bu güzel olmuş oluyor, onu da söyleyeyim... Yarın da Kanaryasevenler, kat malikleri, üçlü priz imalatçıları, Sultanhamam Pazenci esnafı v.b... Kimi bulursan Süleyman Bey'e gönder... Sen bak bakalım hesap sormak neymiş... 500 gün gelenle gidenle uğraş, sonra sorarlar adama hesabı... Bir nevi oyalama olmuş oluyor hakkaten... Prezidan Buş'un da gözünden düşer o vakit, bak onu da açık seçik ifade etmiş olayım...

– Gecikicekmiş diyolar, biz bugün öpemeyiz Sayın Demirel’in elini... Buralara kadar gelmişken bi Devlet Bakanı filan öpsek bari... İlçeden dört otobüs toplanıp geldik, boş dönmek olmaz şimdi...

– Biz de iki otobüs geldik... Dün bir buçuk otobüs öptü, yarım otobüs bugüne kaldı, onu bekliyoruz... Aslında ben de öptüm galiba... Kalabalıkta bi el öptüm ama kiminkiydi tam anlayamadım... Bizim hanım “Sen korumasının ensesini öpebildin, el filan diildi o” diyo...

– Öyle deme... O koruma görevlileri de şıfalı... Bi tanesi telsizinin anteniyle kambur bi nineye dokunmuş, nine revü kızları gibi sek sek sekerek iyileşmiş, kamburu filan kalmamış diyolar... Makam otosuna dilek mendili bağlamak, parti genel merkezinin önünde mum yakmak da iyi geliyomuş... Bizim bi akraba Adalet Bakanı’nın makam otosuna kayıp oğlunun süeterinden bi parça bağlayıp oğlunun bulunması için dilek tutmuş... Daha iki gün geçmeden oğlunun bi kısmını bulmuşlar... Ama öpmenin yeri ayrı tabi... Ben Sayın Demirel’in elini önceden de çok öptüm, ayrıca çeyrek şapkası var... Çekiştirirken o kadarını kapabildim...

– Bizim bi tanıdıkta rahmetli İnönü'nün işitme cihazı var... Ben öptüm o cihazı... Eğer müsaitseniz, bi gün üç otobüs toplanıp size gelelim, o çeyrek şapkayı da öpelim... Siz de cihazı öpersiniz hem...

– Neden olmasın?... Bak bişi söyliycem ama aramızda kalsın... Bi planım var... İsterseniz siz de bu işe katılabilirsiniz... Yaklaş, kulağına söyliycem... Ben ve devlet büyüklerini öpme işine gönül vermiş bikaç vatansever arkadaşım Sağlık Bakanı Yıldırım Aktuna'yı öpücez...

– İmkansız... Bu işten vazgeçin... Çok iyi korunuyo öpemezsiniz...

– Adım adım izledik... Hergün saat 08.35'te makam aracına biniyo, 08.57 civarında Bakanlığın önünde aracından iniyoo... Akşam saat 20.00 civarında evine geri dönüyo... Dönüş yolu üzerinde 20.05 ile 20.08 arası kavşakta trafik sıkışyoo... İşte tam o esnada sıkışıklıktan yararlanarak, birimiz aracın arkasından, diğërimiz ön kapıdan yaklaşıp, Sayın Aktuna'yı çapraz markaja alarak yanağından şappadanak öpüp kaçıcız...

– Tanrı yardımcınız olsun dostum...

– Görürsün, yapıcız... Ben bu işe kafamı koydum... En zor öpülen insan olarak Yıldırım Aktuna'yı öpmezsem bana da Nadir Cimbakuka demesinler... Soyadıma dikkat isterim... Cimbakuka... Cimbakuka ailesi asırlar boyunca tüm siyasi liderlerin elini öpmeyi, şapkasını çalmayı, hatta kelini öpmeyi başarmıştır... Büyükanнем Bedia Cimbakuka'nın Demirel'i kelinden öperken çekilmiş bir fotoğrafı aile arşivlerimizde mevcuttur...

– Bravo...

– Büyük dedem, Müteveffa Amerika Başkanı Kenedi'nin cesedine sarılıp ağlamıştır... Öpmenin de ötesinde yani...

– Oh... Sayın Nadir Cimbakuka... Müsade edin lütfen... (Şlap...)

– Nooluyo be adam, sapık mısın... Yalama elimi...

– Lütfen Sayın Cimbakuka... (şlap)...

– pmesene hemşerim... Ben böyle şeylerden hoşlanmam... Isırma lan yanağımı...

– Fekat Sayın Cimbakuka... Madem ki bu kadar el etek pen, siyasilerle ili dışlı bir aileden geliyorsunuz, kısa süre de, sizi devletin li kademelerinde makam sahibi olarak görmemiz mukadder... Kesin bakan filan olursunuz siz... Bu durumda müsade buyrun öpeyim... (şlap...) (şok)... (Bicccciuu)... Oh!

– Deli mi ne? ıkıl... Kaılsana be adam... ptn işte, git işine... Hrzt!

– Bir dakika, iki otobüs dolusu hemşerim daha var... Onlar da pmeli... Verin o mübarek elinizi... Sıraya girin, beyefendiye rahatsız etmeyin... Yere yatırmayın, yavaş... Tamam herkes pcek... Sen ptn, bi kere yeter... Yavaş dedim...

– Yuh...

– Çüş...

– Pes...

– O-ooha!

– Bravo yani...

– Anlamadım Kinyas... Üst düzeyde bir memurumuz İsviçre Bankası'na *Neron* şifre adıyla tam 100 milyon dolarlık gizli hesap açtırmış, millet infial içinde, sen herife “bravo” diyosun... Tarihin en büyük rüşvetini yemiş kimliği bilinmeyen bi alçakla karşı karşıyayız... Bu *Neron* pezemengini ortaya çıkarmak boynumuzun borcu olsun... Senin kulağın deliktir Kinyas, kim bu *Neron*?

– Nerdon biliyim abi? Yani nerden bilebilirim... Deveyi hamuduyla götürmüş adam... Ver elini öpiim Şadan Abi... Sana da bu yakıştırdı... Bırak ağzımı aramay!... Kimseye söylemem... Büyüksün Şadan Abi...

– Saçmalama Kinyas... *Neron* ben diilim... Ayrıca bu numaranı yuttuğumu da sanma... Geçen ay Almanya'ya diye yola çıkıp İsviçre'ye gittiğini biliyorum... Seni her zaman

takdir etmişimdir Kinyas... Aferin... Kimden tokatladın lan o 100 milyon doları... Zift ihalesinden mi yedin...

– Aaa ama Şadan Abi, teessüf ederim... Biliyosun, benim İsviçre Bankası'ndaki hesap şifremi adı; *Sakal...* Ayrıca bir de *Batsın Bu Dünya* rûmuzuyla açtırdığım ufak bi hesap var... Vallahi *Neron* benimki değil...

– Şuaip adisi olmasın... Bizi uyutup kendi götürmüştür... En son iki ihaleye o bakmıştı...

– Sanmıyorum... Şuaip'in gizli hesaplarının rûmuz adı *Baharı Bekleyen Kumrular Gibi...* Vakur Abi yaptı desek onun İsviçre'deki kod adı da *Alf...* Şuaip'le Vakur'un ortak bi hesapları var, onun rumuz adı ise *Ninja Kaplumbağalar...*

– Nermin karısını hesaba katmamakla hata ediyoruz... Onun elinden de bir sürü iş geçiyo... Suyun başında sayılır... Hem isminin ilk hecesi de *Ner.* Ayrıca, yılbaşında bir İsviçre Bankası kendisine eşantiyon olarak iki adet duvar takvimiy-le bir ajanda yollamıştı.

– Cık... Zannetmiyorum... O ufak işler çeviriyo... 500 bin liraya evrak takibi filan... Çapı yetmez o karının...

– Hiç belli olmaz... Milleti gözü dönmüş aslanım... Geçen gün belediyeye bir ruhsat işim düştü de iki kamyon para döktüm, üç Romen kız ayarladım, anca... Ama tabii *Neron*'un çok üst düzeyde biri olması daha akla yakın... Herkes onun peşinde, paniklemiştir şimdi nasıl olsa yakayı ele verir...

– Bayrampaşa'da bir manav, komşusunun *Neron* olduğunu iddia etmiş... İşin garibi, adı geçen komşu, karakolda *Neron* olduğunu itiraf etmiş...

– Kim bilir nedir o?.. Başka bi *Neron*'dur... Herkes birbirinden şüpheleniyo zaten... Geçen gün bizim dairenin koridorunda "*Benden habersiz burda iş bitirip Neron'luk edenin taa ebesini...*" şeklinde şööle ortaya doğru bi sövdüm... Kimse ses etmedi... "*Kim aldıysa delikanlı gibi ortaya çıksın, bi-*

şı demiycem, alnından öpücüm, ben odamdayım” diye bi daha bağırdım, gelen giden olmadı... Biraz daha bekliyorum, borç mafyasından Matkap Cemil ve adamlarına yüzde 10 verip o Neron alçağını ortaya çıkarıcam...

– Ne gerek var abi... Denizin suyu içmekle biter mi? Denk düşer, bi Neron’luk da sen yaparsın evelallah... Takma kafana...

* * *

– Kinyaas aç kapıyı, kafanı kırarım... Duydum, odandan lir sesi geliyordu... Daire’nin camından Ankara’ya bakıp lir çalışosun di mi pezemenk. Neron da Roma’yı yakıp alevler içindeki şehri senin gibi lir çalarak seyretmişti... Neron’un sen olduğunu anlamalıydın adi herif... Aç kapıyı, lir çalışosun duyuyorum. Derhal paranın yarısını benim İsviçre’deki *Andrea Dorya* adlı hesabıma transfer et, parçalarım Ali-mallah...

– Muhterem yönetim kurulu üyeleri... Malûmu âlinizdir, bâzı birtakım ar damarı çatlamış, hâyasız kimseler “yolsuzluk” iftiralariyle şahsımızı kamuoyu önünde yıpratmayı hedeflemişlerdir... *Töbank yolsuzluğunda “kayıp parayı fareler yedi”* şeklinde fevkâlâde mantıklı açıklamamızı nazar-ı dikkate almayıp, “Siz deve edip, İsviçre Bankalarına yatırdınız” diye bizi karalayan zihniyet, şimdi isee *Emlakbank kredilerini hacı ettiğimiz* şaiyasını yayıyor... Külliye yalan! Zannediyorum, mevzuusu geçen kredileri de adı geçen mel’un fare yedi... Hadise bu merkezdeyken, “Devletin parası cebellezi ediliyor, niçün önlem almıyorsunuz?” diyen maksatlı zihniyetlere karşılık kuruluşumuz, paraları yiyen fareyi enseletmek maksadıyla bir kedi tutmuş vaziyettedir...

– Baravo... Müfettişlik sınavı açıp kedi alalım. Tutsun fareyi adalete teslim etsin...

– Kedi burda işte... İmtihana lüzum yok... Geh pisi pisi... İsmi Minnoş...

– Olur mu efendim?.. Bööle mühim bi kedinin ismi “Minnoş” olur mu? Gayri ciddi... Devlet Bankası’ndaki fareyi ya-

kalamakla vazifelendirilmiş bir kedinin daha ciddi bi ismi olmalı... Vatan ve millet adına, tüyü bitmemiş yetimin aşkına tutucak o fareyi...

– İyi... İsmi “Dumlupınar” veyahut “Sakarya” koyalım...

– Dumlupınar olmaz... Ne o ööle denizaltı ismi gibi... Emekli dul ve yetiminin kısaltılmışı olan *Emdulyet* nasıl? Ya da *Dulminatör* olsun... Dul ve yetim hakları için yetiştirilmiş Terminatör gibi...

– İyi... *Dulminatör* fena diil... Dulminatör, oynama gravatımla bakiim... Pist... Derhal buna sepet şeklinde bi lojman tahsis edilsin, bir tane de sekreter verin, arada bir yumakla filan oynatır kediyi...

* * *

– Eee, Şahap... Naapıyo bizim Dulminatör, fareyi bulmuş mu?

– İz üstünde Beyefendicim... Yalnız biraz huysuzluk ediyoy... Mevkiisinin verdiği nüfuzu kullanıp bazı kasaplardan bedava pirzola filan istiyomuş... Olayı fotoğraflarla tesbit eden basın mensuplarını cırmalamış...

– Bana bak söyle o kediye tetisine hakim olsun... Zaten sıçan filan tutamıyo... Yolsuzluklar ortada kalıyo, milletin gözü bizim üstümüzde... Olmazsa sen git bi yerden ölü sıçan bul... “*Dulminatör bankalardaki parayı kemiren sıçanlardan birini kısıkvrak yakaladı*” diye haber uçuralım...

– İyi de biz bu kediyi çok şımarttık... İstedığı zaman pirzola yiyiyo... Fareyle filan uğraşmadığını herkes biliyo... Semirip domuz gibi oldu zaten... Söyliyenin yalancısıyım, “*Fareyle işbirliği yapıyo*” diyorlar... Adamlarımız *Dulminatör*’ü Andromeda adlı diskoda fareyle peynir yerken görmüşler...

– Vay adi kedi... Ben de geçen gün ağzında 40.000 markla dolaşırken gördüm... Bir keresinde de İsviçre makamları te-

lefonla arayıp “Sizin kedi buralarda, bi ağaca çıkmış inemiyo” demişlerdi de inanmamıştım... Vay eşsek kedi...

– Hayvan oğlu hayvan...

– İt kedi... Nankör köpek kedi...

* * *

– Muhterem Basın Mensupları... Biliyorsunuz bankalarımıza dadanıp paraları yiyen farelerden kurtulmak maksadiyle *Dulminatör* adını verdiğimiz bir kediyi vazifelendirmiştik... Lakin adı geçen kedi, emekli, dul ve yetimin hakkını koruyacağı yerde fareyle işbirliği yapıp 10 milyar dolar civarında bir parayı maalesef iç etti... Yalan söylüyorsam şurdan çıkmak nasip olmasın sevgili basın, bunu da yazın... Ammaa, çareler tükenmez, o fareyi ve işbirlikçisi hain kediyi terssiz hale getirmek için *Dulminatör-II* adını verdiğimiz Sivas Kangal cinsi bir köpek görevine başlamıştır.

En kısa zamanda hadisenin sorumluları yakalanıp, adaletin tetisinee, *pardon*, adaletin pençesine teslim edilmek suretiyleee...

Çok Özel Televizyonlar

– Çok manâsız ama Nihal... Avukatın, avukatımdan nafaka olarak bizim ailenin özel televizyonlarından *Kumpir-2*'yi istemiş... O bizim ailemizin... Çok istiyosan ben sana *Nafaka-1* adında yeni bi özel TV kanalı kurayım, ama noolur *Kumpir-2*'ye dokunma... Rahmetli babacığımın yadigar o kanal bana...

– *Kumpir-1*'i ver o zaman...

– *Kumpir* serisini bozamam... Takım onlar... *Hiper Canal 92*'yi veriyim...

– Olmaz! Ben ne *Nafaka-1* diye yeni bir kanal istiyorum, ne de *Hiper Canal 92*'yi... *Kumpir-2*'yi vericeksin... Onun bende özel bi yeri var... Evlenirken nikah törenimizi naklen vermişti... Yavrularımız İmge ve Sadun'un doğumlarını da dakika dakika naklen yayınladı... Seviyorum o televizyonu... Başka kanal olmaz, nafaka olarak ille de *Kumpir-2*'yi arzuluyorum... Onu bekliyorum... Onu istiyorum. Kendimi ona hazırladım...

– Saçmalıyosun Nihal! Bütün o dediğin törenler filan kız tarafının özel televizyonu *Turbo-8*'de yayınlandı...

– Yanılıyosun... *Turbo-8* bizim ailenin değil, uzaktan bi akrabamızın özel TV kanalı... Bizimki *Ultra 4*... Ama daha yeni kuruldu biliyosun... Hem zaten karıncalı yayın yapıyo...

– Peki sana *Kumpir-2*'nin içinde yeni bir kanal kuruyım... İsmi *Kumpir-2 a* olsun... Üste bi de ailemize ait gazetelerden *Şafak*'ı veriyim.

– İstemez! Ben ailenizden, başka bi yayın organı istemiyorum... Zati ailenizin hangi organından fayda gördük ki?

– Ağzını topla Nihal! Ne demek istiyosun? *Şafak Gazetesi* ailemize ait gayet hoş bir yayın organıdır... Pazar günleri on altı sayfa kuşe kâğıda TV ilavesi bile verir... Eğer ailemize ait başka türlü organlardan söz ediyosan haksızlık ediyosun...

– Hahahayt... İlk gecemizin bantları hâlâ bizim ailenin özel TV'sinin arşivlerinde kitli. Dökülüyodun... Açtırma kutuyu yayınlatma kötüyü...

– Zort! Hadi ordan... Biliyosun bende de senin nonoş abine ait bazı birtakım yolsuzluk ve adilik kasetleri var... Fazla tantana edersen ailemize ait bütün özel TV'lerde aniden yayına girer...

– Adam, adam... Beni tahrik etme... *Şantaj-1* diye yeni bi televizyon kanalı kurar, 24 saat aralıksız yayın yapar, ipini zi pazara çıkarırım... Dua et, arada çocuklar var, şimdiye kadar yapmadım...

– Hodri meydan!.. Bizim aileye ait tam altı özel TV kanalı, dört tane günlük, iki tane mahalli gazete, bir moda dergisi, iki tane spor, bir otomobil dergisi, ayrıyetten yıldız falı, havacılık, yatçılık dergileri ve at yarışı bültenleri var... Dört radyo kanalı ve şehrin merkezi yerlerindeki reklam panolarını saymadım... Yetmezse yüz elli kadar yalancı şahit bir o kadar da dedikoducu tutar, seni ve aileni mahvederim...

– Hohoyt... Söyle söyle... Şu anda canlı yayındayız... Ailemize ait, halkın bağrından çıkan özel televizyonumuz *Ult-*

ra-4 kameraları şu anda tüm ülkeye seni rezil ediyo... Profil-
den çekini alağı, karga burnu gözüksün...

– Adi kaltak seni... *amur At İzi Kalsın zel Haber Prog-
ramı*’nda grşmezsek... Halanın, bibinin, kıkırdak abinin
tm kasetlerini anında yayınlıycam... Amacı doğruyu, sade-
ce doğruyu ve gerçeği yayınlayıp kamuoyunu aydınlatmak
olan, halkın yüreğinin kenarından kopmuş *Kumpir-2* Tele-
vizyonunu izleyiniz...

– *Uno damacan a salchza 5000! Nu!... Nu!...*

(Bi kavanoz salça beşbin liraya asla olmaz).

– *Fichsi Mustaley...*

(Fişini de vericem ama Mustafa Ali Bey...)

– *Fichsi? Peh... Romanski... Nubuk?*

(Romen KDV fişiyle ne bok yiycem ki?)

– *Toputep, fikifiksi, unde poşhet turitzia ekonomizskien...*

Da?

(Futbolcu, fahişe, bavul turizmi derken iki ülkenin ekonomileri içiçe geçti. Yakında bizim kestiğimiz KDV fişleri de geçicek.)

– *Nu!... Zatan trei hevenk sozisti, botzuk böcük...*

(Hayır... Zaten geçen gün sizin bavuldan aldığım üç hevenk sosis de bozuk ve böcekli çıktı...)

– *Gero vital...*

(Geri ver, değiştirelim...)

– *Bükreş...*

(Büktüm attım, reş gibi kokuyodu..)

– *Ahinhahihozs...*

(Hehehe...)

– *Vorbiti? Ahinhahiho ki, vı?*

(Nooluyo, neden gülüyorsunuz?)

– *Nu Bükreş, Bükleş... Romanaşe... Da?*

(Demin reş gibi kokuyo dediniz... Leş gibi olucak, Romençe'yi pek iyi konuşamıyorsunuz... Doğrusu "Bükleş"...)

– *Nu problema... Diyalogia geyici... Fem, fem.*

(Önemli mi yaa, noolucak?.. Şimdi geyik diyalogunu –veya geyik muhabbeti olarak da çevrilebilir- bir kenara bırakalım... Bana kadın lazım? Kadın kadın..)

– *Hıı?*

(Anlayamadım?)

– *Fem... Femme... Çobrička... Termomedra... Ya...*

(Bayan arkadaş arıyorum, bayan arkadaş... Bi çorba içmeye götürürüm, ısınırız!)

– *Termomedria hıı? Electiriana bat daniezs...*

(Üşüyorsanız elektrikli battaniye satayım..)

– *Nu... Actor! Gin gabi! Termomedria fem...*

(Hayır, artistlik - aktörlük etme şimdi.. Cin gibi herifsin, anlamışsındır... Ben kadın arkadaşla beraber ısınırız diyordum...)

– *Ha... Dua personatzsa electiriana bat daniezs!*

(İyi o zaman, iki kişilik elektrikli battaniye satayım, beraber ısınırsınız!)

– *Bad daniz niye? Fem fem...*

(Niye battaniyeye taktın be adam... O iş kolay, bulunur... Sen bana Romen bayan arkadaş bulsana..)

– *Greko romen!*

(Belden yukarı konuşalım lütfen! Burası namuslu bi ticarethane... Geçirmiyim kafanıza bavulu!)

– *Hayda, hayda bre! Rumenige, feminan, prima vizita... Na?*

(Hadi ordan... Burda bazı Romenler'in satıldığını herkes biliyo... İyi para vericem... Yok mu şimdi bana verecek malın?)

– *Da! Aparcat!*

(Var, çenene bi yumruk çakıcam!)

– *Ma, haa!? Generale şaprişka şupruskzki...*

(Bana haa!? El âleme şapır şupur bize Yarabbi şükür mü? Parası neyse vericez işte...)

– *Çabukesku... Familiane... Komanaçizane!*

(Çabuk git burdan... Başlatma sülalenden... Ben Roman-ya'da naçizane boks şampiyonuyum, kodum mu komaya sokarım...)

– *Revanşa..! Revanşa...*

(Bi daha görüşücez? Ahlaksızlar, tanıdıklarım var, bastır-tıcam burayı... Milletin yuvasını yıkıyosunuz... Gidin mik-roplu karılarınızı... Ayıp lan ayıp... Aaa ama! İtme, şuna bak... Dağdan gelmiş bağdakini kovuyo... İtme dedim...)

– Size söylüyorum Sabri Bey!.. Bir daha iş saatleri içerisinde, işyeri telefonundan bu *Alo Burcunuz, Alo Doktorunuz, Alo Şaka, Alo Küçük Emrah, Alo* bilmemne servislerini aramıycaksınız... Bu telefon işyerinin, faturasını devlet ödüyö... Bir daha yakalarsam fena yaparım...

– Ama ben aramadım ki Müdür Bey...

– Kulağıma mı inanayım sana mı? Demin paralelden işittim... *Alo Burcum* servisinden *Yay Burcu* özel hattını aradın... Orada da ikaz etti zaten, “*İşyerinizde problemler çıkabilir, dikkatli olun*” dedi... Aklını başına topla...

– Müdür Bey, Müdür Bey... Benim özel konuşmalarımı paralel telefonda dinlemeye hakkınız yok...

– Neresi özel be... Ben de yay burcundanım...

– Öhō... Olabilir... Peki ya “*Alo Doktor*” servisini arıyo olsaydım... Doktorla hasta arasına nasıl girecektiniz?.. Hipokrat kızar insana...

– Öyle saçma şey mi olur Sabri Bey... Telefonla hekimlik... Peh... Nasıl tahlil de yapıyolar mı bari?.. “*Ufak bi cam kaba idrarınızı yapın... Rengi açık sarı ve berraksa düdüğü sesinden*

sonra dokuz tuşuna basın, koyu ve çökelti varsa yedi tuşuna basın.” Hihih...

– Hahaha... İlahi Müdür Bey... 900 900 bilmem kaçla bi numara ayarlayalım da, bu esprilerinizi abonelere yapın... 30 saniyesi 2.084 TL... Burda bedavaya gidiyo, yazık...

– Sizi terbiyeye davet ederim Sabri Bey... Sizin amiriniz olarak, ast üst ilişkileri içerisinde benimle böyle konuşamayacağınızı hatırlatırım! Bilmiyosanız öğrenin, 900 901 9712 Alo Görgü servisi...

– Latife yapmıyorum Müdür Bey... Ciddiyim... Neden olmasın... Pekâlâ bir hat da size çekilebilir... Resmi bir kurumda amir olmanız yüzünden çekiniyorsanız, arayan abone direkt olarak sizinle muhatap olmaz... Sekreteriniz yahut muavininiz, onayınızdan geçmiş esprileri yerinize banda okur... Hakaten, n’oolucak? Sarıyer’de bi üfürükçü hoca var, onun bile Alo Muska Servisi yirmi dört saat aranabiliyo... Dil Bağlama Muskası: 901 038 9012; Yıldız Barıştırma: 901 039 9013... Ayrıca düdük sesinden sonra ahizeyi göbeğinize yaklaştırdıca, banttan göbeğinize üç kez üfürüyo... Bu gayet doğal bir şey... Pekâlâ, size de bi hat ayrılabilir... Çok hoş şakalarınız var...

– Yeter! Edepsiz herif... Sen görürsün benle maytap geçmeyi... Bizzat yeni Bakan’a telefon açıp, seni açığa aldirtıcam... Eşek!

– Yok yaa... Özel hat kiralat çeviren herkese burda karıştırdığımız haltları anlatırım... Alo Tarot servisinde de söyledi zaten... “Mücadeleden kaçmayın, sonuna kadar hakkınızı arayın” dedi.

* * *

– Baba, ben nasıl dünyaya geldim...

– 900 900 907 yavrucum...

(Alo Doktor servisi, Doğum Öncesi Danışma hattının numarası)

– Sabiş abla “seni leylek getirdi” diyo...

– 066 evladım... Bunlar 066...

(Masal anlatma servisinin numarası)

– Hiçbi şey anlamadım... Anneme sorucam... Annem nerede?..

– 011 evladım...

(Bilinmeyen Numaralar servisinin numarası)

– Yaa baba yaa! Niye doğru dürüst yanıt vermiyosun? Dedem olsa, ne güzel anlatırdı... Sahi, dedem ne zaman çıkacak hastaneden? Niye yattı oraya, nesi var...

– 021 çocuğun... 021.

(Arıza numarası)

– Dedem bana uzaktan kumandalı araba alıcaktı... Sen al, banne banne... Ben uzaktan kumandalı araba isterim... Alıcaksın...

– 18001 01 ama yavrucum... 18001 01’in durumunu biliyo musun sen? 18001 01...

(Yapı Kredi Bankası, hesap bakiyesi öğrenme bilgisayarlı telefon numarası)

– Banne yaa! Ben araba isterim!.. Hem ben nasıl dünyaya geldim, annem nerede? Dedemin nesi vaaar...

– 055... E yani 055 evladım... Yeter! 055.

(İmdat telefonu)...

Sıdka ile Çeçen-İnguş Türkleri

– Ört kız o perdeyi... Bakma dışarı!.. Sana diyorum Sıdka, laf dinle kızım... Karşıdaki kahvede bi sürü herif oturuyo... Camdan baktın diye dedikodu çıkar, babanın kulağına gider, üfeleyiverir seni alimallah...

– Aman örttük perdeyi tamam... Hem ben kimseye filan bakmıyodum, öylesine düşünüyodum... Kız anne, yazık valayi şu Çeçen İnguşlar'a.. Onları da tanısak, fena mı olur... Bak, Azeri Türkleri'ni tanıdık... Çeçen İnguşlar'ın nesi eksik... Akraba sayılırsız bi yerde... Şu sokakta bi “Çeçen İnguş Türkleri Kırathanesi” olsa ya... Çorumlular Kırathanesi, Sinoplular Çayevi filan gibi... Gagavuz Türkleri Bilardo Salonu da olabilir... Dünyanın dengesi değişiyö, yeni ufuklar açılıyo, geniş bakmak lâzım...

– Sen ne diyosun yine körolmayası karı... Kahvedeki heriflere bakıp bakıp hayal kuruyo... Kız, baban sana dünyanın dengesiyle ilgili hayal kurmayı yasaklamadı mı? Gagavuz Türkleri filan dediğini duyarsa kırar gaganı... Kendini düşünmüyosan abine acı... Sinirli çocuk, o Çetin İnkuş adlı adamla aranda bi şey olduğunu duyarsa, gidip elini kana bular, bu yaşta damlara düşer...

– Kız anne, Çeçen İnguş dediğim devlet... Adam filan di-
il... Geçen gün uçak kaçırdılar...

– Uçağı kaçırdı da yeni uçağı karşiki kahvede mi bekli-
yor... İşaretleşiyosunuz di mi, kaltak!

– Ay anne noolur gözünü kulağını aç, şu haberleri filan
izle...

– Ben sapık mıyım senin gibi STAR-1’de haberleri oku-
yan herife âşık olup sabaha kadar seyredicek... Bu “dünya-
nın dengesi” işine ordan taktın zaten...

– Abim Aeorobice’yi izlerkene ses çıkarmıyosunuz ama!
Sen uyu bakalım... Zaten NATO sallantıda... Mitterandgil,
Kohlgil yeni bir askeri ittifak peşinde... Neo-Nazisyenlerin
Türkler’e karşı olan düşmanca tutumları da had safhada...
Kıbrıs üzerine oyunlar oynanıyo... Makaryos hortladı diyo-
lar... Eoğlu birbirine sahip çıkarken, biz Çeçen İnguşlar’a
sahip çıksak noolucak?.

– Eh akşama görürsün sen... Abinle baban bi gelsin... Çe-
kiç Güçler gibi insinler kafana da gör gününü... Kafan çalışı-
yosa önce *Çekiç İngüçTürkleri’ni* düşün, onlar abinle baban...
Sana hamileyken ben Dolmabahçe’den Amerika’nın Altıncı
Filosu’na baktım diye, baban kafamda keser sapı kırdıydı...
Alt tarafı uzaktan gemiye baktım...

– Kendileri Romenler’le, Beyaz Ruslar’la fingirdeşirken iyi
ama... Dünyanın dengesi bi bozulunca milletin karısı kızı da
ortalığa düşüyo işte bööle... Düşmez kalkmaz bir Allah... İs-
ter misin bi kaç yıl sonra abim travesti kılığında Alman kal-
dırımlarında, ben arazisi olan bi Gagavuz’la evlenmişim,
abim sürünüyo, ben yaşıyorum...

– Kız ben senin saçını başını yolmaz mıyım, aşifte... Gel
kaçma, topukluyla kafanı deliyim çenesi tutulası... Elalemin
kızları gibi mahallenin delikanlılarıyla fingirdeşe öpüp başı-
ma koyucam... Dünya çapında oynattı azgın karı...

* * *

– Sıdıkaa, in aşşa kızım ordan... Baban söz verdi hiçbir şey yapmıyacak, abin de Çetin İnkuş denilen herifi vurmayacakmış... Haklısın, çok sıktık seni yavrucum... Gel aşşa kolonyalı su iç, sakinlersin evladım...

– Nihai bi zirve istiyorum... Babamla abim de dama çıksın, uzlaşalım...

– Yavrucum baban nası çıksın dama altmış yaşında adam... Olaya sıcak bakıyo ama oraya tırmanamaz...

– Temsilcisini göndersin, ikili görüşmeler yoluyla çözelim... Birleşmiş Milletler'e telefon ettiniz mi?

– Ettik ettik, Perez De Cuellar gelemeydi, kaynakını göndermiş... Bak bu mavi ceketli Bey... Hadi kızım in aşşa o apartmanın damından... Kimse sana bi şey yapmıyacak... Hadi ama, herkese rezil olduk, millet toplandı... Sokaktaki adam olaya sıcak bakmıyo... İn annesinin kuzusu... Hadi...

– Anne kız, bi mikroskop kaç paradır?..

– Tövbe Yarabbi... Sıdika, kızım insanı çileden çıkartma... Elalemin gelinlik kızları dikiş makinesi filan sorar, bu karı üşüttü iki gündür mikroskop fiyatı soruyo... N'aapıcan kız mikroskobu, manyak...

– Boğazdan bir miktar deniz suyu alıp, mikroskop altında onu seyredicem... Kim bilir neler oluyodur o suyun içinde şimdi... 20.000 koyun leşi, mazot, çöp, lağım, balık... 39.000 ton bakteri çıkmış diyolar... Rengârenk bakteriler, virüsler, basiller, planktonlar oynaşıyolardır... Akvaryum gibi... Kimi birbirini yiyodur, kimi bakteri hamiledir, birazdan doğuracaktır...

– Sıdika Yavrum, yapma, üzüyosun anneni... Kız sana ne boğazın suyundan sütünden, deli şey. Ne günahımız var bilmem ki, elalemin kızları oturur evde Brezilya dizisi seyreder... Bu kız haberleri izleyip dünyanın dengesiyle uğraşır, AET'den, Çeçen-İnguş Türkleri'nden bahseder... Kız mahallede dedikodu çıktı “Sabriyanımların kızı entel olmuş” diye... Kime çektin bilmem ki... Baban tarafında da hiç entel yok, bizde de...

– Bana ne... Mikroskop istiyorum... Biliyorum, mutfakta soldan üçüncü kavanozda para biriktiriyosun... Mutfak masraflarından arakladığın parayla otomobilleniceğini sanıyorsan yanıliyorsun... Ver o parayı da mikroskop alayım...

– Kızım yapma, baban eve mikroskop girdiğini duyarsa parçalar bizi...

– Kaçarım Allah canımı alsın... Yettiniz artık... Camdan baksan suç, televizyona baksan suç... Size hanım hanımcık mikroskoba bakıcam diyorum... Bunda ne kötülük var? Vallahi de billahi de bu sefer kaçarım... Kaçar bi laboratuvara sığınırım... Ver o parayı, istiyorum, mikroskop alıcam...

* * *

– Bak kız anne, bi de mikroskobuma tantana ediyodunuz. Ama şimdi hepiniz alıştınız, bütün mahalle mikroskoba bakıyo...

– Aman kızım, biz bakınca bi şey anlamıyoruz ki... Yamanı yumru, yıl yıl gidip gelen, minik solucanlar, tesbih gibi arka arka dizilmiş yuvarlak şeyler, rengârenk çubuklar... Anca sen anlatınca güzel oluyo... Komşular bekliyo, hadi, bak anlat bakalım, bugün neler oldu...

– Önce, mikroskobumuza yeni bakanlar için geçen bölümlerin özetini veriyorum... Hatırlıycaksınız, Lübnan bandıralı gemi, ambarlarında 20.000 baş koyunla batıp boğazın suyuna karışınca denizin suyu kirlendi... Zaten daha önce de mazot ve çöple karışık lağım yeterince oksijen öldürmüştü... Deniz kirlenince *Deniz Kızı Eftalya* adını verdiğimiz şu beyaz planktonlar oksijensizlikten kötü yola düştüler... Artan basil miktarıyla beslenip semiren *Deniz Pezevenkleri* çoğalıp kızları kandırmaya başladılar...

– Vah vah... Geçen bölümde *Deniz Pezevengi* *Deniz Kızı*'na "Gel kız sana istemediğin kadar oksijen bulayım, deni-

zin dibinde demirden evler yaptırayım, ellerini sıcak su akıntısından soğuk su akıntısına sokma” diyip kandırıyordu... Sonra ne oldu?

– Felaket... Deniz Pezevengi bakterisi Deniz Kızı'yla reaksiyona girip çoğaldı... Üredi...

– Ay çocukları oldu... Nüfusuna geçirtiy o mu bari? Ocakta yemek bıraktım çabuk anlat...

– Bi saniye, netlik ayarı yapıyorum...

* * *

– Vurma abi, kör olıyım bak kötü bi niyetimiz yoktu... Baba yaa, şuna bi şey söyle bi!

– Sus kız... Bak hâlâ konuşuyo... Sıdika, kız sen beni katil ediceksin... *Seni bu pazar Boğaz'da 2000 kişiyle kol kola dolaşırken görmüşler...*

– Ay vallahi Boğaz'daki koyun leşlerini kınamak için kol kola girip çevre zinciri oluşturuyoduk... Kınadık dağıldık zaten...

– Kına yak... Namusumuz iki paralık oldu... 2000 kişiyle kol kola ne halt ettiniz lan Boğaz'da... Bana çimento bulun, bu karının ayağına beton döküp denizin dibine sallıycam... Lekeli bu... 2000 kişiyle sarmaş dolaş haa... Seni kal-tak... Kimdi ulan o kolundaki 1999 it...

– Ay anacım, valla yazık bee... Alemlere ibret olsun işte... Sovyetler'e bak, ne hallere düştü kız anne... Balinaları bize kaçı, kozmonotları uzayda kaldı... Balinalarını geri alamıyolaar, kozmonotlarını indiremiyolaar...

– Cıyyak... Sıdika, ne işin var kız sabahın dördünde...

– Oscar'a kalktım...

– Kız hani sen sahura filan kalkmadan tutuyodun...

– Sahur demedim ki, Oscar'a kalktım... Star 1 seher vakti, Oscar törenini naklen yayınlıyo ya... Ona bakıcam... Sabaha karşı mutfakta seni beyaz gecelikler içinde tombiş tombiş görünce aklıma beyazbalinalar geldi de... Duydun mu bi Rus balinası daha gelmiş... Gasteler önce onun için "Aydın'ın sevgilisi, hasretine dayanamayıp kaçtı" diye yazdılar... Hatta adını *Ahu* koydular sonra o da erkek çıktı... Zıplayınca şeyini görmüşler...

– Lahavle... Kız sus sabaha karşı! Rüyanda mı gördün elin sapık balinalarını... Karga bokunu yemeden Oscar seyretmeye kalkmış, balinanın edep yerinden bahsediyö... Baban bi uyanırsa n'oolur biliyosun... "Aydın kim kız, Ali ne ulan,

Ali'nin orasıyla ne işin var” diye diye ağzını burnunu eline verir...

– Doğru vallahi... Hayatım yanlış anlaşılmalara yüzünden dayak yemekle geçiyorum... Dünyanın başka bir yerinde balina yüzünden dayak yiyen bir kız daha var mıdır acaba?... Hadi kozmonot yüzünden yesem bir derece...

– Kozmetik yüzünden niye dövsün ki seni baban... Öyle fazla bir makyaj yapmadıktan sonra, tırnak cilasına, sürmeye, saç kremine, parfüme filan bir şey demez... Kozmetiğe karşı diil, kendi bile krem sürünüyor...

– Kozmetik demedim, kozmonot... Astronot gibi yani, Rus uzay adamı... Demin anlattım ya, hani uzayda kalan, aşağı inemiyor... Yani, hani Alf var ya, gemisi bozulmuş, dünyada kalmış... Bu tersi, parasızlıktan uzayda kaldı, Ruslar indiremiyor... Daha yeni indi.

– Ühü... Hork... Sıdikaam, Sıdıkam... Benim kara bahtlı yavrum... İyh... Sana hamileyken baban kafamda rakı şişesi kırdıydı hıhıhı... Hork... Ondan böyle oldun sen, talihsiz evladım... Uzaylılarla balinanın önüyle filan bozdun kafayı...

– Kız ağlama anne vallahi bir şeyim yok... Televizyon söylüyor bunları, kozmonotlar, balinalar felan... Dinlesen, anlıycan beni...

– Sen her gece böyle gizli gizli Oscar'a filan galkıp bakınıyo musun... Gulağına sesler geliyo mu kızım, söyle anneciğine? Çocukken Sabire Ablam'a da cin musallat olduydu, iyi saatte olsunlar götürüp gezdiriyolardı... Cin gısmısı kimi vakit balina gibi, kimi vakit uzaylı gibi görünür insanın gözüne... İsterse televizyon bile olur onlar...

* * *

– Vurma bey, bir saniye, izah edicem... Niye zehirliyorum kendi öz kızımı... Sen bilmiyorsun, hepten tuhaflaşmıştı, ge-

ce yarıları kalkıp balinalardan kozmonotlardan, Kenedi suikastından filan bahsediyodu... “Hocaya götürüyüm” dedim gelmedi... Ben de havanda diazem, sinir hâpı dövüp yemeklerine filan karıştırdım... Sinirleri bozulmuş, dinlensin diye... Fazla kaçmış demek ki. Vurma bey insanın kafasına... Hem iyileşecek, midesini yıkadılar bak... İki güne kalmaz ayağa kalkar dedi doktor... Vurma dedim herif... Aaa ama! Sen el kadar kızın orasını burasını morartırken iyi mi? Abisi de “Eşofmanlarımı yıkamadın, playboylarımı gasteciye satıp parasını depremzedelere yolladın, halı saha ayakkabılarımı kaybettin” diye dövüp duruyo kızı... İyi be... Biz de iki sinir hâpı verdik, n’oolucak... Kıymete bindi Sıdikanız. Vurma... Komşulaar... Komşulaar... Hiya...aa...

– Kız anne, ay inanmıyorum, kız tam Beyaz Balina gidiyo diye hüzünleniyodum... Bak gaste ne yazıyo, Pavarottigil ülkemize geliyomuş... Hihi... O da bir nevi siyah balina, ama çok hoş bi şey bu abi...

– İnsan annesine “abi” demez... Doğru konuş ayırmıyım bacaanı... Kim bu Pavorotti? Sirk mi?

– Akrep Nalan’ın tenor olanı... Tenor şeklinde ses çıkarıyo yani... Arya söylüyo, arya... Mutfak dolabının kapağına, imsakiyenin yanına resmini yapıştırdım ya, işte o... Sakallı, şişko olan...

– Kız hani o, Nadir Dayı’nın resmiydi...

– Pavarotti desem anlıycak mıydın sanki? Nadir Dayı’ya benziyo diye, öyle dedim... İnsan manyak mı Libya’daki Nadir Dayısı’nın resmini mutfak dolabının kapağına assın... Yeri gelmişken söylüyim, diş macunu kavanozuna yapıştırdığım çıkartma da bıçkı dikişten arkadaşım Seniye’nin resmi diil, Bon Jovi diye bi şarkıcının...

– Vay aşiftee... Özü kabahatinden büyük, hem git elin he-riflerinin resmini oraya buraya yapıştır, hem de “tanımazmı-

şım” diye bana “dayım, yengem” diye yalan at... Ben mutfakta elin herifini istemem...

– Niye, mutfakta biri yok ki... O sadece bir resim, sana ne zararı var?.. Hem, mecburen yalan söyledim... Pavarotti’yi bilmiyosun ki... Söyle bakalım nedir, *O sole mio, Caruzo, Volare?*

– (.....)

– Duydun mu bayiciim, çıt yok...

– Kız benle doğru konuş dedim... Abi, bayii, filan deme! Akşam baban gelir gösterir sana, Beyaz Balina’yı, Siyah Pavurya’yı filan. Deli karı, ilkokul beş diplomasıyla kalkıp Boğaz’daki koyun leşleriyle, Beyaz Balina’yla, Çeçen İnguş Türkleri’yle, Pavorotti’yle, kübizimle, her bir hafta kafa yorar... Kızım sana baban “dünyanın dengesiyle uğraşılmıyacak” demedi mi?

– Kız nası uğraşmıyım aabi?

– Abi deme anneye...

– Kız nası uğraşmıyım anne... Tamam, Pavarotti hoş, güzel, muazzam bi tenor... Dünyanın süper medyaları tutuyo, gaz veriyö, ölkemize gelip konser vericek diye iki yıl peşinde dolanıyoruz, ikibuçuk milyar para istiyor... Neden? Süper Tenor... İsmail Bülbül Hoca’nın “Bülbül Kasidesi”ni duymamışlar mı? Hafız Burhan’ı, hatta İbrahim Tatlıses’i... Onlar da tenor... Bizim operacılarımızdan Atilla Manizade de eni konu güzel söylüyor... Elin medyası süperstar yarattı diye tenorunu bize ufak bir bakanlığın bütçesi kadar paraya konsere yolluyor... Medya, ah medya...

– Medya deme anneye!

– Sana demedim kız... Elektronik ve yazılı basından söz ediyorum... Madonna, Maykıl, Niyu Kids On the Bıak... Hep medyanın işi... İyi ki Maykıl Ceksın’ı getirmeye kalkmıyorlar, toprak bütünlüğümüz bozulur alimallah.

– Eh kız sen görürsün akşama...

* * *

– Zırlama gız... İnsan ol laf diğne... Gızım ağlama... Yavrücüm, ben meraklı mıyım senin ağzını burnunu üfelemeye... Baba galbi bu, yavrisına fiske furulsun istemez... Ama sen insanı çileden çıkarıyorsun... Neden nörmal bir gız olmuyorsun yavрім? “Deli” diye mahallede adın çıktı... Sana ne Pavoritti’den filan... Sen kenar mahallede temiz yüzlü bir kızcağızsın, lafını bil öyle konuş...

– Hınnf... Hork... Ay ne biliim baba, elimde diil... Ben nerden biliyorum bütün bunları, cam kenarında yastık gibi oturuyorum, nası kulağıma çalınıyo bunlar anlamıyorum... Ühü hüü... Reenkarnasyon kurbanı mıyım neyim, içimde entellektüel birinin ruhu mu var, reenkarne mi oldum nedir?

- Sus bak öyle renkarnö filan deme, zırlıyosun sonra...
- Belki de Aykü’m (IQ) çok yüksektir...
- (Küt)... Kim gız o Aykut dediğın sapısilik...

– Ay hakkaten anne kız, adam müthiş vallahi... Bak okuyorum dinle; “İki yıl önce uyuşturucu kaçakçılığından yattığı Hollanda cezaevinin bahçesine inen bir helikopter tarafından kaçırılan Müthiş Türk, helikopterden inip bir motosiklete bindi... Daha sonra motosikletiyle birlikte seyir halinde bir Tır’ın arkasına giren Müthiş Türk, aynı Tır’la ülkemize giriş yaptı” ... Helikopterle haa? Vayt be...

– Sana ne kız elalemin Ceymis Bond’undan. Baban duymasın, ağzını yüzünü üfeler... Kaldır o gasteyi...

– Saçmalama anne yaa... Ağzımdan Ceymis diye bi laf çıktı mı? Adamın adı Halil... Gaste “Müthiş Türk” diye başlık atmış da... Milli olarak hislendim yani... Baksana tortor... Helikopterle...

– O dolaptaki likörü içip içip uyuşturucu kaçakçılarına hisleniyosun... Bilmiyorum sanma, şişeye işaret koymuştum, iki fırt eksilmiş... Dumanlı kafayla elin uyuşturucu kaçakçılarına yazılıp, iç geçiriyo deli karı... Bak babana seni naaptırıcam...

– Ay, Beyin Olimpiyatları’nda derece alan çocukları takdir

ettim diye babam beynimi daatıyodu zaten... Bunu da yetiştirme hemen... Gasteden öölesine okudum işte, aramızda bi şey yok... Hem o likörü de abim içiyo... Abim gasteden bakıp “GS bu sene Götz’ü aldı” diye seviniyo, ona bi şey demiyosunuz ama...

– Götz futbolcu bir insan... Abin senin gibi kaçakçılarla uğraşmıyo hiç olmazsa...

– Yok ya... Tanju da futbolcu... Ama Mercedes kaçakçısı diye dava açtılar...

– Herifin altın ayakkabısı var, naapsın Mercedes’i... Çekemiyolar, iftira hepsi... Zaten sanığın biri ilk mahkemede verdiği ifadeyi geri almış, Tanju temize çıktı şimdi...

– Ay inanmıyorum... Anne kız sen gazete okumuşsun...

– E, ne var... Her normal insan gibi futbolla ilgileniyoruz heralde... Spor sayfasına da bakıyoruz tabii ki... Baban da, abin de hep öyle... Bi sen sapık çıktın... Beyin Olimpiyatları, uluslararası kaçakçılık, terör, çevre kirliliği, ekonomi... Ühf... Hırk... Mahallede elalemin yüzüne bakamıyorum valahi... Herkeslerin misler gibi evlatları var... Yemek bilmez, örgü, dikiş hak getire... Varsa yoksa “dünyanın dengesi”... Geçen sene balkondan meteoroloji balonu uçurdun diye evi taşladılar... Mahalleli “deney yapıyo” filan anlamıyo ki... Bu, senin yüzünden değiştirdiğimiz üçüncü ev...

– Bu kaçakçı, M. Ali Ağca’dan sonra ikinci “Müthiş Türk”... Uluslararası platformda yine kendimizden söz ettirdik... Baksana adamı en ünlü mafya ailesi Di Trapeniler, helikopterle kaçırmış... Hani İtalyan savcısını uçuran aile... Di Trapaniler’e gelin gitsem; abim bana fiske vuramaz... Babama da çeynç Mercedes yollarım... İtalya’da balkondan meteoroloji balonu uçursam kimse bana deli demez...

– Sıdika, yine neler konuşuyosun, talihsiz kızım benim... Enüzü besmele çek... Git yüzünü yıka. Babanı evlat katili etme... Bööle konuştuğunu duyarsa yine odana zincirler bak...

– Şimdi gidip Kıbrıs meselesi yüzünden Butros Gali'nin yüzünü cırmıklaşam, ben de “müthiş” olurum... Gerçi Papa'yı vurmak gibi bi şey diil ama... Birleşmiş Milletler Sekreteri'ni cırmıklamak da yürek ister... Teknoloji olsa AIDS'e çare buluruz ama, bunlar eve laboratuvar kurdurtmaz ki... Anca bööle cırmıkla yumrukla, kurnazlıkla “müthiş” olunuyo...

– Sıdika yavrum yapma, yüreğime inicek, konuşma bööle... Korkutma anneciğini. Bak “Yalnızca Marianna” başladı gel onu seyret... Kayınçom torpil bulmuş seni Çarkıfelek'e çıkartıcak...

* * *

– Kız sen bi daha eve helikopter çağırıcın mı kör olmayası kaltak... Nereye kaçsan bulurum seni... Helikopter filan kâr etmez...

– Bey, vurma kızın kafasına... Ondan bööle Butros Kali filan diyo...

– Sen de sus lan... Eşyaları topla... Mahallede “Kızları helikopter çağırıyormuş” diye adımız çıktı... Taşınıcaz...

– Sıdka, cins kızım benim... Sen şimdi Beyaz Saray'a aşure mi gönderdin yani...

– Şimdi diil be anne... Aşure ayında, Corc Buş'a bi kap yollamıştım... Mektup yazıp teşekkür etmişler...

– Burdan oraya aşure gider mi kız? Yalan sööleme, yırtarım ağzını! Ne yazıyo o mektupta?..

– Teşekkür ediyolar dedik ya... Aşureyi firigofrik kargoyla yolladım... Hiç de bozulmaz, buzları çözülünce yemişlerdir... Diipfrizde şok dondurup buzdolabı gibi bi bagajla, uçağa koyuyolar gidiyo... Kız, keşke biraz daha yollasaydım, personele yetmemiştir...

– Niye aşure yolladın el âlemin herifine be?

– O zaman çevre zirvesi mi ne vardı... Hem Amerika'nın tutumunu kınıyım dedim, hem bu Bosna-Hersek olaylarına dikkat çekiim diye düşündüm... Oturdum bi Türk genç kıızı olarak mektup yazdım... Yanında da aşure yolladım işte...

–

– Ne bakıyosun ööle deli gibi canım? Komşuluk yerde bi tabak aşure göndermişiz fena mı yani? Pek lezzetliydi, üstü-

ne de tarçınla ay-yıldız yapmıştım...

– Birleşmiş Milletler Barış Gücü'ne atkı ördüğün zaman, baban seni o atkıyla boğuyodu, biliyosun... Hani söz vermiş-tin, bööle işlerle uğraşmıycaktın bi daha...

– Aslında babama şimdi hak veriyorum... Sırp Nazi kamp-ları karşısında kararlı bi tutum sergilemiyolar... Şu durum-da Birleşmiş Milletler Barış Gücü'ne atkı örmek abes bi şey tabi... Zaten Genel Sekreter Butros Kali'nin Kıbrıs konusun-daki çabalarını da, taraflı ve yersiz buluyorum... Rum lobile-rinin oyununa geliyo... Ben de az kaldı herife Safranbolu lo-kumuyla deodorant yolluyodum...

– Nea? Hankı?

– Aldım ama, göndermedim... Getiriyim de yiyelim bari... Deodorantı da abim sıkınır.

– Kız dünyanın dört bir tarafına ne onu bunu yollayıp du-ruyosun, manyak karı! Bişi diil, yanlış anlaşılacak... Maaşal-lah eli yüzü düzgün bi kızcaazsın, skandal çıkıcak... Yuva yı-kıcaksın, hükümet deviriceksin...

– Ayol olur mu öyle şey... Sayın Buş benim babam yaşın-da... Hem bana gönderdikleri mektubun altında karısıgilin de ismi var... Barbara ööle dedikodulara pabuç bırakmaz...

* * *

– Frikik garbo... Neydi o? Frukog... Söölesene gız, neydi?

– Herp... “Frigofrik Kargo” baba... Uçakla soğuk havada göndermek için... Buzdolabı gibi...

– Ben sana kaç kuruş harçlık veriyorum... Çeyiz parasını fütüropiklere mi harcıyosun kaltaksı! Annanenin verdiği bi-lezikler nerde, çıkar bakiim!

– Üheey... Baba yaa... Bileziklerimi dünya barışı için boz-durdum... Naapim elimde diil...

– Kırıcım senin o ellerini...

– Abim de sünnetinde takılan altınları bozdurup motor aldı ama...

– Abini karıştırmı kız... O senin gibi    kuruş parasıyla dünyanın bi ucundakilere ziyafet çekmeye kalkışmıyo... Bi daha yapıcan mı eşşoleşeg n kızı... Hıı... ( ak... K t)...

– Vurma be... Vurma... İntihara sürükleme insanı... Sayın Bush'a telefon ederim, müdahale ettiririm bak... Abimi de seni de iki dakkada benzetir... Aşuremin hatırına Mürted'den Erha 'tan iki jet kalkar, başınıza yıkar bu evi... Vurma dedim... İmdaat polis... Ef bii aaay... Ayyy... Ah bi... Aay... Vurma.

– (Düüüt... Düüüüüüt)... Eee... Eveet... İı... ve görüldüğü gibi, bu kez de çalıyor... Boyabat'taki izleyicilerimizde heyecan dorukta şimdi... Çalıyor... Şimdi araba talihlimiz eğer telefonu açarsa... Yepyeni bir Seat Marbella'nın sahibii neden eee olmasın diyoruz eee... Vee evet açmıyor... Ve ben eee öbür telefonda Noter'imize soruyorum... Sayın Noter eee, açmadı, n'aapıcaz... eee? Bi daha çaldıralım mı, belki balkonda filandır..

– Sayın Aktan, biz burada Sayın Milli Piyango İdaresi Yetkilisi Sami Bey'le de görüştük... Sami Bey “*bu izleyici balkonda filan değil, evde yok*” diyor, ben de aynı görüşteyim... Ben size şimdi Isparta'nın Yalvaç ilçesinden bir başka talihli izleyicinin numarasını vericem.

– Eee evet eee... Şimdi Yalvaçlı izleyicilerimizde heyecan dorukta... “Acaba ben miyim?” diyorlar... Eee... Çeviriyoruz... (Düt... Düt... Düt) Meşgul mü çıkıyor? Ben öbür üü telefonda sayın Noter'imize soruyorum... Sayın Noter bu düdük ne düdüğü?..

– Pardon... Ben duyamadım... Biz burda Sayın Milli Piyano-

go İdaresi Yetkilisi'yle konuşuyoduk da... Dalmışız... O düdüğü bi daha dinleyebilir miyiz?

– Ben gerçi düdüğü kapatmıştım, ama bi kere daha deniyoruz... Bu arada Yalvaçlı izleyicilerimizden rica ediyoruz, birbirinizi aramayın, biz arıycaz, haybeye arabayı kaybederseniz yazık olur... Evet, çalıyor (düüt düüt...) Bu kez, normal...

– Sayın Abonemiz, bu bir teyp kayıdır... Aradığınız numara yanlışır... Lütfen kontrol edip bir kez daha çeviriniz...

– Eee, bi kez daha çeviriyoruz... Ben, sanıyorum, demin yanlış düştü... (Düüt... Düüt)... Bu kez inşallah Seat Marbella'yı vericez... Alov... Ben Ümit Aktan televizyondan arıyorum... Namık Bey'le mi görüşüyorum?..

– Alo, evet çok sevinçliyiz... En büyük Star-1

– Pardon... Biz ismimizi değiştirdik... Artık Inter-Star olduk... En büyük Inter-Star diyceksiniz...

– Günter Sıkar... En büyük...

– Inter-Star diyceksiniz efemim... Inter... Ben size kodlıyım... İngilterenin İ'si Nergisin N'si...

– Ne?

– Neyse... Şu anda telefonda anlaşılmıyor... Tabi, siz de heyecanlısınız... Kolay mı, araba kazandınız... Arabanız var mıydı Namık Bey?

– Evet... Bi tane Mercedes 450-SEL'im var, şu anda araç telefonumdan konuşuyoruz zaten... Ben size şifreyi veriyim... Ingenya Öjeniyi nalburda görünce elindeki dübelleri Öjeni'nin yüzüne fırlattı... Pardon... Bu SHOW TV'nin şifresi... Sizin kanalınki arabanın torpido gözünde olucak... Bi saniye, bi uzanıyım... (Şangır... Blaam... Rombada dümbelö... Pöt)

– Alo... Namık Bey... İyi misiniz? Namık Bey?

– İğih... Ahih... Karşıdan gelen kamyonun altına girdim... Araç telefonu... Öht...

– Şifreyi verebilecek misiniz? Kodlar mısınız...

– Eee...

– Evet Erzurum’un E’si...

– Eee... Eşhedüennailaheillallah... İh...

– Çok Yazık... Namık Bey araç telefonuyla konuşurken, direksiyon hakimiyetini kaybedip sanıyorum yaralandı... Bu durumda ben yine öbür hattan Sayın Noter’imize soruyorum...

– Hıck... Adamcağız... Ühü... Kader işte... Nühünnü...

– Ağlamayın sayın Noter... N’aapalım, takdir-i ilahi... Kimin ne olacağı belli mi? Ben sizden yeni bi numara rica ediyim... Evet, stüdyodaki arkadaşlarımız, sesi kesiyorlar... Evet... Evet. Yeni numaramızı hemen çeviriyoruz... (Düüt) Çalışıyor... Alo... Ben Ümit Aktan... Inter-Star’dan arıyorum, kimle görüşüyorum?

– Ben Hülya...

– Heyecanlı görünmüyorsunuz...

– Heyecandan dudaklarım aralık ve nemliydi...

– Ehö... Arabanız var mıydı...

– ... artık arzuluyordum...

– Öyleyse... Şifreyi şeedebilir miyiz...

– ... hırsıyla beni kendine doğru çekti... Artık kendimizde diildik...

– Alo... Alo... Sayın Noter... Nooluyo?..

– Efenim, maalesef densiz bir izleyici, araba piyangomuzu arayıp, kendi telefonu yerine Alo Tele’den “Genç Barmen ve Ben” adlı erotik maceranın telefonunu yazdırmış... Ayıptır efendim... Milli Piyango idaresi yetkilisi de kınıyor... Çok... Yani...

– Fadile ablaa... Kız börek yaptım, çay da ocakta... Gel de bi balkon sefası yapalım...

– Kız gelmiim Şükran be, çekimim var... Sona da montaj masasına oturcaz... Yarın inşallah.

– Ayol yine mi televizyoncular geldi size... Brezilya dizisi mi çekiyolar kız, her gün her gün... Duvardaki çatlağı çekmeye gelmişlerdi, yine onun için mi?

– Yok kız... Bizim oğlan üç basamaklı sayıları kafadan çarpıyo, onu bi programa çıkaracaklar...

– Fadile abla, alıştıрма şunları, bi dadanırlarsa evden çıkmıyolar... Geçen gece yarısı bize geldiler... Benim herifi kıskırttılar... “*Sen işsiz ve hastaymışsın, kendini yaksana... Biraz çekim yapalım, soona biz seni söndürürüz söz*” dediler... Al-lahtan evde gaz yoktu... Yönetmen karı, bizim çocuğu gaz almaya yolladı... Çocuk geç döndü, paranın üstünü kaybetmiş... Bizim herif de kızıp çocuğu dövdü... Dayağı çekip gittiler... Hangi kanalda yayınlanacak bilmiyorum...

– Kız ben de bıktım da, çocuğun hatrına işte... Ekibi yoldan bulmuş eve getirmiş... Yerleri de yeni silmiştim... Hür-

yaa, bi sürü herif içeri doluştu... Bi tanesi “ışık yetersiz geliyo” diye perdeyi yırttı... Karınları açmış, öğle yemeği yaptım, bakkala doksanbin lira borç yazdırdık... Programı sunan herifin sakalları uzamış, bana su kaynattırıp banyoya girdi... Tıraş olup, duş alıcakmış... Yoksa ekranda kötü gözükürmüş... Şimdi onu bekliyoruz, banyodan çıksın, çekime devam edicez...

– Sen yine şanslısın... Bi kere bizim eve at saktular... Gizli kamera şakası mıymış neymiş...

– Sokarlar anacım, at da sokarlar deve de... Geçen gelen ekipten bi karı, bizim telefonla tee Normandiya mı ne ööle bi yeri aramış... 750.000 lira fatura geldi... Ödeyemedik, telefonu kestiler... İki dakika TV’ye çıkaracaklar diye, bizden geçiniyorlar... Ailemizin televizyonu oldular, ocağımıza incir diktiler... Dur bi dakika Şükran... Beni çağırıyorlar... Sunucu banyodan çıktı, saç kurutma makinası istiyi heralde... Geldiim... Geldiim...

* * *

– Fadile ablaaa... Fadile ablaa... Koş kını, koş... Bizim evde iki TV ekibi birbirine girdi... Benim herif iki kanala birden “kendimi yakıcam” diye haber salmış... “Önce biz geldik, hayır biz geldik” diyerekten kapışıyorlar... Yirmi set işçisi, iki kameraman, üç yönetmen birbirinin saçını başını yoluyo...

– Şükran kını.. Işık yeterli mi?

– Na? Iş... mün?

– Işık diyorum... Bizdeki ekip kamerasını burda kodu... Yarın yine geliceklermiş... Ben kamerayı kapıp geliyorum... İki kanalın kavgasını çekelim, bi başka kanala satarız... Ben biliyom kamerayı... Çekmeyi söktüm biraz...

– Hah... Oldu işte kız Şükran... Siten bay ışığı yanıyo, “rec”e bastık mı kayıttayız...

– Beyaz ayarı yaptın mı Fadile abla... Spotları yakiyim mi, kavgaya bitiyö, hadi çekelim.

– Oh... Gız Şükran sen monitörden bak bakiim, kadraj nasıl? A-haa... Yönetmenin biri yumruk yiyip havalandı... Montajda burayı slovm öğşin verelim... Ağır çekimde hoş olur...

– Kendi ekibimizi kuralım kız Fadile Abla... Bizim neyimiz eksik... Al işte, makinanın düğmesine dokanınca çekiyö... Biraz da zuum yap... Dol...

– Pan yapayım mı kız... Ah len şimdi bi travelling olacaktı, çekimi görücektin o zaman... İpini koparan dallama TV’ci oluyo da biz mi şeedicez?.. Zum yapıyorum, öbür sekansı hastanede çekeriz... Pörfekt bişi olucak, Sienen gibiyiz eklemek çarpsın... Bant akıyo mu bak, kadrajı gör, ışığı kontrol et...

– Berk’çim gel bak senle ne oynıycaz evladım... “Akra-
ba izle kazanı”... Hani *Pembeli Kadın*, *Zengin ama Yalnız* di-
zisiyle ilgili sorular soruluyo, sen onları biliyosun ya, onun
gibi... Çünkü neden, bayram geliyo, el öpmeye gidicez, sen
daha akrabalarımızın hiçbirisini tanımıyosun... Şeker Bayra-
mı’nda bütün sülalemize rezil olduk... Şimdi soruyorum...
Neslihan’ın halası senin neyin oluyo?

– Kayınçı...

– Kayınçı diye bi şey yok... O, kayınço... Kayınçolar erkek
olur... Hala dediğimiz kavram kadınlar için... Neslihan’ın
halası senin teyzen oluyo...

– Aynı anda hem hala hem teyze nası oluyo Neslihan’ın
şeysi... Şizofren mi?

– Anneler üç kardeş... Neslihan’ın babası senin dayın
oluyo, benim kayınçom... Dolayısıyla annen ve annenin di-
ğer kızkardeşi yani teyzen, Neslihan’ın halası olur...

– Ben büyüyünce Neslihan’ın görümcesi mi olucam?..

– Görümcelik başka bi şey... Erkek adam ööle görümce
mörümce olmaz...

– Niye, sen Nafi dedeme görümce kafalı demiyo musun? Koca sakallı bıyıklı adam... Sade kafası mı görümce onun?.. Dedemin ruhunda görümcelik mi var?

– Örümcek kafalı demişimdir...

– Haa tabii işte... Örümcek ruhlı... Örümcek kadının öpücüğü... Seyrettim o filmi... Vay be, dedeye bak, hiç de belli etmiyodu...

– Kasten yapıyosun di mi eşşooleşek? Bu bayramda da kendini içeri kitletip, kimsenin elini öpmeden yırtıcaksın... Sinirlerime hakim olucam, dövmiicem seni, eşşek gibi bizle beraber bayram ziyaretlerine geliceksin... Ayrıca o “görümce kafalı” deden, geçen bayramda Neslihan’a el öpme parası olarak yüz mark verdi...

– Peh! Bayramda Almanya’daki Türk işçileri ülkelerini ziyarete gelip, marklarını bozdurunca piyasada marka talep düşer, döviz kuru baş aşşağı gider... Yüz mark için değmez şimdi... Sterlin olsa bi derece... Ya da borsada kote olan kâğıtlar olabilir... Gerçi endeks de pek parlak diil ama...

– Endeks, kote, sterlin diyip de kayınço diyemiyen dilini koparırım senin... Fakat dövmiycem, biliyorum kışkırtmak için yapıyosun... Bu bayram kendini eve kitlettiremeyeceksin... Al şu otuz beş doları... Akrabalarımızın elini öpüp “Bayramınız mübarek olsun” diyeceksin... İş bittikten sonra on dolar daha vericem...

– Seninki dahil mi?

– Ne?

– Elin... Senin elin dahil mi?

– (Şllak) bu elim mi? Evet dahil, bunu da öpüceksin, aynı paraya dahil...

– Kardeşime örnek olucam mı peki?

– Evet, tabi ki...

– İyi o zaman... Gidip ona da sööliyim... “Bu işler kırk beş dolara oluyo” diye... Kazıklanmasın çocuk...

– Şantaj?

– Ya da hiçbişi söylemiyim... Nası yapsak bilmem ki?

– Yavrum, Berk'çim, karşında seninle konuşan insan, baban... Neden bööle yapıyosun, ruhuna bi şey mi girdi? Seni, ezilmiyesin, şu canavar dünyada güçlü olasın diye biraz tuhaf büyötmüş olabilirim ama, bu kadarı da fazla... *Sen acayip bi şeysin, evlat filan diilsin!*

– Elti miyim ben? Belki de dünürümdür...

– En son kaç diyosun? Aynı evde oturuyoruz, yüz yüze bakıyoruz şurda... Ona göre bişi söyle...

– Senin elin dahil yüz, kardeşim için de yirmi alırım... Ayrıca Loreal kozmetikten saç jölesi ve Ribak ayakkabı... Ver elini...

I

– Bu sıcakta bize de yazık be kardeşim... Ne o, makam mevki sahibi bi zevatın arabası geçicek diye, koca İstanbul'u kitle... Ağaç olduk şurda... İşimiz gücümüz var... Sen biliyo musun birader, niye kapadılar yolu, kim geçicekmiş, yerli mi, yabancı mı?

– Valla bilemiycam abi... *Toti* mi, ne işte ö'öle biri geçiyomuş...

– *Toti* diye mühim birisi yok ki hemşerim... Yugoslav bi mareşal vardı *Tito* diye, o da öldü...

– Dediğin gibi o *Töte* mi ne, işte o herif öldüyse, cenaze merasimi vardır, kortej geçiyo diye trafiği kapamışlardır...

– O öleli on yıl oldu be hocam... Hihhihi...

– Olsun... Naaşını naklediyolardır... Yeni bi anıt mezar filan yapmışlardır, törenle nakil mevzuları vardır... Mühim adamlar, öldükten yıllar sonra bile trafiği tıkayabilir... Yalan mı konuşuyorum... Zaten adının *Toti* olduğunu da tam biliyorum... Demin öbür şoförler konuşurken öölesine duy-

dum... Kulaktan kulağa söylenirken ismi değişmiş olabilir tabiyatınan... Neyse hocam, adını n'aapıcan, tıkadı işte herif... Haticeye diil neticeye bakmak lazım... Bekletiyolar işte... Neyse, bi istirhamım olucak... Acıba sende yıldız torna-vidayla damga pulu var mı?

– Damga pulu mu?

– Hıı... Burda beklerken şu öndeki beyaz Mazda ile anlaştık, arabaları takas edicez de... Muamele için damga pulu lazım...

– Burda mı yapıcaksınız muameleyi... Noter filan lazım değil mi?

– Noter dolaşıyo buralarda... Trafik tıkanığında araba aralarında simitçi, kahveci, gazozcu, piyangocu gibi meslek erbabı iş görürken, sonunda seyyar noter filan da gezinmeye başladı... Bunlar bizi kitledi diye işimizi yapmıyacak mıyız yani?..

– Doğru tabi... Ebe bile dolaşıyo... Bizim komşunun eşi, Fransa Devlet Başkanı yüzünden trafik kesildiğinde, seyyar ebe tarafından yolda doğrultuldu... Adını *Muhsin Mitterrand Şengül* koydular...

– Benim yeğenimin adı da *Viyadük*... Aslında trafik tıkalıyken “*Hemzemin geçit*”te doğmuş ama, “*Hemzemin geçit*” diye isim olmaz düşüncesiyle *Viyadük* koymuşlar... Bi saniye, trafik açıldı... Hüoop... Beyaz Mazda kaçıyo... Takas için peşinat vermiştim herife, götür... Dur lan... Dursana... İnbe Toti... Biz pul ararken... Kaçma... Haram zıkkım ederim, yaramaz bak... Dursana laaan...

II

– Kardeşim uzatma işte... Ekselansları Gana Devlet Başkanı, şurda ülkemizi ziyaret ederken, makam konvoyuna girip, ekselansın otosuna çarpmışsın... Koca Devlet Başkanı torna-

vidayla dürte dürte karakola alkol muayenesine getirilir mi?
Özür dile de gitsin, sonra senle görüşücez...

– Komser abi, aksız olsam, tamam ani bi yerde... Bu Arap'la şoforu, arabanın arkasını yedi... Zati kasko yok... Beş milyon hasar...

– Çocuğum uzatma... Sen niye girdin elin konvoyuna...

– Mişteri alcakdım... Bu başkanın arabası uzunları yakıp benden yol istedi... Vatanın bi karış yolunu verirsem adiyim dedim... Camı açıp terbiyesislik yaptılar... Kodum freni, yapıştılar. Ekmek teknesi yara aldı... Üç çocuk var, şahsıma da yazık... Bunlarda para çoktur, istedim vermediler, şoforsun dediler... Efendim... Arz ederim komtanım...

– Yavrum... Bak yabancı basın mensupları filan var... Bizim konukseverliğimize yakışır mı? Olmuş bi kere... Hadi öpüşüp barışın...

– Öpmem ben bu Arap'ı...

– Öp çocuğum... Öpüceksin... Anlarsın ya...

– Ah ayağım... Öpiim eksaranz... Olur bööle şeyler... (Şap... Şup) Ekmek çarpsın alkol kokuyo... Kibrit çaksam patlicak... Çırağan Sarayı'nda içiyo, pilot gibi uçuyo bunlar... Biz yapsak taksiyi bağlarsınız... Versin beş milyonumu gideyim... Arz ederim...

Yağ Zehirlenmesi...

– Öh, pardon kulağınıza bastığım için üzgünüm Firuz Bey... Canınız acıdı mı?

– Acısa ne ehemmiyeti var beyefendicuum, emir buyrun kulağımı dibinden kesmekte bir an dahi tereddüt edersem namerdim! Af buyrun, hıyarlık bende, huzurunuzda eğilirken dengemi yitirip düştüm, bu eşşek kulağım pabucunuzun altına atıverdi kendini... Pis kulak...

– Reca ederim kulağınızı çekmeyin Firuz Bey... Yalvarırım böyle yapmayın...

– Aman beyefendi, o nasıl lakırdı öyle, siz kim yalvarmak kim... Firuz kulunuza latife etmeyin...

– Yalama ulan o kül tablasını... Sana diyorum Firuz!

– Kirli diye şeediyim dedim... Ama madem ki...

– Uzatma! Ağlama, yalandan ağladığını biliyorum. Seninle açık konuşacam Firuz... Bööle yalakalıklar istemiyorum... Benden önceki Genel Müdür'ü de senin delirttiğini biliyorum... Ama ben kararlıyım, delirmiycem...

– Benden çekinmenize gerek yok beyefendicim... Firuz kulunuz o kadar yağcı değil: Esas bizim dairenin kurdu Pa-

mir'dir... Bundan önceki Genel Müdürü o yağlıyodu, çok şişirdi, adam kendini aynı anda hem Napolyon, hem Hitler sanmaya başladı... Ben normal yağcılık yapıyodum, Pamir ileri gitti...

– Vay köpek Pamir... Peki bi şey sorucam... Geçen gece evimde, banyoda, ben hapsirince birisi “çok yaşa” dedi... Ben senin sesine benzettim. Sonra... Sonra... Nası söyleyiceğimi bilmiyorum, klozete oturmuştum... Tanrım, çok ayıp... Nasıl desem, şey oldu...

– Af buyrun, klozetten bir el çıkıp, edep yerinizi kuruladı... Anladım... Pamir'in taktiği bu... Ben o kadar ileri gitmem, en fazla kül tablası yalarım... Siz yine dua edin beyefendi... Eskiden Vargın diye bi herif vardı... Zamanın Genel Müdür'ünü intihara sürükledi... Merhum, Vargın'ın suratına kezzap attıktan sonra kendisini vurdu...

– Nası yani? Ne kezzabı...

– Çok hüznü bir hikâyesidir... Vargın çok ileri gitmişti... Genel Müdür'ün kişiliğini bozdu, ayağını filan yıkayıp, el-ceğiziyle ev yemekleri yapıyor, bir dediğini iki etmiyordu... Sonunda Müdür kendisini Vargın'dan başkasının anlamadığına, bir tek onun yanında mutlu olabileceğine inanmaya başladı... Ailesini dağıttı... Vargın'ı nişanlısından kıskanıp yüzüne kezzap attıktan sonra, kendine kıydı... Bu yüzden siz dua edin, yine yağcı kullarınız size insaflı davranıyo...

– Ben delirmem ama di mi?

– Estağfurullah beyefendiciğim, siz karakter sahibi bi insansınız, güçlüsünüz, akıllısınız... Böyle zayıflıklara pabuç bırakacak kompleksli birisi hiç diilsiniz...

– Öyleyim di mi?

– Tabi...

– Ben, ben güçlüyüm... Öyle yağcılık filan yemem...

– Yer misiniz?

– Asla...

– Tabi... İradeniz çelik gibi...

– Çelik gibi...

– Çelik gibi...

– Yok ööle delirmek filan... Ben işimi yaparım, herkes hakkettiğini alır, hakkettiği yere gelir... Klozet içinden edep yerime uzanacak elleri kırarım...

– Bittabi...

– Güçlüyüm ben... Atımı getirin... Şafakta sefere çıkacağız, Acem mülkünü imparatorluğumun sınırlarına katıcam, beyaz kaftanımı ütöletin, kaftanın sol cebine fındık, sağ cebine kuru üzüm koyun, beslenme çantama yağlı ekmek, incir reçeli, Citan sigarası, pilli radyo, Sabiş ablamın bebeklik resmi, bilinçaltımı hazırlayın... Çifte gidicem...

– Ne münasebet efendi? Bu milli bi hadise... Biz oraya “Olimpiyat Köyü” yapıcaz... Kıçıkırık bi arazi mafyasıyla baş edemiycek miyiz yani? Bu millet, iktiza ederse yelkenleri atlastan gemilerle denizden ve karadan saldırıp, arazi mafyasına bi karış toprak kaptırmadan, söz konusu araziye Olimpiyat Köyü’nü tesis edecektir... İşte o kadar!

– Demesi kolay Sayın Başkan, arazi mafyası orayı boşaltmaya hiç de niyetli görünmüyo... Baba Bubuş Nevzat ve 416 adamı geçen gün basını da davet edip arazimizde bir “Kararlılık Gösterisi” yaptı... Arazi mafyasına ait timler temsili zabıta kuvvetlerini püskürttü.

– Konsensüs cihetine gidilsin... Anlaşalım heriflerle... Köydeki büfelerin işletme hakkı, jetoncu, çakmaklara gaza, kumpirci ve kokoreççi noktalarını Baba Bubuş Nevzat ve adamlarına verelim... İsterse çay bahçesi açıp el altından içki satabilir, tombala çektirebilir... Yeter ki orayı hır çıkartmadan boşaltsın... Biz efendi efendi olimpiyatımızı yapıp gideriz...

– O kumpir işi filan da ayrı dert sayın Başkan’ım... Olim-

piyat yapıcağımızı duyan arıyo... Köyden Hazım Amcam telefon açtı “Olimpiyat ediciğmişsiyiz, duyduğ, hayırlısı, olsun, bana beş dene kumpir tezgahı ayırır... Üç ton patatis aldım, haftaya İstanbul’dayım” dedi... Dayım da olimpiyatlara otopark dalında katılmak istiyio... Olimpiyat Köyü’nün otoparklarını rica etti... Bunlardan başka Olimpiyatların resmi içeceği olmak üzere Dolapdere’den iki işkembe çorbacısı, araya adam sokup ricacı olurken, Sumru adında küçük bir kız çocuğu da “Miniş” isimli kedisi olimpiyatlarda amblem olarak kullanılmazsa aseton içerek intihar edeceğini bildirdi...

– Sittirsin ordan... O küçük manyağa da n’ooluyo? Mecbur muyuz lan biz “Miniş” diye bi kediyi amblem yapmaya... Bi de intihar ederim diye utanmadan bizi tehdit ediyio... Biz tehditlere, kurugürültülere pabuç bırakan insanlardan değiliz, olmayacağız da... O inek kedi, olimpiyatlara tavassutla, tehditle amblem seçilirse, hiç durmam istifa ederim...

– Bravo Sayın Başkan... İnanınız şu memleketi sizin gibi birkaç ideal sahibi, ilkelerine sadık ve cesur insan ayakta tutuyor... Kedi konusundaki aktif tavrınız olimpiyat ve şehirçilik tarihine nesilden nesile aktarılacak numune bir hadise olarak geçecektir...

* * *

* İstanbul Olimpiyatları’nı, “tesislerin ihalesi” dalında müsabakalara 750 adamıyla katılan Baba Gergedan Firuz birincilikle kapattı... Gergedan Firuz, tehdit, adam kaçırma, ırza tasaddi, kurşunlama ve serbest aylamada İtalyan mafyasına ait birçok rekoru egale etti...

* Olimpiyat’ın kumpirci, mısırcı, otopark işletmecisi gibi dalları çeşitli mafyalar tarafından paylaşılırken, “Olimpiyat Meşalesini Kundaklamak” şerefi arazi mafyasının, “delikanlı” Baba’sı Bubuş Nevzat’ın oldu...

* Olimpiyat meşalesinin kendisine kundaklatılmamasına sinirlenen *Zenci Baba* namıyla maruf *Arap Neco*, jimnastikte yer hareketlerini izlerken Romen jimnastikçi Alyoşa'dan "üçlü salto" istedi... Minderde istediği hareketin yapılmamasını bahane ederek, Alyoşa'yı bacağından vurdu ve minderi yırtıp süngerlerini parça parça etti...

* İstanbul Olimpiyatları'nın amblemi *Cicoş* adında bıyıklı ve yırtık bir muhabbet kuşuydu... Olimpiyat amblemi *Cicoş* İstanbul sokaklarına asılan afişlerine bıyık çizilip yırtıldığı için, dünya basınında "bıyıklı ve yırtık bir muhabbet kuşu" olarak yer aldı...

Unutmadan, adı geçen kuş, kedi konusundaki asetonlu tehditlere pabuç bırakmayan, gözüpek Sayın Başkan'ın yeğenine aitti...

– Tabi kaçar adamcağız Devlet Sanatçısı ünvanından... Ben size “karakoldan celp kâğıdı göndermeyelim, başka bi şey zannederler” demiştim...

– Haber vermeye bizzat ben mi gidicektim yani Refik? Onlar daha yeni “Devlet Kapısı”nda göreve başlayacaklar... Benim kaç yıllık bürokrat kıdemim var şurda... Sanatçıysa sanatçı, devletin kıdem müessesesi, sicil müessesesi var... “Memurin kanunu” gayet sarıh... Celp gönderilir, kendisine “Devlet Sanatçılığı” hususu tebliğ edilir... Gün verilir, temiz kâğıdı, sakalsız fotoğraf, ikametgâh ilmuhaberi, askerlik belgesi, nüfus sureti, dört adet beyaz mektup zarfı, altı adet beşer yüz liralık pul gibi evraklarını tamam eder, ünvanı imzaya girer, imzadan çıkar, alır ünvanını gider lojmanına, pardon evine...

– Malûm-u âlinizdir beyefendi, kendisine “Devlet Sanatçısı” ünvanı tevcih ettiğimiz birçok sanatçı, halen kararsız... Bir bölümü de reddetti. Bi tanesinin telefonunu dinliyoduk, “Yaşımı küçülttürüp yırtıcam” dedi densiz...

– Siciline işlensin... Münhal devlet sanatçısı kadromuz do-

luncaya kadar, ses etmeyin... Hele bi olsunlar... Sonra hepsini süreriz... Çatır çatır bi gecede ordan oraya tayin edip, bi kısmını da “merkeze alarak” kızağa çekeriz. Memurin kanunu gayet sarih...

– Beyfendiciğim, insanoğlu çiğ süt emmiş işte... Bana böyle bir ünvan vericekler... Ah ulan... Pardon efemim... Diyelim ki yazarım; silgilerim, sabit kalemlerim, karbon kâğıtlarım, bloknotlarım hepsi DMO (Devlet Malzeme Ofisi)... Eserlerim *Resmi Gazete*’de telif olunur, arasına bir başka “Devlet San’atkârı” ressam, desenler çizer... Kuryeler aracılığıyla piyasaya da sızdırırız, öh pardon, dağıtılır...

– Kadro hususu hallolonunca, bana unutturma da Devlet San’atkârlarına bir genelge yollıyayım... Bundan böyle, heykeltıraşlar, tıraş sonrası heykellerinin görülebilir bir kısmına, tercihan sol üst kenarına “Resmi hizmete mahsustur” ibaresini koyacaklar... Ressamlar, suret-i katiyyede “Nü” diye tabir olunan, çıplak, umumi adaba mugayir modeller resmetmeyecek, diğer modeller ise, favorileri kulak memesinin üç santim üstünde, bıyıkları dudak hizasında kesilmiş, daha evvelki kılık kıyafet tamimimize uygun olarak giydirilmiş şekilde resmedilmek suretiyle, sergiye çıkarılabilecektir...

* * *

– *Resmi Gazete*’de “İmza günü” duyurunuzu görünce nasıl sevindim, bilemezsiniz, beyefendi... Ben sizin kitaplarınızın hepsini okudum, onlarla büyüdüm desem yeridir yani... Şimdi lütfen bana yeni kitabınızı imzalayabilir misiniz? İsmim Nihâl...

– Nihâl Hanım, önce bir yazıyla kitabımı imzalatmak istediğinizi belirtip, üç nüsha halinde muhasebeye vericeksiniz... Muhasebe Müdürü, bir nüshayı kendisinde alıkoyacak, bir nüshayı size verecek, diğer nüsha resmi arşive gi-

decek... Ödeme yapıp iki nüshalı bir makbuz alıcaksınız...
Sonra kitabı size vericekler... Daha sonra evvela muavinim
imzalıyacak, kitabı bana getirecek, siz yarın gelip imzalı ola-
rak kitabınızı sekreteryadan alıcaksınız...

– Nehû?

– Ben şimdi size bir numara vereyim... Numaranız 47, bu
numarayla başvurun, dilekçeniz sıraya girsin...

– Ama, yani... Ben size eskiden TÜYAP'ta filan da kitap
imzalatmıştım... O zaman b'öyle yapmıyodunuz ama...

– Prosedür böyle şimdi... Eskiden imzalattığınız kitap için
ise, bağlı bulunduğunuz vergi dairesine tashih harcı yatırı-
caksınız, önce muavinim bi bandrol yapıştırıp paraf edicek,
sonra ben yeni bi imza atıcam... Bi pula, bi açığa... Hadi gi-
din şimdi, mesai bitti kapatıyoruz...

Viran Olası Bekâr Haneleri

– Bırak bu hayatı, gel evimizin kadını ol Sabîş Abla...

– A-aaa... Lan git de ananla kafa bul, velet! Bak, pırıl pırıl çocuklarsınız, “üniversite talebesiyiz” diyosun... Sizin aklınız ermiyo mu bu işlere... Alemden karı kaldırıp eve kapamak size mi düştü kopiller.

– Bak şimdi abla, kötü bi niyetimiz yok... Sen gündüzleri bizim evde anne kılığında dolaşıcaksın... Üç üniversite öğrencisi kiralık bir evde kalıyoruz. Herkes bekâr evlerine gıcık biliyosun... Allah muhafaza, bakkalın çırağının göz koyduğu manita bize baksa, çırak tutup intikam almak için “ör-güt evi” diye bize iftira etse, ayıkla pirincin taşını... Anlıyomusun, hayatımız senin elinde... Gel bizim evde otur, yanımızda görün... Hem yaşlısın, bu alemlerde çalışmaktan bıkmışındır...

– Lan hiçbi şi anlamadım... Ben şimdi bakkala vericem, bu arada siz bakkalı meşgul edip manitasını mı götüreceksiniz?

– Yok canım, ben durumun vehametini anlatmak için örnek verdim... Sen hiçbi şey yapma, gel bizim evde otur...

Manava filan git, camın önünde örgü örerken gözük yeter... Parası neyse veririz... Senden önce bi tiyatrocı teyze kiralamıştık, şimdi o turneye çıktı... Bekâr evindeki anne rolü boşta...

– Yatalak bi karı var, “Kontes Zehra” diye... Bi ara bekâr evinde yaşlı insan rolü için üniversiteliler onu tutuyodu...

– Evet onu biliyoruz... Yatalak, böbreklerinden hasta, Kontes Zehra... Bi ara bizim fakülteden çocuklarda kalıyordu... Yazık oldu çocuklara.. Zehra’nın idrarını tahlil için bi şişeye koyup kliniğe götürürken, komşuları ellerindeki idrar dolu şişeyi görünce çocukları “ellerinde molotof gokteyliynen dolanıyollar” şeklinde ihbar etmiş... Yazık, 18’inde filan gibi çocuktu hepsi.

– Ciğerimi yaktınız lan... Biz de anayız... Peki madem...

* * *

– Sabiş Abla... Sana apartman içinde anne diyebilir miyiz?

– De ulan, yalandan kim ölmüş... Bakkala gidip sucuk aldım... Biriniz pişirsin, yiyelim...

– Tabi tabi... Sabiş abla, bi de biz aşure yaptık... Hani diyorum; sen çıkıp aşureleri komşulara dağıtsan... Komşularla aramızı ısıt... “Okuyo yavrucaklar, kimseye zararları yok” filan de...

– Boşverin aşureyi filan, ben apartmandakileri muma çevirdim... Sabah kapıcıyı jiletle dövdüm, dört numaradaki herifin sakalını kopardım, yönetici olucak adı pezevengin de kafasında şişe kırdım... Birisi size bi şey söylerse haberim olsun... Hadi getirin aşureyi yiyelim...

– Aman abla naaptın... Yok yere iftira edip ihbar ederler şimdi...

– Bi halt edemezler... Kapıcı eskiden müşterimdi, yönetici de pavyondan biliyo beni... Haa, bakkalın çırağına gelince...

Ondan da tırsmayın, manitası filan olmaz oncağızın... Geceleri Taksim'de kadın kılığında dolaşır o... Bi kere beraber ahlak zabıtası götürmüştü, ordan tanıyorum... İyi çocuktur, sucukları beleşe verdi... Ne lazımsa gidin alın...

* * *

– (Dan dan dan dan) Kapıyı aaç... Kapıyı aaaç!...

– Eyvah Sabiș Abla... İşte korktuğumuz başımıza geldi... Ev basıldı... Abla, bana bi şey olursa yastımın altında anam-gile yazdığım mektup var... Onu ver... Babama söyle 1978'de kardeşim Sami'yi boşuna dövdü, radyoyu ben kırmıştım... O yaptı zannedip çocuğu fena hırpalamıştı... Vicdanım sızladı hep... Söyle, unutma...

– Tırsma ulan... Kapıyı kıran *Yeti Yakup* benim belalım... İt herif, burda da buldu beni... Yakup, sarhoş ayı... Kırma be kapıyı... Çalışmıycam artık lan, ciğerimi yedin yıllarca... Köle miyim lan ben, keserim kendimi sana yine yar olmam, yetti artıkın... Doğrıycam kendimi git burdan iiit...

– Bu yurtdışı turnemde, ben de gapris yapacam Selehadin... Elin starları ÷lkemizde gonser verecek diye heriflerin adeta dibini öpüyorlar... Pavarotti'ye özel helâ; Diana Ross'a cibinlik, Maykıl'a oksijen çadırı, Vanilya Ays'a duşakabin... Bizi gonsere çağırıyörler, Allah ne verdiyse okuyüp geliyörüz. Olmaz eyle şey... Şu alemde bizim de bi ağırlığımız var yehu... Gaprisin feriştahini yapmazsam, ha şu gögsüme yağlı gırşun değsin...

– Emrin olur lbo abi... Gaprisin ağababasini yaparız, yakışır... Elâlem starsa, sen Megastarsın... “He” de, yazarlarımıza gapris yazdırtayım... Menecerler organize etsin, derhal yapalım...

– Bu beni... Fransa'dan çağırıyorlar ya...

– He...

– De ki, abim özel aşçısını getirecek... Malzemeler onlardan... İnce bulgur, üç kere çekilmiş çiğköftelik kıyma... Beyle güççük beberler oluyör, hani süs beberleri, onlardan... Kişniş, nene, roka... Cartlak kebabi için ciger, uykuluk, sembusek kebabi için, sarmısak, humus malzemesi...

– Ortaya bi de salata yaptiralim mi abey?..

– Sen yabma, onlar yabsin... Bu Fransa'daki Versay Sarayı'nın bahçesine maydanozla labada eksinler... Gece canım çeker, yolar yirim...

– Tüvalet, banyonun neresine gapris yabalım...

– Galacağımız ötelin banyosuna gurna godurt, kese bezi de bulsunlar... Göbekdaşını nereye goyacaklarını da çiz, faksla... Ötelin, benim galacağım gati, bi altı ve bi üstü boşaltılsın, hatta benim için bir de kaçak gat çıkılsın...

– Derhal fakslıyayım abey... Seni gezdirecek Limuzinin Amerikan barına soğuk şalgam suyu da goydurtturuyorum... Başka? Söyle abi, movi hediye standı garşında...

– Bilhassa uzunhava esnasında çıt istemem... Flaşlı fotoraf çekmek yasak, antep fıstığı hariç kabuklu yemiş yok...

– Kuru üzüm habbesi yimek serbest mi?

– Son dakikada belli olacak... Gerilim çıksın... Salona şişeyle, şıfıntılı yiyecek, gokain borusuyla girmek de yasak...

– Helal olsun, onlar bize gapris yaparkene iyi mi?

– Gonser sırasında, sahneye fırlayıp bana istek parçası kâğıdı dutuşturmak yok... İstek parçaları gonserden iki saat önce menecerimin çağrı cihazına meşaz şeklinde bırakılacak... Ben, istersem söölicam...

– Söz yazarlarına da sööliyim, konser arasında bi kaç kelime Fransızca parçala abi... Havan olur... “*Bi yu bi yu, şappi şappi, tey tey*” bu lafların hepsini çevirttiriyim... “*jö*” de ba kiim...

– Jö...

– Maşallah, Fransız gırtlığı var abimde... Bu konser yılın olayı olucak abi... Gögsüme yağlı gürşun değsin ki, dünya âlem seni gonuşacak...

* * *

– Vallahi aabey müttişdin be... Gögsüma yağlı gurşun deysin ki, fethettin abey herifleri... Pavorotdi halt yimiş... “*O sale mio!? adlı uzunhavasını “O sөөөllim milo?” şeklinde okumadin mi, vallahi gözüm doldu, gögsüm kabardı... Ses çıkmasın, senin gonsantrasyonun bozulmasın diye namluya susdurucu dakıp havaya saydırdım... Ondört mermi yagıtım şerefsizim. Adamların Allah’ı şaştı abi... Bi konser daha istediler... Bu sefer iyice gapris goyalım... Eyfel Gulesi’nin ayağında büfe açma ruhsatı, kulenin boya işleri, Sen Nehri gıyısında otopark işletmeciliği... Bizim çocuklara hepsini gapmazzsak, gögsüma yağlı gurşun deysin abey... Onlar bize gapris yaparken iyi mi?*

– Saçmalamayın canım kardeşim... Ben size öyle bir şey demiş olamam... Gidiniz reca ederim...

– Şimdi sizli bizli olduk di mi? Bizim mahallenin kahvesinde seçim toplantısı yaparken, ordan da kebabçıya gidip rakı içerken iyiydik... Siz biz yoktu... O zaman bana şey demedin mi? “Oyunu bana vericeksin Osman, sana Uygur Brode’den *Fantazi tergal tüller, fantazi Şantuk tüller, Ağır jakar perdeler diktirip hediye edicem*” diye...

– Laf mı şimdi yani? Ne demek tergal, jakar şantuk filan...

– Ben ne biliyim? İyice kelle olmuşun... Yüz elli kere bu lafı tekrar ettin... Ben de ne olduğunu bilmiyorum ama madem o kadar konuştun, jakar perdemi isterim...

– Benim vaat ettiğime emin misiniz Osman Bey? O kalabalıkta başka birisi vaat etmiş olmasın...?

– Buyrun, lokantada masanın resmi çekilmiş, en yakınım da siz varsınız...

– Şu arka masadaki herif filan vaat etmesin, onlar öbür partinin adamları... Hem o manifaturacı. Tül, perde işinden o anlar... Ben nalburum. En fazla beleşe alıcı, dübel, be-

ton çivisi filan vaat etmiş olabilirim... İnanınız sevgili vatandaşım, bu jakar perde, şantuk tül laflarından bir şey anlamadığım gibi, daha önce duymuş değilim... Zannediyorum siz içkinin tesiriyle benim vaatlerimi başka bir şeyle karıştırdınız... Biz parti olarak, camdan karakol, köprü ve otoyol geçiş ücretlerinde yarı yarıya indirim, yeşilkart filan vaat ettik...

– O zaman bir “yeşil kart” yaz... Lazım olur... “*Hamil-i yeşil kart yakınımdır, alâkadar olunuz*” de...

– Cart diye de yeşil kart verilir mi? Daha henüz iktidara geldik sayılır... Zaten o uygulamanın aşama aşama gerçekleştirileceğini söyledik... Yeşil kartı olan gidip hastanede hemen tedavi olabilecek tamam ama, tesislerin durumu belli... Hazırlanıncaya kadar önce sarı yanacak... Yani “*Dikkat, hazır olun, bedava ve beklemeden tedavi olacaksınız*” anlamında birer sarı kart alacaksınız... Kısa bir beklemeden sonra yeşile dönecek... Eğer hâlâ hastanede yatak ve doktor sorunu çözülememişse, hastane size kırmızı kart gösterip dışarı atacak...

– Herkese bir ev, bir araba anahtarı vericek olan da sizin partiydi di mi?

– Bakıcaz artık... Sırasıyla, yavaş yavaş... Hele bi görev başlıyalım, hayırlısıyla... Koalisyon olursa ortağımız ne der onu bilemeyiz... Olmazsa herkese aynı evin ve arabanın anahtarını veririz, devre mülk olarak, sırasıyla herkes bir tur atar... Bazı vatandaşlara da minibüs filan tutarız... Bana bak, sen akşamüstü eve bir uğra, madem istiyorsun iki metre jakar perde vereyim de git... Daha şimdiden muhalefet edip milleti kıldandırma, yapıcaz dedik... Hadi canım, her işin bir sırası var... Hadi, akşama gel, al perdeni, bakarız... Hadi canım... Mazbatamı alayım, iki metre tül daha vericem... Söz... Hadi güzelim...

* * *

– Aaadileer! Ayıptır be... Size güvenip yola çıktık... Tercihli oy sistemine göre bizim sandıktan bana üç tane oy çıktı... Birini ben attım... Geriye iki tane kalıyo... Bi taneniz beni satmış... İkiniz kardeşimsiniz, biriniz karım... Aynı sandıkta oy kullandık, bana dört tercih çıkması gerekiyordu, üç çıkmış, hanginiz bana oy vermedi, kim o alçak... Gitsin bu evdeen...

– Bağırma abi yaa... Ben verdim... Sabri vermemiştir.

– Vallahi ben de verdim abi... Ya Numan abim vermedi, ya da Hayriye yengem...

– Kız Hayriye, yoksa sen mi vermedin, körolmayası... Hani “kocacım, milletvekili ol, arkandayım, seni destekliycem” diye vaatlerde bulunmuştun...

– Serbest irademi kullandım ayol... Seçim gezilerinde canım çıktı... Bi de milletvekili olsan, ne halt edecektim...

– Gelirsem oraya... Kırarım o serbest iradeni filan. Yalancı karı, satılmış (küüüt)...

– Vuran ellerin kırılısın Sami... Bir de iktidara gelince Kadın Sorunları Bakanlığı kurucuz diyodun... Oh olsun... Vurma ulan... Yetişin komşulaar...

– Taanrımm... Raynoom... Dek başınaa gooyma gullarını, yalnızlığa ancaak sen dayanırsuın, gozeel çirkin demaaaa... Zımdık fıkıdım, castara castara... Sen de ridim dut lan Sırrı, büttün daire inilesin, vur masanın üstüne castara castara... Heb beraber... Hobaaaa... Çıt çıt çıt çıt çedeene de sar beedeni bedeneee, dünya dooluu yar ossa da benimki-si bi taneeg... Tey tey tey.. Lülülülülülü... Hobaaa... Lan oğ-lum gaksana Sırrı, şööle bi harmandalı oynıyalım gak he-le gak...

– Yapma Allahını seversen Zekeriya Abi... Valla bütün daire bizi dinliyo... Bişi diil, masayı devirdin bi sürü şey kırıldı...

– Gırılsın, devrilsin... Daha bag neler devrilecek burda... Bak hele sen, bu dairede ne gafalar gopacak, ne saltanadlar bitecek... Kelleler uçuşacak makamlar mevkiler yerle yeksa-an olacak... Çünkü nedeen? İktidar değışdiiii... Açıkda galdı sırtları, o afra afra bitti artık... Ölü balık gibi bakıyolar insanın suratına... Yarın bir gün yazıları geliir, kimini açığa alırlar, kimini gızağa alırlar, kimini sürerler... Abin de eski makamına gavuşur... Vakdinde yanlış ata oynadık, onların par-

tisi iktidara geldi. Göt gadar oda verip müsteşar ikinci muavinliğine sürdüler... Şimdi sıra bendee...

– Yazıktır abi... Yakışmaz sana...

– Yok yaa..? Vakdinde bana acıdılar mı? Kocca Genel Müdür'düm... Cümle çaycı, sekreter, odacı tir tir titrerdi... İktidar değişti, beni açığa aldılar... Hepsinin maskarası oldum... Hani o benim eski bi sekreterim vardı... Gıvırcık Saliha, galtağın önde gideni... Ünvanımı elimden aldılar, o garı daha ilk gün masamdaki fildişi galemligi çaldı... Kendi tekeri gırık goltuğuyla benimkini değiştirdi, günlük gastelerden benim için kestiği guponlara anında el goydu...

– Aabi bırak elin terbiyesiz karısını... Cahil işte...

– Vakdinde terbiyeliydiler amma... O manyak çaycı, masama çay bıraktı mı geri geri dört adım yürür yirlere gadar eğilir öyle çıkardı odadan... Sonradan n'ooldu? Babası yaşında adamı, bir çay için saatlerce yalvartıyor it... Keyfi gelirse müdürlükten artan soğuk çayları insanın gafasına gafasına furup gidiyor...

– Orası öyle tabi... Geçen gün; *"Sizin odada benim bardaklar dabaklar hep gayboluyor... Eve mi götürüyorsunuz na yapıyorsunuz?.. O Zekerya denen kel herif fazla şekerleri bi gavanoza atıp birikdiriyo... Şorda, üst çekmecedeymiş, bilmiyom san nedmesin..."* dedi... Hırısımdaymış ağlıyordum... Kahrettim kendime Zekeriya Abi.

– Sen ne diyosun Sırrı? Sade çaycı, sekreter değil... Ya müşteriler... Pardon vatandaşlar.. İş takibine gelen mütahitler filan, yılbaşında gatur yüküynen eşantiyonlar getirirdi... Makamımız değişince biri bile yüzümüze bakmadı... Geçen yılbaşında eşantiyon bi duvar takvimini yapmak için memur çocuklarla çekişirken takvim yırtıldı... Sade mart ve gasım ayları bana galdı... Şimdi bi Genel Müdür olayım, gelsin manda derisi gapaklı ajandalar, Rolex saatler, Cross tükenmezleer... Şimdi sıra Zekeriya Abi'ne geldi Sırrı... Gün benim artıkın...

* * *

– Sırrı...

– Bey... Zekeriya... Sırrı Bey... Neymiş?

– Sırrı Bey yani... Bey diyecektim gusura bakmayın dilim şeetti...

– Ne istiyosun Zekeriya? Bişi mi var... Zekerim...

– Ahahaha... Sırrı ne gadara espiritüersiniz... Zekeriya yerine ismime “Zekerim” dediniz... İlahi... Hüh... Ben şey diyecektim sana... Pardon size... İnanınız, sen Genel Müdür olunca, kendim olmuş kadar sevindim Sırrı... Bey. Ne kadar olsa ikimiz de çok çektik... Bari sen, siz yani, şeetmiş olun... Ben şey diyecektim... Müdür olamadım, fakat yani başka bir mevkiye atanmam hususunda, bir yazı şeetti mi acaba... Bakanlık’tan yani.. Ben de partinin bi neferi ve kıdemli olmam hususiyetiyle de, uygun bir tayin... Yani Sırrı Bey.

– Senle ilgili bi yazı gelmedi Zekeriya... Ayrıca bizim çaycı da hakkında şikâyetçi... Bardaklarını kaybediyomuşsun... Neyse bi ara bakıcıiz artık...

* * *

– Lan Sırrı... Bey, diyim mi... İt... Zekeriya abine beklenen tayin yazısı geldi guguş... Bakanlığa Teftiş Gurulu Başkanı olmuşum... Oydum seni Sırrı oydum oydum... Bag o Genel Müdür’lük afra tafralarına neler yapacam... Bürütüsler gibi hançer sokmak neymiş göreceksin... Oydum oydum... O çaycıyı, o sekreteri, seniii... Çıt çıt çıt çedenee de sar bedeni bedeneee... Hobaaa...

– Prezidan Buş bizim beyefendiyi daha çok seviyo bi kerem...

– Hadi ordan, sizinkini değil bizim beyefendiyi daha çok sevdiği gün gibi ortada... Sizinkiyle gönül eğlendiriyoyu... Bizim beyefendiyi yerlere göklere koyamadı, oval salonda ağırlandı, sizin beyefendiyi girişte vestiyerin hemen yanındaki yamuk odada ağırlamıştı... Yalan mı?

– Aman, hıh... Oval salonun tavanı basık bi kere, yamuk oda daha havadar, manzarası da var... Hem Prezidan Buş bizim beyefendiyle mor çinili terasta çay içip susamlı bisküvi de yemişti naaber?... Anla artık yani, resmi yemek bi tarafa bizim beyefendi bi tarafa, ayrıca bi de çay içip muhabbet ettiler, samimiyet diye buna derim ben...

– Cart... Samimiyetmiş... Esas en samimi bizim beyefendiyle yemek yediler... Yerel saatle sabah saat üçte, ikisinin de üzerlerinde pijama olduğu halde Beyaz Saray'ın beşgen mutagında, üç kapılı buzdolabının önünde ayakta sandöviç yapıp yediler...

– Peh! Sizin beyefendi o saatte yarı uyur yarı uyanık buz-

dolabını talan etmeye gidince, mutfakta dalıp rüya görmüştür... İş yok da koca Prezidan bi Praym Ministır'la buzdolabı önünde sandöviç yiycek... Ancak rüyasında görür. Ben de geçen gece rüyamda İngiltere Kraliçesi'yle Kavak'ta rakı içtim... Aynı taratora ekmek banıyoduk... Tihehehehehe...

– Hınıhahahör... Gülüyorum ama esprine değil, zavallılığına... Günün birinde bu hadise, mutfak olayı, *Kitchen Konsensüs* (mutfak uzlaşması) şeklinde tarih kitaplarına geçicek... Şimdilik gizli tutuluyor...

– İlle de “mutfakta biri vardı” diyosun yani... İyi... Bunlar hikaye kardeşim... Bi kere Prezidan'ın bizim beyefendiye ismiyle hitap ettiğini cümle âlem duydu... Kendileri, beyefendiye “*Oov Targıt*” demedi mi? Hı?

– Yes anacım yes... Dediye dedi n'aapalım yani... İyi ki bi ismiyle hitap etmiş...

– Sadece ismiyle hitap etmekle kalmayıp, “*Hey man to day is Friday close your necks*” (Bugün cuma enseleri kapat) diyerek ensesine şaka yollu bir tokat bile aşk etti... Samimiyeti görüyo musun?..

– Hıh... Buşgil bizim beyefendiyi görünce “*Hı Sülü... You are a cowboy too... Oh very nice*” (Hey Süleyman sizin için de Kovboy diyolar, ne güzel) dedi... Biliyosun kovboyluk sözcük anlamı olarak “sığır çobanlığı” demek. Bizim beyefendinin de halk tarafından konmuş isimlerinden birisi “Çoban Sülü”dür... Hem bizim beyefendi Liderlik ve Hizmet madalyasıyla da taltif edildi...

– Naapalım, bizim beyefendiye de profesörlük verdiler... O vakit Sinsinati de yayınlanan *Voice of the Dentists* (Diş hekimlerinin sesi) gastesi olayı 24'üncü sayfada iri puntolarla yazdı... Ayrıyetten *The Federation of the Butchers* (Kasaplar Federasyonu) bizim beyefendiye üzerinde dolmalık kıyma resmi bulunan bir plaket verdi...

– O da bi şey mi lan? Bizim beyefendinin Amerika'yı zi-

yareti sırasında Dakotalı bir fiyonk makarna üreticisi olan Dankın Vidfırd çocuğuna “*Ironhand jr.*” (Demirel cün-yor) adını verdi... Olay mahalli TV istasyonunda yerel saatle 04.35’te yirmi altı saniye süreyle sekizinci haber olarak verildi.

– Aman hahay, yer yerinden oynamış, yankılar uyanmış, breh breh... Atıyosun madem doğru dürüst at...

– Konuşma lan bizim beyefendiye...

– Asıl sen bizim beyefendiye konuşma... Buş bizimkini daha çok beğeniyo...

– Esas bizim beyefendiyi daha çok... Yürü... Ancak gider-sin *the car of the stone* (taş arabası)...

– Cemal Abi *Havalı Deniz*'i soruyorlar, ne diyim?

– Tamirda... Hava geçiriyördü lasdikçiye gönderttim...
Ööleden sonra beşte gelir...

– Zehra inik mi?

– Biraz basıncı düşük... Ula needecek Zehra'yi *Deniz*'i...
Bunların hepsi plasdik, aynı galıptan çıkma... İsimlerini ben
uydurdum, gelsin işte verelim bi tane...

– Olur mu abi... *Havalı Deniz*'in ham maddesi farklıymış...

– Başlatmasınlar şimdi hamından maddesinden... Yirmi
sekiz atmosfer havayı basdın mı, hepsi olsun sana *Havalı
Deniz*... Sen bırak o gapıdaki geyiği, niyeti yok, öölesine ba-
kınıyo kavat... İçeri gel, sipariş aldım... Telefon geldi... *Gül-
beyaz*'ı bi kesekâğıdına go... Darlabası Başag apartmanı beş
nümeronun balkonundan sepet sargıtacaklar... Sepetin di-
binden parayı al, at içine *Gülbeyaz*'ı...

– Hediye ambalajı yapıim mi?

– İyi sööledin bag, unutuyodum... Göbeğine tükenmez ga-
lemilen “İyi ki doğdun Basri” yazılacak... Yazarkene galemin

ucunu basdırıp patlatma garyı... Sonra hemen tükkanâ dön, garıları söndür, kepengleri gapat...

– Usta yaa her akşam bunları söndürüp sabahleyin tek tek şişirmekten tıknefes oldum... Şişik kalsa olmuyo mu?

– Olur mu oglum... Tükkanın bereketi gaçar...

* * *

– Yaşar... Gel hele buraya...

– Buyur Cemal usta...

– Zehra nerde Zehra?...

– Hankı?

– Cünyor Zehra... İfak olanı... Havalı Deniz'in yanındaki rafda duruyodu hani...

– Haa o Zehra... N'oolmuş ona?

– Ayak yapma patladırım gafanı, vurdum mu bi de yer çarpar, ağzın yüzün şişme garılar kibin şişer... Zehra nerde?

– Naapıcan be aabi? Zaten bi tarafı sönyödu... Belalıları gelip bıçakladı..

– Şişme fahişenin belalıı olur mu len?

– Köyden gelmişler kardeşleri miymiş neymiş? Mongol-fiyer Kardeşler... Biliyosun şişen balonu onlar icad etti... Ya da uçan balon ööle bişi yani... Zeplin filan... Zehra'yı da onlar icad edip şişirmiş... Öhö...

– Yalan deme... Doğru gonyuş...

– Seviyorum abi... O'nu eve götürdüm... Evinin plastik kadını oldu... İzin ver, Zehra'yı kurtariim bu hayattan...

– Tükkanın sermayesine yan gözle bakılır mı it?

– Ver elini öpiim abi... Sevenlerin arasına girme... Zehra artık evinin plastik kadını...

– Zehra'yı da seni de söndürücem...

– Yapma abi, çalışır öderim... Söndürme bizi... Zehra zor şişiyö zaten...

– O bir laylon...

– Naylon...

– Her neyse, bir laylon parçası için sana ekmek veren ustana ihanet mi ettin... Al öyleyse... Aall...

– Vurma abi... Elini kana bulama... Hapisanede “plastik kadından içeri düşmüş” biri olarak hiç havan olmaz... Hem ne güzel vergi rekortmeni olucaktın, kıyma kendine... Ver elini öpelim affet bizi... Zehra’yı şişirip örttüm, artık o senin bildiğin Zehra değil, yuvasında, koridorun kenarında duruyo, annem üstüne dantel ördü... Gece TV seyrederken, içinde ampul yakıyoruz, çok güzel oluyo... Seviyorum... Onun için dağları delirim, un ederim, rica ederim, vurma Cemal Abi. Gönül fermantasyon dinlemiyor ama. Gönül bu, aka da konar, moka da... Hatta plastiğe bile konuşlanır, yuva yapar...

Öyle Sarhoş Olsak Ki...

– Bana bak, benim mangalda iki tane biberim olacak... Şimdiye ölmüştür, getir onları, cacığı al, buz ver... Ben ne diyodum Selattin yaa...

– “Meksika’nın telefon kodu” diyodun Sadi abi...

– Kim? Ben mi dedim?.. Niye ööle bişi dedim peki?.. Bak, araya ölü biber girdi unuttum...

– Hani senin tanıdığın sıkı bi içkici varmış... İsmi Tayyar mı ne... İçince efkarlanır ama kimseye içini dökmezmiş... Gidip Meksika’da bi yere telefon edip ağlayınca rahatlıyomuş...

– Haa ööle dedim di mi? Ööle tabi... Tayyar dediğim, ööle kıral adamdı... Zayıf düştüğü görülsün, derdi bilinsin istemezdi... Çok efkarlandı mı, tee Meksika’ya telefon edip anlatır, ağlardı... Nassolsa dilini de anlamıyolar... Tanımıyolar, etmiyolar, arkasından dedikodu etmiyolar... Temiz iş...

– Peki karşıdaki dinliyo muymuş ki?

– Fan fin fon bi şeyler diyomuş işte... Hatta bikeresinde Meksikalı da ağlamış... Neyse, Tayyar Abi iyidir... Ben ööle içince salya sümük olanları hiç sevmem, muhabbeti bo-

zarlar... Tayyar Abi masada çit çıkarmaz... Doldu mu kalkıp Meksika'ya içini boşaltıp, açılır.

– Doğru... Bazısı içince rezillik çıkarmazsa rahat edemez... Çıkarabileceği olaylar için yanında hep avukat, doktor ve bir iç mimardan oluşan ekip dolaştırır...

– İç mimar ne iç, pardon ne iş? İçme işlerini mi projelendiriyosun? Nihenho? Hiihi.

– Yok be aabi, Mumbar Şefik içip, ortalığı dağıtınca yeniden dekore ediyosun çocuk. Geçen Arnavutköy'de içerken ikinci dereceden bir tarihi eser yıkmış... O iç mimar olmasa zor olmuş...

– Cık cık cık... Çeşit çeşit insan var be kardeşim... Yanında ince saz ekibi dolaştıran içkici filan duydum da, bunu ilk kez şeediyorum... Bak bir tane de ben anlatıyım sana, entere-sandır... Gargamel Talip... Duydun mu hiç?

– Hani rakı bardağının içine üç tane Supradin atıp içiyomuş... Mezesi, leblebi gibi atıştırdığı vitamin haplarıymış... O mu?

– Yok baabi... Gargamel Talip diyorum sana...

– Bildim... *“Alkol Duvarı’nı aşan cisimler kendi kütlelerine eşdeğer haydari veya fava’ya (bakla ezmesi) dönüşür”* hipotezinin sahibi... Rakı’nın Anştayn’ı diyorlar... O adam mı?

– Cık... O da diil... Bu içtikçe “bambaşka adamlar” oluyor... Herkes içince kişilik değiştirebilir... Ama Gargamel Talip sürüyle değiştiriyosun... İki kadehten sonra E. R. Johnston diye bir herif olduğunu ileri sürüyor... Daha sonra dördüz annesi Vietkonglu bir kadın gibi konuşuyor... İçtikçe içinden insan çıkıyo yani... Hatta arkadaşlar sööledi... Bir kere içinden ben çıkmışım... Kişiliğim yani...

– Dedikodudur abi... Ne işin var senin o herifin içinde... Başka birinin kişiliğidir o...

– Bilemiycem artık... Ben de bazen içince kendimi kaybediyorum... Belki o herif bulmuştur... Hihaho... Nehinhi.

Bana bak lan, sana da accaip rakı eksperi diyolar Selattin... İçer içmez rakı, eksport mu, Tekirdağ mı, kaç yılında üretilmiş, anlarmışsın... Benim bildiğim şarabın eksperi olur... Sen ne ayaksın... İçelim bakalım bi yudum da, rakının secesresini dök...

– (Çinn)... Yarasın abi... Şimdi bu rakıı, Tekirdağ diil... Paşabahçe'deki Tekel'de üretilmiş (... Şlıp şlıp...) Üzümle rin bi kısmı Şarköy'den, Safranbolu'dan gelen de var... İki salkım çavuş üzümü karışmış, yapıncak üzümüyle danagöz de var... Çavuş üzümle rinini toplayan kızın ismi *Semiha*... Bitişik bağda kalan *Tarık* adlı gence âşık... Ama *Semiha*'yı babası *Cezmi* diye bi oğlana vermiş... Gerisini tadamıyorum... Dur bi yudum daha alıyım... Sene 1989, *Seniha*'yı. Pardon... Deminki yudumda *Semiha* demiştım di mi? Bu yudumda *Seniha* tadı var... Her neyse... *Tarık* çiftıyla *Cezmi*'yi vuruyo... *Seniha*'nın babası da *Tarık*'la kızını vuruyo...

– Hörnh... Aşka bak... Hööf uleyn... Biz de yaralıyız bea... Pardon Selattin... Lafını unutma... Ben bi tuhaf oldum... Meksika'nın kodu kaç?

– Hafize, bavulumu hazırla, Tekirdağ'da Sabri dayımı döv-müşler, bütün akrabalar otobüse doluşup o densizlere had-lerini bildiricez... Belki ordan da Edirne'ye geçip geçen kış Feridun eniştemin dükkânını mühürleyen belediyeyi basa-rız, gecikirsem meraklanma...

– Ay bu sefer gitmesen Necip, çocuğun sünneti yaklaştı beraber alışverişe çıkardık...

– Olur mu? Sabri dayım bizim komşuyla yaptığımız; “şu sarmaşığı kesin, sinek yapıyo,” konulu kavgaya taa Tekir-dağ'dan 25 kişiyle gelmişti... O bizim kavgamıza geldi, biz onunkine gitmezsek ayıp olur... Kavgasında beni göremez-se, bi daha yüzüme bakmaz...

– Ayol biz de çoluk çocuk evde kapalı kalıyoruz ama... Da-ha bi kere denize bilem giremedik... Bizim akrabalarından biri sayfiyede kavga çıkarsa da bahaneyle biz de gitsek. Siz dövü-şürken ben çocukları denize sokar, güneşlenirdim...

– Esasen Vecdi amcam Kumburgaz'daki yazlığında “sizin çocuk ipten bizim mayoları çalıp satıyo” ve “mangalınızın du-manı bizim balkondaki beyaz masayı sarartıyo” konulu iki

ayrı komşu kavgasına girişmiş ama olay çabuk kapanmış... Kavgalar büyüseydi, seni de götürürdüm, çocukları denize sokardın... Kısmet işte. Nazik abimler Ölüdeniz'e gittiymiş, onun sarhoşluğu pistir, kesin olay çıkarıp, bizi toplar, belki oraya kaçarız bi kaç günlüğüne...

– Hayırlısı, valizin hazır... Demir çubuklar alt tarafta, öndeki fermuarlı gözde de ustura var... Yavaş gidin, çok içme, sık sık telefon et, kavgadan sonra yerde altın diş bulursan topla, eve getir...

* * *

– Alo, Hafize nasılsın? Ben Necip, Susurluk'tan arıyorum...

– Ayol hani Tekirdağ'na Feridun dayının kavgasına gidiyodunuz?.. Susurluk'ta ne işiniz var...

– Yok bişi yaa... Bizim akrabaları taşıyan otobüs öndeki traktörle “ne uzunları yakıyon hemşerim, gözümüzü mü çıkarıcan?” konulu bi kavgaya tutuştu da... Traktördeki yakındaki köylerinden adam çağırdılar, biz de Boyabat'taki akrabalarımızdan destek istedik... Ortalık yatışsın, ordan da Tekirdağ'na dayımgilin kavgasına yetişicez...

– Necip, bak ne diyecem, Ölüdeniz'deki Nazik abi var ya, bi lokantada “hesap bu kadar şişirilir mi, eşkiya mısınız, adam mı soyuyosunuz ulan?” konulu bi kavga çıkarmış, garsonlar fena hırpalamışlar... Ben de çocukları alıp kavgaya gidiyim diyorum, iki garson cırmıklayıp kavgadan sonra denize girerim.

– Saçmalama Hafize, kadın başına ne işin var oralarda?.. Bi yere ayrılma, fena yaparım bak!

– Ayol yazık diil mi Nazik abiye... Onun kavgasına da bizden biri gitsin... Taş maş atarız, bilirsin ben iyi çimdirir, ısırırım... Geçen yıl kayınçonun “ne bakıyosun, ayı mı oynuyo?”

konulu kavgasında tek başıma bi herifin kafasına biriket indirmedim mi?

– Olmaz öyle şey Hafize... Evden bi yere ayrılma, bacaklarını kırarım...

– Hadi ordan... Sen bi kere adam olsan karını denize götürürdün... Otobüs sırtlarında ordan oraya sefa sürüyosun zaten... Bi de utanmadan bacaklarımı kırıcakmış... Eşşek!

– Sen nası konuşuyosun, zilli! Aşüfte!

– Ağzını topla, sarhoş pezevenk...

– Nea... Kız gelirsem oraya gebertirim...

– Sıkar biraz... Şimdi köyden kardeşlerimi arayıp senin o pis suratını dağıtırmazsam. Uzman çavuş abim bi kulağını kesti hâlâ akıllanmadın, seni kopil seni...

– Gelsinler ulan, sülaleni topla kaltak... Burdayım, hadi, sıkıyosa gelsinler, sizden mi korkucaz?.. Sürtüğe bak, sen kendini ne sanıyon kız?

– Hani şu Corc var, Maykıl’dan borç istiyo ya.

– Yok be abi, Maykıl’ın eli darda, Corc’tan istiyo... Karıştıryosun sen...

– Neyse işte... O parçanın devamını yazalım Corc bu sefer de Riçird diye birinden borç istesin... Riçird’a kafiye biraz zor bulunur ama olsun... Esasen yazılışını düşünürsek *Hey George versene beorge* olması lazım... Kafiye mühim diil, millet öölesine dinliyo...

– Corc olayına piyasa doydu abi...

– Riçird’ı ön plana çıkaralım o zaman... Riçird Klara diye bi karıdan bi miktar borç istesin... Ya da Klara, İktisat liizing sistemiyle iş kursun... Corc da Klara’ya kefil olur...

– Ben bööle bi şarkıya söz yazaman abi... “Bankacılık mevzuatı” okumuş birine yazdırtmak lazım. Çok karışık, dinleyenin de kafası basmaz... Liizing miizing, kefil, senet sepet. Ayrıca ne o öyle Corc, Riçird, Klara bilmem ne? İsim mi kalmadı...

– Ukalalık istemez... Tabi isim kalmadı... Tatlı komşu Ayşe Teyze, emekli Salih Öğretmen, hala kızı Zehra... Osman,

bir garip oğlan... D   d   d   Düriye... Sarı   izmeli Mhemet A  a... Firuze, Ünzile... Ne güzel   arkılardı onlar... Sonra, yastık dikerek Mahmure K  hya Yahya, kapıcı kızı Safinaz, Ilyas, Temel, Süreyya tüfekler siya siya, Ali Desidero, Suphi, bir isim mi kaldı... Corc'la Maykıl'a Klara'ya Ri  ırd'a filan geldi sıra...

– Vokri?

– Manyaklaşma...

– Sabile?

– D  verim bak...

– İlle de isim lazım diil be abi... Gerekirse r  muz da kullanılabilir... Fakat bu olay bi çözüm diil tabi... Hayvanatla zerzavatı da Barış Manço bitirdi... Deve, Arkadaşım Eşşek, Ayı... Domates, biber, patlıcan... Hoş   arkılardı... Neticede piyasa zooloji ve botanik bilimi bakımından da tıklalı sayılır... Başka bilim dallarına yönelmemiz lazım... Astronomi olabilir mesela...

– Samanyolu diye   arkı var ya lan! Yıllar   nce Berkant yaptı... Astronomiyi unut...

– Matematik bilimine yönelelim...   arkı sözü yerine,   arkı rakkamı kavramını geliştirelim. Örneğin Pi sayısı... Yani     virg  l on dört... “Pi öptüm, pi   pt    m, pi daha öptüm”.

– Pi   arparım bi de yer çarpar... Deli misin oğlum sen?

– Keşke deli olsam... Bütün bu   arkı sözlerini “Deli Ay-sel” yazıyo... Tüm sözler, zaten günlük hayatta kullanılanlardan... Mesela benim hanım habire yerleri siler sonra bana “Yeni sildim ayaklarını çıkar” der.. Çok kullanıyo bu lafı... Yeni sildim ayaklarını çıkar, ho-ooo yeni sildim cımtak cımtak, ayaklarını çıkar r  bab r  bab... Basma oralara buralara... Basma... Zımbal zımbal, ayaklarını çıkar...

– Ayakların kırılısın, dilin kopsun!

–     le kırık çıkık, kopma filan olursa arabeske girer... Halbuki biz “pap miyuzik” i   n beynimizi seferber ettik

şurda... Neyse mevzu dağılmasın... Önümüz kış... Kışlık söz yazmak lazım... Kışın en çok kullanılan, dillerden düşmeyen şu cümle neden bi şarkı olmasın ki... Ört şu kapıyı... Ört şu kapıyı... Duubi duubi da... Dibab dibab dıı... Ört şu kapıyı, içim üşüyo, daabi rübüb, ridaabi rübüb... Duubi dubi... Du-bi dakika vurma aabi yaa... Rübab dibab, sanki her şey çok mu anlamlı, sanki hangi torino çanona bimbo kozizoo... Ört şu kapıyı... Bi dakika abi itip kakma insanı.. Belki bi şarkı çıkar şurdan... Darp yapma insana... Darp yapma darp yapma... Duubi dubab.

Atilla Atalay
B Ü T Ü N E S E R L E R İ

Mecnun Kuleleri
337 SAYFA

Kalbin Böcüsü
271 SAYFA

Ağlama Dolabı
260 SAYFA

Civciv Kutusu
221 SAYFA

Dup Dup Çedene
192 SAYFA

Ebekulak
228 SAYFA

Eray
255 SAYFA

Atilla Atalay

B Ü T Ü N E S E R L E R İ

Hayaller Kâhyası

141 SAYFA

Menekşe İstasyonu

248 SAYFA

Sıdika

224 SAYFA

Usulcacık

207 SAYFA

Uyuyamadığım /

Düş Kovalayan

318 SAYFA

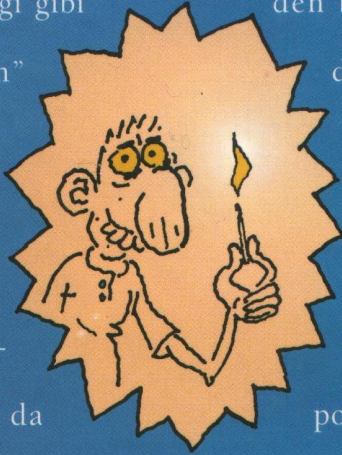
Yalnızlık Aletleri

189 SAYFA

Kişi Başına Bir Yalnız

269 SAYFA

Düş kovalayanlık; borsa brokerliği, know how advisorluğu, kreatif menagerlik, disco-bar işletmeciliği, kanal sahipliği gibi günümüzün “in” mesleklerinden değil... Oldum olası “out”. “Üstelik sosyal güvencesi filan da yok... Düş diye kovaladığınız şey, bazen sizi de önüne katıp kovalayan bir kâbus cıkabiliyor... Ama gene de keyifli ve heyecanlı... Tıpkı filmlerdeki kovalamaca sahneleri gibi... Düşten kahramanlar kaçışıyor, merdivenin tepesinden bir boyacı adam düşüyor, yerler rengârenk, seyyar satıcının sebzeleri uçuşuyor, belediyeciler, politikacılar, askeri ve mülki erkân, ev kızları, yarım aşklar, çalıntı şiirler, keyif kâhyaları, hüzünlü, sade, dudak tiryakisi gülüşmeler...

İLETİŞİM 370
ÇAĞDAŞ TÜRKÇE
EDEBİYAT 49

